Volume de 139 feuillets

(plus 2 de garde

1 au commencement, 1 à la fin)

24 Juillet 1884

BIBL.
DE
L'UNIVERSITÉ
MS.
183

Volume écrit par Jean Picot
daté du 8 mai 1477
(Voir f° 103).

Le même Picot a copié les manuscrits
t. II, 15, 16 et 26.

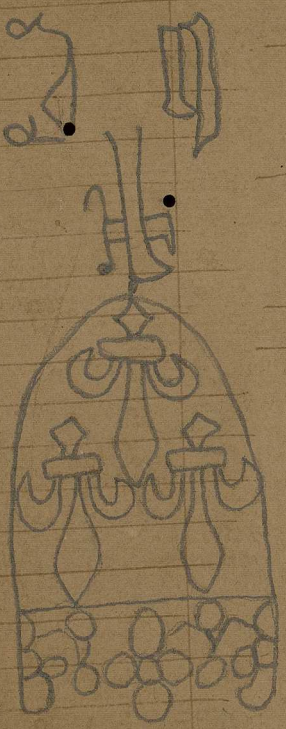

In isto libro cōtinet' omelie
beati gregorii pp̄e

Itē sermo magr̄i N. oresme
factus coram pp̄a et cardinalibus in
(f° 104) vigilia natalis dn̄i q̄ fuit dn̄ica
q̄rta adventus anno dn̄i mcc lxiiij

(f° 110) Itē sermo sc̄i bernardini de blaphe.

Itē la vision de philebert h'mite
en francoys q̄ vit le corps et
lame dn̄ hōme dampne qui se
(f° 134) plaignoit lu de lautre et plaidoit

(f° 139) Itē les pames dēfer en fr̄acoys

(Ibid.) Itē lepithaffe louys de luccebourc
cōnestable de france

Incipit beati gregorii ppe prologus

Homilie Beate gregorie Pape.

Reuerendissimo et
sanctissimo fri sedino
epo Gregorius seruus
seruoz dei Sunt sce
misse solepna ex
his que diebz certis in hac ecclia
legi ex more solent sci euangelii scdm ordinem
lectiones exposui / et quamuis ipse expo-
sitio assistente plebe est p notarii
excepta / et quamuis no explanatores
corā pplo ipe loquent sui / atq; ut ita
loquar ora excepta est / Sed quia
sicut sapiens Vbi studio fomentes animos
ad oppitum modum ea q dicunt ste emendā
pdiscere festinent / quos recte ego
quasi quibzdā fauciculis silēs dicta
que prius estus edere expetunt sp sibi
plenius exaginat / Quor no ubi septē
est dnus est ihs a spū in desertū ut
tēptaret a diabolo primi adē Ihs
sub quadā ambiguitate exposui
ut eādē dubietate postmodū certā
cognitionē cozreci / Eadē quoq;
omelias eo ordine quo dicte st in duo-
decim libris poni curauī ut et pozes ex-
q dicte st et posteriozes totidē qui sc
ordinis dicte ne euangelia eent distincte
cozpibz / Ne no quidā cumpositi que in
euangelio post legunt ad no postpositi
in ano qd euangelistaz septē st mentē
nequaq; monere tuū fraternitē debet
qz sicut a me dictis tēpuz dicte sunt
ita quoq; st ab excerptoribz in codicib;
affixe / Tua itaq; fraternitas sedis
sep lectionibz intenta si pdictū locū eccl
forte inciderint sub dubietate gelatū uel
easdē omelias reperit ita ut pdicta
non ee dispositas huic emendatas
emendasse cognoscat et quic-
quid

quas qz pter pontificē nullē studuī
corrigere / nullo qz modo illas sine
emendatione tenendas tradere / Dicte
aute in sermone sce cathe urbe repperiet
ut si quis forte a tua fraternitate lōge
sint hoc imputent / Vbi uero que
emendata sunt correctiores fiant

Incepte sunt expositiones dnicales

Erunt signa in sole et luna &c

Cū audisset ihs in uinculis

Exierunt iudei ab hierosolimis

Anno quintodecimo imperii tyberii &c

Exiit edictū a cesare augusto

Cū natus esset ihs in bethleem

Quia est regnum celoz hoi patrifa-
miliae qui exiit p mane conducere operarios

Exiit qui seminat seminare semen suum

Assumpsit ihs xii discipulos suos

Dixit eis ihs in desertū a spū

Quis ex uobis habens centum oues &c

Maria magdalene et maria iacobi

Cum esset discumbens ihs in domo

Manifestemus nobis si ihs

Maria stabat ad monumentū

Una sabbati maria magdalene

Cū esset sero die illo

Ego sum pastor bonus

Postera die iterum uidit ihs

Si quis diligit me

Homo quidā erat diues qui
induebat purpura et bysso

Erant appropinquantes ad ihm
publicani et peccatores

Homo quidā fecit cenā magnā

Cū appropinquasset ihs hierosolimis
uidens ciuitatē flenit super illā

Rogabat ihm quidā pharisei
ut manducaret cū illo

188. 3. 11.
Inc. III (3)

Arbore fica habuit ymo
Dite est regnū celoz homo
Rex qndā rexit eos filiū s
Hoc est preceptū meū vt di
Ambulate ihs mee mane g
Homo qndā pegre pficiscēs
Hic libi vri pcessit
Cū audierūt plia s. sedūcēs
Ego ihs vnde p me venite
Ego qnq venit ad me
Egnete ihū ad tenebas etc
Mat eius sces stabat fons
Dite est regnū celoz thesauro
Tale e regnū celoz. x. virgis
Designauit dns et alios hym
Egressus ihs xps desponsos propter
eos seducens i vrā gētem ne abierūt

Omelia pma Gaudet signū i sole
et luna hīta ad pplm in basilica sc̄i
petri dnica pma aduentus

Dns ac redēptor noster
pcatores nos inuenire
desiderans senescentem
mundū et mala segnē
demerat vt nos ab eis amore cōpe
scat Appropīquāte enī tremēdi quāte
pscientiones pcedāt agnoscat vt
si deū nequeāt in tribulatione nouissimi
diei eius iudicū vel pscientiones
acriꝰ timeamus Hinc et enī lectiom
sc̄i euāgelij quod mō vrā fraternitas
audiuit paulo simplicius dns pmisit
dicens Exurget gens ī gentē et
regnū aduersus regnū et erūt tre
motꝰ magnꝰ p loca et pestilētie et fames
Et quidē ītexitus horū qd modo audistis
admīxtus et erūt signa ī sole et luna et stellis
et mōtus pessima gētiū p cōfusione sonitꝰ
maris et fluctuū Ex quibꝰ pō profecto
ōibꝰ alia iā facta cernimꝰ alia de prīo
ventura formidamꝰ Nā gētē ī gentē
exurgere cernimꝰ et pessimā itus insolite plus
pō in nostris tēpoꝰ ternimꝰ ipī quodāmodo
legimꝰ Denot tre motꝰ terre frequētiores
obmat et alius mūdi pribꝰ sacra ī scriptā
audimus / pestilētias sine cessatione
patimus Signa nō in sole et luna et
stellis adhuc aperte minime videmus sed
quia hec nō longe sunt ex his que accepimꝰ cōiectatione colligimus / quippe postquā
ytalia gētibꝰ exercitū gladio ferendo tradidit
ignauus in celo acies videmus ignis quippe
postea humāi generis frequēs est fragoꝰ
corruscātē Confusio aūt maris et
fluctuū nedū nona exorta est sed cū
multa iā prīmitus acta completa sint dubiū
nō est quin sequēt ea que restant
et sequentiū rez certitudo est ꝓinde
exhibita Hec nos sēp ita fieri
credere dicimus vt ad cautelle studiū
me mētes emigulent ne securitate torpent ne ignauia lāgueſcāt sed
sēp eas et timoꝰ solicitet et ī bono
ope solicitudo cōfirmet Quapropter hoc
ipm redēptorē nr̄m vere fideliterq; ac
sēctibꝰ hōdie pre timore et expectatione
ī sumpserit Dum sa orbis nā virtutes
celoꝰ mouebūt Quod ei dns
virtutes celoꝰ ms angelos archāgelos
thronos dnationes principatus et
potestates apellat ī q adūctu districti
iudicis nr̄i cūctis oculis visibiliter

reppetet bt distrahte tñe a nob exigat
hoc qđ nos modo ñ possibilis eductor
expiminis portat ¶ Vbi q̃ subditus
et tñe vedebit filiu hois venie
i nube cñ ptate magna q̃ maiestate
ac si expte dicat ¶ In ptate q̃ maiestate
vestra sit q̃ humilitate pdita induc
nolueri bt vinte cñ tanto tñe disturbi
sentiat ppto mñ carnale cordis ad ei
presentia non ascendat ¶ Sed q̃ber est
regibus dicta sua mox ad electos cõsolã
verba vertit ¶ Qñ subdit ¶ Hec mñ
facta ingressibz respicite q̃ leuate capita
vra q̃ appropiat redẽptio vra / ac si apte
vltas electos suos ãmonet dicens / cñ
plage mũdi crebrescut / cñ terr pdicti
vltoribz cõmotus ostendit leuate capita
vra . i. exhilarate corda q̃ dñ finit mũdi
cñ amici non estis ppe sit redẽptio pua
manifestat ¶ In scptura q̃q sacra sepe
caput p mẽbr ponit q̃ sicut capitis ne
gntt mẽbra ita cogitationes mẽbr dispo
nit / ¶ Capitis ergo leuare est mẽbra
sua ad gaudia patie celestis erigere / si
q̃ dñi delegat ex mũdi fine gaudẽ atq
hylarescẽ jubent q̃ videlz cñ quem
amãt magis ineunt dñi tristit ac q̃ nõ
amanerit ¶ Absit cñ vt fidelis ipsis
qui dñi vide desiderat de mũdi pressuris
lugeat qua finiri ecclẽ pressiombz nõ
ignorat / scptu nãq est / gaudẽ volunt
amici ee huius sti amici dei cõstituit
qui p̃ q̃ ẽ patie mũdi fine nõ gaudet
amicu se esse alieni testat atq p̃ hoc
amicu dei ee cõmine ¶ Sed absit hoc a
fidelibz cordibz / absit ab hñs
qui q̃ esse alienu vult p fidem
credut et cui p operacõne delectat
¶ Ex mũdi cui defectõne lugẽ
coz est qui radicem cordis i ei
amore plãtauerut qui sequẽte
vita nõ finem qui illã nõ esse
finiturã ¶ Nos at qui celestis
patie gaudia etna cognomina
festinare ad ea ipsoz debemus
/ Optandũ cui nobis est p̃ce
atq ad illã via breuiare precẽ
quibz cui malis nr mũdi bge
i nos tristia q̃ congruebat ¶ Sed
est vita mortal' misia q̃ malis
sit plena mei p̃dite i labore hoc
laborate q̃ tñ illa cui vid nolle
finem ¶ Ex at celestis mũdi ac de
spem debent redẽptor nr gaudia cõ
pacõne manifestat cñ ipsoz adhuc
videte fluctuãtia q̃ omia reburra
cui ppererat pa qui se fructu sentire
qui ppe est estate / atq hoc cui
viderit / hoc fieri sentire qui ppe
est regnu dei / apte dicit q̃
sicut ex fructu [illegible] reburra
vicina estate agnoscit ita ex
ruina mũdi ppe ee cognoscat
regnu dei ¶ Quibz p̃fecto libus
ondet q̃ fructu mũdi ruina e
ad hoc cui crescit bt crudat / ad hoc
germinat bt flos germinauit cla
dibz gemmat ¶ Bene at regnu
dei estate cepit q̃ tñc meroni
nri mẽbra malula tribuent et

vestiū petiū decesse qz si hec culpa
nō est nulla mō ychoiā diuis deue
stimeiy sm ysidorū landasset
si hec culpa nō est neiy petri
apli qz ecclam feminas a prosiy
vestiū appetitu cōpescere dicens
nō in veste pciosa ¶ Pensate q̄
ī culpa sit hec eccl̄a vxoꝝ appete
a pno ceream pastor ecclē eccl̄a
feminas phibere ymo hec qz
ysaie nō est vestitu nobilē dr̄ qz
significatiuē itelligi ꝛ aliq̄ qz nō
lic; cū vestitu nō sint qz vitā
peccādi nō blādimētū fomit si
rigore aspe mōitiōes īcrepant a
gemmis vxoꝝ quas habes demō
strabit fuge a venena rea ¶ Vñ ꝛ
qz salomōne dr̄ Vba sapiencie qz
stimulo ꝛ sicut clauꝰ in altū defixi
¶ Clauꝰ enī atqz stellio vba sapiēcie
cōpatāt qz culpas delinquentiū ne
sanet pūgere si pūgit pūgē ¶ Ca
tud ecclēsie vide in deserto ysaie
eccl̄a dico vobis ꝛ plusq̄ ysaias
¶ Ysaias enī mūstrū est veritā p̄dice
nō eccl̄a demōre pheā qz plusq̄ ysaias
est qz ei qui fenerādo ysaiā mat
eccl̄a ostēdēdo mōstrabat ¶ Sed qz
mūdo lucro agitatos cē denegatur
ꝛ qz nō cē nesciūt nobilē dr̄ ꝛ ysaie
nomiē hmoi ī esse phibet qd qd
dignū diuis possit mudare ¶ Scipt
hec est de quo scriptū ē ¶ Ecce ego
mitto angelū meū ante faciē tuā
qui ꝓparabit viā tuā ante te

¶ Qd enī grece ágelos hec latine nūcius
dr̄ recte qui nūciare suspendi
indicē mittit angelos vocatur
vt dignitatē sciat īnoīe qui
explet ī opatiōne ¶ Altū qdē nō
est sci vita nōie inferioꝝ nō est
¶ Vtinā frēs hereticī nō ad iudiciū
nr̄m dicam qz oēs qui sacdoci
nōie cersent angelos vocant ysaias
attestāte qui aut labia sacdotis
custodiūt scām ꝛ legē requirut
ex ore eius qz angelus dñi exercituū ē
¶ Sed hmoi altitudiem nōie eccl̄a
deus si humilis potestas mereri nō
humiliasti vtiā ī ypocrī suffert ī qz
grauā supue asperacōnis accepit
si a pūitate pcussus reuocat si
exhortetur ad bñ opandū excitat
si etiā recusat vel superbiā exercet
denūciat cū verba sue exhortatoris
ꝛpendit pfecto angelo exosus et
nemo dicat; amōue nō sufficio
exhortari idoneus nō sū quātū
potes exhibe ne talētū male ser
uati qd accepisti ī tormētū exigā
¶ Qui cū plusq̄ vnū talentū
accepit qui hec absconde magis
studuit qz erogare ꝛ semel qz tā
tabernaculo nō solū phiale sed
perpetue dñe eccl̄e qui si qz
phialas quippe doctrina cyprianus
qz cirillus no parua atq; augustinus
sacra designat ¶ Ille doctrina vitat e
plena eruditōnū mētes debeat
phiarū qd pfecto phialā portet
¶ Ille qd sēper explere nō valet si
qz hec vtiusq; denūciat pfecto
qz exercitū qui vtiā phiet ¶ Sm dei q̄

scam̃ nō extollat ¶ Cū ꝙ cū hūlitate cū timore uiuitur ¶ Testat ꝙ ut m omē ꝙd sciat sese nēo dēmat ne quod bīs scē cōgregat beatus elationis tollat ¶ Cū bona facē agitis sēp ad meorū mala acta zenerate ut dñi cauete culpa cōspicā migꝫ de bono ope iactante aīm latet ¶ Imperiores ūmē eos magnē q̄ nobis cōmissi sūt ꝓcios uos attendite ꝙ ꝓuos agere alegna ꝑua cōspicitur q̄ m eis bona lateant- nescitis ma gnus ꝙ humilitatis cē studeat- ꝫ tñ alegno mō cē se neseat ne dñi sibi magnitudinem arrogēt trahut amittat ¶ Hinc em̃ ꝙ ꝑpham dr Ne q̄ sapientes estis m oculis uris ꝙ cuꝛa uobismet ipis prudentes ¶ Hinc pmḷ mat ¶ Nolite prudentes cē apud uosmet ipos ¶ Hinc cotra simplicitatē sanal dr cū esses pmḷ m oculis tuis caput m trabuḷ ꝫ sal fuꝛ cē ¶ Ait ꝙ dicit ¶ Cū tu te pmḷm cōspicis ego te ꝑ cetus magnū fuꝛ ꝙ nego tu te magnū cōspicis a me pretium estimatus ꝙ no contra ¶ Cū dauid regem sm̃ potētā cotra acha fidei dñi saltādo despicit dñi laudē et uultuꝛ suū plusq̄ fuꝛ sed ꝙ ego humilis m oculis meis ꝙ cū nō extollat cuꝛa leonū frangit brachia dr Superba despectus ꝓbis subis ezegi regnato regē ad regem gubernacula dirigam ¶ Et medū cūctis uno loquit gentib̄ fuꝛe a regē ꝙ ita exercitus alloflis humilitas ꝙ pacta reportare regnū ex ꝓmissione pacis cūctis ꝙ ifirmitatē ꝙ sui ulla post modū cōtradictōe possidē ꝙ tm̃ m cūctis se despicat ꝙ i suis actib̄ cē se humilē cōfitet ¶ Ait ꝙ sūt uiri cuꝛa cū agnit fuꝛta de semet ipis uallia seneant ꝙ m sua cuꝛa sacre dicunt sūt ꝙ sine opē uirtus m tumescit ꝫ ꝙ si ꝙlibet bona assit opa nulla ꝙ m̃ ex humilitate cōdiat cuꝛa ꝙ ꝓpe actū cū clamoꝛ nō elenat ꝫ gemat ꝙ cui sūt humilit uirtutes cōgregat i uento pulueꝛem portat ꝙ unde ad fetoꝛe eternū ide deteriꝰ cōcutit ¶ Hinc cūctis ꝙ ꝙ agnit fuꝛta mei zadiā bona opis humilitate tenete nec ꝙnq̄ ꝑ superbiā sed ꝙnq̄ adhuc i feroꝛes estis aspicite ut dñi multoꝝ uobis exempla ꝓpte ad memoꝛa sēp ascendē ex humilitate ualeat ¶ Ꝑstante dño n. ih̄u xp̄o ꝙ ut ꝙ

¶ Homelia ꝙrta de euāgelio Anno ꝙnto decimo ipoꝝ tyberi cesaris ꝙ ꝑdm̃ uerbū dñi ad ioh̄em m heremo ꝙ ¶ Expositio ꝓmissoꝝ

no tepe uerbū ꝓdicatis accepit moꝛato tēpe zēt pdicet ꝓcipe ꝙ pdet regib̄ designat cū dr Anno ꝙnto decimo ipoꝝ tyberi cesaris ꝙcrante pōtio pilato iudā tethrarcā aut galilee herode

septim̃ est qui emundat fontes in
conuallib⁹ / et montiũ & valles
hũdebunt sermones ⁋ Sanctoꝝ nãq⁹
aqua dulcabit & simplicis mentes
diuinarũ doctrina desecat / sz fontes
i conuallib⁹ sanguinat / qz mentes humanas
verbi predicatoꝝ attrimit⁹ / pa bidz
pa conualles sermonis humane cossipat
qz cor ozat parabola veritatis ꝑpleta
sũt qui mentes & saplesces hmoi
modo desspondes ee videbunt ⁋
Spm quoq⁹ johem baptistã qui
maxa claritate pdita ꝑpte videt
alliũ hoc esse sentiebant celsu⁹ ac
solidũ nõe credebat de q⁹ septim̃ ce
i nomine dicit erit mons domus
dñi ꝑparatus in vertice montium
⁋ Iam hinc ee xpm̃ putabãt sicut
p emnigdin dz ⁋ Estimate at ꝑplo et
cognitoꝝ oib⁹ in cordib⁹ suis de
johe ne forte ipe esset xp⁹ qui
& reprehendat dicentes nisi xp⁹
es tu / sz nisi ide johes apud se bellus
est repletꝰ gre spũ no sensit ⁋ Cum
vt hoc q⁹ erat onderet dixit venit
fortior me post me cuius no sũ dignus
solue corrigia calciamenti eius ⁋ Et nisi
ante qui hũ sponsa sponsũ ⁊ amicus
aũt sponsi qui stat & audit eũ gaudio
gaudet gaudio ꝓpt vocem sponsi / hoc ergo
gaudiũ meũ ipletũ est ⁋ Illũ oportet
crescere me aute minui ⁋ Ante eni ꝑ
mixa operatõe baptismi talis est vt xp⁹
ee credaret⁹ no solũ xpm̃ no se ee putãt
sz etiã corrigiã calciamenti eius solue
id est sacramentoꝝ eius misteria
ꝑsentiri⁹ no se dignũ ee plenius
⁋ Amicus ee sponse erudiebat qui
hinc qz xp⁹ est estimabat sz aut
qui hũ sponsa sponsũ est ac si diceret
ego no sũ sponsus sz amicus sponsi sũ
nec ꝑpt vocẽ suã sz ꝑpt vocẽ sponsi se
gaudẽ plebebat qz no ideo letabatur
in corde qm̃ apta humilat⁹ audiebat
loquẽs sz qz ipe vocẽ baptiste audiebat
meã vt loqret⁹ foras ⁋ Et hoc gaudiũ
ipletũ est qz ipse de sua voce gaudet
plenius gaudiũ no hꝫ ⁋ Illũ oportet crescere
qz subdit⁹ illi optat crescẽ me aũt minui ⁊ hoc
precedẽs est dicens ecce agnus xp⁹ qui
minuit⁹ est johes nisi qz ꝑpte johes
abstinẽcia vidẽs redditi hoc ab hoibz
ee cõspicuus eni ee xp̃m putabat
xp̃m no eni ꝓbibentem comedentemq⁹
put peccatoꝝ abolitore intuens eni non
xp̃m sz ee ꝓphetam credebat sz dum ꝑ
accessit trepidat & xp⁹ qui ꝓpheta esse
credebat⁹ xp⁹ est agnus / & johes q⁹
xp⁹ ee putabat⁹ ꝓpheta ee mostrat
ipletũ e q⁹d de xp̃o simus precursor ꝑdixit
illũ crescẽ me aũt minui ⁋ Hũ esse ecce
agnũ ꝑpte ꝑ xp⁹ cernit qz agnitoꝝ e
q⁹d erat & johes decernit qz cessant
dicit q⁹d no erat ⁋ Ignot⁹ qm̃ & ide johes
no in scientia ꝑstitit qz i cordis humilit⁹
ꝑdocetur se multi ydiotaꝝ credentes
qz apud semet ipos clausa cognitione
tumescunt⁹ dicat⁹ recte ois vallis
ꝓplebit⁹ & ois mons & collis humiliabit⁹
qz humiles domũ accipiunt⁹ q⁹ ase cordis
superbientiũ repellit⁹ ⁋ Cognit⁹ & exit
prima adventꝰ & assit ꝑ bona plenius

prana directa fruit cū malos corda
cū malos corda p̄ mistica distorta
ad pfectū regulā dirigit. Ex aqua i
vnas plenas imutat cū imites et
nacide mētes p̄fessione fugne gre
ad lemtate māsuetudis redeūt. qui
cū libū bibit. ab nacida mēte nō
repellit. recipit. qui aspitus utuetus
gressū pgentis repellit. Si cū meus
nacida p̄ acceptā māsuetudis gram
exhortacois verbū recipit. ibi plena
vnā p̄dicatoz mentē libi p̄nes p̄ aspitū
utuus pergē. ad est p̄dicacois gressū
porrige non valebit. Recipit. et videbit
oīs caro salutare dei. qz oīs caro nōe
accipit oīs hō salutare dei. id est xp̄m
In hac vita oīs hō videre nō potest
vbi g̃ in hac sc̄ia sphā sphere cuiq;
n̄ ad extremū judicij diē tenuit vbi
cū aplis cuiq; ecclie ministrātibz angelis
cōsidentibz aplis in sede maiestatis
sue xp̄s apparuit. omnes hinc electi
et reprobi qui videbūt. vt et pfidi de
mūdi retributōe sū fine grauidet
et mīsti natiōe simplici ignē timi gemat
Sciā qz hoc ista sc̄ia intendit. qz in
extremo examine ab oī carne videbit
vere salutare dicebat. et ad turbas
q̄ exibant vt baptizarēt ab illo. ge
nimina viperay quis ondet vob fugere
a ventura ira. Ventura enim ira est
manifesta vicioz extreme quā tunc
pctōr fugere non valet. q̄ nūc ad la
crimas penitētie nō reuertit. et nōdū
in male sobolis malos penitū arbores
immutatas germina viperay bona qz

p̄ hos p bonos intendit eos qz p̄sentis vite
q̄mbsdā mala retinūt. qz lesiones
p̄ximis exprimūt. qui in hac vita pri
orū suoz exemplū vias sequit. qui si
venenati filij de venenatis penitus nati
sunt. Sed qz in pectoribus qz bsin male
cogitandis inolitis sermo dicit. quid
nobis faciendū sit. vt fugiē a ventura
ira valeamus. Recipit. fructe g̃ fructus
dignos penitēcie. In quibz vbis nōdū est
qz animo ipsis nō solū fructy penitēcie
sed dignos penitēcie admonet. de faciendis
Simul nāq; est fructū facē p̄ne a digno
p̄ne facē. vt cum sedm̄ dignos penitēcie
fructy lapsum. Faciēdū e qz ois qui illacrima
nulla cōmisit hinc p̄ne cōcedit. vt
lacrima veniat. sic qz pctator opa faciat
vt tm si voluit ea q̄ mundy se relinquat
Nec si quis fornicacois culpa vel
forte adult̄ qd est grauius in adulterio lapsus
est tm̄o a se lacrima delet. absq; eo
se meminit ex illacrima p̄terasse. Nam
cū pace fructy de bonis operib debent ei
qui mundy et ei qui simplicy delinquit
unt ei qui in malis qz ei qui in qmbsdā
facinorib exercit. Sed hoc g̃ qd dicit
fructe g̃ fructy dignos p̄ne vbis
cum qz cōscia cōcutit. vt tanto maiora
p̄cent bonoz operū lucra q̄ p̄mia q̄nto
grauiora sibi illata damna p̄cepit
Sed quidā de gnō nobilitate gloriantes
ideoq; se agnosce pctores nolebāt
qz de abrahe stirpe descenderāt quibz
recte dr. Et ne cepitis dicere patrem habe
mus abrahā. dico vob qz potens e deus de
lapidibz istis suscitare filios abrahe

Quod cum lapides insi corda gentilium simul
ad intellectum dei omnipotentis insensibilia sic
erant quibus dicere ex nichilo creare
lapidem de celo vera Per unum lapidem
nouum gentes significate sunt qui lapides ex-
colucerunt Vnus septem est filius Iesse qui
super eum requiescit spiritus de quibus unum lapidem filius abrahe
significatus fuit quia dum corda gentilium
in abrahe scilicet id est in xpo credidissent
cum filiis suis sti cum semine sti beati Vnde
omnes gentes per egregium predicatorem dicit si
quis nos xpi quis abrahe semen estis Qui
quis bona et fide xpi abrahe patri semen existimus
quidem quia per fidem suam abrahe filii esse
desistunt Quoniam non in illa die tremendi
iudicii vel examinis parentes boni
malos filios iuuare non possint testatur
apertius quando dicit Noe Daniel et Iob si
fuerint in medio eius uno ego dicit dominus
deus quia filium et filiam non liberabunt sed ipsi
iustitia sua liberabunt animas suas Et
quidem quia bonus filius non malis parentibus possit
sed ad vitam poni malos parentum peccata impiorum
hominum filios quia esse ultima iudicia non
credentibus dixit Si ego in belzebub eicio
demonia filii vestri in quo eiciunt ideo ipsi
iudices vestri erunt Recepit pro eum
securis ad radicem posita est Quia est arbor
que non facit fructum bonum excidetur et in
ignem mittet Arbor humani medii est
humani generis hominem Securis non est sed
redemptoris nri qui bene ex manubrio et
ferro tenet ex humanitate sua credit ex
diuinitate Et quidem securis pro ad radicem
arboris posita est quia ipse et precursor
expectant Videt tu quod fructuosa est
Quia est arbor non faciens fructum bonum
excidet et in ignem mittet Quo ipse
precepit precursor eius gehenne cruciatum
minuit qui hoc fecerit bonum opus fuisse
contempnit Et nondum ad securim non
pro ramos posita sed ad radicem dicit Cum
enim malos filios tollit quid almud id ramos
infructuosos arborum abscidit cum vo ipse pro
se tota gentem tollit infructuosa arbor
a radice abscisa est ne ita reducat boni
prave iterum soboles succrescat Cum quibus
verbis iohannis baptiste constat quia audientium
corda turbata sunt cum ipsum submisse
ut interrogabat cum turbe dicentes Quid
ergo faciemus Ipse illis cum turbe fructum
et consilium prebuit Sequitur Videns
autem dicebat illis Qui hic duas tunicas
det unam non habet et qui hic escas sibi
faciat Per hoc quia tunica pro carne
usum nec quia pallium ad frigoris dignum
pro tempore tegit ut non solum exteriora ipsius
et nuda nostra sed ipsa mala nostra velare nuda
quidem cum proximis debemus Escas vel
esca pro carnalis humani vel tunica
pro vestimento Quia cum in lege septem
est dilectio proximi tunc sic temporis
nunc proximi dilectio commendat qui non
cum eo in necessitate illius cara ac quie
sibi sunt necessaria putat Videamus quid
de duabus tunicis cum proximo dicatur
datur precepto ut de una duci non potuit
quin si una dimidiat nemo vestitus
Cum duabus cum tunicis Et quid sequitur
qui accepit et qui dedit Sunt hec enim
secundum quia quia mysteria corde opus valeant
cum ad fructum dignos primum ipsa precibus
proponit hunc cum et semet ipsum
Virtus dei date elemosinam et omnia munda
sunt vobis Unus autem date et

dabit vobis ¶ Hinc septiñ ē ignē
ardēte extingit aqua ⁊ eleosina re
sistit peccāi ¶ Hinc ūrū dicit̄ con
tinde eleosinā m corde paupeꝛis
⁊ ipe pꝛo te oꝛabit ¶ Hinc bonꝰ pꝛe
ceptōꝛ filiū admonet dicēs fi
li mi tibi fuerit hñdenti tribue
ei ex iugmō libenti tende ꝓtectū //
¶ Vt aūt qnta esset vtꝝ cōmixta
m susceptāe indigētiā ondit addē
pꝛoꝛ nr̄ cū dr̄ qm̄ accepit apphā i
noie xpi mercēde xpi accipiet ⁊
qm̄ accepit pꝛiū i noie pꝛiti mer
cēde pꝛiti accipiet ¶ In quibꝫ vbꝫ
notādū est ꝙ nō aut mercēde de pꝛo
pheta vel mercēde de pꝛiuo ꝛ mercēde
xpi ⁊ mercēde pꝛiti accipiet ¶ Aliud
est em̄ mercēs de xpiāo aliud mercēs
xpicte / aliꝫ aliud mercēs de pꝛiuo
aliud mercēs pꝛiti ¶ Quod ē ei dic
mercēde xpi accipiet nisi ꝙ is q̄
apham̄ sua largitate sustentat xpūs
apham̄ nō habent / apud oꝛpoteē
tes dñm xpicte ꝑmia habebut ¶ Sste
cum fortasse pꝛiuo est ⁊ ꝙto in hoc
mūdo nichil possidet tāto largiēdi
ꝑ pꝛiuicia fiducia maioꝛe habebit
¶ Hinc dñs ille pꝛiuentat qm̄ in hoc
mūdo ad possidet ⁊ fortasse adhuc
peo pꝛiuicia largiri libē nō ꝑmittit
pꝛiuicie illi libertatē sibi ꝓcuꝛem
facit vt cū eo pꝛiō ꝑmia pꝛiuicie
accipiat qui sustētādo admittit /
qnatenꝰ eidē pꝛiuicia libere largi
potuisset ¶ Ille cū apheticꝰ spū plen⁹
est ꝛ tñ corpeo egeat alimēto ¶ Et si
corpus non ꝛeficiat certū est ꝙ hoc
ꝑa subsistit / qm̄ ꝙ alimētū xpicte
capit hoc ꝙ apha est tribuit xpicte
illi bꝛeue ad largiēdū dedit ¶ Cū apha
ꝙ mercēde xpicte accipiet qm̄ ⁊ si spūs
xpicte plen⁹ non fuit hoc tñ ante
deꝰ oculos exhibuit qđ admittit ¶ Hinc
est em̄ ꝙ de quibusdā pcepātibꝫ fidē
ꝙ pohem̄ gaudio dr̄ ꝙ noie em̄ xpi pfi
ciēt michil accipientes a gentibꝫ nos
ꝙ debem̄ ꝙsequi hui⁹modi vt eoꝝ
toꝝ fiam̄ beatus ¶ Cum em̄ spūalia
dona hūanis tēporalia subsidia tribuit
m ipis domꝰ spūalibꝫ cooperatoꝝ
existit ¶ Sstā cū pauci sit qm̄ spūalia
dona pcipiat ⁊ multi qm̄ celi tēpalibꝫ
hñdant ꝙ hoc se dmtes beatis pauꝑ
ꝛogāt qđ eisdē seꝝ pauꝑibꝫ de suis
solacīet dñicis ¶ Non em̄ ꝙ ꝑsone vere
dñi dereliqte ꝓtulatꝝ ad est scē eccle spi
ritalia beatꝝ mercata tāq̄ deserto ⁊
hasta ꝓmittet Vnū aūt ꝙ pauci
ꝓmisit dicens pona deserti i stagna
aque ⁊ tra mea m meos aquaꝝ
dabo m solutudie cedꝝ ⁊ spīa murti
⁊ ligna olive pona m deserto abiete
ulmū ⁊ buxū simul vt videāt ⁊ sciāt
⁊ cognoscāt ⁊ itelligāt pit ¶ Deserti
quippe dñs m stagna aquaꝝ ⁊ terra
arida m fontes aquaꝝ posuit qm̄
ꝓtulatꝝ i pauꝑes ꝑ caritatē mētis
milleꝝ bonoꝝ operū fructꝝ ferebat
floꝛentia sce pdicatōis dedit ⁊ ipa
ad qm̄ pauꝑes ꝙ aspiratus sue secretāe
una pdicatoꝛibꝫ non patebat / postmodū
fontes emanauit ¶ Cū adhuc pauꝑes
magno pauꝑtatis dabo m solutudine
cedꝝ ⁊ spīa / cedꝝ ⁊ malꝰ odoꝛa
ti i pauꝑtatis natē ꝓpe accipiet
m ꝓmissione / de spīa nō cū pau
hoīm dicti sit tra tua fructus et
tribulos germinabit tibi qđ mirū

si sce certe aliud ꝓmittat qd' pertinet
hoīm ꝑ pena mltiplicat. ¶ Sed cedet
significāt noīe hyn qm vtutes ꝛ sig
exhibet in sna opatōe qm dicē cū paulo
valent / xpi bonꝰ odor sim deo i omn
loco qnoꝫ corda ista iterno amore solidata
sūt vt ea pa terrem amoris putredo
nulla corrūpat. ¶ Hec spūalis vero
sapia ſ doctrīe spūalis vtutū qm dn
de peccatis ac vtutib⁹ differīt / ꝛ n
etiā simplicia nūciat. nō celestiū rez
gaudia ꝓmittit. cor audientiū pūgit
sic ꝛ mētē dolore cōpūctionis ꝓfundat
vt ab eoꝝ oculis quasi qdā segnis lachrime
ab ea deriuent / nichy nō tēperate
vtutis est ista vt dissoluta mētis tēpe
rando cōfirmet. ¶ Cui istaꝫ ꝑ multa
hyn signatu sūt qm afflictionib⁹ ꝓnoꝫ
cōpatu sensit eoꝝ ꝛ tribulatiōē ꝑ cōpa
tionē temperat. Sex hor qd' septē ē quia
ad deū qm cōsolatrix nos in oi tribulatōe
nra vt possimus ꝛ ipi cōsolari eos qm
in oī pressura sūt qm dn afflictos
primos verbi vel opis cōsolatiōne fe
cit eos perdubio ad fletu recurrendo
ꝓstrigit ne moderata tribulatōe i desp
atiōne soluat. ¶ Eno ait ꝓlixa nisi
misericordes extremi ꝛ ꝛ grauet eloqs
nra vat. et quasi olim lugnoz ante
cōpotentis dei oculos nre fletꝰ lucet
cui adhuc i promissione subiungit. pena
in deserto abiete vlmū ꝛ buxū simul
qm ꝑ abiete q valde crescendo ad aeris
alta surrollit. nisi hyn designatꝰ ſ qm
nra scam ecclam adhuc in gentibus ex
positis pa celestia cōtemplant. ¶ Et
hyn nascendo de tra exeūt cōtemplando
tū pa ꝓxi ecclam vertunt nichil extollūt
¶ Et qm ꝑ vlmū nisi sectatores meritoꝝ
exp̄ssi sūt q dn gentes adhuc errore
miscentes mallet spūalia virtutū
fructu ferre. si ꝛ si fructu appetūt
vlmꝰ nō hī portare tū vite cui
fructus solet. qz et secularez vitā ita
sacra eccla hyn spūalia vtutū
dona non habent. tū sue vitez
domos spūalib⁹ plenas sna largitate
sustentat. qm alind q vite portat
cū botru vberrime. ¶ Buxus ad
quos alios designat qm in altis
nō ꝓficit ꝛ hyn fructu nō habet
veritatis tū hī. nisi eos qm ipa
sacra eccla adhuc ex errore infir
bona opa ferre nō valet. sed tamē
pcepta fidelia tradita ꝛ sequendo
fide ꝓtegit virtutis tenet. ¶ Post
hec oīa cepit subiungi. vt videret
ꝛ audiat ꝛ erogitet ꝛ intelligat parat⁹
¶ Ad hoc cui cedit in certa ponit. vt
qui qui a ꝓximo odore virtutum
spūalia trahit. ipe quasi eterne
vite delectatione nō torpeat. sed ad
donoz celestiū desideria ignescat.
¶ Ad hoc spūa ponit. vt qm ꝑfecte
cui vbo cōpūcti finit. ipe quasi
exemplo alios discat. eoꝝ sequentiū
vbo ꝓficientiꝰ cōpūgi. ¶ Ad hoc
multi ponit. vt qm i ardore tribu
lationis ab ore vel ab ope proxi
cōpatientes tēptatiōi cōsolatoꝝ
recipit. ipe cui discat qualiter
afflictis primos sue cōsolatōis tem
perantiā ꝓferat. ¶ Ad hoc alma pie
vt qm aliene mē opa cognoscat
discat qualiter debeat iudicari
primū ꝛ ipe misereri. ¶ Ad hoc abies
ponit. vt qui ſ hm placatione
cui agnoscat ipe quasi ad cōtemplādi

¶ Aspice ꝯ̃ ceruicē dūe mille nos malor
nr̄or ꝯ malitias mille ꝯtritus frangat
ꝯfitat magnā ueme fidūciā latro
ille uenīat ꝯ nō mide uenīat bn̄ latro
nā latro ex cruciatate uenabiles ex cō
fessione ¶ Cognitate rogo cognitate ꝑ sit
cū ꝓphen sibilla in ōipotente deo uiscera
nr̄a misericordie / latro iste cruentus mānib⁹
abstractis a sacriore uinculis suspensis ē
in patibulo crucis ibi cōfessis dn̄s sanctis
ihs andree mernit hodie mecū eris in
paradiso ¶ Quid est hoc ꝯ tanta benignitate
dn̄s dicē ihs estimare sufficiat / de ipa pena
ānis ꝓcessit ad gloria ultionis ¶ Dolens
ait omnes dn̄s electos suos i angustias ad
lapsibz cordē ꝓmisit ut alios i culpa
patentibz si toto ad deū corde cōuersis
spem ueme redderet ꝛ eos plangentes
pme uie pcuratus aperiret ¶ Quicquid
ꝯ nosmet ipos in lamentis / extinguamus
fletibus ꝛ digni pme fructibz ueni
pas / tēpa idulta nō pereant ꝛ ꝑ
multos a suis reparatibz pa sanctos
aspectus quid aliud ꝑ sup̄ne mie
pagina tenemur ꝛ

¶ Omelia ihs de euāgelio
Cum audisset a cesare augusto hoc
ad ꝑpm̄ i basilica scē marie i die natal
ihu lxa legente dno missaꝝ
solēpnia tra hodie celebrāmꝰ
simul lapsu dni de euāgelio lectōne
non possumus ¶ Sed nos ad uel breue
diē redēptoris nr̄i natiuitas ꝑpa cō
pellit ¶ Quid est ꝙ nascitur dno
mundo desiderat nisi hor ꝙd expectē
manifestatur / ꝙ ille apparebat i carne
qui electos suos aserueret i etnū
¶ Uno contra de regibus dr̄ ꝙ ꝓphetas
deleuit de libro uiuentiū ꝛ cū prophetis
non scribant ¶ Cui bn̄ euenit ut
bethlee nascat ¶ Bethleem ipse
domus panis interpretat / qui uerus
est qui aut ore suo panis uiuus
qui de celo descendit ¶ Ionas ꝙ
in quo dns nascit domus panis
bonitas est ꝙ fructificū profecto
erat ut ibi alle ꝑ mariā carnis
apparerent qui electos meritis
eterna sanctitate reficeret ¶ Cui
non i pentio domus sz in uia nata
sunt ut ꝑfecto ostenderet ꝙ ꝑ
hyemem uite qua assumpserat qui
in alieno nascebat ¶ Alienus bndctz
nō sedm ꝑtē deus sz sedm natū
¶ Ita de ꝑtē ei⁹ sceptrū ē ihs
ꝙ uenit ¶ In natiuitate ꝛ ei⁹ stella
ante tēpa nati est in mīa eius
uenit ex tēpe / qui ꝯ eternus ꝑ
nascitur temporales oriunt ali
enā est ibi descendit ¶ Et ꝙ ꝑ
ꝓphetā dr̄ ois cuius femur fractus hō
est femur uiri uiuit in fragilitate
qui de se ipo dr̄ nisi grām fragilitatis
cadens i crucē mortuus fuerit ipse
solus manet ¶ Uni ꝛ nati i ꝑsepio
reclinat ut fideles omes uidelz
sed alia carnis sue fragilitate ꝛfect

ne ab eterne ītelligēcie pabulo
penna rēmoueret. ¶Quod est hoc
q̄ vigilātibꝫ pastoribꝫ ānūtiat
eos q̄ dormiāt ēmittebat. nisi q̄
illi ꝑcipiꝫ videre sublimia meret
Cum fidelibꝫ gregibꝫ ꝑsse sollicite
sentit dñi q̄ xpi pie sup gregem
vigilāt dīna sup eos gra largiꝫ
cooperiebat. ¶Regē nō natū angelꝫ
nūciat cuiꝰq̄ boni angelorꝫ chorꝰ
cōmouet q̄ cōgaudētes cātū gla
ī excelsis deo q̄ itra pacē hoībꝫ
bone voluntatis. ¶Qui⁹ aūtē q̄
redemptor nr q̄ carnē nascendo
descendit hūanā cū angelis aggr
claritate atq̄ mūdicia q̄ ꝓmē
cuiꝰ demeruit q̄ p cotidiana de
lictis longe distabamꝰ. q̄ ei placādo
cōpēs eramꝰ. a deo cūctos nos a
sup cōsortio repulit. angli dei cultꝰ
sed q̄ cōmunē regē nrm recognoscūt
nos angli cultꝰ suos. ¶Anima cui⁹
rex celi cōdr nrm assūpsit ifirmi
tā angelica celsitudo nō despexit
¶Ad precē nrām angli redeūt. itercedē
priorē discordiē postponūt q̄ q̄
ꝓmissa ifirmos abiectos q̄ desperātes
tā sospes beāt. ¶Hinc est cū q̄
loth q̄ iosue angelos adorāt nr tm
adorare ꝓhibet. ¶Johēs nō īcpit
adorare angelū voluit. si tm rē hinc
angelꝰ ne deberet se adorare cōpescit
Videns ne fortis cōseruꝰ cū tuus sīt
q̄ frēr tuꝰ. ¶Quid est q̄ cū redēptorꝭ
adūctū angli ab hoībꝫ adorāt q̄ tacent
postmodū nō adorari refugiūt nisi q̄
nāta nrām q̄ ꝓmi despexēt postq̄
hanc sup se assūptā cōspexēt ꝑsitā
sibi velle ꝓmeruēt. nec tā sub se
velud ifirmā cōtemnūt. nisi sī q̄ ꝓpa
se videbꝫ in celi regē veniant. nr hōrē
dedignāt hoiem. hōrē socium q̄ sup se
adorāt hoiem deū. ¶Memor nr fred
humanū. ne q̄a nos īmūdicia pollinat
q̄m in cūcta ꝑsaā q̄ dei cunctis creaturis
equales sumꝰ. videcet mortibus
dignitate nrām. nulla nos hyems
ūquet. nulla tempꝰ cogitatio cōtinet
nō malicia mētē mordet. nō īmūdi
tubigo cōsumat. nō electio iflet. nō
ābitio ꝓfana obscurāt. nō alterius
nō nra iflāmet. ¶Dñi et cū bonis
sumꝰ honesti. deffende q̄ hō cōtra bona
honorē dei q̄. ꝓpt te frēs ē deus homo
cum bruti q̄ regnat cū de pre q̄ ſſ. ℟.

¶Omelia sexta de euāgelio Cū
natus est Ihs i bethleem iudee
habito in die epiphanie ad ꝑplin in
basilica beati petri apli

¶Venit in lectione euāgelica
fides audistis celi regē
nato rege tre turbato est q̄ mundū
tocta alimndo cōfudit cū celsitudo
celestis aperit. ¶Sed q̄dā nobis ē
quod nā sit p redēptore nato pastoribꝫ
in iudea angelꝰ annunciat. atq̄ ad ado
randū hūc ab oriēte magos nō angelꝰ
sed stella ꝓduxit. q̄ videlicet iudeis tūc

rōne vicinꝫ

zone vtentuby zonale at id est angli
predicare debent gentiles no qz vty roc
nescichat ad cognoscedu dnm no p
hoc qz sz p signa ptenent qz qz alles
pphete tanp fidelibz no infidelabus
qz istis signa tanp infidelibz no fidelibz
data sut Et no dn p redeptore
nm en pa pfecte aet etatis esse
gentiby cepit pdicat en qz primlo
qz nedu p hmanu corpus ostendit lo
quitur stella gentiby demonstat qz
nmtu tres magi ordo poscebat vt lapidee
pa dnm lapidem pa predicatorem mote
secret qz nedu lapidee clementa
muta pdicaret Sed ni alby signis
q vel nascendo dn vel morientis
nostrata sue cosiderandu nobis est
quare sut ni quorida pudoz corde
durora q hoc nesz p pphetie dom
nec p miracla agnosc ora quippe
clementa autore suu bemisse testate
sunt Ut en de cespid hmano usu
lapidez deu hoc celo ee cognoscent
qz septem stelle moserut Quare cognt
qz sub planetis en se celebrie plebut
Hec cognomt qz eo morziente obsc
mut Sol cognomt qz hoc sue
radios abscondit Terra qz pcipes
cognoscut qz tpe morzis sue fasse
st Infernu cognomt qz hos quos
tenebat mortuos reddidit Et ty
hoc qd deu ora sensibilia clementa
sensisse adhuc infidelu predicto
corde deu ee nunc cognoscere qz
dnatoza sacra scindi ad pmissu
nobut en qz cofitery abnegat qd
elementa vt dignu erant signis ad
sessionis deu clamat Quid enim ad
dignacionis sue cumulu en qd
natu desperat nascitur en
longe en pfecerut qz no solu qz
nascere nonat sz etiam vby nasce
sta ab herode requisita loca nativitatis
en exponut qd sepe mechate de
discernut qz testimoniu pferut qz
bethleem honorati natiuitate nom
dueris ondit vt ipa eoz sententia
qz alles facret ad testimoniu dignacionis
qz nobis ad admonitu credulitatis
Unus pferto bene usus en jacob
filiu suu benedicit designauit qz
caluarie artis qz pphetie i primi
filiu no vidut en ta multa i posteri
pmisit qz nemiu pudoz pphe
pphetie sp plenu qz eoz en de quo
multa in scripturis pdict in primi
positis non agnomt Sed natiuitate
regis nri cognita herodes ad calida
exquisita cognit ne futuro regno
pnet Perinanzi silby vby pnet
inuenet postulat adorare velle se
simulat vt quasi hoc si inuenie possit
extinguat Sed ipse e hmana malicia
cont cosiliu diuinu Sceptru en
est no est sceptra no est principatu
non est cosiliu ipse deu no en

apparuit magus stella p̄dixit/ natū
regē regum. omnia detulerūt/ et
ne redire ad herodē deliberāt ī somnis
admonēt. Hec ex fide hystorie q̄re
quesiuit herodes inuenire nō potuit
cum p̄sona q̄m alios ex p̄texte desi
gnāt q̄m deū forte genitū inuenire deum
minꝰ merentē. Sed me hec secundū
ex psalterio hereticū nasci benigne
horem sub cōstellacionibꝫ stellaꝝ p̄tulit
ex hoc in admittorū sim errores assu
mit ex nona stella exemit cū deus
in carne apparuit cum finisse fatū
credā ī apparuit stellaꝝ p̄tulit. Ex si
cōsiderā verba pensemus quibꝫ de
eadē stella dr̄ vidi deū beatus staret
semp̄ vbi erat prius deū nō prius ad
stellā si stella ad puerū cōmutat/ si
dies lucrat nō stella fatū puerī/ sed
fatū stelle ex quibꝫ apparuit puer finis
Sed absit a cordibꝫ fidelium vt ex ad
fatū dicāt beatū quippe hominē solus
ihesus creditor qui creauit admittimus
nos cum ipse stellas hās si stelle ex
horem fecit sint ex si stella fatū habet
dr̄ quos finis misterius subesse homo
phibet. Certe cū iacob de beerse
egrederet ex pomo fruī platāī tenuit
manu post pfectā nocturnā egressū pu
tasset nisi subsequace deprehensset ex
tri cū vno tpe cadē ex momento vtrū
mat fuerit/ nō vna vtrū sit vite
qualitate finis. Sed ad hec solent
mathematici vndē ex vtrū stellaꝝ
in ortu principio est. Quibꝫ edocto nos
deus ex magna est nostra natiuitatis
si ex in ortu puerī cōstellacio p̄mittat
necesse ita erit vt tot diuersa fata ex
membra nascentium fuerit cum mathei
solent ex dispositis signis actum nascit
in hac vita p̄sentes misterium somna
p̄sentes vbi vt fert ypocrita nō
habet. Omnes igit dicunt ex nemo illic
in stella aspectu nascit vbi presentor
omnes non habet. Si ita. p̄nascit signo
habere asserunt trapezetas fratres dicit
ex trapezetas militaꝝ generum pronūc
ignorat fatent ex nec ē erunt hec
eis signum deesse aut effectū fatale
nullo mō habere. Hii p̄sis quoq; et
francoꝝ tria regna ex quib gentes alibi
p̄sertim nascentibꝫ quos estimat qui
cōsēt momentis horaꝝ atq; tempꝰ ex
formali condicione nascent ex tm regnū
solū vnū cōdē ex fidē cū seruus nati
ad regnum affirmat cū seruꝰ quoq; seruꝰ
fuit nati in seruitute morietur. Hec
de stella dicenda diximus/ nec mathesis
fidelium ōdescisse p̄sisse videatur.
Magi vō unde thus ex murra deferunt
dubium quippe regi conferunt/ thus nō
dei sacrificio ponebat. murra ante
mortuoꝝ corpa condiunt. Cū ex magi
puerū adorat cum misterio munera p̄
dicunt anno regē thure deū murra
mortale dicunt. Sunt nō nonulli
hereticī qui hūc deū credunt si vbique
regnare non credunt. Hii profecto et hi

offerri ſz offerre cruā amicū nolūt
Et ſūt nō mlli qui hūc regē qui
ſtimāt ſz deū negāt hūi bedelz ei
amicū offerri ſz offerre thus nolūt
Et ſt nōmlli qui hūc deū ꝛ regē
fatent ſz aſſimpſiſſe carnē mōrle
negāt hūi mimmi ei amicū ꝛ thus
offerri ſz offerre mirrā aſſūpte
mortalitatis carnē nolūt Nos uulgꝰ
multo dūo offerimꝰ thus vt credi
vt ds qui ī tpe hō appmit deꝰ amic
tēpa crediſ Offerimꝰ amicū vt
hūc libꝰ regnare fateam offerimꝰ
mirrā vt cū qui credim ī ſeā dūm
ꝑpaſſibilē credamꝰ cruā mi mā carnē
fuiſſe mortalē Quāmꝭ mi amico
thus ꝛ mirra ꝛdlligi ꝛ aliud poteſt
Quo mālꝭ ſcripā deſignat ſalomone
atteſtante qui ait thefaurꝰ deſiderabilis
requieſcat mi ore ſapientis ꝛ thure
nō qđ deo credit hūi oīonis exper
mit pſalmiſta atteſtante qui ait
dirigat oīo mea ſic incenſū ī ſpūm
tuo Per mirrā nō carnis noſtre
mortificatio deſignat hūi ſcīe catha
de ſuis operibꝰ uſqꝫ ad mortē pro
deo certantibꝰ dr manꝰ mee diſtil
lauit mirrā Dato qđ regi amicū
offerimꝰ ſi in cōſpcu illi claritatis
dīne ſcripā reſplendemꝰ thꝰ offerimꝰ
ſi cogitationes cordis nr̄is p ſcīe oīonis
ſtudia mi ore cordis accendimꝰ vt
ſuaue ad deū p celeſte deſiderium redole
ſcamꝰ Mirrā offerimꝰ ſi carnis
uicia p abſtinentiā mortificemus
Per mirrā nāqꝫ vt dicimꝰ aguꝫ
ne mortua caro putreſcat mirrā
cū carnē putreſcē eſt hoc mōrle
corpus ſtimi hūmane deſerere
ſicut de ioſeph ab egiptiis dicit
Cognouerunt principes in ſterore
ſno Principes nō in ſterore ſno
putreſcē eſt carnales hoīes in
fetore humane bīe ſpare mirrā
qꝫ deo offerimꝰ qui hoc mortale
corpus a humane putredie per
cōdemnatiōē cōtemptē cruciadmus
Magnū hō nobis ad magnū inuit
vt p bīa alia in regione ſua redeat
vel reuertat Ihc eo amic vt cū illo
ſpūi nobis gſcato ſtimet qđ
ſpūi debemꝰ Regno quippe nra
eſt pregrinatio ad qua ihc cognito
redire p bīa qua venimꝰ prohibem
Regione ꝛ cū nra ſuperbiendo
inobediendo uſibilia ſequendo ei
bīa bone bonitatis ignorando diſcedim
ſz ad eū neceſſe eſt vt flendo obe
diendo uſibilia intrepiendo atqꝫ
appetitū carnis refrenando redeam
Per alia qꝫ bīa i regionē vite
redimꝰ qui qui aparatū gaudii
p delectamenta deſcendim ad hec per
lamenta tenorem Non uere eſt
frēa caſſim vt ſēp pauidi ſēp
in ſuſpectu ponamꝰ cū cautos reddat
hūc culpa opis illi pudeam
cotidie diſtrictionis pauſemꝰ qui
diſtrictꝰ iudex breuat qui iudicū
minat ꝛ latet timoꝛes patribꝰ
ſtimulat ꝛ tri adhuc ſuſtinet et
idcirco breuē cursꝰ differt vt mitꝰ
meliat quos cōdepnat Ploremꝰ
qꝫ culpas flētibꝰ ꝛ cū pſalmiſta
dicere ſpeciamꝰ faciē eius i cōfeſſione
preoccupemꝰ qꝫ fallacia nulla nos

decipiat nulla humana lectione sedeat
¶ Hinc ergo nasci est index qui dicit
Ve vobis qui ridetis nunc quia lugebitis
et flebitis ¶ Hinc cum salomone
ait Vanus dolore insanabili et extima
grandi luctu erumpat ¶ Hinc ecclesiastes
dicit risum deputavi errorem et gaudio dixi
quid frustra decipis ¶ Hinc
nasci ait ¶ Cor sapientium ubi tristitia
est et cor stultorum ubi letitia / per
quam scientiam nisi per preceptum dei si celebrum
vocarent solempnitatem dei ¶ Ergo natus
nasci satisfacit deo est affluere contrito
psalmista attestante qui erat
sacrificium deo spiritus contribulatus ¶ Spiritus
nisi spiritu in baptismatis precepto
lavacra sunt et ter post baptismata
vulta commissum si lavacri ecclesiastici ba
ptismatis aqua non possimus ¶ Ergo
go et post baptismi renovamur
batri baptizemur lacrimis consecrati per
regionem nostram paulum bis repetentes
ipsum ex ea homines delectus discessimus
ad ea malicia miserecors redeamus
/ per christum dominum nostrum jhesum xpm qui vivit
et regnat deus in secula seculorum Amen

¶ Homelia septima de evangelio sale
est regnum celorum hoc presumulans si
essent primo mane cadunt operarios
in vineam suam hinc in basilicam sancti
petri domini in septuagesima ¶

Et explanatione sua nitia ad
lapidem sancti evangelii lectio po
stulat quam volo si possim sub brevi
perstringere ne nos et extensa prolixio

et plenus expo videat honorare ¶ Ergo
gnum celorum presumulans sale dei qui
ad excolendam vineam suam operarios condu
¶ Cumque hic circumdatum presumulans
rectum tenet qui conditor noster qui rectum
nos condidit et electos suos sic in hoc
mundo possidet quasi fabricatos domus
in domo ¶ Cum hic vineam universum
scilicet evangelium qui ab abel iusto usque ad
ultimum electum qui in fine mundi nasci
turus est qui scos patriarchas qui tot palmites
misit ¶ Hinc utique presumulans ad ex
colendam vineam suam mane hora tertia
sexta nona et undecima operarios conducit
qui a mundi primo vertice usque in fine
ad excindendam plebem fidelium peccatricem
congregare non desistit / mane et cum
mundi fuit ab adam usque ad noe
hora nona tertia a noe usque ad abraham
¶ Sexta nona ab abraham usque ad moisen
nona ait a moyse usque ad adventum
dni undecima nona ab adventu dni usque
ad finem mundi in qua peccatrices sancte
apostoli missi sunt qui mercede plenam
et tarde venientes acceperunt ¶ Id enim
endam quod dns plebem suam qui ad excol
lendam vineam suam nullo tpe desistit
operarios mittere qui et primos et prece
et postmodum et legem doctores et apostolos
ad extremum nos prophetas dns plebis
suae mores exercens qui per operarios
in vineae cultura laborantes primo
in prophetis modulo vel missa qui
cum fide recta bene actionis exercent hi
vineae operarii sunt operatores / quod mane
hora tertia sexta et nona antiquus
ille et ebraicus populus designat qui in

electus sunt ab ipo mundi exordio dñi
recta fide deu studuit colere qui non desistunt
in hanc culturam laborare ¶ Ad horam
non gentiles vocati qui hic dicit qui hic
stantes tota die otiosi ¶ Cum enim tam diu
tam longo mundi tpe in hac sua laborare
neglexerit quasi tota die otiosus stabunt
¶ Pensate fratres quid ipsum sibi rndeant
dicunt enim quia nemo nos conduxit nulli
quippe ad eos pertinebat nulli opus
habuit ¶ Et quid est dicere nemo nos
ad laborem conduxit nisi quia bene bene
multos nobis predicent ¶ Sed ei nos
a bono opre cessantes in extremo
nra dictum sunt qui pene a mane
usq ad fide venimus quia una hora omnipotens
omnia nobis condonamus quos ab hominibus
sce matris ecclie potu predicationis suppsimus
cu lacte enutrimus ¶ Possumus ergo quia considere
duodecim horas etas ad humanitatis
horas quia etatem mundi distinguit manco
quippe diluculo mundi primitiua est hora ab
ipsa adolescentia est quia quasi a sole altum
exoritur deus ¶ Calor etatis crescat sexta
uero primitiua intelligi potest quia uelud in zenith
sol frigus deum in ea plenitudo roboris
solebat ¶ Nona uero senectus intelligi
in qua sol uelud ab alto cepit descendere
quia etas ea a calore primitiue deficit
¶ Undecima uero hora est ea etas qui decrepita
uel extrema dicitur ¶ Unde et greci valde semotos
nouissimos ex presbiteros appellant ut
plusq senes ee ipsimet quos pene
cunctos uidemus quia ex ad ultima horam alios
in puericia alios in adolescentia alios
in iuuentute alios in senectute alios in
decrepita etate pduxit qui duodecimas
horas operum in uinea uidet ¶ Quorum
ex nra fide aspicit et si iam dies operum
effluxit uidet ¶ Quem est uniuersis quod
agunt qui considet si in hac die laborent
¶ Cum enim in hac uita ea qui sua sunt
querunt adhuc ad deum uineam non uenit
¶ Illi magis deo laborat qui non sua sed
lucra diuina cogitat qui zelo exercet
studio precurrit in sermone auribus hominum
uigilat pdonis et malos sensu ad uitam
festinat ¶ Ea qui sibi uiuit qui etas
nos sue uoluptatibus pascit recte
otiosus redarguit qui fructum diuini
operis non sentit ¶ Cum nos ad
etate ultima deo uite neglexit qui
uisus ad undecimam otiosus stetit uide
recte uisus ad undecimam torpentibus
dei quid hic statis tota die otiosi ac
si aperte dicat qui si deo uite in pueritia
et primitiue noluistis salute ad
ultimam etatis hore respicere qui ad uite
uiam cu ia laboratur multum uos esse
salute sero uenite ¶ Et tales qui presumit
uenit qui plerumq cu reminiscunt qui
prius ad regnum de corpe exeunt qui
hoc quia in pueritia uoti ee uidebat
¶ Cum uo ad undecimam uenit latro qui
qui si uos hunc qui etate huius tam sero qui
penam qui deum in extremo confessus est
qui pene cu uoce secreta spum exalare
uite ¶ Nouissimo aut zelle denarium

no ſᵗ̄ beatus paulus nō elegit ſed
ad fidē plures venit ꝛc ad celeſte re
gnū paulus pduxit ¶ Cere ēt ad hodi
ernā feſtiuitatē ſpūſcī cōueniūt cuncte
pncetes ꝑplenus ſīt ten qđ ſcīat ſpūſ
paulus ſᵗ qui in illo electoꝝ dei grege
numerat ¶ Cere hoc omn̄ ꝓpm̄ clamat
ſīt petro omn̄ nō clamat / ꝓlexuſq; deū
uerbis ſeruāt ſīt moribus fugiunt ¶ thomas
ꝛc cum ad tūbā paulꝫ ſpūs ſuſcitat
ſe noſſe deū factis ait negat ¶ thomas
pcedens ante fidei ſui operibus mortua
eſt ¶ thome ꝛ ꝑſalmiſta dicit dñe ad adiuuandū
me feſtina ſed interpellatio ſua ſit ſuꝑ nos
¶ Verūtamen dñe ſuꝑ nos multiplicā
fideles qz nō minꝰ cuncta hec ad fidē
qm̄ ad electoꝝ numꝝ nos pertinent
¶ hinc cum fidelibꝫ ꝓfessionē admittit
ſunt ſīt apl̄ petrꝰ alios ꝑplures nō
ex ſorte fidelium non merent ¶ thor
omale ſcē ecclie edoctꝰ cū agnus recipit
ſīt atteſtante euāgelio cū iudex venit
bonos a malis ſeparat ſicut paſtor
ſegregat oues ab edis ¶ hinc ꝓcul
poſſunt qui hic carnis ſue uoluptā
tibꝫ ſeruiūt illuc in omni grege xpi
numeri illuc eos a ſorte hmōi iudex
ſeparat qui ſe hic ī ſimplicē conuertūt
cyrillus regnū celoꝝ pcipe nequit
qui hic ſe ī celeſti fide ꝓbat toto de
ſiderio ſuꝑna quietis ¶ Et nūtios tales
ītra celum ſuos habere certus eſt ſīt
eos minus ne deſpere debeamus / qđ
eum ſit hodie cōſpicuus ſīt qđ erat
ſtructurus ſit uas ſīt neſcimus ¶ hyle
nius qui ſe poſt nos uenire certus
ꝙ agnoſcatur nos hoc opus aggredi
ſe uoluit cū erat ſeptimus qui hodie
ꝓcul uidebamus ¶ Cere cū ſtephē
qz fide moreret ſanctꝰ teſtimonia
legendo ſeruabat cum q̄ manib⁹
legebant qui ad legendū omn̄
exhortos reddidit ¶ Cz cū eodē opus
in ſuꝑna cuncta laborib⁹ anteiret quem
ꝑſequēdo martyrē fecit ¶ dnus qꝫ
ſīt ꝺ ſolenne pēſare debet qz cū multi
uocati ſīt pauci electi ſunt ¶ ꝑ eſt
ut deſe quiſq; minus ꝑſumat qz
ꝛ ſilā ad fidē uoluit eſt ut ꝑ plenā
ſeruo dominꝰ ſit neſcat ¶ ſed nō
eſt ut huiuſce ꝓximū qui forteſſe
pcē in uitus cōſpicit deſpicē non
audeat qz dū ſine dñice dilectionis affectu
¶ Item ſpes ꝺ nos cōtigit reffero ut
ſi uos pastores ecclie qz corde cōſpicuus
cōpetens dei manū ampleꝫ amictus
¶ Quinto ānō ꝺ martirio mcc qđ pmꝫ ¶ Cyp.ni
beatoꝝ martyrū iohīs ꝛ pauli ecclie
ſīt qmdā de cōfessione ſue / deuote
ſuſcepto eſt ſīt ꝙd deuotus cōfessoꝝ
fuit ¶ hinc ad monaſteriū ſīt ſuum
corpꝰ non corde ſecutꝰ eſt ¶ nā hilde
ansarius uitā ꝛ hinc detestans
ſeꝛa monaſtica ut hoſpes hinc abiit
ꝛ monachoꝝ uitā moribꝰ fugiens
recte a magiſterio hinc cōne nō pauꝫ

dēm apellamꝰ adiutorē ſm̄. ℣ Exſpe
a tribulacōne p̄ſenti mi respice et ex
audi nos ſm̄ſcript. apellat ecc̄a ſm̄ſceptor
℣ Sed cōſideremꝰ q̄ mala nr̄a aſſpe
ra poſcant culpas meas q̄ tollerat et
tm̄ nos p̄ penitēc̄ ad ſm̄a reſtituat
nolmt dēs miſerator dicē ſed hui
ꝰ mi mei uolumt dicens dñe
exaudi mā mea respice mi q̄ multe
ſunt inimici mei mala q̄ ſerunt ℣ preſtemꝰ
ex ꝑte dei benignitate tollerabꝰ ℣ Cōſi
derem q̄ ſic ꝑ pectatis cui opa ut
nō ſolū culpas abolēt ſz celeſte
regnū p̄mittāt atq; ex oīb; medullis cordis
dicam ſm̄ſti dicam omēs dens
meus miſerator dei mei

℣ Omelia octaua de euāgelio q̄n
ꝰ ſeruat ſeruare ſeruū ſm̄ hora ſexta
ꝑlm̄ in baſilica beati petri dñica in
ſexageſima

Ecce ſq̄ euāgeli q̄a nō
fides karſſi audiſtis expone
nem uidiſtis ſz āmonitione q̄a eius
q̄ ſemet ꝰ uerbū exp̄ſit hanc
diſcrete humana fragilitas nō ꝑſumit
℣ Sed eſt q̄d ſollicite in hac ꝰ exp̄o
penſare debetis q̄ ſi nos uobis ſeme
uerbū aſſen mendi uoluerem deorum
ſm̄os dñicas ſignificare dicemus
ad excedendū nobis forſitā mens reſtra
dubitaret ut dñs q̄ ſemet ꝰ dixit
eſt exponē q̄d dicat ut ſcatis
rez ſignificationē q̄e nō hns certa
q̄ne q̄ ſemet ꝰ uolut exp̄mere
℣ Exponēdo q̄ q̄d dicit ſeguente
ſe lapſi mortui q̄s nos certos
reddeat cū nobis uera fragilitas
uerboꝝ illoꝝ ſeguens aperit ℣ Cum
eis mihi bene erūt ſi ſpmas
dñicas ſuperbas uolueſſem mittere
cū ille peregerent iſte delerent ℣ Et
tm̄ ille ſpme ſunt ꝰ cōuersationē ſuaꝝ
p̄teritoꝝ uicē lacrē et cū ꝰ ſuū
ad petrū p̄tinuit q̄uaſi mſtato
uultū cruciat ℣ Quas bn̄ ſuū
loco alio euāgelista teſtāte nāſpna
dñō dñicas ſz fallaces dñicas
apellat fallaces ei ſunt ꝰ nobiſcū
dm̄ q̄ſcire nō poſſunt ſallaces ſt
ꝰ mentis nec ꝰ opis nō expellunt
Sole enī dñice uere ſunt ꝰ nos
dñicas uiribus fruim̄ ℣ Et q̄ freq
karſſi dñicas eſſe exp̄tus uerus
dñicas amate ℣ Et crebre uerū
honoris q̄ſtus ad celeſte regnū tēdite
ſi q̄ſtū dignitatē delegetis mi illa
ſuprna euāgeli ſcripta aſſidue feſtinate
℣ Verba dei ꝰ mi ore ꝓpriis mentis
retinete ℣ Cibus enī meus eſt
ſermo dei q̄uaſi acceptū cibum
ſtomacho laborāte retinet ſm̄o
ſermo mi ventre meōrie nō tenet
℣ Sed q̄uis q̄d admixta nō retinet
humi ꝓfecto uita deſtruit ecce q̄

cum gemitu mala tolleranda. Cito
cum ymnis ascendit tristo in hor mundo
precem ad dnm. Nemo potest quem a
primo solo metus, nec delectus desserit
exule sede adhuc latras erexit. Hinc est
cum ex plerosq; cernimus et bona agere
et in sub grani tribulacionis fasce de
fundere. Cernens nanq; desidia frangunt
et in flagellis dnicis fatigantur
Sed nisi hore dnice fructu percipere
reddunt quem hinc flagella susceperint
post flagella ad regnum sublimiter
suscipiunt. Cor una cassabi tundit
et in bono sapore baptizat. Cor olim
confessionibus expressa munera suum
desert et in olei liquore pinguescunt
Hinc in tristicia aloe bel nare a palato
grana separant et ad horrea pigata
precipit. Sic ait qui ait plene bona
humo fundat humilis pinguescunt sue
flagella tollerare. Et tristo post ad
fundare mundior beatus cito mit cum
tenebrosum regnum tribulacionis pigrat
Hinc ea portum ingenuis ad exilium by
clematis ipsum sunt quida sermonis
more que multi bonum meum nonerunt
rebus prius meritis dnicis quem
lumen egritudo dissolvat nam et in
primeva etate usq; ad finem bene pulo
tum iacebat. Quid dicit et stare no
potuit qui nisi in lecto suo surgere bel
ad sedendum valebat. Cum manum sua
ad os dnicum nisi potuit in latus alnum
detinere. Hinc ad sermonem mat
cum sue aderat et quod quod ex eleosina
potuisset atque hor cum manibus
pauper complebat. Magis hinc monet
si scripture sacre sublimet codices
emebat et relegendos quosq; in
hospitalitate suscipiens hos cora
se legit sui admissione fruebat / sum
ex est ut ipsum ad mensura apud plenc
sacre scripture desert cui sue duxi trac
studij ignorarent studebat in dolore
sep; grauis age hymnum deo et laudib;
dicb; ac noctib; hanc. Sed cui in
cepit est ut tota cui gracia remissum
debuisset membrog dolor ad batalia
rediit. Nisi se in mortis apparuit
agnum pergimus atq; in hospitalia
susceptos admonuit ut frugiferi et
et cum eo psalmos perexpertitur cum
decantaret. Nisi cui eis et ipse no
cenus psallerent horas psallendi
expente compleant cui hore magis
clamore ducis / tacite nisi no
audito ipse resonat laudes ecclo
Nisi ad easde laudes ipse dei redibat
amice cordis intendit sed illa cui eterne
soluta est / et exinde alla tota aller
fragrancia odoris aspersa est ut os
ipsi aller aderat refluabili suauite
replerent. Ita ut ipse patentes
agnoscet ut cui laudes in celo susceptas
Cum ego monacus nec ut sum ipse
dolens humo et cum magno flete testes

solet q̄ unguenta corp̄ eius sepulturæ
traderet ab eoꝝ memoria odoris illius
fragrantia nō recessit. Ante quo
fiunt ea hæc uota erunt quæ i hac
uita flagella equanimit tolle
rant. Nūc uoce ꝑ dñm̄ bona
ria fenestra ꝑ parietem reddidit i
gruenta disciplinæ bonis ad remu
neracionē sagitē ꝓuenit. Si nos ꝑ
fidē accredite q̄d exemplaciuus exem
plū illo discipulo putamus hiemps sumus nos
qui abono ope torpentes ꝙ res at
mam attingim̄. Si ꝑcepta dñica exple
ꝙ sui mandi ꝓficient. Non contra
nos dñs tuū aptos ostendet si ad
regnū sem̄ tribulis fidelis ꝑducto
exercent. nō i nos exhibeat mar
tires. qui ad celeste patriā sagittis
fidendo ꝓuenerūt. Quod tuū dictum
sumus cū hinc de quo lacrymis sumus
sermonē uidim̄ cū longius lāgor
brachia tenuit. Si tuū hoc abono ope
non luxuriant. Hoc uobiscū fidē agite
sic uos ad fruendū bonis operis ꝑstringite
ut cū bonos bonis mō ad unū tradū
ꝑpotis coꝝ tuū cōsortes ꝙ lucrantis

Quinta nona de cōmunibus
Assumpsit ihs duodenū discipulos suos
secreto ꝙ aut illis esse a sedulo ꝓfuturū
huius ad ꝓpinū i hac ubera beatū pet
agite dñica ui ingressima ℣. ℟.

Redemptor nr̄ ꝑ passionē
ꝙ passione sua dese
pulor animos ꝑtrudes
ens longe ante ꝙ eius passionis penā
ꝙ resurrectionis ordinē ꝑdixit ut cū
moriēte sicut ꝓdictū est cū cerneret
eius resurrectionē nō dubitaret. Iſi
qui carnales adhuc discipuli nullo mō
poterāt aspe uerba misterii ad cū
rachū uenit. Ante coꝝ oculos eius
immē receptū ut qui celestis misterii
uerba non capiunt eos ad fidē celestia
facta solidaret. Sed memento dñi et
saluatoris nri sic accipiendū sit fratres
mei ut ꝙ ni ueritate credentes fra
tres tuū ꝑ significationē nobis ad almū
immant. Quæ quippe cū ꝙ ꝑ pole
ad ostendū ꝙ ꝑ misteria ad loquendū
Ante cū ꝑ hystoriā ipsi cernis
ipsi sunt ignorantes si tuū quid ꝑ
misterium significet nonnulli. Cum
qđē est genus humanū qđ a paradiso ꝑ
a prædisi grandus expulsū claustrū
sibique locū ignorans dānationis
suæ tenebras patit si tuū ꝑ redemptoris
sui pietā illuminat ut ihūc lucis grandia
tē ꝓdisidū uident. atq; i ea uite
bona operis gressū ponat. Notandū
nō est ꝙ cū ihs iericho egrediēte
dē cecus illuminat iericho quippe interpre
tatur luna. Luna ut in sacro eloquio pro
defectū carnis ponit ꝙ dū mortalis
mortis detrectat defectū nāe mortalitatis
designat. Dū igit redemptor nr̄ egredit
iericho cecus ad lumē redit ꝙ dū dūnus
defectū nāe mortalitatis suscepit humanū
genus lumē qđ amiserat recepit

vñ cñ dñs hñana petut ide ho ad
dnna sublenat ¶ Cñ videt cor
rente & pñr vñ sedere & medicas
cē descbit ¶ Tpā cñ vñas dt ego sū
via / ipe ē eterne lucis claritatē nesciat
cecus est / ſz si pā redēptorē credidit
pñr vñ sedet si at pā credidit ſz vt
etñ hñmē recipiat cogitare dissimulat
atq a precib cessat cecus eqnde pñr
vñ sedet ſz nūne medicat / si vero
& credidit & exorat & pñr vñ sedet
cecus & medicat ¶ Cñ ſpūs nro
cecitatis sue tenebras agnoscit ipa ſs
hoc pt sibi desse hñmē cñtatis vtel
ligit clamet mentis cordis clamet
vocib mentis dicens ihū fili dauid
miserere mei ¶ Sed quid clamare cecu
subiungit andreas ¶ Et qui prohibant
increpabāt cñ vt taceret ¶ Quid ante
signant isti qui ihū veracē predic
nisi desideroz eternalia tribus et
tumultu vicioz qui premit ihs ad
cor nrm venit ac deprecationib sue
cogitatōnē nrām dissipat & voces
cordis nr orōne pronebat ¶ Cepe nrīs
dñs cōmisti ad deū post pretrata via
volumus dñe ihū hoc erāt exorare via
ī pretrama conamur ostendit cordi
fiducia patroz ī fecimus metus nec
aciem reuerberat cōfundit animū & vocē
nrē deprecationis premit ¶ Cui prohibant
q increpabāt cñ vt taceret & premit
ihs ad cor veniat mala ī fecimus cogi
tationū nrē sue ymaginib illusa

in ipa nos nra orōne cōmiebant ||ſz
quid ad hoc cecus illuminatus fert andreas
¶ Secutus ¶ Ipe nō magis clamabat
fili dauid miserere mei ¶ Tacere que
turba increpat vt taceat magis ac
magis clamabat & ipto ſpūs
tumultu cogitationū primo tacto
orōm ifirme credens debemus / ihū
turba ne clamemus & patroz nroz
fiducia mata plenius ī orōe premamur
ſz mentis necesse est vt hoc cordis
nri ipe dñs repellat hilēs ifirmat
pte cogitationis illecebre tumultū ſupet
atq ad puras aures dñi mentis tue
ihōtinuat & erumpat ¶ Ihs se vt ſpūs
recognoscat venisse pt dicens & dñe
ab hac mundo animā ad deū mittamus
dñe ad orōnē opus cōtinue pā ſ
primo delectabit gressus ihōtinue
postea ni nra orōne tollerauit ¶ Hoc
cor cogitatōnē manus ſcī desiderii ab
oculis cordis abiit Hoc cor fidei
& precepta lumina suscipiat ſz cñ orōne
nra hilarem & ifirmus insistente ihū
fugimus ¶ Cñ ille subdat / stans qui
ihs posset cñ adhuc ad se / cecus stat
qui cñ increpabat & cñ adhuc turbas
fiducia mata ī orōne patrum ihm
alacriores insistente ſcīmus ¶ Cñ nō
orōm hilarem ifirmus stat ihs
vt hoc restimat & dñe ī corde fugit
& hoc amissa recipiat ¶ Quo ihs ī re
& aliud ad nobis dñe iuuet pt itel
ligi de humanitate ac diuinitate illog

Obtenti a quibusda solet
ra quo spūs sit ihs ductus
in desertū ppt hoc q̄ sbtiā
assūpsit cū dyabolo in scam ciuitatem
et tm sinus assūpsit cū in mōtē excelsū
Sed uere et absq; ulla ffictione cōcedēt
attigit ut a sco spū i desertū duct
credat ut illuc cū suis spūs ducēt
ubi hunc ad tēptandū spūs malignus
mīnet Sed esto dū dr deu ho uel in
excelsū mōtē uel in scam ciuitatem
a dyabolo assūptū mens refugit //
humane hoc audire aures exhorrescūt
q̄ ita no esse incredibilia ista cognoscim
si in illo et alia facta pensamus Certe
omnid ingnoz capitis est dyabolus
et huius capitis membra sūt oēs iniq̄
Non no dyabolo mēbra sunt pylatus
aut no dyabolo mēbra iudei ypocrites
et malitie crucifigentes fuerūt // q̄d g̃
mirū si se ab illo premisit i mōtē dnus
qm se ptulit cruci a membris illius
crucifixis Sed ē g̃ adhuc redemptor
noz ut tēptari uoluit qm uenit ostēdi
humanū quippe erat ut sic tēptaret
nrās suas tēptationibz uinceret sicut
mortē nrām uenit sua morte superare
Sed sciendū nobis est q̄ tribus
modis tēptatio agit suggestione
delectatione et consensu Et nos cū
tēptamur plerūq; i delectatione aut
cruce nr consensu labimur et de
cruentis pene ingratis i nobis ipis
cruce gerimus Unde certissime tollerat
Quis no q̄m in uno uno uerbo iracundie
in minimo sm peccato uenat no
cotradictorio in sermone ipo tollerabit
tēptari q̄ p suggestione potuit sed
cum mente pui delectatio non
mortua est atq; ideo cū alla dya
bolica tēptatio fortis no mota fuit
si ipm ordinem tēptationis cui
aspicimus pensemus quanto magis
dnic nos a tēptatione liberemur
Antiquus hostis hominem prime
uim in tribus se tēptaturis exeruit
et hinc uidelz gula uana iactatio et
auaricia tēptamur et tēptando superat
et sibi cū p cōsensū subdidit Ex
gula quippe tēptamur cū cibi ligni
uetiti oblit atq; ad cōcedendū fragilis
Ex uana iactā tēptamur cū ducit
cruris sicut dn et pcepit ex auaricia
tēptamur cū ducit sequentes bona et
mala Auaricia enim no solū pena
est sed crimen altitudinis Recte enim
auaricia dr cū scripturarum sublimitas
arguit Si enim no ad auariciā hoc
nomē rapina hn pteneret nequa
quam de uerbo dei filio diceret
no rapinā arbitratus e ee se equale
deo In hoc g̃ dyabolus primū hominem
ad superbiā traxit quo cū adhuc
sublimitas careret Sed quibus
modis primi hominis fraus
esse
modis sedo homo tēptatus succubuit

ꝑ ymla ꝙ ppe tẽptat ꝙm dicat dꝰ
vt lapides isti panes fiant ¶ ꝑ bana
ylam tẽptat cm dr ſi filꝰ dei es mitte
te deorſu ¶ ꝑ ſublimitatis ambiã
temptat ꝙm regna oĩa mũdi oſtendit
dicens hec oĩa tibi dabo ſi prodens
adorauĩs me ſz eoſdẽ modos a ſcdo
hoĩe vincit² ꝙbꝫ ꝑmũ hoĩes ſe vincere
gſtat vt auctũ cordibꝫ ꝓpo admu capti
exeant ꝙno nos admu ĩtromiſſi tenebat
¶ Sed eſt aliud ſcm ſcriptꝰ qd in hac
tẽptacõne dnica cõſiderare debemꝰ qꝛ
tẽptatꝰ a diabolo dnus ſcam elegit ꝑ
ceptꝛa tũdit qꝛ ꝙm eo vbi qd erat
tẽptatorẽ ſuũ nigꝝ in abyſſũ poſſit
vincere potuiſſe ſuũ nõ ondit ¶ ſola dnice
ſẽptẽ ꝑcepta dedit ꝙatenꝰ nobis
ſue pacẽ ꝓberet exẽplũ vt quoniã
a primis hoĩbꝫ ad patriã ad dulcẽ
ꝑpetuã poſſẽ ꝑ ad benedictã ¶ peſſatꝛ
quãta eſt pacia dei ꝙtã ĩpacia nra
¶ Quos ſi inimici erant alicui leſione pro
priarũ ꝛũorũ ferre ꝓnoti erant quãto
poſſimꝰ nosmet ipos videremus
erant qd nõ poſſumꝰ face miramur
¶ Cui aduerſitatẽ diabolꝰ dnis ꝓtulit
qꝛ mal ei miſi manifeſtandꝫ vbi tũdit
ꝓtrahit quẽ ꝓmere potuit vt hoc
in laude eius alicui crederet ſi hoſtẽ
ſuũ nõ extinguẽdo ſz vtendo pacienda
ſuppetret ¶ Notandũ nõ ꝙ ſubdit
qꝛ recedente diabolo angli miſtrãt
ei ¶ Ex qua re qd aliud ꝓ dnus
ꝑſone vtrarꝫ nata oſtendit qꝛ et
homo eſt qnẽ diabolꝰ tẽptat qꝛ ide
qꝛ eſt deꝰ cui ab angelis miſtratur
¶ Cognoſcamꝰ igit in eo nõ nrã
qꝛ miſi hunc diabolꝰ horem crederet
no tẽptaret ¶ Venienti illo dimittẽ
ſuã qꝛ miſi ſup oĩa deꝰ exiſtit ei mlto
modo angli miſtrarent ¶ Sed qꝛ dicꝫ
iſtis lectio cõgrue nã ieiunia dies
abſtinẽcie nrã redẽptoꝛis admnnt
qꝛ quadrageſime tẽpꝰ ĩcharam ¶ Vbi
diſcretiõ eſt cum hoc opꝰ abſtinẽcie
ꝙ ieiunia dies nrã coſtituerũt
ꝓpoſitũ cum vt legit attingat ducẽtos
vel ꝑcentũ ¶ Delinq̃ in defectu
vel diebꝰ abſtinent ¶ Ppe auctoꝛ
hoĩũ ad hoĩes veniens i vel diebꝰ
multũ oĩo cibũ ſumpſit ¶ Nos ꝓpꝛ
ĩpotẽtiã poſſimꝰ nõ ieiunare ꝓpe
tẽpe ecclie nrã ꝙ abſtinẽciã aſ
ſumẽ cõmanꝛ ¶ Cui ꝙ abſtinẽcie
quadragenarij nrꝰ coſtituit nũꝛ
qꝛ vetꝰ decalogꝰ ꝙ libꝛos quatuoꝛ
ſcꝛ euãgliꝝ ꝓpletur ¶ Adeamꝰ cum
qui ꝙ dnicꝫ in quadragenariũ ſuccedit
qꝛ tres decalogꝰ meditãs ꝓfectꝰ cũ
ꝓfecto octoꝛ libꝛoꝝ ſcꝛ euãgliꝝ cum
ſtudemꝰ ¶ Ex qua re ſentiꝛ qꝛ ad ꝓfectũ
¶ Cum hoc cum mortali corpe ex quatuoꝛ
elemẽtis ſubſiſtimꝰ qꝛ ꝙ voluptates
eiꝰdẽ corpꝛis ꝓcepta dnica ꝑ nos
¶ Precepta at dnica ꝙ decalogꝰ ſi
accepta / qui ꝙ ꝙ cunctos deſidia

decalogi mdata cotepsimꝰ dignu
est vt cadē carnē spūat decies af
fligamꝰ ipīus de hoc sdragesie
tēpe est adhuc aliud qd p̄ intelligi
¶ Ppsenti t cēm die vsq; ad paschat
festiuitatis grandiā sex eldomades
venit quaz vndecī dies sdragesie
duo sunt ex quibꝰ dñi sex dies dimi
abstinēcie subtrahūtur nō plus
in abstinēcia q̄ trāsita t sex dies
affligim̄ remanet ¶ dñi nō pez
tecētos t sexaginta dies ānus
ducit nos at p̄ trāsita t sex dies
affligim̄ quos ānj nri decias
deo damꝰ vt qm nobismet ipis
p̄ acceptū cēm vnꝰ mundi auctoꝛ
nrō ni cmus dcimus p̄ abstinēcia
mortificem̄ ¶ Mm fres karissimi
sicut offerre in lege iubemur sex
decias vtia ei offerre cotrēdite decias
diez / hmōi ipse à quatn̄ vnctus
sup̄petit carnē maceret ei q̄ de
sidera affligat cōpassiones
trepidꝰ ifricat vt in̄ paul⁹ dicit
hostia viua fiat ¶ hostia quippe t
imolat t viua est qui t ab hac
vita homo nō deficit t tm̄ eternaliter
desiderio se ostendit ¶ Cuz nos leta
tangit ad culpā affluita redeat
ad veia ¶ auctoꝛ t cēm mortis nre
p̄ fructū lignī vetiti vite precepta
trāsgressꝰ est cum gr̄a a paradisi
gaudijs p̄ abū eiectꝰ ad hec
ieiunia possimꝰ p̄ abstinēcia resurgere
¶ Sed nemo sibi cōdē abstinēcia solū
posse credat sufficē cū p̄ ysaiam dns
dicat nonne hoc est magis ieiunium
qd elegi frange esurienti panē tuꝰ
t egenos lucos adūc in domū tuā
cū vidēs nudū operi eū t carnē tuā
nō despexeris ¶ Illud gr̄ ieiunium deꝰ
optat qd ad eū aditꝰ manꝰ elemosinaꝝ
lenat / qd cū p̄ dilectōne agitur
qd ex pietate cōmnat ¶ hoc gr̄ ad
tibi subtrahis alti largitꝰ t vnde
tua caro afflugit ide esurientis p̄xi
caro repanet ¶ hinc t cū p̄ ysaiam
dns dt ¶ Cū ieiunatis t plangentꝰ
mihi qd ieiunium vrm ieiunastis mi
t cū comeditis t bibitis mihi nō
vobis comeditis t vobismet ipis
bibitis ¶ sibi em̄ credit t bibit qui
alienā corpus si fr̄ eius dona lar
gitoris t creditoris sui ne ingratꝰ
repit t sibi ipsi ieiunat si ea
q̄ sibi ad trepidꝰ subtrahit nō pau
peribꝰ trubit sz venturi posterndi
affectu custodit ¶ hinc p̄ ysaiam
vohel dr̄ scripturꝰ ieiunium / ieiunij
quippe scripture ē admonitio bonis
aliꝰ dignū deo abstinēcia exercitiꝰ
ostendē ¶ Cesset ira sopiat̄ impetus
ire cū carnē affert̄ si a pravis
suis voluptatibꝰ animꝰ nō refrenat̄
cū p̄ ysaiam dns dicit ¶ Cur ieiu
nauim̄ vidi nesciꝰ voluntas vra

Cette ad hitos & cōtēcōnes pmatis & penitue pngruo ſpic & omēs debitores vros repetitus / nr cm ipm adebitore ſmo hor qd dedit repetit aliqd iniſte facit ſz dignū eſt vt cognoſcat ſe in penitencia maneat cm hor ſibi iniſte cōpetit ideoq dicat ſic ſic nobis affligat & peritetibz adeo dmdicat qd iniſte egimus ſi pro amore illi⁹ & hor qd nobis iniſte cōpetit relaxemus

Omelia bndicta de emigdio

Ipse ex vobis arguet me de peto habuta ad pphiā in teſtificta beati petri apli dnica in paſſione

Quaſate fres kariſſimi mūſnetudinem dni dei celaxare peta veñat et dicebat ipſe ex vobis arguet me de peto / nō dedignat ex rōne ondē ſe petore nō ee ipm ex bnitate dmitatis potat petores iuſtifice ſed trible eſt valde qd ſubditus cm ex deo eſt verba dei audit ppter vos nō audiatis & ex deo non eſtis cm vba dei audit ipm ex deo e & audire verba eius nō poteſt ſi ipſe ex deo nō eſt ideoq ſe bndicit ſi verba dei in aure cordis percipit & intelligat vn ſit / Celeſte pria deſiderat vitaq jubet cetera deſiderata cōtemni mūdi gloria delectare aliena non appetere ppria lacrimis / peſcere qd apud ſe bndictū verū ſi vor dei in cordib⁹ eius amore cōualuit & ſe pā ex deo ſit agnoſcat Nā ſine nōmilli ipm ſcripta dei nec amare corpis ſcripe dignat & ſi nōmilli ipm hor qdē amare corpis percipit ſz mlto ea nūcius deſidio cōplectit & ſi nōmilli ipm libenti vba dei ſuſcipit ita vt cōa in fletibz cōpunctionē ſz poſt lacrimas ipſa ad dignitate redeāt Ihū ꝓfecto verba dei nō audiūt ipm hor exercere in ope cōtēpnūt Vita qq brauij ſpecē karaſſi⁹ am nūcius omēs reuocare & alta cōſidacōe ptimeſcere hor qd ex ore vitatis ſonat ꝓpterea nō audiūt & ex deo non eſtis Sed hor qd de reprobis vitas locut ipſi hor de ſemet ipſis reprobis ſmis oppbz oſtendūt Sā ſcripti tenderūt qd iudei & dixerūt ei nōne bñ dicimus nos & ſamaritanus es tu & dēoniū habes Sacrata am tāta cōmenda qnd deū tendere audiamus Ego de nomine nō habeo ſz honorificio pnem meū & vos inhonoraſtis me Cum ea ſamaritanus mūdat⁹ cūctos & ipſe ſeruatē cūctos eſt de q pſalmiſta ait niſi dns cuſtodierit cūtate frūſtra vigilat ipm cuſtodit cā Et cm per yſaiā dr cūctos ego in nocte cuſtos quide de nocte & ipſe dns nolunt

samaritanu no su si ego dēmoniū no
habeo ¶ Dns quippe ei illata sunt
bonū negauit aliud tacendo cōsensit
¶ Christos nāq; hominem gnīs locut
et si samaritanus se nō ee diceret esse
cristū de negaret / si tacuit qđ uero
gnouit et pcepit reprehit qđ dictū
falsauit admisit dicens ¶ Ego demo
niū nō habeo ¶ In quib; uerbis qđ
aliud nisi superbia nra cōfundit que
si exagitata uel lesa fuerit atro
ciores iniurias reddit qua accepit
fecit mala q̄ potest minat que
facē nō p ¶ Tacere iniuria si sperpies
dei non nascit nō cōmelioratā lbe
rādet / qui si crisdē istis dictis rādē
uoluisset dēmoniū uos hētis uerū
pfecto dicet et nisi ipleti dēmo tā
ynerosa de deo laqm non possent /
sed acepta iniuria etiā qđ uerū erat
dice ueritas nolunt ne nō dixisse
uanitate si ignoratu in cōmeliam
reddidisse uidet ¶ Ego qua re quid
nobis imut nisi ut cognoscam quo
q̄ pacto ex falsitate cōmelioratā
accipiam ergo etiā hāc mala tractemq;
ne ministeriū iuste correptionis in
crimā ueritatis finiam ¶ Sed et qđ ait
dns zelo uiui et primus horib; deho
nestat in semet ipo nobis dns
pbuit exēplū precē quā aut sed
honorifico patrē meū et uos inhono
rastis me ¶ Sed quid nobis admisa
facientibus sit adhuc exēplo nos
amonet cū subiungit ¶ Ego autē nō
quo gliam meā est qui querat et iudicet
¶ Uerum certe qđ scriptū est qđ pater
omne iudiciū dedit filio et tm esse id
filio inimicas accipiens gliam suā
non querit illatas cōmelias pīs
iudicio reseruat ut nobis profecto
ipsemet qđ nos ee precantes debet
dns se adhuc blasfemi nō uult et qđ
qui iudicat ¶ Cū nō malos pūsitus
crescat nō solū nō flagelli pdicatio
nō debet sed etiā augeri ¶ qđ suo nos
dns exēplo nos amonet qui postq̄
hēc dōmi dicti est pdicatorius sue
buccina lacrymas ypendat dicens
¶ Amē amē dico uobis si qs sermonē
meū seruauerit mortē nō uidebit in
etūm ¶ Sed sicut bonus necesse est
ut meliores etiā q cōmelias cruciat
ita sep reprobi de bnficio pioris fruī
¶ Illa autē acepta pdicatōe iūi dicūt ¶ Nūc
cognouimus q dēmoniū habes ¶ Et ei
eterne mortis ihesrat et eādē mortē
cum ihesrat non uidebat dns solā
mortē animas abpce i beatitudo
sermonis caligabit dicētes abrahā
mortuus est et pphete et tu dicis
si quis sermonē meū seruauerit
mortē non gustabit iēternū ¶ Unde
et ipi uitatis eūdē abrahā et pphas
quasi uenientes pfectus ¶ Et cepta
nobis ratione ondit et qui deū nesciūt
dei quoq; simulos falso uenerat
¶ Et notandū q uidit eos dns

mea est quia ista et audiat ¶ Hoc
ut qui de deus septus e abscondat se
intellexit et celet p ¶ Multa quide
pudens pdicauit si pdicatorem
eu[m] verbo deridebat ¶ Arbores qui
et pdicamine fructu quia vsq ad
pcidendu lapidee ptenuit ¶ Et ide
abscondedo se deus sicut missi q ens
qui veritas absondat quia eum
verbo sacru cotempnit ¶ Ad quippe
qua no ment hinole veritas fingat
metre ¶ et qui mihi sit hodie quia videz
dominu detestat et pdicatore dei
audire nolucrit et tri quales illos
exigimus fuisse ad fide tales qui sit
ad operacoe ¶ precepta dei audiat
mirabile cognoscat si cordis a suis
pauoribus remittat ¶ Cure beati
et redire nolumus ¶ Cure fastidiat
et eis pacian dissimulanter ¶ Odit
qui tepet et sicos penitate sua bru
ista desecat dei pacian pmeditat
ne que mox tribulu desiccat natu
pestifero crudeli neglt possit ꝛc

¶ Omelia xvij de euangelio
maria magdalene et maria ia
cobi et salome emerunt aromata
quia ad ppha in hesaiam venite
mecu[m] qui de sco pascha ꝛc

Audiuit vobis lectionis
sco hodierno p diuina
lectione cognouistis sed
et lacrimabile stomacho cui q districte
lecte xpe no possit quoslibet bru
mum lubenter audientes intuor

vii mee a memet xpo quoq; contra
more lolo ut mitra sacra missarum
solepnia lectione sci euangelii non
dextrade si collapsedo edicere si
et quesiuit ut qui lapsum quia
collocutionis hor corde torpentia
plusq; sermo exercitat et qui quide
manu sollicitudine ut euangelium
pulsat ¶ Et quide ad hoc opus
me sufficere posse no iudico si tri bruc
quas ipsarum denegat exercitus mi
nisterat ¶ Deus nanq; qui de operi
ous tuis et adiplebo illud homi ergo
opus nobis i voluntate sit nam
ex dono admonemur erit i pfectione
dat lapsedi ansia cura resurrectionis
dnice tanta solepnitas et dignum
valde est ut eo die laudes debitas
tardet lingua carnis qua beatus
die cuncta surrexit auctorem ¶ Mulieres
fideles karissi et sancte mulieres qui
fuerat dum sancte cu aromatibz
ad monumentu venerut et qui
venere dolerut cura mortuo studio
humanitus obsequiu ¶ Sed res gesta
ad mi sca cautela significat gerendu sit
quippe necesse est ut mundanu que
sua sunt ista cogitemus cura qui nobis
sit ex cor[um] unctione faciende ¶ Et
nos qui in cu[m] qui mortuus e credetes
si odore vitam refert cu[m] opione
bonor operu[m] dum quisq; ad mon
perfecto illuc cu[m] aromatibz venim
¶ Ille aut mulieres angelos videt
si cu[m] aromatibz venit et alle videt
nichil sepulcru[m] cruce affigunt si
cu[m] unctu odoribz ad deu[m] p sca

desidia ꝓ presentē ¶ Horrendū nero
nobis est quod nā sit q̄ in dextra
sedere angelus cernit̄ sed nūq̄ per
sinistrā nisi vita ꝑsens q̄d vero
p dextrā nisi ꝑpetua vita significat
¶ Unde sēptū est lena eius sb capite
meo ꝛ dextra illius āplexabitur
me/ q̄z ignitus redēptor nr̄ pmi
pnūs vite corruptionē trāsiecat
zelus angelus qui micare ꝓhibet
vitā venit in dextra sedebat/ si
stolla cādida coopt̄ apparet de
festinitat̄ nre q̄ndiu micauerit
etiā ꝛ ei bestia splendorē nostre
denūciat solēpnitatis/ nostre dies
an sne si vt fraternū nerū ꝛ sne
dicamus ꝛ nre ¶ Illa quippe redēptoris
resurrectio ꝛ nra festinitas fuit
q̄z nos ad īmortalitatē redemit
ꝛ angelor festiuitas exstitit q̄z
nos renascendo ad celestia coz
nūm implemus ¶ In sua q̄ dr nra
festinitate angelis i albis
apparuit q̄z dū nos p resurrectionē
dnīcā ad sup̄na reducim̄ celestis
patr̄ dēpna reparat ¶ Sed q̄d
vidētes femineas angelus affat
andriam ¶ Nolite expauescere/ ac
si expte dicat pauent illi q̄ non
amat adūctū sup̄noz ciuium
expauescit qui carnalibz desidijs
pressi ad coz se societatē ꝑuenire
posse desperat ¶ Vos autem cui
ꝑuescitis qui vitos eternos

videtis ¶ Unde et matheus
angelū apparuisse describens
ait ¶ Erat aut aspectus eius sicut
fulgur ꝛ vestimētū eius sicut niz
¶ In fulgure ꝛ cui tres tonitrus est
in nive autē blandimētū ostendit
¶ Terra nō ompit deū ꝛ tribulus est
pessimoz ꝛ blandi ꝓfuit terre
festa resurrectionis eius angelus et
in fulgure vultus ꝛ in candore
habitus demonstrat vt de spē sua
spem ꝛ terret replos ꝛ mulceret
pios ¶ Unde recte q̄nq̄ populū
per deserta gradientē columpna ignis
in nocte ꝛ columpna nubis ꝓbat
in die ¶ In igne ꝛ cui terror est et
in nube visionis lene blādimētū
Deus nō vita ꝓfuit ꝛ nos accepit
vita patronis ¶ In ꝛ cui sis patroni
paulus dr fenestra aliqua tenebre
me aute hoc aute in dno ¶ In die
q̄ per nubem columpna nō strata ē
ꝛ in nocte p ignē ꝛ ompit deus et
blandus ꝓfuit ꝛ tribulus appetebat
īmistus ¶ Stetit in iudicio vehemens
p lenitatis māsuetudinem demulcet
illos nō p ꝓfunde destructionē terret
¶ Sed nō q̄d angelus subiungit andria
¶ Ihm q̄rentis nazarenū ¶ Ihs latine
claromo saluatorem id est saluator di
precatur at nō multi tui Ihs dici
potuit nō tu Ihsu/ si mēpsatme
¶ Deus ꝛ loco subiungit vt de quo ihs
dictū sit mō festinetis nazarenū

Et causa primo subdit cum
ascensu atq; addidit surrexit
non est hic / nō est hic dr per
primā euāngē qm tm missp dicat
per primā manifestatiōē Sed ut
discipulis ei⁹ et petro et
p̄cedit vos in galileā Ancredn
nobis est cur noster discipulus
petrū designet ex noīe Sed si
hunc noīatim angelus nō exp̄imeret
im magnum negotium haberet Verum
inter discipulos non audiret
Verisi ex noīe ne desperet
ex negatiōe / qua ire nobis
cōsiderādū est cur omnes deus
eccl̄iē qui cōtra eccl̄iē p̄sumere disp
sineret unquā uoce p̄mereret
et xpm negare p̄mitteret Quod
nomen magne actū ē pietatis
dispēsatiōe cognoscim / ut is
qui futurus erat pastor eccl̄ie i sua
culpa disceret qualis alios in
sceleri debuisset primo utiq; cū
offendit sibi et tuc p̄fuit cautis
ut ex sua infirmitate cognosceret
p̄ misericordiā alienā infirmi
tollerare Attende aūt de redēptore
nro dr p̄cedet vos in galileā ibi
eū videbitis sicut dixit vobis
Galilea utiq; trāsmigratio dr ipsa
quippe redēptor nr a passione ad
resurrectionē a morte ad vitā et
pena ad gl̄am a corruptione ad
incorruptionē trāsmigrauit et p̄ius
post resurrectionē in galileā a discipulis videt qz resurrectionis ei⁹ gl̄a
post lethi uidebim⁹ si modo a vitiis ad
virtutū celsitudinē trāsmigrem⁹ Quem
ego in sepulchro nūciat in trāsmigratē
nūciat et ostendit qz is qui i morte
fuerat eōdē ostendit eternis / i trāsmigratē vide
bat fieri humanis et trāsmigratē dei solēpnit
de lectionis euāngelice exp̄one tractem⁹
si libet ut debeat ad solēpnitatē ad
subtilis⁹ loquam Quoniā et cum unus
erat quare una nomine alterā ne
scribam⁹ / una quippe mortalis est
alia imortalis / una corruptionis
altera incorruptionis una mortis alia
resurrectionis Sed uerbum mediator
dei et hominū homo xps ihs suscepit
una et ostendit alteram una petulet
moriendo ostendit altera resurgendo
Qui ergo nobis unam mortalem sanctis
resurrectionē promittet eternam et tm
hanc invisibilē nō exhiberet ipse eis
promissionis credet Finem utiq; homo
appetunt mori dignatus ē et uoluit
resurgere ex parte et ostendit exemplo
qd nobis promisit in primo Quod
fortassis ad dicet prae ille surrexit
qm ei⁹ erat deus tenere a morte non
potuit Ad ostendēdā ergo ei⁹ misericordiā
nr̄am ad roborandā infirmitatē nr̄ā
sine resurrectionis exemplo noluit
nobis suffice Solus ille i tēpe
mortuus est et tm solus nunc surrexit
Hūc sepultū est nr̄a corpa sanctis

si dormiret

pñ dormierat ſurrexit ¶ Illata ſ
ſunt oīa exgrumēta pſidie ne q̄s
ei dicat ſpare de ſe hō nō debet q̄ i
carne ſua exhibuit homo dei ¶ Cū
ēn deo honorē reſurrexiſſe cognoſca
ſ. q̄nos pneos feciſſe honorē nō dubi
temꝰ ¶ Si g̃ mēbra mi redēptoris
ſumꝰ pſumamꝰ tm nobis q̄d geſtiꝰ
cōſtat mi exprie ¶ Sed multū nobis
obſtamꝰ q̄d ſpare debemꝰ m nobis //
nāt mēbra vbi q̄d de mēbris eius
ſuperioribꝰ andemus ¶ Cure nō ad
mētē redit q̄ crucifixo dei filio
iudei īſultātes dicebāt ¶ Si rex
iſt eſt deſcēdat de cruce ſ. credamꝰ
ei / q̄m ſi tūc de cruce deſcēdet nō
mīm īſultātib⁹ credēs vīrtute nāt
p̄prie non demōſtraret ¶ Si cū p̄cepta
p̄ceptū tollerāt ꝓbra verā ſcīa
ſuſtinuit ſeruauit p̄cepta deſtitut
admīſtratōne / ſ. q̄m de cruce deſcēd
noluit de ſepulcro ſurrexit / ¶ Qui
g̃ fuit de ſepulcro ſurgē q̄ de cruce
deſcēdē ¶ Quis fuit mortē reſurgēdo
deſtruē q̄ vīta deſcēdēdo ſeruare //
¶ Sed cū iudei hūc ad īſultatōnes
ſuas de cruce deſcēd mīme ēnciēt
cū moriētē vīderēt cū ſe vīuiſſe
credidērunt ¶ Nomē alleꝰ ſe. q̄ſi
exīſtiſſe ſtimuſſi ſunt ¶ Sed cure de
morte nomē eius q̄ mūdū creauit
ex qua hūc īfidēles timēbāt exīſſe
ſe credidē / ſ. q̄ ſi ſtimēdebat crucifi
dolet mortuū ſ. hūc ad ſuā gl̃am
cognoſcat ꝓmeruiſſe q̄ ꝓmē ¶ Q̄s
hūc in libro iudicii ſēp̄ſon alleꝰ
frēs ſignificat q̄m cū gratia ēntrāte
ꝓhibeſtinoꝝ fremiſſet ingreſſū ꝓhi
beſtei ingreſſū ēn̄ ſtimꝰ cognoſcētes
ēntrāte repēte obſidionibꝰ cīm dederūt
cuſtodes deputauerūt ſ. ſampſon
fortiſſimū ſe hō cōprehendiſſe ſtā
miſſi ſūt ¶ Sed q̄d ſampſon ſcīt
agnoīmꝰ / media nocte ſurgens
portas ēntratus abſtulit ſ. montis
vertice aſcendit ¶ Cure fuit hoc ſacrū
hoc in ſacro q̄ miſſi redēptore nāt
ſampſon ille ſignificat ¶ Quid gratia
ēntās miſſi īferno deſignat ¶ Qd
ꝙ ꝓhibeſtinoꝝ miſſi iudeoꝝ ꝓfidia
moſtrat q̄m ēn mortuū dñm
vīderēt ēn ꝙ cor in ſepulcro
hō poſitū cuſtodēs illuc deputa
uīnt ſ. ēn q̄m auctor vīte clauſerat
mi īferni clauſtris retētū q̄
ſampſon in gratia ſe deprehendiſſe
letatꝰ ſit ¶ Sampſon nō nocte /
media no ſolū exiuit ſ. etiam
portas tulit q̄ vīo īferni clauſ
deſtruxit ¶ Portas tulit ſ. mōtis
vertice ſublati q̄ reſurgēdo
clauſtra īferni abſtulit ſ. aſce
dēdo celoꝝ regna penetrauit //
¶ Hanc g̃ reſurrectōnis ei⁹ gl̃am
frēs kariſſi q̄ ſ. pri demōſtrāt
ex ſignis poſtea patuit ex facto
tota mēte doluimꝰ ſ. q̄ ei⁹
amore moriam ¶ Cure ī reſurrectōe

actoris mei ministros et angelos eorum
meos agnominat. Ad hunc ꝙ cum
illa fragrantie festinatio festucam
hys cum nodis lesione possimus desid-
et merito purgamus. Transmigremus
ad Virtutes a bonis vt redemptorem
nrm in galilea vide mundam. Ad
monet omnipotens ad vitam desid-
nm qm ꝙ nobis in morte dedit
unigenitum filium suum. Cum eo vivat
et regnat deus in secula seculorum. Amen.

Dominica tertia de euangelio dum
ex discipulis ihu iuerunt in castellum
emaus et habitura ad ppm ihesu
lectio beati petri secunda in
capitulo proficiscere.

Si quotidiana nobis lectionis
de patrie solempnitate precepta fuissent
et fortasse hec vtilius gederemus
sepe et admonita que nimis sufficienter
animos firmarit. Nec enim ꝙ cum
celeste firmati sensu statim non pec-
simus vita deserere nec delectationem
vitam vitare sermo plurima exponens
posset. Cum autem duobus ex eis hanc ipsam
ꝙ duobus discipulis ambulantibus in via
no ide credentibus si tu de se loquentibus
duo aperit si cum ipsum qui agnoscere
non ostendit. Hoc ꝙ cepit forsan dum
in oculis corporis ipse apud nos meus
aspectus in oculis cordis. Ipse nobis
apud semet nos nobis nos et ardebamus
et dubitabat. Christus duos forsan et prius
aderat et apud esset no ostendebat. De
se ꝙ loquentibus prius exhibuit si de se
dubitantibus conferentibus sue ipsum absentie
Merito ide consulit diuina vt collectus
incipiant facere scripture misteria qui de
ipso erant aperiat et tri qui adhuc in cor
cordibus pectoris erat a fide ne se longius
frangit. Frangere panis coponere dicimus
Vnus et compositores huius fragilis et duri
Michol ꝙ simplex litteras p duplicitate
ferit si tale cum se exhibuit in corpore
quales apud illos erat in merito
Spectandi ut erat si hoc quem cum et si
nodum vt deus diligenter salte vt peregrinum
amare potuisset. Sed et ce cum ea
caritate no potuit hys cum quibus litteras
et tradiderat cum ad hospitium quasi peregrinum
hoc mit. Cum ad dictum hoc mat cum
illuc scipsum sit et cognoscat cum. Ipse ꝙ
mirabili exemplo colligit et peregrinum
ad hospitium no solum inuitandi sed et cum
tradendi, mensa ponit cibos offerat
et deum quem in scipsum sacre expectat
non monebat in panis fractione agnitus
sunt. Audiendo ꝙ precepta dei illuminati
no sit facienda illuminati sit et scipsum
est non audiendo legis profitendi sit
apud deum si fratres legis professionem
Cum ipse ꝙ vult audita intelligi
festinet cum ipso intelligi potuit opere
implere. Cum deus no est confundendus
dum latet et dignatus est cognosci dum
presens. Hospitalitate ꝙ diligenter fieri

hanssi creatoris opa amate Thomas
cui p̄ p̄ponit dr̄ creatoris fratrū suoꝝ
manere ī lobia ⁊ hospitalitate
nolite obliuisci plures ei placuerunt
quidā angelos in hospitio receptos
Thomas petri et hospitalis amicꝰ
sui mirum in modū recedit Thomas ego uester
et hospes tuus ⁊ susceptus me //
Optima res est valde ⁊ semoti mor
nobis zelatione tradita Cū
post familiaꝝ cū tota domo sua ma
gno hospitalitatis studio seruiebat
Quīti cotidie ad missā suā peregrinos
susceperat quadā die peregrinū quidā
nūc alios venit Ad missā dum ter
dū ac post familiaꝝ ego humilitatis
cōfusione capud vellet in eis nudabi
fidē cōfessus breuē accepit ⁊ repete
cū in eis nudabi capud fidē vellet
nō inuenit Quīti hoc fieri secun
pē miraret eadē nocte ei dns per
visionē dixit Certis diebꝰ me in
membris meis suscepisti hesterno at
die me ī memet ipō suscepisti //
Certe in iudicio veniens dicet ei
bm ego homo mundus meus seruus
multa seruisti Certe cū iudicem cū
p membra sua susceperit susceptores
suos cui p semet ipm receperit ⁊
tū nos ad hospitalitatis gratiam
pristi sumus Peregrinatio sicut ego
hospitalitatis vtuty sit Ad missas
vigilias ipm susceperit vel vias ab
eo susceptꝰ ad cōmune eterna hu
lentes / pbete nō peregrino ipō
hospitiū vt vos ī pdicto nō ass
peregrinos nescias ⁊ vt ipsos
receperit in regnum suum Amē

Omelia xviii de euāgelio
apmisestiant se phī ad mare ty
berriadis habuit ad ipm ī hostilia
sū lanticen secta ipse p̄ presepha

Cetro sci euāgelii qui
modo in lectis vigi
lanti est fides mei affec
animū pulsat / ⁊ pulsatione sua
vim discretionis edicat Cui
⁊ cū petit cui petrus ī p̄sentiaꝝ
ante cōfessionē fruit post cōfessionē
ad p̄sentiaꝝ redit Cui vigi
dicit nemo mittens manū ad
aratrū ⁊ respiciens retro aptus
est regno dei cui repetit quod
dedigner Quid si vigi discretionis
ī speret saluator cui videt Cui
minutia negligenti qd cū cōfessione
sui puto capiuit hoc cui p cōfessionē
repetē culpa non fuit Stans
p̄sentiaꝝ petri / matthei recto
theloneum sedens ⁊ post cōfessionē
sua ad p̄sentiaꝝ petrus redit
matheus nō ad theloneū necessaria
nō redit qs ⁊ aliud est vigilem
ex p̄sentiaꝝ ire aliud theloneum
pecuniaꝝ congere Sic nos cui

presencia post dñi resurrectionē facta
in sola dei mīa missa est vt ad videndā
claritatē eius glām sola electoꝝ cetus
pduxit ⁊ de simstro ope mlr hebuit ¶ In
illa psecutione p̄ multitudē psecu
zethe cepit ⁊ mic ad cōfessionē
fidei cetū cū electis reprobi tūc irrue
runt quos certam hereticis
scindit ¶ In ista nō psecutione et
mlti psecti ⁊ magum ceperūt ⁊ zethe
non cepit vt sed cetus electoꝝ ⁊ cōtu
ma auctoris sui prece roborescentia
multos p̄ discendentibz dilamat ¶ ¶ ¶
¶ Ceptus aut ter magnus psecutus
ascendit symō petrū ⁊ traxit zethe ⁊
terre ¶ Ā credo vt hēa cuncta admitti
p̄ est hoc vt petrū zethe ad hēa traxit
¶ Ipse quippe sua cetera ē cōmissa hys
spualia dr ¶ Symon iohis amas me
plus ceteris meis vt ipse postmodū
asserit in hoc hoc mic signat in
ope ⁊ asserit pdictoꝝ cetus nos a
mundi huius fluctibz segregat mmtū
necesse est vt zethe plenū psecutis
petrus ad hēa ducat ¶ Ipse enī psecu
ad soliditatē lucroꝝ ptrahit ⁊ sancte
pdicationis hore stabilitate cū petre
fidelis ondit ¶ Hoc erit verbis hoc
exhibitis / hoc agit cotidie miracloꝝ
signis ¶ Proficiens p̄ eū ad amorē ihesu
eterne cōtemptū proficiens a terrenoꝝ
rez tumultibus [illegible] aliud
ip̄m mitra zethe fidei psecutiā ad
luꝝ trahit ¶ Sed cū zethe magnus
psecutis plenū dr addit ⁊ spūalis
scalis cetū ipūgnata tubis ¶ Magnus
mysterio mīs no latet si intentos
huius magni mysterii profundas expe
rire nos ⁊ cū ipūgnas simus
solerter curiositatē exprimeret nos
hunc sacrificio plena ⁊ pdocuisset
¶ Scitote nos in testimonio beati ow
spūs decalogi mandata perpetue in
nouo aut euāgelio operamur vite per
septiformia gratie spūs sci multiplicata
fidelibz dat ¶ Ipse p̄phā demonis dicit
sibi sapie ⁊ intellectus spūs cōsilii ⁊ fortitu
dinis spūs sci ⁊ pietatis ⁊ replebis
eos spū timoris dñi ¶ Cui ille in hoc
spūs operatione p̄cepit qui fide firmat ⁊
cognoscat vt ⁊ pceptū ⁊ fabulā ⁊ eūde
spūs sonū boni vineti exhibet huius
sibi ⁊ patent ¶ Cuius igit septe spūs
sanctus dignus p̄ nobis testimoniū
hominis dare sui dare no pot vetus
pcepta cibi nec vite ⁊ operis pre
dere ⁊ septe p̄ plene coprehendi
ducatum ⁊ p̄ trinitatis ⁊ dece et septe
⁊ venit ⁊ principaliter ⁊ plus ⁊
p̄fecto mīs a magno misterio no
latet ⁊ in testimonio beati legimus
⁊ anni iubilei vocati
missi est in quo liberi cuncti p̄ceptis
ab omni operatione quiescat si hoc

suscepit alle dulcedie hu sacrauit
¶ Notandū quod ꝙ vltimū cōmūm
dñs cū septē discipulis habuisse dicēb
petrū iacob ꝛ thomas nathanael
filiū zebedei ꝛ alios ex discipulis ei⁹ dño
in eo fuisse necessē ¶ Cū ergo
septē discipulis vltimū cōmūm
celebrat missi q̄ eos ad tēpl⁹ mō ꝑ
septiformes gr̄as spūs scī plenos fuisse
frustraos serui in cibis refectōne
remouerat ¶ Septē quoq; diebꝫ omne
hor tēpus exclusit ꝛ sexe septenario
nūo ꝑfectio designat ¶ Illi ꝙ vltimo
cōmūo de prima vitatis epulant
ipm mūe ꝑfectiōis studio tenere
insistūt quos medij hui⁹ amor
non lugat quidꝫ si vtilitas ꝓcepta
mēta obstrepit cepta tñ cor desi
deria nō retundit ¶ de hac extremo
cōmūo de prima vitatis ꝙ ihesus
de beata ipm ad cenā impetuē agni
vorauit ꝛ adhuc cū nō ad ꝑandū
sed ad cenā vitatis nascitur quia
in mūdū in finē dieꝝ cōmūd cena
est ¶ Cui ꝙ finito prius vite tēpe
ad refectionē sempne cōtemplatiōis
venit nō ad agnū ꝑandū sed ad
cenā vocat ꝛ videlꝫ cenā hoc
vltimo cōmūo expetunt ¶ Cui
septē discipli adesse necesse fuit
qui illos in dextera tue ītīe refectōe
reficeat qui plenā mūe septiformis
gr̄ā mi amore sitis ānelat ¶ Hoc ꝙ
frēs videlicet agite hui⁹ spūs repleri
prima desiderate quid vos septem in
fruitionē posset ex p̄ria ꝑdere ¶
Pensate si hoc spūs plenū estis
ꝛ nostis si ad illud cōmūm p̄cium
valetis ipe ipe magis ille est qui
mūe spūs iste nō reficit ꝑfecto al.
illa cum cōmūi refectōe remanet
¶ Animaduerte quid de eod spū psalꝫ
dicat ¶ Et. quis spūs xpi nō habet
hic non est ei⁹ ꝛ quidē naturaliꝫ
dūe possessionis est iste spūs amoris
¶ Nisi nam spūm xpi habetis eum
mūe odia dissipat clausa ānime
ira obstat ad diuisionē mētis exasperat
anxietas emendat inuidia excruciat
¶ Pensate quis sit spūs xpi ꝑfecto
ille qui facit amicos ꝛ inimicos
dilegi terrena despici pro celestibꝫ
estimari carnē spūi vitia cōtegi
mētē a cōscientie refici
¶ Et ꝙ vultis hui⁹ cōmūo esse pos
sessiones dei ꝙsonā ꝑpendite pos
sessoris hui⁹ ¶ Ecce enim qd dextera
huic benedicit psalꝫ clamat ¶ Si ipe
spūm xpi nō hī hic nō est eius
¶ Hic si aspte dicat ihs mūe deus
habitante nō recipit de dūe clamat ꝛ
spernē post modū nō letabitur ¶ Sed
nos tñ ad hoc ꝙ dicta sūt ꝛ firmanda
necessē exhibere ꝑfectiōis artigamꝫ

In hac dei contuitu sci desiderii ipsius
ponamus consolat nos beatus
quoc p pfatione dr ipsius meu
viderit certi tm q in libro tuo
omnes scribent In eius erit nob
necessa nra ipsius si in dei amore
q in dei utique constituti ad insacta
non respiciamus q ad ea q restant
insuge festinemus Nra q ipsius oni
desideria dignat ipsa nat hec omnia
ad perfectionem roborat p ihm xpm
dnm nrm q cui eo vivit q regnat
deus i unitate spus sci p oia scla sclorum

Maria ergo de evangelio maria
stabat ad monumentu foris plorans
hinc ad plenu in basilica bi petri
q appellat constantiniana / forma inter
post pascha

Maria magdalene que
fuerat in civitate peccatrix
audito veritate lavat lacrimis ma
culas crimis q nor veritatis ipletrix
que dicat dimissa sunt ei peccata multa
quia dilexit multu Que cum primus
fragida pertimendo remiserat postmodu
amando fortius reddebat / nec postq ut
ad monumentu ubi se dnica corpus
non invenit sublatu credidit atq
discipulos nunciat Cum venientes
viderunt atq ita ee ut mulier dixerat
credidernt / q de eius primu septem eiec

abierunt q discipli ad semet ipsos re
deunt sublongius / maria aut stabat ad
monumentu foris plorans Cum
ee pensandu est hmoi mulieris mete
quata vis amoris accenderat que a
monumento dni cum discipulis recedentib
no recedebat / exquirebat que amissa
flebat inquirendo q amoris sui fuisse
ei que ablatu credidit accendebat desidio
vni cogitu ut cui sola tm videret si
reminisceret ut diceret q munera boni
boni operis pficiencia est q bene beate
dr qui ante pficiendu post in finem
hec scripsit exit q precepto legis cuncta
hostie in sacrificio prebet offerri / in
cuncta quippe finis est corpus q ille
bn emulat qui sacrificiu boni operis
vitis ad finem debite producat actionis
Cum ioseph mr eius regnos fras talent
tritici hordei descripsit / cum ipse
vitis ad talu est op hoc vitis ad co
similitudine hic Sed maria cu fleret
retinent se et prospexit in monumentu
et vidit duos angelos in monumentu
ubi fuerat corpus dni sedentes unu ad
caput et unu ad pedes ubi positu fuerat
corpus ihu / quid est q
ihu retinet se missi q se ihu videre
desiderat Sed amanti semel aspexisse
non sufficit q ei amoris ardentia
multiplicat insatiabilia Que simul q
primus q nunc venit / prospiciunt ut
videret ihu q cognitu ut teneret / actiu
q est ut desidia dilata excitaret et
excitata corpet ad inveniendu Cum

est enim ꝙ de cede sponso cecidit mi
nutricis cohortis dicitur. In lectulo meo
p noctes quesiui quem diligit anima mea
quesiui illum et non inueni. surgam et
circuibo ciuitatem p vicos et plateas
et queram quem diligit anima mea. que
desiderio quesiui inuenerunt me custo
des qui circumeunt ciuitatem. nunquid
quem diligit anima mea uidistis. Cum
pusillum pertransissem eos inueni quem
diligit anima mea. Adiecit nunc in lectu
lum meum quem mihi primus liber epistula
redemptoris mei desiderio suspirauimus
Per noctes iterum quia si in mensa
mi illo vigilat tri adhuc exercitia
colligat. Sed quem dilectum animo no
mento restat vt surgat exurgat
ad est sedem electoris exercitus
mentis et ipsius cede penetrat. p vicos
enim et plateas quiat id est per angustias
et lata gradientes aspernat et si qua
inueniri in eis valent cum vestigia
exigunat. per quos nonnulli error vite
sectatus quem inuidia ad hereses deuitas
vitiorum. Inuenerunt autem nos vigiles me
mores qui custodiunt ciuitatem. qui sci
pecca qui exercitus spiritus custodiunt humane
mentis studium exercuerunt vt sine vel vbi
vel scipto nos doceant quos cum paululum
pertransimus inuenimus quem diligimus. qui
redemptor mi et si humilitate ho mines
homes dimittat tri sup homes fruat
Cum autem insentes vigiles dilecti
meum qui cum apostolis et electis mira
rum et cospicua illum qui nam deus est
esse supra hominem cogitauimus. Paruis
go non meritis quiat vt post merito
strictis tenacius. sed ei desiderio vt
paruimus dilectio crescit si autem
dilectio deficiunt desidia no fruit
Hac amore ecclesia ipsa ad sanctos
principes patent. Hinc nunc dicit
Dicunt ecclesia mea ad deum bonum quia de
bonus et appetendus amicus dei mei. Hinc
nos admonet dicens quite facie ei
semper. Hinc quibus aut ecclesia mea desiderat
te in nocte si. spiritu meo in precordiis
meis de mane vigilabo ad te. Hinc
ei cecidi illi in exercitus exercitoz dicit
Humiliter exercitus ego sum pastor
quippe est vt ex visitatione medici
petimus ad salutem. qui per estimo eius
desiderii humani amoris portat in pectore
Hinc enim est. Anima mea liquefacta
est vt dilectus locutus est. Egenus nunc
horis cohortibus suis spem no fretus
male dura est. qui in semet ipsa retinet
frigida ac si ardere ipse ex desiderio cepit
ad sequendum quem diligit. Illiquefactus per
ignem amoris exarsit. fit desiderius
amoris valescit in sancto ecclesia applaudit

jacob in egyptū i aiabꝫ septuaginta
ne cum in egyptū nec sui corporis defe
derūt si ꝙ solū uias totū hominem sumꝫ
ꝙ ex ꝑte totū exprimit ¶ Et solū dum
corꝫ in monumento posuerat ꝙ maria
non corpus dñi si; sublatum dñm ꝙrebat
videlꝫ ex toto designatum ꝑte ¶ Hoc
cū dixisset conuersa retrorsū vidit
ihm stare et nesciebat ꝙ ihs est
¶ Notandū ꝙ maria adhuc de dñi
resurrectione dubitabat retrorsū
conuersa est ut videret ihm ꝙ videlꝫ
ꝙ eadē dubitatione sua quasi tergum
in dñm fuerat imitata ꝙd resurrexisse
minime credebat ¶ si ꝙ amabat et du
bitabat videbat ꝙ nō agnoscebat //
cū ꝙ illi ꝙ amor ostenderat ꝙ dubitatio
abscondebat ¶ Cui adhuc ignoranti
exprimit cū dicit ꝙ nesciebat ꝙ ihs
esset / quē dicit ei mulier id plorans
quē querens / interrogat doloris causa ut
augeat desiderii ꝙd cū nouerat quē
querebat ꝙ amore cui reddat estimaret
¶ Illa existimans ꝙ ortholanus est dic
ei dñe si tu sustulisti eū dicens michi
ubi posuisti eū ꝙ ego eū tollā // forsitā
nec credēdo hec mulier extremum quē
ihm ortholanum credidit ¶ cui no spūs
talis ortholanus erat quē in ei pectore
amoris sui sancti ignis ardentis amoris
flammabat ¶ Sed quid est ꝙ uiso eo
quē ortholanum credidit cui nedū
diuerat quē querebat ¶ Dicit dñe si

tu sustulisti eū quasi pa diuisset
ei cui desidio plangebat eū diuit
quē nō diuidat ¶ Sed ita amoris
hec ageꝫ solet ut ea ut quē ipse sep
cogitat nullū alium ignorare credat
¶ Recte ꝙ hec mulier quē querebat no di
ꝙ tu si tu sustulisti eū ꝙ alicui
nō putauit cognitū quē sic ipse
cōtinuo plangit desidio ¶ Dicit
ei ihs / maria postq̄ eā communi
vocabulo appellauit ex sexu ꝙ magnū
non est uocat ea nomine / ac si aperte
diceret recognosce eā a quo recognosci
¶ Profecto quasi moysi dicit nomine ex
nouit ꝙ ho eē cum nomen inuocabilis
moysen nō appellauit cum recte dicit ꝙ ea
nouit sibi ac si ei aperte dñs diceret
nō te quelo ut credis si speciale
seruo ¶ Maria ꝙ ꝙ uidit ea nouit
recognouit amore ardenti eā petens
rabboni id est magistra inuenit ꝙ et
ipse erat qui querebat exterius ꝙ
ipse qui eā interius ut querebat docebat
¶ Iā nō ab emūctibus nō subdit
quid mulier fecit si ea ammo
nitā audiuit cui dicit noli me tangere
nondū enim ascendi ad patrem meū
¶ Cui hinc nasci libuit audiat ꝙ maria
completis bobus eui quē recognouerat
si ei magis dicit noli me tangere
nō ꝙ post resurrectionē dñs ꝙ
tactū renuit feminarū cui de duabꝫ
ad sepulchrū eius euntibꝫ septē sit

attestent & testimoniū perhibent eius
Sed cur trāsgr nō debeat nō quaq;
addu cū subiungit nullū enī ascēdi
ad prem meū / nī corde & cū nō hic
Ihs ascendit ad prem cū equalis
credit pri / nō quis sic cū equalis
pri nō credit adhuc in cry pretore
ad prem dns nō ascendit Ille ergo
Ihm vexat tanq; qui pri filiū
coequalē credit In corde & ei paulo
pōt ad prem Ihs ascendit cū idem
paulus docebat / qui cū in forma dei
esset nō rapinā arbitratus est esse
se equalē deo / vñ ioh⁹ ait redem
ptorē nrm manus fidei tetigit qui
erat in principio erat verbū & verbū
erat apud deū & deus erat verbū / qua
p xpm facta sūt Docuit q⁹ dnus q⁹
cū pri eternitate sue equalē credit
Sed fortasse ad tacitā offensionē pulsa
quo mō filius pri esse equalis possit
qua i re humana natūa q⁹ admirando
q⁹ admirando cōprehendē nō valet
restat ut hoc sibi ē credibile ex alio
admiratē sciat Habet natūa ut ad
hoc sibi sub brevitate videat // constat
ei & qui creatur meū in cry virginis
vtō humanitate creavit / q⁹ ego mens
si equalis est pri qui prior & nove
paulo quasi attestante didicim⁹
equū dei virtutē & dei sapiam Rem
q⁹ filius mōrē pietat pri sperabit⁹
derogat cry sapiam ē ei equalē
fatet Remus & ei hō potēs equanimit⁹
ferret si q⁹ ei dicet magnus q⁹ es fi
ti sapia tua te minor est Ipe quaq;
dns dicit Ego & pater unū sumus Sed
tumultus erit maī maior me ē de quo
eadē scriptū est ut subditus erat parentib⁹
suis / q⁹ q⁹ mentē si ex humanitate sua
minorē se pri asserat nī celo ex qua
subiectus erat eadē parentib⁹ nī terra
Ex qua humanitate mē matre dī
vide ad fres meos & dic eis Ascendo
ad prem meū & prem vrm deū meū
& deū vrm Cui meū dicat & vrm
cur nō cōiūgat nisi distincte loquēs
idicat ut eidē prem & deū dissimulet
habeat ipe nos Ascendo ad prem meū
videlz p natūam & prem vrm p gratiam
Ad deū meū ut descendi ad deū vrm
ut ascendisti / ut enī & ego homo dī
mihi est / ut vos ab errore liberati dī
& habeā Distincte q⁹ nī pri & deus est
ut quē aīe sancta dei gemunt hominem ī
fine sclōz me meū credant / Gemit
maria magdalene āmiratā discipul⁹
ut vidi dnm & hec mihi dixit Cuius
humanā genus culpa ab⁹ absconditum
vim pressit / ut ei in paradiso mulier
viro ppetuam mortē a sepulcro
vnius mulier āmiciam vitā & dictū
sim vmquā cū natūa q⁹ mortifera
serpentis verba narrabat / ac si humano
genī nō verbis dns sed rebus dicat
de qua manu nobis illatū est potū
mortis / de qua suscepte poculū vite
Iher de expone lectionē euāgelice

sucrite ẽ sensurum// nũc opitulãte
cõde de quo lamẽ dnõ qr ioseuze
tõmas ei⁹ glam qr pcedãs bisca
cõsidem¶ Cicero cũ a mortẽ
volut fugẽ nec nã dñi nã ifidel
tatis morte reãnerat¶ Cum bñ quas
p psalmistã dr de torrẽte in via
bibit ꝓtea exaltauit caput¶ Jn hũo
quippe gñe ab ipo mudi ñcio torrẽs
mortis effluẽrat de hoc torrẽte dns
in via bibit qr mortẽ in ẽsitu gustauit
atq ideo exaltauit caput qr hoc q
morieñdo in sepulcro posuit fugiẽdo
sup angelos elenauit qr ide ãtiqñ
hostẽ victũ ꝓtulit bñ se mic q se
manu pceptoꝝ tẽpalẽ pmisit// qd
apte dns beato Job idicat dicens//
numqd capies lemathã hamo¶ q
lemathã quippe qd ad aduersarẽ
eoz dr eterñ ille denotator hũanũ
gñs designat qui dñi se dñitatẽ
hoim spondit ñ mortalitatẽ sustulit
qui pmissionis quoq culpã qua
pmo hoi ꝓtulit dñi se sapiẽtib pfs
sima psuasione ñplicat penaq
eis sñi cessatõe coarctat¶ Jn hamo
ãt esca ostẽdit// aculeꝰ ostrahit//
hamo q pr ompis hamo cepit qr ad
mortẽ illoꝝ vngentũ felle ieternalẽ
misit ñ eo qr eos passibiles videri
posset qr dñitas ipassibilis videri ñ
posset¶ Cuiꝰ in eo serpens iste per
manu pceptoꝝ esca corpis momordit
dñitatis illã aculeꝰ pforauit¶ Jpse
no cũ in miraclis deũ cognoscat sed
de cogitãte sua ad dubitatiõẽ erudit
qui hũc passiblem videt¶ Quasi q
hamꝰ fuerit q ihesꝰ teneat dñi
in illo esca eternã petat qua denotator
capiat qr dñitas tpe passionis
latuit q nouerat¶ Jn hamo ei⁹ ieiũ
nacionis captꝰ est qr dñi si illo appetit
esse corpis ẽfugit q aculeo dñitatis
¶ Vbi quippe ieiat hũanitatis q ad se
denotatorẽ ducat ibi dñitas que
pforauit¶ Vbi aperta ifirmitas que
ꝓnouet ubi occulta bonitas q raptoꝝ
fauce ẽfigat¶ Jn hamo q⁹ captꝰ q
qr inde mihi vñ momordit qr ipse
mihi tenebat mortales pdidit q ei⁹
in quo mec nõ hñt mortis appetit
in morte ꝓsumpsit¶ Jnde est eaq
q ipe ipse de quo lamt matia bonus
qr ille q hũano gñe qui mortis michi
debebat occubuit¶ Jnde est q nos
quotidie ad bona post culpas reducimur
qr ad penã meã cõditor sñi culpe
descendit¶ Cete pũ atiqñs hostis
ea q de hũano gñe ceperat spolia amisit
supplicioꝝ sue victoria pdidit//
cotidie pcatores ad bona redeñ quidie
de ei⁹ fauces redẽptoꝝ marie rapiunt
Vñ quoq ad beatũ Job bene dicitur
ieiũ dr/ aut annulla pforabis na
rillã ei⁹¶ Annulla vbi ponit albedo
cõstringit/ quid q⁹ p annullã nisi
exemplaceteꝝ nos dñica mia designat
q lemathã istũ/ naribꝰ pforat dñi

nobis post ꝓpetrata ꝙ phibent adhuc
penitẽtie remediũ ostendit ¶ Mulier illa
duas mayrillas lematha ꝓforat quas
ꝺeffabti mẽ sue potẽtia sic malicie
quibꝫ hostis abundat vt alterũ eoꝝ
eaꝝ quos ia ceperat armatura ꝙ quasi
ab ore eius caderẽt qm post ꝓpetratas
culpas ad mortẽ cadẽt ¶ Quas cũ
ore alieno femel rapto mayrillã eius eradit
si ꝓforata nõ esset ¶ Quã nõ in ore petri
tenuit cũ negauit dñm / aut nõ ĩ ore
denuo tenuit cũ in tãta se lugẽtie
vorago merserit ¶ Sed dñs ad vitam
vtcũq; ꝑ penitẽtiã redijt lematha este
eoꝝ alterno modo quasi ꝑ mayrille
sue forame amisit ¶ Per foramẽ
ꝙ mayrille ab eius ore substracta ꝙ
qm post ꝓpetratã tãte nequicie
pernitiẽ redijt ¶ Quis at homo
lematha istius os euadat vt illicita
nulla cõmittat si hunc cõtinuo
ꝓtin redemptoris humani gressus adhibitores
sumus qm nõ solũ nos in ore lematha
ne phibeat sed ab ore eius redire cõtendat
¶ Cum ipsum patris non abstulit qua
mayrillã eius vt euadẽdi viã ꝺirigeret
ꝓforauit vt saltẽ post morsũ fingeret
qm venturus primo euitare nobis ne
morderet ¶ Ubi ꝙ nobis ostendit
supna medicina qz ꝙ dedit homo
ꝑceptũ ne peccet ꝙ tñ peccandi
dedit remedia ne ꝺesperet unde
remedium summopere est ne qs ꝺelectatꝰ

pñs lematha istius ore capiatur
ꝙ tñ si captꝰ fuit non ꝺesperet
qz si pñs ꝓfecto lugeat adhuc
foramẽ in mayrilla eius inueniet ꝙ
quod euadat ¶ Adest testis dñice
mẽ hec ꝓpe de qua lazarus maria
de qua ꝓphetissa dñi discipulus fontẽ
vallet abstinere docebat hec si ecclie
aplus seruet beatus q ꝙ qualis est
mulier si teneat cui ꝙ peccatrix
est ¶ Sed lauat lacrimis maculas
cordis ꝙ corpis ꝙ redemptoris sui
vestigia tergit q sua crinita ꝓna
ꝺetergunt ¶ Accedit ad pedes ihu
verbi qz de ore eius audiebat / unctis
adhesit amoris ꝺulcedine bibit
capit quẽ mortuum ꝺeflet ¶ Et
apud eum loci gre inuenit vt hinc
ꝓfecto quoq; apud eius videlicet misericordie
misericordiam / Quod utiq; fecit ꝺi in
hac ꝙ adhuc aspicit nisi immensa
misericordia redemptoris nisi qm nobis velut
in signo ad exẽplũ peccatrix posuit
cor suum ꝙ p manum lucis / post
lapsum stat / Spectando ꝙ eum petrus
cõsidero latronem aspicio zacheum
simonem mariã ꝙ michol in hunc alium
videor misi mihi oculos meos ponere spei
ꝙ penitẽtie exẽpla ¶ Contristat eum in fide
lapsum ꝙ ne aspiciat petrus ꝺeflet
qd' tremule negauit ¶ Adhuc
ꝺ ꝓximum suum in malicia crudelitatis
exercit aspiciat latronem qm in ipso

mortuis actacto ad vitre forma pertedo
pauerunt Cale) amaritie estuby abelas
alcina desimpet aspiciat zacheꝰ q̄
si quid alicui abstulerat quadruplū reddit
Cluus libidis ignis succensi carnis
mundicia pdidit aspiciat maria q̄
ni se amore carnis regni dni amodo
exuerat Cete opis dei ybis ostia
nris quos imitari debem obiciat
ybis exepla sue nre opponit sicula
ꝙ pa despiciat vel exipte libent obli
uisat omipis dei q̄ nocturnis fluctu
patet est pertica nra nobis ad nos
cendā deputate / pequenati post aīs
salutis relaxatū exclacmus Itaq;
pmū pmi prostrati vite sicut modo
gratiā infantes hac exemplificate redire
primi salui ad supni mūdi vite
etne sapie / fruamur larga vbera pietat
dei tue fecta plagute imarcescā vitate
Redēptor noī memoriā cordi fleti vitis
etno cōsolatū grandia Cui vnit q
regnat cū pre deo i vnitate spūs scī
per oīa scla sclorū Amen

Cōmelia ybi de emūgliō Nunc
sabbi maria magdalene habita ad
pplm in basilica bi johis lateranen
in sabbo post pascha

Fletu longa molestia sto
dm me cruciati vite delectat

emūgliū loqui phibent Nolo nāq;
pia clamoris vitute fluctibus Ti
q̄ a multis audiri no valeo loqui
fateor me nutrior erubesco Sed
hanc mi me vendicā pie repheo
Quid enī mihi & multis prodesse
negligo aut paucis emulor Et si
ex me esse potuerit mamplosi nutrior
no possū mihi no debeo ad eccā
lucrum redire / q̄mus cui quatuor
debeo fenore vel pauciores certe vel
duos vel vnū fenerā Habet nāq;
pia ifirmitate itentio meretricis
sue accusandi / q̄ simon erubuit nr
crimi pondus cōsidat i retinacie termē
lucri pensat ipendi Certo scī
emūgliī q̄m modo fuit audistis
valde in simplicie hystorice e exple
sz eius nobis sint misteria sub
lectionis requirenda Maria mag
dalene cū adhuc tenebre essent
venit ad monumentū Ymo hystoria
nostre hora prius intellectu no misteriū
requiritur signat intelligentia Maria
q̄ cum aromatibus cum quib unctum dñm
mortuum q̄rebat ni monumentū et
q̄ hinc nimium inuenit fructū credidit
Adhuc enī tenebre erat cū venit
ad monumentū Cucurrit ergo
discipulos nunciatum / sz illi p̄ceteris
cucurrerunt quos p̄ ceteris amabat
videlz petrus & johes cucurrerunt ad

duo simul si iohes quicurrerit per
et venit primo ad monumentu
et ingredi non ipse fuit. Venit
autem posterior petri et intrauit
Quid fles quid censes iste fuit
magis non hec ita subtiles euangeliste
descripto a misterius hactenus ere
denda est. Nunc Necesse enim se
iohes et prisse et non intrasse diceret
si in rpa sua trepidasset misterium
defunsse credidisset. Quod ny y iohes
nisi synagoga. Id y petrum in ecclia
designat. Nec mirum ce videat
y y primore synagoge y semore
nouo ecclie significari ybolet. Et ecce
ad dei cultu prior est synagoga
q ecclia gentium ad usu nouo secta per
est intertextu gentium q synagoga
paulo attestante qui ait / et nos pia
qd spirituale est si qd animale. Y
semore ny petrum sequit ecclia gentium
y primore iohem synagoga iudaica
Cucurrerunt autem simul et ab
ortus sui tempe usus ad ostensu patri
et communi sensu gentilitas et synagoga
decurrit. Venit synagoga prior
ad monumentu si minime introiit
et legis qde mandata percipit pro
phetaru de incarnatione ac passione
domica audiuit si credere in mortuu
nolunt. Videt eni iohes ponta litte
ram / no tn introiit et videlicet
synagoga q septime sacre sacramenta
cognouit et tn ad fide passionis
dnice credere mirare distulit ydeo
longe ab ygressu primi vidit et
remut horiem ce desiderat dm nunc
mortale sem credere nolunt. Quod et
nisi et ecclia credidit et tn intro
iuit in monumentu et sepulcra possi
dentia gentem mediatore dei et hominu
xpm ihm cognouit eterne mortis
et vite credidit dem. Videt linteamina
posita et stupuit quod fuit semp cap
ere non cu lintheaminibus ponit si sepul
tu nolunt in uno loco. Quod ce fles
credimus et surrexit corpus dm cu
lintheaminibus no iacere in monumto
nisi et attestante paulo cognit
xpm deu et dominatore ab ipo ipsa fabrica
facta abstersumat nec cognate
destructa sut ecclie et potestas create
transcedit natu. Et nondu et
no no solu sequat si etia imitatu
imitemur dm in uno loco. Linteu
quippe quod tradunt / ecclie no iacere
nec semel ispicit. Certe ergo
surrexit corpus imitatu iacet
est et celsitudo dimittit nec cepit
ce nec desinit nec per iacet
nec tu cognoscat. Nunc ad ad
in uno loco et in sessima mente

dus non est / deus quippe in humanitate
est et illi cui here gratia meretur ne
se ab imice p scandala non
diuidat ¶ Sed qz solet p studium labo
rantem sudor detergi p cuius studium
note exprimi labor dei qz in se sep
manet atq incommutabilis permanet si
tui laborare se demittat cui diuinas
humi prauitates portat ¶ Vnde p ysaiam
dicit laborauit in multitudine fortitudinis sue ¶ Deus
inde appetit in carne laborauit et
nisi infirmitate que laborem passionis
cui diu credidit videret cui veritati
nollet / que cum videbat carne
mortale dedignati sit credere immortale
et diuinitate ¶ Vnde cuius sermonis aut redder
eis lucet dne pmi. Vtere manum fuam
dabis eis sentiri cordis laborem tuum
¶ Hec cum pdicatione spiritus cor corda
penetrauit dni passionis cui laborem
dedignati sit quasi inde laborem illius
pro sensu tenuerit ut eo ad se intuere
cui hebes non permitteret sed in laborem
usq ad mortem viderunt ¶ Quod ait
nos nisi nri capitis id est dni membra
sumus ¶ Per hebdomadam itaq corpus
laborum ingeminata significat qui nunc ele
cti hodie id est cui membra constringi
¶ Quidam gr. pro sup cepit cui fuerat
scorsum inuenit qz qui redemptoris nri
passio labore a nra prone distincta e
cui qui sui culpa petulit pro nos cui
culpa tolleranti ¶ Per fronte mortis

subeunte hebdomade pro nra nris hodie
imolati ¶ Sequitur unde cum iturum
ille discipulis qui veniat prior ad
nominatum postea iturum petro
ingressis e pohibet posteros iturum
qui prior venit ¶ Notum fieri e qui in
fine mundi ad redemptoris fide ecclia
mundo colligit paulo antequam
cui donet plenitudo gentium introeat
et sic omis israel saluus fiet ¶ Et
vidit et credidit ¶ Quod fides pro
estimando est credidisse nisi qz
dns surrexerat quem videbat non
uisus qz adhuc tenebre erat ad ma
nifestum et subiecta quasi vera
gerunt cui de mundo cum secutus
septimana qz oportuit eum resurgere
a mortuis ¶ Quod gr. vidit et pro
credidit ¶ Videt linteamina posita
et credidit pro mulier dixit de mo
nimento dnm fuisse sublatum / Cum
ni re dine dispositionis magnitudo
profunda est qui discipulos corda
et credidit et erat et differentiz
et uicerat / quatinus et infirmitas
animi ipso suo metore emendata
promptiores ad inueniendum fiant et
texto baldius teneant cui meminerit
ipso tradi manu pro recedat ¶ Per
sub breuitate fides hausit de cui
gliscat certone insinuamus ne restat
ut de ipa tote solempnitate nobi
lius ad loquamur ¶ Nunc ei zelo

nobilitate solepnitatis diem ejus
solepnitates ecclie antecedit / sic
enim in sacro eloquio sancti scriptor et
ecclesiastica ecclesiarum per singulas magnitudine
dicitur ita hec festivitas recte pot
dici solepnitatis solepnitatum ¶ Ex
hac quippe solepnitate exemplum nobis
resurrectionis datum est spes celestis
patrie aperta et sancta sanctorum regum ju
stificabitur gta ¶ Per hanc claus
que ejus in tribulationes sunt cere
tus apud inferos clausi tenebant
si nunc ad prezedis amena redeat / st
¶ Ad cujus passionem dnus noster ut
sua dies impleret solis ejus exaltatus
fructo eterne vite trahe ad meipsum
¶ Dum ex eum traxit quos de electis suis
apud inferos multos redemptos ¶ Dum
abstulit unus electus / ne ex ejs infideles
quos sibi ex passione eternam
supplicium debitos ad vitam divi
nitatis respicerent si illos ex
inferni claustris sibi rapuit ipse
suos in fide et actibus cognomi //
¶ Unde recte ecclia per oseam ephrem de
¶ Ero mors tua o mors morsus
tuus ero inferne ¶ Id quod quod
audimus agnum ut peccata nos tol
¶ Ex eo enim quo moriendo pec abstulit
pec et redemptos ¶ Ipse quoque noster
electus suus sanctis exhibit morte
mortis mortem extinxit ¶ Ut ejus ex
inferno pec abstulit et pec redempt
non erubuit sanctis si nos erubuit inferni
¶ Ut quoque ¶ Ero mors tua o mors / ac
si aperte diceret ex me electus meis te
sanctis primo ¶ Et ero mors tua
inferne ex sublatus eis te expiratione
¶ Hinc est quoque ista solepnitas
que nostrum claustra destruxit et
januas nobis regni celestis aperuit
¶ Inquiramus subtilius nunc ejus regia
¶ Exigatur pdicatoris ludamus ipsa de
ejus estimacione demonstret ¶ Ait enim et
ei pascha nrm immolatus est xps //
¶ Si quoque pascha xps pensandum nobis
est quid de pascha leviticum ut
magistrum subtilius cum de xpo dicta
videant ¶ Nos ipse quippe cur sanguis
de sanguine agnum cur poscat supe
vacuum poste et ipsum hominibus
donorum in quibus comedet illum / et
edet carnes nocte illa assas igni
et azimos panes cum lactucis atque
sinibus ¶ Non recedet ex eo crudum ipse
nec coctum aqua si assum tm igni
¶ Caput cum pedibus eius horabitis ne
remanebit ex eo ipsis usque mane
si ipse residuum fuerit igni combuetis
¶ Nobis et addit sic erit comedetis ei
renes vestros accingetis calciamenta
habebitis in pedibus vras tenebitis baculos
vri manibus et comedetis festinanter
¶ Hinc videtis evidenter magnum nobis odium

pecunt si fides mysterium ihu xpi recreationis
desiderat. Quia nisi sit sanguinis
agnus non potest credendo si bibendo
redimere. Cum sanguinis sui vim
poste ponit qui non solu ore corpus
si etiam ore cordis hauriat. Cum vitam
et cum poste agnum sanguinis est posita
qui sacramentu passionis illius cui ore
ad redemptione sumit. Ad cuius cognitionem
quia ihesu mente cogitat tua ei sit
redemptoris sui sanguinem attingat ut
mysterium passionis eius vicem huius
in vno poste sacramentum ponat. Cum
ecclia i simplicitate columbe domos ponendo
est. Quid ei spiritualiter dom⁹ nisi
mentes nras accipim⁹ in quibus p
cognitionem ihu habitamus. Cui dom⁹
simplicitate est qui ihesu ei p̃mittat
ascensum. Cum q⁹ recreationem cognitionis
sue ad cuius mentem passionis
denegat i simplicitate dom⁹ agnum
sacramentu ponat. Sed certe dom⁹
mee qui ei corpus in cibum assumpsit
humanitatem ihu / et i ipsa humanitate
dom⁹ agnum sacramentu ponentem quia
eiusdem passionis illius in fronte postem⁹
de quo adhuc agno subdit. Et edent
carnem nocte illa assatam igni. In
nocte quippe agnum comedim⁹ qui in
secreto mundi diuersis cogit⁹ attingimus
et adhuc obscurum nras offensas no
videm⁹. Cum in carnem agni

assandi sint et nemini dissolui
ossa quia agnus corpus
no ignis qui agnus corpus
roborat. Carnes unde agnum nisi
ignem ei⁹ et cum igne brac
passionis illius ad resurrectionem
vulnerisq; reddidit atq; ad ipsor
mysteriu roborant. Cum cum
ex morte cumulabat vndiq; carnes
illius ab igne diuinitatis. Vnde cum
et psalmista dr / Carnem meam
tetigi tecum vita mea. Quod ei de tecum
am igne mysti male bruti / sed
ei ex igne agni vt solidarer
Dicit q⁹ humanitatis cui beland
tecum existimat qui ab igne pas/
sionis ad vitam resurrectionem
crucis / Sed sola redemptoris
mi precepta sancta ad vere so
lemnitate merentis no sufficiunt
nisi cetu quoq; scriptura operis
mundi. Quod cum prefixi corpus
et sanguinem illius ore percipe
et ei profusi nostris ignis. Unde
bene adhuc ad concordiu subdit
et agnum assatum igni cum lactucis
agrestibus. Quippe quia sine
fermento concordie quia accepta opis
sui corruptio bene ipse exercere
Cum mandata mea sui admonitus
pati exhibet ne prisce destruat
ad quasi recte dispositu Thor

verbo quod alind ꝙ propriꝫ me tempore
deprehendit quia ea verba aliꝫ misterio
ꝛ ꝙ nosmet ipos non recipimꝰ et
ꝛ dicta ab alio quodmꝰ mutet ¶ No
recedet ergo ꝙ dicꝫ hesꝫ mane quia
ens dicta magna ſt̄ solliciti[n]dine
diligenda quatin[us] primꝫ dies
resurrectionis appareat mihi hac prima
vite nocte ora meditatione illi[us] intelligendo
ꝛ operando penetrentur ¶ Sed quia
valde est difficile vt omne factum claustri
possit intelligi ꝛ omne ei[us] misterium pe
netrari recte subiungit si qd ait remanserit
igne cōburetis ¶ Quod ex agno remanet
igne cōburemꝰ quia hoc qd de misterio
incarnacionis ei[us] intelligi ꝛ penetrare
non possumꝰ protestatur hoc se[cundu]m humilitatem
recipiamꝰ vt no[n] simplicitas nra[m] erudiat
vel cōtemptui vel derisui qd non
intelligit ¶ Si hoc igni tradat qd sacrum
spiritum resonat ¶ Quia igit[ur] sciendum
edendum sit pascha cognominꝰ nunc a
qualibus edi debeat agnus queritur ||
¶ Septimꝰ sit autē concedentis illum
Penes hesternos accingetis ¶ Quod in
tenebris nisi delectatio carnis corripiat
Vnde ꝛ psalmista postulat dicens / Ure
renes meos ꝛ cor meum / Ubi enim
voluptate lubricus in tenebris esse
nescit cor vri nunc petisset ¶ Vbi
ꝛ potestas diaboli in humano genere
magnis ꝙ ingenia prevalent de illo
vere dictū dr potestas eius in lumbis
eius ¶ Cum ꝙ pascha comedit hesternos
renes accingitos debet hic qui solempnitatem
resurrectionis atq; redemptionis
agit corruptionem pr̄ per vicia
nulli subiacere / voluptates
edomet carne a ingenia restringat
nec ꝛ eum cognomen qui sit solempnitatis
redemptionis qui adhuc precepti
nocua corruptionem subiaceat ¶ Per
quibꝰ dicta sunt si angustia est
porta qui ducit ad vitā ꝛ hoc[um] pa
multa exempla cōtinentia ¶ Unde
ꝛ adhuc bene subdit / Calciamenta
habebitis in pedibꝰ vris ¶ Quod
sunt ꝛ cum pedes vri nisi opera
¶ Quod no[n] calciamenta nisi pelles
mortuoꝝ ¶ Calciamenta
et pedes munit / Si cum si mortua
alia ex quibꝰ pelles mortuoꝝ munit
pedes nisi antiqui pedes qui nos ad
ecclie patiū passerit ignorat dū
exemplo cōspicimꝰ nisi operis
pedes munit ¶ Calciamenta ꝙ
in pedibꝰ habere est mortuoꝝ vitā
conspicē ꝛ nisi hesternis a pri
mubice custodire ¶ Lumbos baculos
in manibꝰ ¶ Quod lex ꝙ humanū
nisi pastorale custodiā designat
¶ Et notandū ꝙ primꝰ perpetuꝰ

redemptor mē & incorruptibile post
resurrectionem & palpabile corpꝰ
exhibuit Vt manifestaret incorrup-
tibile immutaret ad primum & pre
hendi palpabile formaret ad
fidē ¶ Et incorruptibile se ergo
& palpabile se monstrauit Vt
p̄fecto esse post resurrectionē
ostenderet corpus suum & eiusdē
nature & alterius mihi ¶ Dixit
eis pax vobis ¶ Sicut misit
me p̄r & ego mitto vos / ad est
sicut misit me p̄r de⁹ deū et
ego mitto vos homo homines //
¶ Pater filium misit ymo hymo
pro redemptione quidē hominū totius
mundi constituit / pro vndecim
mundo hominē ad passionē habuit
si tm̄ unum filium quē ad pas
sionē misit ¶ Electos nō apostolos
dicit non ad mundi gaudia si
cut p̄r missus est ad passionē
tm̄ mundo mittit ¶ Sicut tu filium
meum a p̄re & tu ad passionē
mittis / ite & discipuli eundo
a deo quem tm̄ ad passionē mittit
tm̄ mundo / Itaq; dicit sicut misit
me p̄r & ego mitto vos . ad est
ea vos caritate diligo cū meam
scandala p̄sentem mitto quia
me caritate pater diligit quia
hominē ad tollendas passiones
sensi ¶ Quemq; mutata enim pro
natura dimittendus possit ideo

lapis ¶ Eo enim p̄pō a p̄re filius missus dicit
quia a p̄re genitus / Cum sedem
spiritus quem emisit equalem p̄ri et
filio non tm̄ receptus est ideo se filius
mittit p̄hibet dicens ¶ Cum venit
paracletus quē ego mittam vobis &
p̄re ¶ Si enim mutus sibi nō iterum
deberet stellam sed gradual duobus spū
mille modo dicit mittit quem recepit
iterum est / si enim missio ejus p̄re
cessio est quia de p̄re procedit & filio
¶ Sicut itaq; spūs sēs mutus dicit
vt procedit ita & filius nō iterum
mutus dicit & procedit ¶ Hec cū dixisset
insufflauit & dicit eis ¶ Accipite
spūm sēm ¶ Concredēs nobis est id
est ac spūs sēs deus mē & semel dedit
mē transfusiones & semel celo p̄sidet
¶ Itaq; cum alio mō loco dicens spūs sēs
aperte manifestat nisi mox p̄r
insufflationē cū precepisset & post
modū cū de celo veniens mō linguis
veniens demōstrat ¶ Ne ergo primus
mē terre discipulos deinde post modū
de celo mittat nisi vt deus sit precepto
caritatis dilectū inde dei & dilectū
primum ¶ In terra deinde spūs vt diligat
primum de celo deinde spūs vt diligatur
deus ¶ Sicut ergo unus est caritatis
& deus precepto ita unus spūs & deus
datur ¶ Primus a confessione deus mē terre
¶ Post modū e cela & mē tm̄ immorte
discipulos qualitas primos debuit ad

concordat ¶ Sic sepe agit vel vt dem
pnet ĩmeritos vel alios vpe lignator
solnat ¶ Sepe in solnendis ac lignẽdis
subditis suc voluntatis moty no amte
causaz merita exigunt ¶ Vñ fit vt
ꝓ hac allegãdi ꝛ solnẽdi pteritate
se pmet qm hanc ꝑ suas voluntates
ꝛ non subiectoz moribz exeret ¶ Sepe
fit vt erga quẽlibet grem odio
vel ire moneat pastor ¶ Audiente
amte digne de subiectis nequeamus
qm in subditoz causis sua vel odia
vel gram seruãt ¶ Vñ recte ꝑ ꝑphetam
dr / mortificabãt eos q̃ nõ morient
ꝛ vmificabãt eos q̃ non vmient
¶ Nõ moriẽte semꝑ mortificat qm
pastor dignat ꝛ nõ vicissim vmi
ficare meretur qm rem simpliciter ab
solui conat ¶ Ex hoc ꝗ pensande
sunt ꝛ tres lignandi atq; solnẽdi pres
exercende ¶ Videndũ q̃ culpa at
q̃ sit potestas secutus post culpam
vt quos omnes deꝰ ꝑ cõpunctionem
gram vnitatis illos pastoris sententia
absolnat ¶ Hinc cum vita e absolutio
ꝓfidentis cui iterum iudicium seqmur
iudicis ¶ Qđ vñ martha quatriduanum mortuũ
resuscitatum illa significat q̃ iudex
demonstrat ꝛ primus dñs mortuum
vocauit ꝛ vmificatum discretis lazare
veni foras / ꝛ postmodũ ne q̃ vmctus
exterius frãt a discipulis est solutus
sic scptũ est ¶ Quia exterius esset qm
lignatus erat ĩstructis dixit discipulis
solute eum ꝛ sinite abire ¶ Recte illum
discipli ꝓ vmcte solutum q̃
magis resuscitatum mortuum
¶ Ih cum discipuli lazarum mortuum
solueret fetore magis offendẽt
ꝙ vtente ¶ Ex qua cõsideratione
ĩtendũ est ꝙ illos no debemus
per pastorale ametrẽ solnere
quos amore non cognoscimus
ꝙ suscitate gratiam vmificate / qua
mirum vmificatio an operatione
resuscitatis in vita ꝓ cognoscit
confessione pcii ¶ Vñ ꝛ hinc vita
mortuo lazaro negatur dicit
remittẽ / si vero foras ¶ Quia
quisq; peccator dñi culpam sua
mitra cõscientiam abscondit nitroꝰ
latet in suis penetralibz occultatus
¶ Sed mortuus vere foras cum pitet
negligentias suas sponte cõfitet
¶ Lazaro egredi dr vere foras actus
egrie emulabi mortuo in culpa di
cerentur / cui reatus tuus ne ꝙ ascias
abscondere ¶ Foras ne ꝙ confessione
egredi qm apud te meretur per
negligentiam latere ¶ Vermat itaq;
foras mortuus. id est culpa cõfitetur
pitet ¶ Vere nõ foras solnat
discipli vt pastores ecclie ei prius
debeant admonere qua meretur
qui no erubuit cõfiteri qđ sequit
¶ Hec de solnendis ordine breui
dixerim vt sub magno moderamine
pastores ecclie vel solnie debeant
vel ligare ¶ Sed vtrũ pastor ante
iustie obliget pastor / pastoris

tñ sententia grecis tunicda ē nec ut
quis subesse ꝙ cū minister forsitā
ligatꝰ quā obligationē suā
sententiā ex alia culpa mereatur
¶ Presbr ꝙ vel absolvit ydoneā tenens vel ligans ¶ Ante quā
sibi missam presbr ē ligatꝰ incat
ministe vel ministe nec presbr sine
iudicio tenet reprehendat nec ꝙ si
ministe ligatꝰ est ex qua tunicde
reprehensionis scrupulus culpa q
nō erat sibi ¶ Sed ꝙ hec breuis
ꝙ expressiō dubiū ad exponēdū
ordinē redeamus ¶ Thomas at
vnꝰ ex duodecim qui dr didymꝰ nō
erat cū eis qñ venit ihs ¶ Iste vnꝰ
discipulꝰ dicit respōsiō ad questiō
est audiuit audita credē venit
venit vidit dñm ihm ꝙ nō credens
discipulo latius palpandū p̄bet
manū offerēdo ꝙ costā suoꝝ cicatrīc
vulnerū fidelissimus eis vulnus
apponat ¶ Quod frēs karissimi
quid mō hec audituri nisi quod
ecclia gestū credimus vt electus alle
discipulo tuū decessit post venit
veniens audiret audiens dubi
taret dubitans palparet palpans
credat ¶ Non hec ecclia si dīna disp
satione gestū est ¶ Certū nāq; minō
modo sententia electorū vt discipuli
dubitans dñi in magno sui vulnera
palparet carnis in nobis vulnera
sanaret fidelissimus ^ ad fidē q̄
fidem credentiū discipuli profunat
ꝙ dñs ille ad fidē palpādo reducatur
nra mens causā dubitandi possit
in fide solidat ¶ Cur quippe discipulus
post resurrectionē sua dubitare permit
net tm in dubitando desinit ¶ Sicut
ante natiuitatē sua hēre matrē spōsā
voluit quā tm ad eius nuptias non
venit ¶ Sed nra fragilitas est discipuli
dubitatio ꝙ palpatus tactus vere
resurrectionis sicut ꝙ prophetie mens
fuerat confessor egregius vngit
¶ Palpemus aut ꝙ exclamemus dns
meus ꝙ deus meus ¶ Dicit ei ihs
ꝙ vidisti me thoma credidisti ei
paruli apls dicit ¶ Est enim fides spe
randarū rez argumentū non apparen
ciū certo habet ꝙ fides illaq; rez ar
gumentū est q̄ apparere non potest quē
enim apparet p̄ fidē non habet ꝙ argumēti
¶ Dñs ꝙ vidit thomas dñs palpauit
eum ei dr ꝙ vidisti me credidisti
¶ Sed aliud videt aliud creditur ¶ Ut
mortalis quippe hoc diuinus videri
non potuit / hominem tm vidit et
deū confessꝰ est dicens dns meus
ꝙ deus meus / videndo ꝙ credidit quē
considerando verū hominem hūt deū
quē vidē non potuit exclamauit
¶ Letentur valde q̄ sequit beati
qui non viderunt ꝙ crediderunt in
numerū electorū nos sperabiles
signauit sermo qui eis quē non vidē
mente retinemus ¶ Nos signati sumꝰ
si ꝙ si ad fidē nrām opibz sermonē
¶ Ille ꝙ eum vere credit qui exercet

^ plus ei nobis thome infidelitas ad fidē

operando. q̄ credit. mō cōit de hmōi
qm fidē nouerint. retinēt. primū. d̄
Cōfitent̄ se nosse deū patrē unū
nēiat. Hmōi iacob⁹ erat fides sm̄ opib⁹
mortua est. Hmōi. ad beatū Iob de ant⁹
hoste ḡtēs hmōi dñs d. Absorbebit
flumē & nō mirabūt & hēbit fiduciā
q̄ fluat iordanes in os ei⁹. Quis est
ei⁹ q̄ flumē designat⁹ nisi hmōi ḡtis
fluxus. q̄ vidit ihesus ab ortu ad finem
defluere & quasi aquā more vsq; ad
cōsūptōē hmōi ei⁹ exercitū defluere
quid per iordanē nisi baptizatorū
forma signat⁹ q̄ cū in iordane fluxe
pēt aīas. redēptōis mē baptizari habet
recte iordanis nomē ei⁹ multitudo
expimit. q̄ intra sacrū baptisma
tenet⁹. Antiquus q̄ hostis ḡtes
hmōi flumē absorbuit. q̄a mūdi
origīē vsq; ad redēptōis aduentū
hui⁹ primos electos & credentes i deū
sue malicie ḡtes hmōi traxit.
Vide. quo recte dr. Absorbebit flu
men & nō mirabit. q̄ p magnū nō
hī cū infideles rapit. Sz hic est
valde quod subdit⁹ & habet fiduciā
q̄ fluat iordanes in os ei⁹. q̄
postq̄ infideles quosq; a mūdi
origīe rapuit. adhuc se posse
sperat cūctos fideles possidere. Cui
ore prestrefacte psonā sonuit ei⁹ q̄
hodie demorat. i quibus a confessione
fidei reprobi inter discordat. regio
Thor q̄ fluxū hactenus tota ī terrōe

ptmescente. hoc apud vos solicite
mente cogitate. Ecce paschalis
festa aduenit. Sz ut nobis innotes
est. ut q̄ mense ad festa ctra veleat
Transierūt ctra q̄ tēpalia festa
celebrant. / certate q̄ hui⁹ solēpni
tatib⁹ ī festis ne ab ctra solēpnit⁹
separem. Quid prest ī terrestre
festis hoīm. Si desse cōuincat festus
mystor. Umbra ventura solēpnitat⁹
est solēpnitas p̄sens. ideo nos hanc
aīam aduenā. ut ad illā q̄ nō est
aīma. Sz cōtinua p̄duceram. Cui
her statuto tēpe ingrui⁹ ad illius
desiderū memoria mea refrigescit. //
Frequētatione q̄ grandis tēporalis
ad ctra grandia mens īualescat. &
fermat. ut ex veritate lectionis p̄sentis
in patria q̄ de umbra grandis nubi
tatis in lucē. Intra igit⁹ brauū
fragil⁹ mortis est cōponite. Ps. q̄
intus refrigescit. ex. mortis
q̄ destruit⁹ in iudicio bernat
pondere. Certe in die tremendi
examinis sui cū angelis cū throno
& dnationib⁹ cū principatib⁹ & potestat⁹
apparebit. / celus ac terra ardentib⁹
cūctis q̄ elementis in sui obsequij
horē cōmotis. Hinc q̄ tūc primū
pudor cunctis gentib⁹ hmōi
ventur⁹ timere. ut cū venit nō
timuit si secum iudicatus. Timēdi
ergo est ne tenent⁹ terror ei⁹ / slow
ad hui⁹ bone operationis exercitiū nec q̄

Illis breuiter respondeo. Primitate exprimit
ihm cui ps fuit credere. Et tanto tpe
exercuit fructu de cuius pmissa ihs
mus est. Satagimus suspicari de culpa
Certe si deus vere cui suo admisario
causa dicitur. Ni medio pudoris
duo craftino cet exhibendi totu
fortasse nocte i sopne duxit. Qd
sibi deus posset. Qd obiectionis tudit
secu sollicitu. Et estimata mite vsacet
ne cu uerret asperu vehemente
metueret ne apud me apparuisset
noxiu formidaret. Et quis ego
minimus no longe post fructuose
post breuem breuis post breue
prolixus exercuit. Hi tenuia cuta
ptemuerat. Iudicium prudentis. Si
istentione cogitandi est. Qua fortitu
dine. Intendendi tacite. Iudicium ma
nifestatis. Sed sunt nonnulli. Qui
de resurrectione carnis. Iccirco fi
de tue certi. Dicemus. Si cui eodem
modo. Istorum. Obtusius. Obtusissimus
primus. Nobis de resurrectionis fide
locuturus fuit. Mihi et cum sicut nos
agru femina. Dei exercue. Ni putredinem
ossa. Et ni publice redisse. Et sepulc
cognouisse. Repare. Ex publice exercue
et ossa diffidunt. Sed et apud se
quasi rationales dicunt. Quo mo
do publice homo redierit. Qui aqui
bre cum nichil. Nichil breuiter
respondemus. Et longe minus e deo
reparare. Quod fuit. Qui exercue. Qd no
fuit. Et aut quod minus. Si horum ex
publice fuit. Qui simul ora ex nichilo
creauit. Mirabile. Magis est celu et
terra. Ex nullis existentibus condidisse
qui ipm hominem ex tra reparare. Et cum
arguit. Et in exercue redire posse despe
et diue operationis vim cophendi. Quasi
ex tone queret. Qui scit hi. Ideireo
in suos cogitationibus dicunt. Et cui
cotidiane dei miracla ex assiduitate
uilescunt. Una cute i uno grano puluis
semis latet tota. In natiuitate arboru
moles. Costitueremus. Nichil. An ortos
cum libet arboris magnae multitudine
et mira. Cogitemus unde oriendo expu
in ad tanta mole crescendo procedit.
Innumerum. Prae dubio cui originem
primum semen. Consideremus nuc
ubi in illo pno grano semis latet
fortitudo ligni. Asperitas cortices. Su
perue ramoru et magnitudo. Uberitas
fructuu. Uiriditas foliorum. Cotextum
nichil semis grani. No est validu
ubi ut possit ligni duritia. No est
asperu unde asperitas cortices cernit
no est saporosu ubi sapor. Et fructib
odiferum nil redolet unde odor in
fructibus fragret. Nil in se unde
ostendit unde foliorum viriditas cernit
Cinis et in semine latent. Et tu non
simul ex semine pdeunt. Et sene ipse
pdeuntis radix ex radice pdit vigulto
Ex vigulto orit fructu. In fructu
cui pdeunt semen. Audemus et

sermē latet in sermōe Hīc igit mem-
bꝛa ossa nerui⁹ cutis capillꝰ &ꝯ
redigunt ex puluere qm lignū frondi
et folia in magna mole arboꝛis ex
parno quotidie sermē testificat //
Quis dubitans aīmꝰ de resurrēc-
potentia xpi queat aut rez ei assi-
onet ifrēde sūt ḡ hec interim sint
ꝛ tm xpi corpꝰ capiendi naturaq; possit
vt dñi no valet ex visione dei pene-
trare. quod cōfirmat de promissione dñe
potēie credat qd audit Illa ei nobis
fides certiꝰ promissa cognitate ꝓmouet
que no cū deꝰ ipse intuit velut in di-
missa despicit Ad hmoi reuerentie
glaiꝰ qua in se beatus ondit tota
intentione festinate Terrena desidia
que ab autore separat fruge que
tradꝰ alienis ad cōspectū dei oīpotēt
ꝓuocatus. ꝑ to mediatorē dei ꝛ
hoīm sanctitatez armatus / ꝙ beati-
ꝛ regnat cū pre in beatitate spūs sc
dei per ora sctoꝝ sctoꝝ amē Alleluia

Memento ꝙ bn de euāgelio dñi
sui pastor bonꝰ habita ad populū
in basilica beati petri / dominica prima
post octabas pasche

Audistis fres carissimi
ex lectione euāgelica
ꝛdemptionē meam / audistis
pastꝝ meum Rata cū ea qm no ex-
audiendi domi si essencialē bonꝰ est
dicit ego sum pastor bonus aut ea de
bonitatis forma qua nos imitemur
admonet dicens bonus pastor animā
suā ponit ꝓ ouibꝰ suis Sicut quod
monuit ostendit quod fuit Bonus
pastor animā suā ponit ꝓ ouibꝰ suis
vt in sancto nō corpus sanguinē ꝛ sēgnem
beneficet ꝛ omnes ꝑ eū redemptos eternis
sue almitatis sacietet Offensa est
nobis de cōcepta morte via qua
seminamur apposita est forma cur
ꝛpetuamur Ipsemet nobis est
exemplo nra misericordia omnibus
enim prepedit postremum nō sinit
sit cum morte nram ꝓ eisdē omni-
ministrare Sed ꝓmo ant hor minime
ꝓficit ad postremum nocet Sed
cū reꝓbilet longe sit melior
nra quia homo ꝑ terena sua que
certe possidens qm no dat ꝓ
omnibꝰ sanctis sua quomō ꝓ huius datum
est nram sua Et sūt no multi qui
plus terena sanctis ꝑ omnes diligunt
Hūi merito nomē pastoris ꝑdit
de quibꝰ ꝓmo salubriter Mercenarius
cum ꝛ ipse no est pastor cuius nec
omnes ḡre videt lupum venientē
ꝛ dimittit oues ꝛ fugit ꝛ non
est pastor si mercenarius hereditas
qui no ꝓ amore ꝛmo omnes diuitias
si ad temporales mercedes pertinet Mer-
cenarius quippe est qui locum quidē
pastoris tenet si huic magis no ꝓfit
terrenus cōmodis ihesu honore
placere gaudet temporalibꝰ lucris
presentē ꝓtensa fidei ab hoīb reuerentia

letat ¶ Sic fuit qñ cum mercedem
mercenarii ut qd eo tpe qd nñ ze
gnauit laborat id qd sibi fuit ineuit
& ab hereditate gregis in posteri
alieni exulat ¶ Item dñs pastor
sit an mercenarius cognosci ve
rum non potest / si ostensio ne
cessitatis deest ¶ Tercio milluus
cum tepe pleno ad gregis custo
diam sicut uerus pastor sic erat
mercenarius stat sed lupus ueniens
uidet ipse quia non grauis gregis
custodiam stabat ¶ Lupus & cum
sup oues uenit cui quilibet infir
& raptor fidelem prosis aut humilis
oppremit ¶ Sed qm pastor esse
debuit & no erat zelum pro oues
& fugit qz dñs sibi ab eo precul
merat resistere cum infirmis non
ꝓsumit ¶ Fugit aut no mutando
locum sz abstrahendo solacium / fugit
& ministeria uidet & tacuit / fugit
qm se sub silencio abscondit ¶ Sibi
bene p prophetam dr no abscondas
ex adiutorio tuo oppressis tempe
pro domo isrl ut staretis in pelio
in die dñi ¶ Cum adhuc ipse
ascendat & ambulabit potestas
tibi prauis actibus domo liberat
uere contrarie & in die dñi p
domo isrl pelio stetimus & nostris
oppressis si fideles inuenientes
si pastor imfirmis ex infirmis
& malignitate uindicatum qd qz
mercenarius non fuit cum ueniente
lupum uidit fugit ¶ Sz & alius lup
qm sine cessatione protudit no cor
sz meres delemat / malignus qde
ipse qm cunctos fideles in fidelem
crescit & morte mactat sicut / de qo
lupo mox subiungit & lupus rapit
& dissipat oues ¶ Lupus uenit &
mercenarius fugit & malignus ipse
fidelem meres in reprobum delemat
& ut qm dom pastoris tenet cura
solicitudis no hr ¶ Hic peccat & qd
de temis comodis letatur & lupus rapit
& dissipat oues cum alius ad lucrum
petrahit alium ad luxuriam accendit
astendit alium in superbia erigit alium
p truculentia denudit ¶ Unus nudus
stimulat illum falsario supplantat
¶ Quasi qz gregem lupus dissipat cum
fidelium ppm diuisiones p temptationes
netat ¶ Sed qm licet mercenarius nullo
zelo attendit & nullo feruore dilectionis
ecclesiam & dñi sola exteriora
comoda requirit & ut dñi sola exteriora
dapsa negligens patet ¶ Unde &
mox admittit & mercenarius ante
fugit & mercenarius est & no primus
ad cum de ouibus ¶ Sola qz causa & ut
mercenarius fugiat & mercenarius
est ¶ Ac si aperte dicat & stare in pelio
omnia no potest qm mercenarius
pre est no oues diligit sz lucrum
temporale querit ¶ Dñi cum honore applaudat
dñi temporalibus comodis letatur & oppone

se ꝯ periculu trepidat nec hor quod
dilexit amittat ¶ Sed qz redemptor
noster exhibere fidei pastoris monstrat
veru forma cum debemus ipsum ondit
dicens ego sum pastor bonus, atque
subiungit & cognosco oves meas et
cognoscunt me nec hoc si patenter
audiat diligenter obsecremus qui ante
veritate non dilexit adhuc minime
cognouit ¶ Ecclia qz audistis fres
carissimi pectus nrum pulsate i verbis
dominis eccia proclivu resistit ¶ Videte si
oves eius estis videte si eu cognoscat
videte si huic veritatis fontis, fontis
at dico no ꝙ fide sz ꝙ amore ¶ fontis
dico no ex credulitate sz ex operatõe
sta ide ipe qui hec loquit ꝓhibet
emulgentissima testat dicens ego dicit
se nosse deu & mandata eius no cu
stodit mendax est ¶ Qui & hoc in
loco dns ꝙtinus subdit, sicut nouit
me pr & ego agnosco patrem & ego
agnoscor a pre & animam meam pono
ꝙ ouibz meis, ac si apte dicat
hoc efficit & ego agnosco patrem &
agnoscor a pre & animam meam ponit
pro ouibz meis, ac si apte dicat
id est cu caritate ꝙ quia ꝙ ouibz
morior quatenus patrem diligo ostendo
¶ Ecclia vero no solu pdest sz etiam
fraternitate redimere venit admigrat
¶ Et alias oves habeo q̃ no sunt ex
hoc ouili & illas oportet me adducere
& vocem meam audient & fiet unum
ouile & unus pastor ¶ Redemptionem
patrum suis ex fratribus ppls venisse
dns asserit cu se adhuc & alias
oves dicebat ¶ Hec eccia fratres
aspicitis hoc rectoribus gregibz
fructu hodie videtis quasi ex
duobz gregibz unum ouile efficit
& pastorem & gregale ppls in una
fide cõgregat paulo attestante q̃
ait ¶ Ipe est pax nra qui fecit
utraq unum ¶ dn eccia ad etnam vitã
ex utraq natione simplices elegit
ad ouile ppm oves deducit ¶ de qb
effecto ouibz merito dr oves mee
voce mea audiunt & ego agnosco
eas & sequunt me & ego vitã eternã
do eis ¶ de quibz & paulo superius
dicit ¶ p me si quis introierit salvabit
& ingredietur & egredietur & pascua
inuenit ¶ Ingredietur quippe ad fidei
egredietur nõ a fide ad spem a
credulitate ad contemplationẽ ¶ pascua
ante inuenit in etna refectione
Oves qz eius pascua inuenient
& quis alius utiq corde simplici sequit
etnã veritatis parabolã inuenit
¶ Hanc cum st' ostensa omnis pascua
mysti etnã gaudia sepiũe vincens
padisi ¶ pascua nõ electoz suoz
vultus psentis dei quem dns suis
desiderantibz ꝓspicit sin suis meritis
vite alios sacietatis ¶ In istis pascuis
de etnitatis sanctitate letatus spũs
quoq; ait lapides voluptuose tuos
pretiosis etnasceri ¶ Ubi hinc
primitias angelor chori ubi sanctor
spiritor comitatus ubi dulcis solempnitas
a pretergrassantibus hostis tuti labore

redemptorem ¶ Ibi grandi applausu chori // ¶ Ibi pudor captor mitis ¶ Ibi immitis zabulus magistri luctor exercitus tanto illic terror quanto hic dulcis affluit ¶ Ibi confessor constantia premii sine perceptione consolata ¶ Ibi fideles bini quos a blandientis sue robore voluptas seth non potuit emollire ¶ Ibi sete mulieres que cum seculo et sexu vixerunt ¶ Ibi pueri qui hic annos suos moribus transcendunt ¶ Ibi senes quos hic et etas debiles reddidit et bene operis non relinquit ¶ Quicquam? o fres hec pauca mi quibus cum tantor ~~cum~~ cum sole penitate grandem? // qua nos letanie festivitas invitet ¶ Certe si ubi pote mundum celebraret // si ad alium? certe dedicatione demonstrata solempnitate concurret festivitatem omnis simul incolatus videre hunc? satagit // gratum se deputo affluentie credet si solempnitate communis letitie non viderit ¶ Que in celestibus electoz omnium letitia agitur beatissi de se ois in suo conditu gratulat? et tm cor ab amore eternitatis tepidi mille desiderio ardem? ¶ Interesse tantor solempnitati non queam? // pnitem grandior et letus sum? ¶ Extendam? et animum fres veraliter fidei in id quod credidit ¶ Suspiremus ad supna nra desidera et sic amatore in nr est ab utinam solempnitatis grandis nulla nos adusitas teneat et si ad laudem ppetuam nre desidie

emus desidia quelibet hec aspera no immutat ¶ Nulla nos asperitas blandia seducat et finalis beator est qui in utinam amena prata respicientes obliuiscat nec que recedat ¶ Ecce gd desiderio ad supna patria animus ln anhelet michi in hoc mundo appetat qd constat et cum redimpret // Ut si celestis patrie vacat oues simus et in nic delectacoe no fugimus eius pascua in pfectione sanctimonie Vale

¶ Omelia xxv beati gregorii pape de euangelio Recumbentibz undecim discipulis habita ad pplm in basilica beati petri in die ascensionis dni

Quod resurrectionem dni discipuli tarde crediderunt non tam eoz infirmitas quam nostra ut ista dicta firmitas firmitas fiat // Ihs nanq; resurrectio alios dubitantibz per multa argumenta monstrata est // que dum nos legimus agnoscimus quid aliud qz de illoz dubitatione sollicitamur ¶ Cum enim michi maria magdalene psistit et cecinisse credidit qz thomas qui dum dubitauit // ¶ Ille et ei dubitando beneficium exhibuisse tenetur et de mo pectore dubitantis bonum emptum est ¶ Ad istam igit? plenitudinem dominice resurrectionis notandam nobis est qd lucas refferat dicens ¶ Conspiciens precepit eis ab hierosolimis ne discederent et post paucos videbit

Alia elemata est q̃ habet susceptū ab ortu cor. ¶ Natura verba signata misteria. ¶ Comedere elemata est. ¶ Comedit q̃ ascendit ut videt. p effectū comestionis. Unus patefecerat cremus. ¶ Negatus vero primus dñs celos ascendit cū de cordis atq; infidelitatis duricia nr̃e repulse discipulos cōmouerat. ¶ Cena nr̃e q̃d cōsiderandū est nisi q̃ idcirco duos nr̃e tres discipulos intrepuit cū corporali refectione. ¶ Ut verba q̃ redeuntis dicit nr̃ corde ardorem nemo ipsa remaneret. ¶ Increpatio ihū cor. duricia. q̃d admonendo dicat. audiamus. ¶ Euntes i mundū uniuersū p̃dicate euāgelium omni creature. ¶ Euāgelium fr̃is mei sermo euāgelii vel misericordie rebus vel beatitudo alicuius fruenda. ut de eo discipuli doctrine p̃dicate euāgelium omni creature. ¶ Omne creature nomē significat homo. ¶ Sunt nāq; lapides sed non uiuunt non sentiunt. Similitudo herbe q̃ arboris uiuit. q̃d si non senserit uiuit. q̃d ne q̃ arbor si p̃ uiuacitatē q̃ q̃ uiuit dr. ¶ Interpretes tm. id semen nō uiuificat nisi primus moriat uiuit. q̃d q̃d moriat ut uiuificet. ¶ Lapides arbor si nō uiuit. arbustum si nō uiuit si nō sentiunt. ¶ Omnia nō alia sunt uiuunt sentiunt si nō discernunt

angeli q̃ cum sint uiuunt sentiunt q̃ discernunt. ¶ Omne aut creature ad habet homo. ¶ Habet aut cōe cū lapidibz. ¶ Unde cū arboribz ¶ Sentire cū alijs. ¶ Intelligere cū angelis si q̃ cōe hr̃ ad cū oī creatā homo p̃ter ad oīa creatā dr homo. ¶ Omni q̃ creature p̃dicate euāgelium q̃ ille videt. ipse q̃ nr̃a cuncta creature sunt q̃ a quo oīa p quāda similitudo alicuius no sunt. ¶ Protestat cūctis oīe creature nomē oīs uerbo generū designatur. ¶ Ante q̃ cum dicitur fuat ut hic generum ne abiectus mutet aīt dicit p̃dicate euāgelium oī creature ut scias primo a predicatione reprobos repulsa p̃dicatōe tue nob ut admonorem faceret cū hanc illa ad dēprecationis sue testimoniū simpliciter repulisset. ¶ Hoc cū discipulos ad p̃dicandū uniuersis mutet quid aliud in mundo facit nisi grana seminis spargit q̃ paucis grana metit in semine ut multos messim fructus recipiat ex nostra fide. ¶ Iubet q̃ cum in uniuersū mundū tota fidelium messis expurgēt fide manum dñi super zonale terenū illa electa grana p̃dicatum no uenisset. ¶ Sequit ¶ Qui credidit q̃ baptizatus fuerit saluus erit. qui uero non crediderit condemnabit. Forsitan uno. quis

apud semet ipm dicet ¶ Ego pm
credidi salui ero Iterū dicit Si fidē
opibz tenet ¶ Vera ꝙ cū fides est ꝙ
in hoc ꝙ verbis dicit moribus
non contradicit ¶ Hinc est cum
ꝙ de ambrosia falsos fidelibus
pnibus dicat ¶ Cum cōfitentur
se nosse deū factis aūt negant
Hinc Johēs ait ¶ Qui dicit se
nosse deū ꝙ mādata eius non
custodit mendax est ¶ Cū ita
sit fides nr̄a ⁊ vita nr̄a nr̄e
cōsidrōne debem⁹ agnoscē ¶ Nec
ꝙ cū veraces fideles simus si ꝙd
verbis promittim⁹ operibz ꝛplem⁹
¶ Hinc dic semper baptismatis oīb⁹
nos armem⁹ antiqm hostem opib⁹
atq; oīb⁹ pompis abrenūare
promissum⁹ atq; huiꝰ sęc̄i mun
ad affectiōne sua mentes aūtor
reducat ꝙ si sernat post baptm
ꝙd cū baptm̄ spopondit / certe
pa ꝙ fidelis est grandet ¶ Sed
ante ꝙd promisit nūnc sernem⁹ ꝙ
ad extenda prona opa ad cōpi
scendas mūdi pompas dilapsus ē
¶ Videam⁹ si pa fec fecit plangē
ꝙd erremus ¶ Apud misericordem
vitę iudicē nec ille falsa habu
pm ad veritate reditu⁹ erit post
meritū ꝙ cōpte deus dū libet
manū pmanū suscepit ꝙ suo
iudicio hoc ꝙd erramus abscondit
¶ Signa aūt pm credidērit hec
sequet ¶ In nōe meo dēonia ejicet
linguis loquētur nouis serpentes
tollent ꝙ si mortiferū ꝙd biberit
non eis nocebit sup egros manus
ponet ꝙ bn habebit ¶ Nichil nō fiet
nisi ꝙ ista signa nō fuerint nūnc
credentes / si hec nātiua in exordio
ecclē fuerint ¶ Ut enim ad fidē crescēt
meritū credentiū miracula fuerat
meritenda ꝙ ꝙ nos cū ambrosia plebem
tenem⁹ eos aqua fidei⁹ quos sęc
ea in tra pa cōualuisse videamus
ꝙ si semel radice fixerit virgulta
cessat ¶ Hinc est ꝙ cū ꝙ primū dt
Lingue in signū sunt nō fidelib⁹ sed
infidelibz / nos habem⁹ de hoc signo
atq; veritate q adhuc subtili⁹ cōsidrē
debeam⁹ ¶ Semata quippe ecclā cū
dic spūalē fuerit ꝙd tūc p apl⁹ cor
poraliū fuerebat ¶ Nā sacerdotes cū
ꝙ exorcismū grecū manū credentib⁹
iponūt ꝙ hostare malignos spūs
eos nocte ḡdiunt ¶ Quid aliud fiunt
nisi dēonia eiciūt ꝙ fideles quos q
pa vite verbis scelerū vba detegunt
scē at misteria īsonāt cōditoris sui
laudes ꝙ potenā quoq; ꝑualent
narrat ꝙd aliud faciūt nisi nomē
huiusmodi lapt ¶ Quem dū bonis suis ex
hortamentibz malicia de alienis cordib⁹
euffugat serpentes tollit ¶ Quem dū
pestiferas suasiones audit si in ei
operatōe prona nūnc ꝑtrahim⁹
mortiferū ꝙd ē ꝙd bibit si non
eis nocebit ¶ Cū quoq; moriens pmus
suos in bono ope cōfirmat cōfirmet

dñi. cui tota vtutis cõcurrit & exẽplo
suę operacõis illoꝝ vita roborat ꝙ
in ęsa operacõe utrahit ꝙd aliud
facit nisi sup egros manꝰ ponit
vt bene habeant ¶ Cum nonnulla
miracla tanto maiora sint ęsto pher
non corpa sz ne sinsecutꝰ ¶ Pher
utiq; fuit vehemẽs amatoꝛ dei si
voluit nos ex illis fuisse ¶ Ex illis
cum exteꝛioꝛibꝫ signis obtinuit vita
ab her operantibꝫ non voluit ¶ Nam
corporalia illa miracla oĩdit aliqñ
sanctitatẽ non ante fecit ¶ Pher nõ
spiritualia que agit in mente vtutes
vite no ostendit sz fecit ¶ Illa hẽe
& malꝰ possit ultio ant ꝓfim nisi
bonꝰ no pot ¶ Non quibusdã vitas
dant ¶ Multi michi dicet i illa die
dñe dñe nõne nomine tuo ꝓphetauim
& in tuo nomine demõia eiecimꝰ & in
nõe tuo vtutes multas fecimꝰ & tunc
confitebor eis quia nunq̃ noui vos discedite
a me operantes iniquitatẽ ¶ Videte
ne fidei hanc sinsecutꝰ amare signa que
possit cũ reprobis hẽi ꝗa sz her ꝙ
modo dicimꝰ cotinuatꝰ utiq; pfectus
miracla amare ꝙ tanto secuꝛioꝛa
sint quanto & occultiora & de qbꝫ apud
deum est maioꝛ fit retributio quo
apud homẽs minoꝛ est gta ¶ Exẽplꝫ
¶ Et dñs quide thesq̃ postq̃ lauit ẽ eos
assumptus est in celũ & sedet adextꝛa
dei ¶ In veteꝛi testamẽto cognomiaꝝ
ꝙ helyas raptꝰ fuit in celũ / sz aliud
est celũ aeꝛeũ aliud etheꝛeũ ¶ Celũ
quippe aeꝛeũ hic ꝓprium est
vbi & nubes celi discurrũt & aues
volutare in aere videmꝰ ¶ Hic celũ
itaq; aeꝛeũ helyas sublenatꝰ est
vt in secreto quodã hui⁹ mundi ꝛegionis ac
penitꝰ duceꝛet vbi in magna pace
cetꝰ & spes quiete vitꝰ gaudẽs
ad finẽ mundi vsq̃ maneꝛet & mortis debitũ
solueꝛet ¶ Ille & cum morte distulit
non euasit ¶ Redẽptoꝛ aũt nr̃ qz no
distulit suspensꝰ cũ qz resurꝛexẽdo
eos nõ fefellit & resurꝛectionis sue gloꝛiã
ascendendo declaꝛauit / ¶ Rotundũ
quoq; est & helyas in curru legit
ascendisse ¶ Vt videl⁹ ostẽdat mobilẽ
& homo quisq; admotoꝛio adiuꝛetur
alieno ¶ Quer angelos quippe illa
facta & onsa sũt adminiculꝰ & qz
ner ad celũ ipũ aeꝛeũ & se ascendẽ
potuit quẽ natꝰ sue ꝛefectionis
gꝛauabat ¶ Redẽptoꝛ aũt noster
nõ curꝛu non mobilis sublenatꝰ
legit & qz ab eis fecit oĩa mouꝛi
sup oĩa sua vtute fecit ¶ Ille
cum ascendebat vbi erat & ide redibat
vbi ascendebat & cum & humanitatẽ
ascendẽt in celũ & diuinitatẽ sua
& tua & nr̃i cõmunẽ & celũ ¶ Hic
aut Joseph a fꝛibꝫ venditꝰ vendentes
nos redemptoꝛis figuꝛauit / sic enoch
translatꝰ atq; ad celũ aeꝛeũ helyas
sublenatꝰ ascensionẽ dñicã designat
¶ Ascensionis qz sue dñs ꝓmissoꝛes
& testes habuit vnũ ex legem
alterũ sub lege vt ꝙq; vermet

ꝑe ꝙm ꝓcessit celos penetrare
potuisset ¶ Cū ꝛ. ꝑe ordo m̄ corr
ꝙm̄ vtroꝝ ꝑ sublimacōne per
quā ꝓcessit distinguit ¶ Ma
enoch trāslatꝰ helias nō ad celū
sublimatꝰ ut memorat / vt be
neat post modū ꝙm ner trāslatꝰ
ner sublimatꝰ celū ethereū sine
lētate penetraret / ꝙm nobis ī
se redemptis ꝑ carnis ꝙm̄ mūdicia
leagnet ꝛ sub eo ꝑ ꝓcessu tēpꝝ
virtus castitatis excresceret qđ
m̄ ꝑe ꝙm̄ corr trāslacōne ꝙm
assumptione dñica vt bedꝰ ſmat
designauit ꝛ m̄ ꝑe ſcripm ad
celū ascēdit dñs ostendit / nā
enoch ꝙm vxorē ꝛ filios hūit
helias nō nr vxorē nr filios legī
habuisse / ¶ Pensate ꝙ quom
ꝑ meritū ꝓcessit mūdicia
sanctitatis qđ ꝛ ꝑ trāslatos
ſmalos ꝛ ꝑ ascendentis dñi
ꝑsonā patent ostendit // trāslatꝰ
magis est enoch ꝛ ꝑ contū gentꝰ
ſ ꝑ contū generans ¶ Raptꝰ est
helias ꝑ contū gentꝰ ſ ꝙ non
per contū generans ¶ Assumptus
vero est dñs magis ꝑ contū genens
magis per contū generatꝰ ¶ Consi
derandū nō nobis est qđ est ꝑ
manet sedet a dextris dei
ꝛ stephs dicit videō celos apertos
ꝛ filiū hois stantē a dextris dei
¶ Qđ ē ꝙ hinc manet sedens
stephs vero stans se vidē testat
¶ Sed sanctis fres qz sedere predicatꝰ
est / stare nō pugnantis vel adiuuantis
qz ipse redemptor nr assumptus in
celū ꝛ mr̄ ora iudicat ꝛ ad extrēmū
iudex om venet hinc post asce
sionē manens sedere describit qz
post ascessionē oēs gentes iudex ni
mc videbit ¶ Stephanꝰ vero in
laboris certamine positꝰ stantem
vidit qđ adiutore habuit qz vi
rtute in terra ſfidelitate bñmeret
ꝑ illo de celo allus ꝛra pugnantē
¶ Scripsi // Illi at ꝓfecti ꝑdentium
vbiqz dño cooperante ꝛ sermonē
cofirmante ſequentibꝰ signis ¶ Qđ
in hinc cōsiderandū qđ nūcius
cōcedendi missꝰ ꝙ precepti obedientia
obedientiā nō signa seruata fuit
¶ Sed qz auctore deo breuiꝰ lectionē
enūstica exponendo trisenarium
restat vt ad de ꝛra tāte cōsideratis
solēpnitate deueniam ¶ Thor ante nati
ꝑmi ꝛsiendū est qđ nā sit ꝙ
nato dño apparuerint angeli ꝛ in
non legit in albis vestibꝰ apparuisse
ascendēte ante duos missi angeli in
albis legit vestibꝰ apparuisse ¶ Sic
enī scriptū est / Videntibꝰ illis elevatꝰ
est ꝛ nubes suscepit eū ab oculis
eoꝝ ¶ Cuiꝰ itineris in celū eūtem
illū certe duo viri steterūt ꝓpe illos
in vestibꝰ albis ¶ In albis ante
vestibꝰ grandiū ꝛ solēpnitatis meritū
ostendit ¶ Qđ ē ꝙ ꝑ nato dño
nō in albis vestibꝰ [illegible] ascendēte at
in albis vestibꝰ angeli apparuit missi

qz magna trãe solẽpnitas angelis
facta est eũ celu deꝰ homo pe
netrauit ¶ Luna nascẽte duo
bꝰdebatur dñitas humilitas ascen
dente nõ duo est humanitas exal
tata ¶ Albe qz eñ vestes exultacõ
magnã cõsternit qz humiliacõm
¶ In assũptõne qz eius angeli albis
vestib⁹ videri debuerũt qz qm in
humilitate sua apparuit deꝰ humili
in ascensione sua ostẽsꝰ est homo
sublimis ¶ Sed hoc nobis magnopꝫ
fieri hanssi in hac solẽpnitate
pensandũ e qz delectu e hodierna
die cyrographũ depnacõis nre
mutata est sentẽcia cõtemptõis
nre ¶ Illa eñ natã eius dictu est
tra es qz in tra ibis hodie i celũ
mt / qz hac qz nasci carnis nre
sublimacõe qz figura beati Job
dñi nre docet qz eius ascẽsionis
eius misteria nõdũ nõ intelligẽ
cõspexit de infidelitate eius qz figã
beati Job sceleꝛã qñdiu dicens
¶ Hemutã ignorauit anime ¶ Hmõi
eñ carne assũpta e dñs qz corpꝰ
carnem de etherea libraui carnis
anie semitã ignorauit ¶ qz qs
eñ ad celũ ascendisse nõ credidit
¶ De hac solẽpnitate qz psalmista
dꝰ ¶ Exaltata e magnificẽtia tua
super celos ¶ De hac rursꝰ ait ascẽd
deꝰ in jubilacõe qz dñs i voce tube
¶ De hac rursꝰ dicit ¶ Ascendens in altũ
captiuã duxit captiuitate qz
corruptõnẽ nram Vitute sue dõe
ruptionis absorbuit ¶ Addit dona
hoibꝰ qz missio de supnis fuit alii
sermone sapiẽ alii sermonẽ scie
alii gratiã vtutũ alii gratiam
curacõnũ alii qñas linguaꝝ
alii interpretacio sermonũ tribuit
dedit qz dona hoibꝰ dñs qz hui⁹
gratiã cor vtis in mundũ exercent
¶ De hac ascẽsione eius qz exa
dicunt aut ¶ Exaltata est sol qz
luna stetit in ordie suo ¶ Exaltat
eñ solis nomẽ missi dñi et qz lune
nomẽ missi ecclie designat ¶ Qz ascẽ
eñ dñs ad celos ascendit sicũ eius
ecclia admissa mundi oĩmode formidat
ac post eius ascẽsionẽ roborata est
qz apte pdicatores pꝰ orbẽ credidit
¶ Exaltata e qz sol qz luna stetit
in ordie suo qz eñ dñs celos pe
trauit sicũ eius ecclia in meditate
pdicacõnis exercent ¶ Hinc est
ecclie vox qz salomone dicit ¶ Ecce
iste venit saliens in montibꝰ
¶ Hemendo quippe ad redeptõnẽ
mundi ignosci vt nra docet salꝰ
dedit ¶ Ultro fieri hanssi qz
eius salꝰ agnoscit ¶ De celo venit
in betlẽ virgo ¶ De betlẽ venit in
presepiũ de presepio venit ad crucẽ
de cruce venit in sepulcrũ ¶ De
sepulcro redit in celũ ¶ Ecce
vt nos post se cuncte fecit ipse
qz nobis salꝰ manifestatus per
carnẽ venturus dt qz qz exultem
vt gaudeãmus ad cuncta bona vt
nos ei qz corde dicamus tralge

nos post te creaturam in ungnitorio
tuo. ¶ Vñ frēs karissimi oportet vt illius
scripturam corde vbi ⁊ corpore ascen-
disse credamus ⁊ desidia tepida fugiamus
nil ꝙ nos delectet in istius mundi
premij hemy in celis. ¶ Et hoc nobis
est magnopere prendendū ipse is ꝙ
placidy ascendit tenebris redubit
ꝛ ꝙdo nobis cū mansuetudine
precipit hoc a nobis cū districtione
exigeret. ¶ Nemo igit̄ idulta pen-
itentie tepa perpendat / nemo enim
sui dñi videt aspe negligat quia
redemptor nr̄ tanto tpe i iudaea
distitit vt nobis ante
iudicem magnum precaz preoccupet
¶ Hec itaq; nobis sint frēs carissimi
agite hec i mente sedula cogita-
te vestre. ipsius adhuc rez pbationis
amnis fluuiet ꝙ tm spes nostre
melioza i celis patria figatur mēs
que mentis in vera luce solidate
¶ Cū ad celu ascendisse audiuim⁹
dnm hoc ergo sermonem i meditā
tione ꝙd credimus ꝛ si adhuc hic
tenem⁹ infirmitate corpis / sequam⁹
tm cū pissibz amoris. ¶ Ipo at
discipulo discedēte mundo spe spm
dedit ihs xps dns noster qui
venit ꝛ regnat cū pre i vnitate
spūs scī deus p oīa secula seculoꝝ amē

¶ Omelia xiᵃ de ascensione dñi
ihs dilexit me sermone meum
seruabit / habita ad ppm in

basilica beati petri apli in die
sancto pentecostes

¶ Albet frēs karissimi
euangelica lectio
sub brevitate tm̄ sermonis
ut post dominicam li
cet in cotemplatione tante solempnitatis
dominice immorari. ¶ Subito nam spūs
sancti repentinus sonitus super
discipulos venit mentes q̄ circumdā
at sine amore permutauit / ꝛ forme
apparentibz linguis igneis / mutis
facta sunt corda flammarū ꝛ dñi
dem in ignis visione susceperūt
per amore quam absentē ¶ Spe
ritus spūs sancti amor est ¶ Vñ
ꝛ johes dicit deus caritas est
¶ Cui p̄ mente misericordia dei defuit
ppetuo jam habet quem amat
¶ Nichil enim quisq; posset deū diligere
si eū quē diligit non haberet
¶ Sed certe si humanitatis nrm̄ recolat
cū diligat deū totis fidelium et
secuta mente respondet diligo
¶ Cui spūs ante lectionis euangelice
exordio audistis quid veritas dicat
¶ Si quis diligit me sermonem meum
seruabit ¶ probatio enim dilectionis
exhibitio est operis ¶ Hinc i epla
sua ide johes dicit / ¶ Cui dicit
diligo deū ꝛ mandata eius non
custodit mendax est ¶ Vere eū
diligit si mandata eius seruamus
¶ Vere eū diligimus si a nostris

nos uehementer cohortamur. Nam
qui adhuc pellicula desidena de
fluit profecto deum non amat qui
ei in sua uoluntate contradicit. Et
pater meus diliget eum et ad eum
ueniemus et mansionem apud
eum faciemus. Pensate fratres karis
simi quanta sit ista solempnitas habere
in cordis hospicio aduentum dei
Certe si domus nostra principis
alicuius aut potentis amici uenire
eum festinatione domini tota
mundaretur ne quid fortasse eet
ad oculos amici intrantis offendat
Purgamus ergo sordes prauas operis
ut deo properat dominus uenire. Si
uidete quod ueritas dicat uenient
et mansionem apud eum facient.
In quorum et cum corde uenit et
mansionem non facit et per cupitum
dei respectum respuat propter
si tepitudines tepe hoc nos quod
cupiuit fuerat obliuiscimur sic ut ad
petrande gratie redeat ne si hec
nunc planxisset. Quem ergo uere
deus diligit et quem maxime eum
custodit in eius corde deus et uenit et
mansionem facit et sic eum diuinus
amor penetrat ut ab hoc amore
tepitudinis tepe non recedat. Ille
ergo uere amat cuius uidelz mentem
delectatio prana ex consensu non
rumpit. Una uero quisque a supremo
amore desistit qui uto iseruy delectat
unde et adhuc subdit qui non
diligit me sermones meos non
seruat. Sed nosmet ipsos fratres
karissimi introrsus reddite si deum
uere amatis exprimite. Nec tamen
ab ipso creditur quod ipso suis amicis
operis attestatione tribuit. De dilectione creatoris hinc nos monet et
uita requirit. Magis est amare
deum operosius. Operatur et enim magis
si est si ante operari renuit amor
non est. Et sermone quem
audistis non est meus sed eius
qui misit me pater. Scitis fratres
karissimi qui ipse qui loquitur humaniter
filius uerbum patris est et ideo sermo
quem loquitur filius non est filius sed
patris et ipse filius uerbum e patris
Hec locutus sum uobis apud uos
manens quando no moueret
apud eos qui ascensurus in celum
promittit dicens. Certe ego uobiscum
sum usque ad consummationem seculi
Sed uerbum incarnatum et manet
et recedit recedit corpore manet
diuinitate. Apud eos ergo tunc pre
sisse plurimum et qui in nobis semp
presse presentia corporali tunc
uisione recedebat. Paracletus
autem spus sctus quem mittet pater
nomine meo ille uos docebit omnia
et suggeret uobis quecumque
dixero uobis. Nostris plurimum
fletibus mei et ipsorum lacrimosa precibus
lacrima adiuncta dei uel consolatoz
ipsum idemtos adiuncta dei et pro

amore delinquentiū apud pastorē
prius retinemur qz vnus spūs en
pre et filio eq̄rere ꝙ delinquentib⁹
phibet qz eos quos replenerat
eq̄ranimes fiant vnus et paribus
dicat ¶ Spūs enī spūs postulat pro
nobis gemitib⁹ inenarrab
libus ¶ Gemor nō est qm postulat
ꝙ qm postulat / quo modo ergo
spūs scūs postulare dr qm mmor
non est sz qz spūs postulat qm
ad postulandū eos quos ipleuerat
iflammat ¶ Consolator at spūs ide
horat qz de pcō ꝓpetrando merentib⁹
dn spem veniē ꝓmittat abstinentie
ifirmac mētē clemat de quo recte
ꝓmittit ¶ Spūs vos docebit oīa et
qz mō ide spūs cordi assit audientiꝫ
ostendit est sermo doctoris / nemo
ꝙ docet homī tribuat qđ ex ore
docentis itelligit qz mō mutus
sit qui docat doctoris linguā ex
ternis nō linguā laborat ¶ Recte lingua
lapsentis voce omīa put audientis
nat tm sensū audite voces perpetuis
cū ꝙ hor disparet nō sit cura m
cordibus veris disparet cū itelligentia
nonis mō ꝙ qz ꝙ hor ꝙ hor lapsent
ytes admonet est magis itior
qm de nonis itelligentia quosdā
spualiꝫ docet ¶ De hac nouitate
spūs mō ꝙ iohēm dicat sicut
mutuo eis docet nos de omnibus
ꝙ vere ꝙ non ostendat qm meritis
per spūm non linguit ¶ Cū enī ista de
doctrina hoīs lapsum ꝙ qz pce creatore
non ad eruditionē hoīs lapsus sz qđ
hoīm ꝙ nouitate nō lapsus ¶ Recte
cum primitiū fratrendni ope ꝓfecisset
audiunt peccatis quesse sz qz culpe
suis grauitatib⁹ voce est admonitus
non nouitate audire verba dei potuis
sz seruare cōtempsit ¶ Reginaldus
nero nobis est error de code spūs
doctrine sumpsit vobis oia cum
suggerere sit meritis ¶ Sz qz suggerē
dum docemur submittere inscibilis
spūs suggerit dū nō ꝙ nobis scam
ab vno offerat sz ab alio ¶ Pace
redimus vobis pace mea do vobis
hoc redimpno illis do sanctitatibus
redimpno ꝓnitentib⁹ de ¶ Recte fres
hazusti verba sacre lectionis sub
brevitate disserimus / nec recepta
cione tante solēpnitatis cōmodū trā
seramus ¶ Sed qz cū lectio euāgelica
nobis est error ratione explos lectio
rentata ex ea error ad vsū mi
cotemplacionis traham ¶ Audistis
qz cum qz spūs scūs suos discipulos
ignem linguis apparuit ¶ Omnis
qz linguaz seruos docuit ¶ Qđ scis
hor miracto designauit nisi ꝙ
scō certa code spūs scō repleto
omnis generis erat voce locutus
¶ Cum nero ꝙ deū timori edificare
conati sint corone vnus linguis
perdiderunt ¶ Sed linguis unte ꝙ deū

hūles? nutrichant lingue omis bnte
sūt ¶ Hinc gr̃ hūlitas bnitatem
mernt illec sūpbia cōfusionē ¶ Ch
precedēn nobis est cū sp̃s scūs pri
r̃ filio coetnꝰ in igne apparuit cū
in igne sīmil r̃ lingue cū aliqn
in colūba / aliqn nō in igne monstr̃
¶ Cū sūp bngentes filiū apparuit in
colūbe sp̃e r̃ sūp discipulos in igne
ita bt nesꝫ sūp dñm bernet in
igne nesꝫ sūp discipulos mostret
i colūba ¶ Per quatuor strꝫ hec
que apposuimꝰ solnedā reddimus
¶ Patrē nāꝫ r̃ filio coetnꝰ sp̃us
in igne mostrat̃ qz incorpeus et
reffabilis atꝫ īnfibilis est deus
attestante psalo qui dr deus cū
ignis cōsumens est ¶ Deus quippe
ignis dr qz p̃hūs potꝰ nobis ad
cōsumēs ¶ Ide hoc igne bntes dr
ignē bem venite in trā r̃ quid
volo nisi bt ardeat ¶ Cū igit cū
bonitate ff corde fidei qui dñs sēper
infundat in sc cogitationes cōgerūt
a malignis spūtibus concupiscentias
¶ Sed igne dñs in trā mittit cū
afflatu sp̃s scī corda carnalīa īflāmat
terre itaqꝫ accedit cū cor carnale
in suis primis voluptatibus frigidū
relinqt cōtemptū carnalīū pūtis sēl
r̃ ardet p amorē dei ¶ Bene qui ignē
apparuit sp̃s scūs qui ab omi corde
quod replet torpore frigoris exuit
r̃ hoc in desidio sue cōtemplatiōis accedit
¶ In igne is qui lingua monstrat
est qz idē sp̃s coeternꝰ est filio et
hī cognitionē magnā cū verbo
verbū quippe p̃ris filiꝰ ē r̃ qz ē
vita vbi r̃ sp̃s scī sua idē spūtus
nostros debuit in lingua ¶ Vel etc
qz p lingua predixit vbū in linguis
apparuit sp̃s qz qui loq̃t scō spū dei
dei verbū id est vngentū filium
confitetur qz negare dei filiū non
valet qz tā scī sp̃s lingua hī ¶ Vel
certe in linguis ignis apparuit sp̃s
scūs qz omēs quos replēuit reddit
patrē r̃ lapidātes fecit ¶ Linguas
ignis doctores habent qz dū den
animado pdicat corda audiētiū īflāmat
¶ Nā r̃ actuosꝰ sermo doctoris est si
prebere non valet accēdū cognitōis
hoc doctrine accendū ab ipo veritatis
ore cōcepit qui dicebat ¶ Sone cor
meū accensꝰ erat in nobis dū loqret
in via r̃ aperiret scripturas nobis
¶ Per eundē quippe sermone accēdit
animꝰ / torporis frigus recedit fit
mens in sancto desiderio ardēs
a cōtemptū terrenī ¶ Amor
vere qui bene repleāt in fletibꝰ
emendat si dū tali ardore emendatus
ipse suos emendatos profert ¶ Accendere
eum libet precepta celestia r̃ quot
mādatis mostremꝰ si tot scribim
īflāmat r̃ si torpebat prius per
desideria ardet postmodū p verba
¶ Unde bñ p moysē dr in dextra
eo ignea lex in sinistra at legis
si r̃ d sinistra ponēdi ff in dextra
at appellat electi ¶ In dextra ergo dei
ignea lex ē r̃ electi mandata

celestia nequaq; frigidi corde audiūt
ſz adhuc amoris ignis fructibz ꝛcz
deſert. ¶Termo ad amīc dicit ꝛc mens
eoz ſubmict uxta ex ītime dilectiōis
flāma cōcremat. ¶In columba uero
ſps ꝛc in igne monſtrato eſt qm mēs
nros zepleuit ſiplicit ꝛc ardentes fecit
¶Simplices prudētie ardentes emula
cōne uerꝫ ꝛc cū placeret deo aut
ſimplicitas ſn zelo aut zelꝰ ſine
ſimplicitate ¶Hinc ꝑa Vitalis dicit
eſſote ergo prudentes ſic ſerpentes
ꝛc ſimplices ſicut columbe / qua ītze
notandū eſt qꝫ diſcipulos ſuos nec
de columba ſn̄ ſerpente nr̄ de ſerpēte
ſn̄ columba uolunt dn̄i amonere qtꝰ
ꝛc columbe ſiplicitate aſtucia ſerpētis
arcēdet ꝛc ſerpētis aſtucia columbe
ſimplicitas tēperet ¶Hinc pauli
aut ¶Nolite pueri effici ſenſibz
ſcitte prudētia ſerpentis andmmꝫ
nunc de ſimplicitate columbe monem
ſz de malicia puli eſſote ¶Hinc de
beato Job dr ¶Erat uir ſimplex et
rectꝰ / qꝫ eſt ante rectitudo ſine
ſimplicitate aut qꝫ ſimplicitas ſn̄
rectitudē ¶Qꝫ gr̄ ꝛc rectitudinem doꝛz
eſſe ſps ꝛc ſiplicitatē in igne uidz
debuit ꝛc in columba ¶Iste omne coꝛ
qđ eis grā tangit ꝛc rectitudinis
lenitate ēnſpalliū ꝛc zelo iuſticie
accenſio fuit ¶Ad extremū uero
ſtendū eſt eum in ꝑa redēptore nro
mediatore dei ꝛc hoīm ꝙ columbe appmt
in diſcipulis nō ꝙ igne ¶Certe unigen
nitus filius iudex eſt ḡnis humani
¶Si ei⁹ iuſticia eis ferret ſi primū nos
per maſuetudinem nō collegeret / ꝙ culpas
nras ꝙ zelus rectitudinis exurmare uel
uellet ¶Homo gr̄ ꝙ horibz fera mutꝰ ſe
horibz ꝑbuit ¶Volumus patres ſcire
ſi collegę primus uoluit manſuete
corrigę ut hēret qđ poſt modū in
iudicio ſalnaret ¶In columba gr̄ appet
ſpc eū debuit ſps qm nō uidet
hoīm ꝙ zelū penē ſi adhuc ꝙ maſuē
tollerare ¶Nec cōta ſuos diſcipulos debuit
ſps ſcē demōſtrari ¶Ut hoīes qm erant
ſimplices honeſti rti ideo petrus cos
cōtra ſemet ꝓpos ſpeculatus ſemor arcēdit
ꝛc ptā ſi deꝰ ꝙ maſuetudinē paceret
ſibi in ſe ꝙ precam ꝓmittent ¶Nec qꝫ
quippe ce poſſet ſn̄ ptō qui adhereb̄at
celesti magiſtro Johe attestante qui ait
ſi dixerimus qꝫ ptm̄ nō hēmꝰ nos ꝓpos
ſeducimus ꝛc Veritas in nobis non eſt
¶In igne gr̄ uenit in horibz i columba
nō appmt in dno qꝫ pcuria noſtra
ſi pie deus ꝙ maſuetudinem tollerat
nos ꝙ zelus rectitudinis debemꝰ ante
cōſpicē ꝛc adore ſep penitēte eremare
Jesu per columbe ſps in redēptore
monſtratus eſt / ꝙ igne uero i horibz
qꝫ ꝗto nri iudicis fera eſt ſeueritas
tēperata tristo exigra ſe debet fieri nra
ſeuitia extensa ¶Quatuor uiuēs
ſpiritus explete rōne ad dona euāgelice
cōtemplanda ēnſcemꝰ ¶De iſto qm
ſpūs ſeptꝰ eſt ſps ei⁹ ornant celos
ornamenta eius celoꝝ ſt Virtutes
penitentie que uidelz ornamenta primi
eminent diceruit ¶Celi dr ꝑ ſpm

sermo sapie alu sermo scie sedm eade
spm / alteri fides i eade spm alu gra
sanitatu in uno spm alu operu uirtu
alu pphetia alu discretio spmu alu
genera linguaru alu interpretu sermonu
hec aut operat' unus atq; ide spus diden
singulis prout uult / quot gen' fit' hane
pdicationem tot sunt ordines celoz
Hymne trinu septen est / Uide dne
celu fermatu fit' et spu oru eoz omne
uirtus eoz / uerbo enim dni filij e pris
sz eode celos uidet; scdm apli ut
tota simul trinitas ostendat' operis
repete de sci spus dnatione adnigit'
et spu oru eoz ore uirtus eoz Celoz
rgit' uirtus de spu scripta est qz mudi
hymnu pteritu hinc non psumeret nisi
eos sci spus fortitudo solidasset Cyles
magi doctores scie ecclie ante adnetu
hmoi spus fuerut sermo et post adnetu
illoz eoz fortitudis sit sci cospectu
Uere iste ipe pastor ecclie ad eccles
sactissimu corpus sedem q; uenire
debilitatis hinc qz fortitudis ante
adnetu fuerit uicilla hostiaria
dicat' reppsita Una enim uniuersi
uoce pressius dn mozi timuit Uita
negauit Et pensandu qz coplxu
petru negauit in tra qne suspexit
latro est cofessu in cruce Sed uir
iste tate fortitudis spualis post
adnetu spus sci exstat audacissimus
Sit cotentu magistratu atq; sermoz
cessi denegat' apli ne in nore ihu
logu deberet / petru magna auctate
iudit obedire optet deo magis q
hoibz Et merito si pastor e ouiu
dei uos potu audire q dn iudicante
Non enim possumu que uidimu et
audiuimu non logi Et illi qui de
uiuut gaudentes a conspu cosilu qm
dignu habuit sit pro nore ihu cotu
melia pati Certe gaudet petrus
beatitudine qm ante ui beatus fuerat
Et qui prius uicille uoce territus
timuit post adnetu sci spus beatus
principe cessu superat Habet ecclia
fidei in uirtute operis hmoi exemplu
atq; spiritu preclu testimoniu nunq; ac
uetus confudatur Certe operatus est
ecclie fidei danid amos daniele
petru paulu matheu timeo et sce
iste spus qualis sit artifex cosidrae
uelo sz in ipa mea cosideratione defice
Implet anu ecclesiastu pceptu et
psalmista facit Implet pastorem
euangelistam sicomoros uellicatem et
ppheta facit Implet abstinentie
pceptu et iudicis sermo facit Implet
pastore et pdicatore facit implet
pfessore et doctore generu facit
Implet prophetarum et euangelistam
facit Eo qualis est artifex iste
spus sce nulla ad dicendu mora
agnitur Hinc omne opus qd' habuerut
magis ut tenerut mente deceret solu
qz tenuisse decuisse est Quam
hinc rerum subito ut illustrat

mmtat / Abnegat me repete
quod erat / ¶ Pensemus semetos
pdamatos mos quales hodierna
die repetit ñales sint ¶ Certe q
m bno cotidiem ꝑ medios metu
residebant natiuitate sue smgth
lingua nouerat ꝙ tu ner corpa
lingua qua nouat repete ꝙm
lagm ꝑsumebat ¶ Vemt spes sed
ꝙ iore cos ꝑ dnsiate lingue
dormit / m mete ante ꝙ amate
roborant ¶ Repetit ꝙ alienu
lingua ꝙm lagm qua de illo
pmus ꝙ m sua lingua lagm
metuebant ¶ Inflamatu est
cm cor desipere tormeta corpis
que ante metuebant breat bm
etnale formidis ꝑ amore
conditoris / ꝙ qm premit smis
adisse nus subenbebant formidi
ne ꝙ ꝑ petant amare ¶ Cm
ꝙ m tanto cos celsitudis cul
mine cegit qua aliud dnm
nisi ꝙ mentes frenos homs ecte
fecit ¶ Pensate fres karissimi
post ieiunia ne bngeris filii
dei quales sit hodierna solempnis
de admente spu sancto ¶ Venit
em illa ita quos ꝙ her e honord
¶ In illa genie dei m se gnerauit
semet ipm creauit homem ista
vero hores hemete de sup fuisse
perut den ¶ In illa dei naturali
fuit homo m ista hore ꝑ
adoptone fuit fili dei ¶ In ꝙ
remanere carnales bel i morte bolig
hmis fres karissi bmfiente spm
amemus ¶ Sed ꝙ carne spm nesat dnm
fortasse carnali cogitatione apud se
aliquis ¶ Ignoro dilecte baleo que
ignoro / hoc ꝙ nos cocedimus ꝙ mens
visibilibus atente videre nesciat inuisibilem
¶ Nulla em ¶ mis visibilia cogitat
ea ꝙ ꝙ ea non agit cor ymaginib
intorsus trahit ¶ Deus ꝙ i ymagib
corpeis pauet spiritu ad corpa non
valet ¶ Unde fit ut tanto deteri
atore nesciat ipso in cogitatione sua
familiaru corpea creatura ponit
¶ Sed en den uide non possimus hemo
aliquis no ipd agnoscimus unde utile
fuit quo ad den uide me intelligere
ontos beat ¶ Certe quia m se uide
nullo mo valemus hmis i seculo
simis uide ꝙ possimus ¶ Quos dns
mitia cohortetur ut sit certum nobis si
in cor mentibus den habere ¶ Iam re
mota corpea a nobis corporalib ysu
trahamus ¶ Uemo ꝙ em non orte
clare sole in spera alig extendendo luce
conspice ꝙ tensi in eius radios
oculo teneberat ¶ Si sole illustratos
montes aspicimus ꝙ ut ꝙ sol oriri
est uidemus ¶ Ut ꝙ sole pstante in
se ipo uide no possimus illustros
montes claritate illi uidemus sic
uidelis ipsos qui intrinsecus eminent
miracula corruscat quos natus solis
claritas pfundit ꝙ em in semet ipo
sit inuisibilis ꝙ cos nobis ysi per

illustratos montes se visibile pre
bent ¶ Virtus eius dimittetis in se
quasi solem celo est ¶ Virtus dimittit
in herbis sol in terra / sole tu posuisti
inimicum in terra que videt non possu
in celo vt deus offenso pede oculus per
humor in tra gradum ad emendu
illum. quos oculos in celo teneam ¶ Si
in offenso pede oculus vere nem in terra
agit si deus ac premia integra mete
dilexit ¶ Quis eius deus vt sine grauo
uer grauem nec dilexit sine deo ¶ Hoc
est q sicut in alio sermone ia dixi
ade sepe sedo legit discipule datus
premia a duo in tra degente ¶ post
modu a duo in celo psidente / in tra
quippe vt dilexit premia de celo
uero vt dilexit deus ¶ Sed ecce quo
in terra post modu celo missi q
patentes dat stellas q nec potuit
bare qui frem no dilexit que videt
deu que no videt quomo p dilexit
dilexim tu premia fecit emere
eu qui nec nos est vt quere
lucrum ad amore illi qui super
nos est ¶ Meditetur meus ipse
ad exhibeat deo vt pfecte mereat
in deo grande eu premio ¶ Et
ad illa sinpne frequente leti premia
de qua nec sci spes pigra carpi
¶ Adhesit fine toto amore tenebim
in quo sine fine letabim ¶ Ibi
sinpnoz omnis secretus sca ibi
solepnitas eterna ibi regnes sera
ibi pax vera que nobis ia non relinq
tur dabit ¶ Per dnm nrm ihm xpm
qui vivit et regnat cu pre deo per
omnia secula seculoz ¶ Amen

¶ Domicha xpi de euangelio homo
quidam erat dives qui induebatur
purpura et bysso / hodie in basilica
beati laurentii martiris dnica p
post trinitatem

Si verbis sac eloquia
fides hanc pmis
sermonis est veritas
hystorie et postmodu rationis e
spiritalis intelligentia allegorie / tu
nam allegorie finem summu carpit
cu primus p hystoria in veritatis
radice solidat ¶ Sed qz no multi
allegoria fide edificat et hystoria
moralitate nos qz amatore deo iam
fidelibz loquim no absq ratione
simplu loquendi ordinem postponamus
qui qui fide ia firma tenentes prius
de allegoria aliquid breuiu audire
debemus et qd nobis de moralitate
hystorie valde est necessarium hoc m
exponis me ordine seruet extremu
qz ea plenius solet melius recoli
q continuit postmodu audiri //
¶ Sensus q allegorice sub breui
insertus vt ad moralitatis latitu
cuius veniat balaam ¶ Homo qui
erat dives qui induebat purpura

et bysso et epulabat quotidie splendide

Cui frex lazarus qui ad ianuam eius
positus vulnerat purpura et bysso
et epulabat quotidie splendide nisi
paulatim ppm designat qm cultui
luxurie cretis hmi / qui accepte legis
delicias ad nutore vsus e no ad
voluptate Cui no lazari ulceribz
plenu nisi gentile ppm significat
exprimit qm dm conuersi ad deu
patre sua confitetes no erubescut humi
bres et vulnus in cute ferut Qui enim
quippe vulnus vitus a visceribz
trahut et sordes eruptu Qd e qz
primo confessio nisi qda vulneru
ruptio qz pris vitus salubriter
apparet in confessione qd prius fere
latebat in mente Vulnus et cum
cruce in scriptura trahut humore
putredinis et confuedo pena qua
aliud agimus nisi malu qd ad nr
nobis latebat aperimus Sed
lazarus vulnerat cupiebat saturari
de micis que cadebat de mensa
diuitis et nemo illi dabat qua
gentile ppm quietis ad cognitione
legis admiate superbus ille ppter
despiciebat qm dm doctrina legis
non ad curiositate hmi sz ad cla
rione quasi de acceptis opibus
tumuit Et qz eo vulnus despiciebat
de sua quasi micis cadebat de
mensa Set contra pectus pumptus
vulnera lingebant canes / nam qz

solent in sacro eloquio p canes pdica
tores intelligi Cum cu lingua vulnus
diu lingit curat qz et doctores sancti
dm in confessione pcti nri nos instruit
quasi vulnus mentis p lingua tangit
et qz nos lapsos a pristi exprimit qui
tangendo vulnus ad salute reducit
Cuius cum canum more pdicatoz lingua
significat dm qz psalmista dr lingua
eius tuos ex inimicis ab ipo Ex
pedit quippe in fidelibz sci pdicatores
electi sit qui in confessione vitiatis cor
fluxes latrones qui vementes magnos
p dno hoc ita dicu latrati dederut Ip
contra de quoz dr reprobis dr canes
muti no valentes latrare Cui igit
pdicatores sci pcta denotat confessione
no priuz applaudere doctores confitemur
altius pcta vra et orate p nobis ut
salubrem vlm lazari canes lingut
Sci cu doctores dm gentilium confessiones
exprimut mentis vulnus salutj restituut
Quide et bene lazari reprehendut admit
qz ipi hmi ad exceptione primat qui
cui vulnus p lingue correptione curat
Detest etia p linctione cum lata
adulacionis lingua significat Adulatibz
enim vulnus mtis lingue est qd plerumq
solent etia ipa mala q nos in nobis
reprehendim ipsoz fauore laudare
Contingit no hoc vitiosis moribus
dimes qui indutus purpura et
bysso splendide e in inferno Qui simul
vero abrahe lazarum ab angelis duci e

Quod abrahe ſemini meo ſecretum
regnum ſignificat prius de quo dictum
eſt mihi venient ab oriente et
occidente et recumbent cum abrahem
yſaac et iacob in regno celorum filii
autem regni eicient foras in tenebras
exteriores Cum enim principia idonea
de tanto regni filio de longinquo
ad videndum lazarum oculos leuat et di-
gito deprecatorie sue oculos leuat ſimphonia
infidelem in ymo ſit fidelem quoque cum
die extremi iudicii ſuper se in regnum
aſcendere quoque poſt grauida cotepla-
mullatenus poſſunt Longe enim e quod
conſpexit et illum per meritum non attingit
Sin longinqua autem videre oculos cum de-
mente lazarum ut demigrat extremum
digitum ſuum in aqua et refrigeret lingua
mea quia crucior in hac flamma Sin fi-
delis ypocrita verba legis in ore termi-
et opere ſemetipſo cotepſit Sibi ipſi amplius
videbat ubi ſe oſtendit ſerpens quod facere
nolunt ypocrite hinc de deum et neglige
tibi per ſalomonem de cui labor horis
in ore cum ſit una illi non ſuppletur
et quia quis hec ſolum in laborat
ut ſciat quod lapis debeat ab ipſa reſe
ctione ſue ſue mente lucerna terminat
Ab extremo digitum ſe tangi deſiderat
et eternus ſimplicitate dulcy optat
operatione puriori uel ultima principie
Cum videt et in hac vita bona recepit
et omne ſuum grandum felicitate in ſuturum
putauit habere hic et cum pro et
preſti bona nec in hac recompenſatione
tempe et dei michael appetunt cog
nidem quia bona aſſecuti Cui
ſanctus deſiderius eſtimat bona minime
videnti Cum dauid ypocrita et regum
dimens mihi et obſecrans ſuſtinebat
gemmo et hec ad neceſſitate bona ec
conſpicerent Cui in ſimplicitate bono
illuminet eſtimabat dicens mihi ani
adherere deo bonum eſt Hec hec
mite notandum eſt ut ei de mendacio
filii Certe cum abrahe dimite
filium venit quia tamen a tormento no
liberat quia bonum fidelio ypocrite precedet
prius fidelem et miſeros a ſua ſide demaſſe
demaſſe conſiderat cum nulla compaſſio
a tormentis eripuit quos in ea etiam
filios reliquiſſent Sin tormentis ad
dimes poſitus quia facit ſe hec
phibet et ſimphonis ide iudicy ypocrite
qui ex magiſtrie in parte depraua e
ſeparatus ſuos quos ſimpliciter relinquit
quia magiſtri libenter exercitat intellectus
quia ſenſibz corpus dedicatos nomi
Memoria ut meo facit quos relinquit
exprimit et cum ad ſpiritale intelligentia
non aſſingit in iferno poſitus gemitu
petit ut ad eum lazarum mittat Cui
et de et moyſe et phetas habet Cui
nit et non credit niſi ſi quis ex
mortuis venit et reſurrexerit credet
eis cum ipſum videt Si moyſe
et phetas non audiunt neque ſi quis
ex mortuis reſurrexerit credent ei
Certe de moyſe ſcripturis de Si audiuiſſet
moyſi crederetis utique michi de me

nomē pumpus dt ꝙ nomē dmitis non
dicat nisi qꝛ deꝯ humiles nouit
approbat ꝙ simplices ignorat ¶ Unde ꝙ
quibusdā de miraculoꝝ virtute simplicibꝫ
dictum est nescio vos vñ sitis di
scedite ame operarij iniquitatis ¶ Ut ꝯ
moyses dē nom te ex nouo ¶ Aut ꝑ
de dmite homo quidā aut de pumpe
egeno noīe lazarꝝ ¶ Nec si apte dicat
pumpere humile scio simplicē dmitem
nescio illū cognitū p applicationē huius
humor p iudicium replicationis ignoro
¶ Pensandū nobis est qꝛ cuncta conditor
noster ouia cōsiderate dispesat ¶ Una
ꝙ cum rebꝰ nō p una re agit ¶ Nam
cute plenꝰ ulceribꝰ medijs lazarus
ante pumas dmitis iacet ¶ Una de
re una dnā duo iudicia explent
Iubmisset ei fortasse pumpa expensas
dmes si lazarꝝ pumpe ꝙ ulcerosꝰ ei
ei pannū nō iecmisset / Si remotꝰ
fuisset si ei uopia nō esset ostendit
portum ¶ Iuxta si longe est dmes
ab ostijs ulcerosi pumpis moxꝫ
tollerasset in nō tēptatiōnē pumpe
sꝫ dū egenum ꝙ ulceratū ñ pumpa
dmitis ꝙ delicijs affluentis posset in
una cade pꝫ re ꝙ ex uisione pumpis
nō misereꝝ dmitis cruciatibꝰ dēpnatoꝝ
audiat ꝙ tm ex uisione dmitis
tēptatꝰ quotidie pumpere gdebat //
¶ Quatus nāꝫ humor egenum ꝙ ulcꝰ
obsessū tēptationes credentis in sua
cogitatione tollerasse cū ipe egerit
pene ꝙ nō hēret eciā salutem
uerꝫ ait se dmitē euicere salutem
ꝙ delicias hēre cū uoluptate ¶ Se do
lore ꝙ frigore affici illū grandē
cōspicet ꝙ busso ꝙ purpura idē
¶ De deperm ulcꝰ illū defluere
acceptis rebus se egere illū nolle
lacrymꝰ ¶ Quatꝰ putamus fides lacꝰ
tue in corde pumpis tumultꝰ tēpta
cōnis sinit cum certe potat ad pena
sufficē pumpas cruꝫ si sanꝰ finisꝫ
¶ Quem sufferisset egritudo cruꝫ si
subsidiū adesset ¶ Sed ut plurimū
uinclꝰ pump simul hunc ꝙ pumperas
ꝙ egritudo tabescunt uterꝫ insipiēs
debet predictē dmitē ab obscenitatibꝫ
cruciū fulcire ꝙ se ꝓ infirmitate ꝙ opum
a nullo uisitari ¶ Nā qꝛ nemo ei
admittendū creat testimoniū cruciū
qui lucent ei ulcera lingebant ¶ Ex
una ꝙ re ompes deꝯ duo iudicia
exhibuit dū lazarū pumpere ante
pumas ditis pce premisit ut ꝙ dmitis
pnes dāpnationis ei augeret ulcꝰ
ꝙ temptatꝰ pump creseret ad remissionē
¶ Conspiciebat ille cotidie eum non
miserꝰ uidebat iste de quo gloriaꝝ
/ duo miseraꝝ corda sꝫ unus despec
tissimꝰ qui ꝙ hunc tēptando cruciat
ad gehennā ꝙ illū tollerando expectabat
ad penā ¶ Nā sequit factū e at
ut moreret lazarꝰ ꝙ portaretur
ab angelis in sinū abrahe / mortuꝰ e
at ꝙ dmes ꝙ sepultꝰ e in infernō
¶ Cum nimirū dmes cū eum ihet
una misereꝝ non uolunt in suo

ne honor hui vel dmicie no ad emg^m
beatu ſz ad remuneracone ſit laboris
¶ Rete em dn dicit recepiſti bona
uita tua pdicat ſc dnes iſte boni
aliqd habuiſſe ex pte in hac uita
bona recepit ¶ Unde ſt de lazaro
dr ſc recepit mala ex pfecto monſtr
ſc lazarū hūiſſe malū ſ aliqd
pro purgaret ſz mala lazari pne
gerunt regnū ſcipie ſc bona diuꝰ
remuneratur felicitas tuſione uite
illi pmptas affluit ſc recedit ſſtia
habundancia remuneratur ſc repulſ
¶ Monet gr bene in hac ſcla hibere
cū uos bona egiſſe recolatis ualde
de ipis pmittite nec cōtriſta uobis
proſpitas cogde remuneratio ſit bonoꝝ
ſc cū pſulit pauper nonulla rephe
ſibilia ꝑpetrare conſpiciens nolite de
ſpare nolite deſperare ſc fortiſſe qd
ſmpſimus temuſſe pmptatis in
quat cmunis pmptatis pcurat
Ide nobis oīno ptimeſcite ſc nonulla
eaꝝ male acta ꝙſpera uita ſequit
de illis no ſolicite penſate ſc cotidie
maior pmptatis cruciat tmoniſ
ad uite recuperandā gdiem //
¶ Accipit ſc in hac oībz mr nos
ſc uos chaos magnū firmatū e ut
hi qui uolūt ad nos transire non
poſſint neq ide huc trāſmeare ſtte
cū hi qui iferno ſut ad beatoꝝ
ſortē tuſire cupiut dubiū no eſt
¶ Cū no pē in beatitudie ſorte
ſuſcepti ſint tuo pacto dr ſc tuſire
ad eos qui iferno cruciat nolut
¶ Sed ſicut tuſire rephi ad electos
cupiut ideſt a ſuppliciis ſuis
affluēte migrare / ita ad affluentes
atq in tormētis poſitos tranſire
poſſint eſt mete rec ꝙ mutari eos
ſc uelle liberare / ſz ſc nolut de beatoꝝ
ſede ad affluentes atq in tormētis
poſitos tuſire non poſſut ſc poſſint
nec ipi in ſue nature bonitate
mutari habeāt pē tue emtoris ſui
poſſime cōmite tota retundue
cōſtringit ut nulla ad reprobos
cōpaſſione moueāt ¶ Ipi itaq
iudici cōcordāt cui adherent ſc eos
tuos erepe non poſſut nec ex
mia condeſcendut ſc tui illos tue
ſe debebut externos ꝑpto ſc ab
eo ſue diligut emtore ſuo cōſpiciut
repulſos ¶ Sicut ūmſti gr ad beatoꝝ
ſortē tuſent ſc deſperatoe ꝑpetre
conſtringit nec poſſit tuſire ad
rephos poſſiut ſc erecti pē ꝙ poſſit ad
iudici eis mllo modo ex aliqua
cōpaſſione miſereat ¶ Sed poſtq
ridenti dmio de ſe ſpes tollitur
cui cuncta ad ꝑpugnos ſpa rehibet
retorquet ſc rephoꝝ mete pena
ſua quaſi intuit cendit ad cruciatū
ut iam tue erga ſuos ſpiritualiter
dilectōis qui hic dn pcia dilexerūt

ner se amabat. Dñe mei dicentes
Ergo q̃ te patet vt maneas cũ
in domũ p̃ris mei / habeo cũ
ipmis fidẽ vt testificet illis
lazarus ne et ipi veniant in
hunc locũ tormẽtor / Cuius rei
notandũ est redeũt dimitti iniurias
ad simplicium emendat. ad pena
nãq̃ sua et si cognouerit se meruisse
si meoria cognouisset cum lazarꝰ que
fratres quos suos meminit quos
relinquit. Effecta quippe et vbi
de prompto non esset si hunc in
retributione non recognouisset
et effecta pena in igne non esset
si non hoc ipsi pte erga suos
timuisset. Vt q̃ potentes in simplicio
emplos punirẽt et cor videbit gliam
quos cõtempserunt et de illoꝝ eterna
pena torquẽt quos imitabũt anime
uerunt. Credendũ uero est ip
cum retributione extremi iudicii mysti
in regnũ quosdã uisiones cõspiciunt
vt eos videntes in grandia non
solũ de suo supplicio sz eoꝝ de cor
bono emerent. Mysti nõ tormentis
semp tenent. mystos vt hunc cor
grandiũ crescant et malũ cõspiciunt
qd misericordes eua fugiunt. Patres
ut maiores redẽptori suo grates re
ferant. ipso videnti in alijs qd ipi
ppetui si cernt relicti potuerunt
Sicut illa tẽte beatitudinis claritꝰ
apud mystos cunctis fruentibus aspera
pena reprobis et libi cõpassio mi
serie non erat nunc pena duris
hortoꝝ lenita non valebat. Quod
ante mirũ si dñi mysti tormenta
cõspiciunt hoc eis enemat in obscuro
grandioꝝ qui ex in presentia nisi color
subsistentie vt albus vel rubeus
claror videt ex ipsius eis sui gau
dia ad pfectũ plene sufficiat mala
tñ reprobꝝ absq; dubio sepe aspiciunt
et ipm creatoris sui claritate vident
nichil in creatũ agnit qd videre non
possit. Petenti ante dimitti vt lazarꝰ
mittat ad abrahã ptrũ tñdetur
habent moysẽ et pphetas audiat
illos. Sed qm verba dei despiciũt
hoc audire non posse suos sequaces
estimabat. Cui et tñdit dmes / non
putet fr si ei ad eos ex mortuis ierit
credent. Cum nox veraci sententia dr
si moysẽ et pphetas nõ audiũt neq;
si quis ex mortuis resurrexerit credet
ei / et mirũ qm verba legis despiciũt
redemptionis precia qm ex mortuis
resurrexit. Ipso subtiliora sũt tanto
hec difficilius ingrediũt / nimiꝝ e cum
quidã p legẽ dei ipse hoc qd et dmus
iubet. Illa cum dicit dentes precipit
redemptor nõ nr ab hoc qm ppetione
segnes ora dimitti iubet. Illa qm cau
eternus reserat redemptor nõ noster
illicitas eoꝝ cogitationes depnat

Si ḡ moyses & apphetas non audiunt
neq; si quis ex mortuis resurrexerit
credent. & qz hm qui in veteza legis
precepta implere neglexit salvatoris
nri mandatis alicubi obedire qm
cōsuescit. Et nonnulli existut qz
nimis simplicie dicta recipiūt. et plerūq;
dubio recte remanet. Cheri nos de pte
alia grauiter cōsiderare depsse suffugiat.
Sed nos frēs karissimi. & verbis lazari
& pene dominus commonefactus soleter
agite cuncti vite vestre penitētiā. p̄decessores
vestre atq; admonitores nobis in die
judicii pariter gemere. Multos &
enim mise lazaros habetis. in quoz
viscib; pascant atq; hinc refrigeret. ql vobis
pa sacratis cotidie de mensa cadūt. vita
sancte lectionis debent vos instruere
ad implenda mandata precepti cotidie
lazarū. si hiemis. hiemis. si estatis
lazarū si no hiemis. estatis. Ecce
ipsorum se pauperes offerūt. rogāt
nos qm tue pro nobis p̄decessores
veniat. Certe nos omo rogare
debemus & tm rogamus. Videte
si negare debemus qd petim. quado
patrom sue qm petit. Nolite ḡ
misericordie tēpa pdē. nolite accepta
remedia dissimulare. cū supplicū
cogitate de supplicio cū quoslibet i
hoc mūdo abiectos aspicitis. cerne si
qua reprehensibilia coz ce videritis
nolite despice. & fortasse quos moz
infirmitas vulnerat medicina pumpsit
curat. quoz si qua sit culpa & delen-
dare reprehendi. her si vultis ad vsu
hec necessaria infirmis vt exempla
coz bonis communes habuis. frēs
mea pretiosa. qui prime pueri
dei & verbi. prime refectionis
cū verbo correptionis. si dno a
nobis alimenta perpsit. si bonū
recipiat dñi eterni cibo interni
saciat. eloquio. Nunq; ergo cū
reprehensibilia cernit. noncq; debet
& despici nō debet. si nō reprehē-
onis nr hō venia semp sicut
predecessor debet. Sed cere multos
cernim. quos emēdari necesse est. vt omnib; te
humiliare debeam. ipsi quos sic
pene ignoro. Exemplum
Item frēs refero. quē hy nr
qui presto est frat & cōsubulez
mei pciosus nomē. Cū de ipse
quo monasterii pcii sumus
qdā redepta nocte in sermonali
habitu cōstituta. in tabe hac pri
horte marie sep virgis cesam
manebat. her illi hyemalmus
discipula fuit. que magnis
virtutib; plena semp puellarum
mentes vite hereditate dmxisse
ferebat. Hanc dnc i eccle habitu
discipule adherebat vna nocte
comula & altera si nec adhuc
supest. quā de fuerit scio fz nocte
nescio. Ecce iterū hec i vno
hisdē cōmanentes mox quide
dmenus plenū fz tm rebus pumpe
vite ducebant. Cher at quam

uxi & femine rndebant ¶ Cui3 nñ
forcis celle exhiberet celestes exhibe
re epulas ſcā illa cui3 carne soluta
est que ad eccliā dedicata ē ito chori
psallentiū alacri3 accedebat huic cepit
psalmodia lenis andrei ſpiritu3 ad
eiusdē psalmodie sonitū & odoris
suauitas elongata sumeret ¶ Cher ego
ipsum bruit ipse illa hereat in honore
dignus eternus orbi despecta videbat
¶ Cui3 ad illa accedē ipse ad illa bene
dignaret ſi3 latebat in illo sterquilinio
margarita dei / sterquilinium fuit
hunc ppriū corruptibilitate corpus
sterquilinium appello abiectionē pompe
nominis assumpta ē & margarita
q3 latebat in sterquilinio & posita est
in celestib3 regis ornamento Sed nūq3
simplicib3 eruditis emicat ita inter illos
ignotos lapides etiā diadematis
coruscat ¶ O vos qui hoc modo
dnicis aut ec ecclesiis aut cōfratie
cōferte ſ3 potestis falsas dnicas
vias heres dnicus romule cōprate
vos in hac mundi via cui amissis
possidetis / illa nichil ipsum retinē
te cui inest in p̄sentia ¶ Vos leta
vita ducitis / tristē morte timetis
illa tristis vita petulat & ad leta mor
tem pmeruit ¶ Vos ad tēpl ſpectatis
obscenum hoīm illa despecta ab hoīb3
mentis socios choros agitat ¶ Desate
q3 frēs tēpla eterna despice desate
honorē transeūtē cōtēpne / eterna gloriam
amate ¶ honorate ihū pamperes
cernitis & eius socios coruscantes
despectos ſcīs nichil arbitramini amici
dei ¶ In hac p̄cepta q3 habetis vt hec
vita dignet2 habere
p̄cepta q3 habent ¶ Pensate q3
ore magis grecum dī in hac pce
ra hūdacia illoz copia supplent
vt & illoz hūdacia vre copie sit
supplementū ¶ Pensate q3 pia est
vitas dicat / ipsum scripsisse hui
de hac fabz meus nimis michi
scripsit ¶ Ad trabnedū q3 postq3
ens eius qui hoc p̄ parieti ē textu
pozrigatus sedens in celo datus
¶ Sed hec omnia deo ipse me iuuabz
hec loquat2 ipse in vestris michi
loquat ¶ Cui hec dnat & regnat cū
pre & sancto spū scī deus p omnia
secula seculoz amē

¶ Dnicis xxxi de euāgelio homo
quidā fecit cenā magnā iuxta ad
ipsum in insulam beatoz apostoz
philippi & iacobi dnica sedia post
natalem pentecostes

Hec distincte frēs karissimi
mitez delicias corporis et
cordis solet q3 corporales
delicie ei non habent2 que ī se desidia
accedunt ei hō habuit edit2 concedetis
appetitū gtuis in festiuitate beatoz
¶ Et contra spūales delicie ei nō

habent in fastidio sit cui non habet
in desiderio sint tanto ut a conducte
amplius estimit ejus ut ab esuriente
amplius comedunt In illis appetitus
placet expectia displicet In istis
appetitus bellus est ut expectia magis
placet In illis appetitus saturitate
saturitas appetendi parit Jungit
eum spiritales deliciis desiderium in
mente dei sacrum ut ejus magis
eius super ipsum perpet eo amplius
cognoscat qd amando amet et
idcirco non habite amari non pnt
ut eius super ignorat Cum ei
amare valeat qd ignorat grande
psalmista nos admonet dicens
gustate et videte quam suavis est
dns et si apte dicat suavitate
eius non cognoscetis si hanc mente
gustatis si cibu bite et pallate
corde tangite ut plantetis eius
dilectionem animo habeatis // hoc
ante homo debuit sed amisit
cui in prudso peccatu Qui cum
qui ore a cibo cene dilectus elongat
hui nos quotid nati in hoc pcepti
nacionis exemplu hui fastidiosi ut
veniam nescimus qd desidere debe
amus / tanto ut se amplius fastidii
mi morbus exagat ejus magis
ab esu illi dilectus animo elongat
Et eo ut iniuste deliciis non appetit
quo eas concede dum longe ut de
sernit / fastidio ipo mo tabescit ut
longius tedio preste fatigamur ut qz
ingestus nisi nolumus pcurand
dilectionem animus sortis muscu
lum manu Sz sapiens nos pcurat
ne deficientes se desert coruptas
vero illas deliciis ad nocuz nec
exilio retinent eas ut nobis ingrat
in promissione tempore exercitus atq
in fastidiu nim repelle debeamus
intret Quis nam homo quide fecit
cena magnu et vocavit multos //
Cum iste homo nisi ille de quo p
cipatur dns et homo est ut eius cognoscet
eum qui fecit cena magnu et sacrificiu
nobis cine dilectus ingressum Cum
vocavit multos si primi venisset et
nonnisi ipi in ea pfuit subiecti si
cibo cui commu nuptie invitado gerunt
misit ad sernu suu hora cene dice
invitatis ut veniret Cui hora cene
nisi sumo est nunci in quo munus
nos sumus sic ut dicim primi testat
dicens nos sumus in quos finis
saculi devenerunt Si ut hora ju cene
est cui vocatus tanto minus debem
nos excusare a commu dei ejus pro
pmptissime ju cernim fuisse sensit
Cui eu pensem et nichil e qd
restat eo debem ptimescere ne tepi
gre qd pstio est pcurat idcirco ante
hor commun dei no pndus si cena
norat et post pndu cena restat
post cena no commu nullu restat
et ut cui dei commu nobis in

extremo ꝑparabit. Verũ sunt bt hec
nõ prędm ꝙ cena nocet. Sed qđ
ꝑ hmoi seruũ qui a pce familiaꝝ
ad ĩuitandũ mittit. nisi ꝑdicatorꝫ
ordo signat. de quo bndicꝫ ordine
ihs adhuc rdigens cristinos ihs
prioꝫ moꝫ ponderabꝫ grauem.
ꝙ nos tri in ostiũ diebꝫ ferimꝰ ꝙ tri
de cotidiane vite nře nobis cõ lapsor
hoc est qđ ago seruꝰ cum suũ ferimꝰ
psimilis cũ bos ãmonco de
cõpũctu sci ĩuitare bos hemo ad
cenã dei. Nemo me ꝓpter hoc hoc
mi loco desperat ꝙ si ad ĩuitandũ
nephaꝝ dignꝰ egrauco ꝙ tri magne
ꝙ delune qui ꝓmitto ((scpe fleꝫ
nec solet emendare qđ deꝰ vt ꝙsona
potens familiã habeat despectuꝫ
Cuꝫ ꝙ cũ sus forte bel extraneꝰ
aliquid ĩsũ mandat no desperat
ꝙsona lapsicius seruꝰ qui seruat mi
corde reuerentiã mittentis dñi ꝛ pesat
tm audent ꝙ ꝙ sed qđ bel aliq
mandat. Ista ꝙ fleꝫ vta bos agnte
ꝙ si nos forsitã digne despectuꝫ
mi mette tri bra bocatus dñi zene
zenera seruate cõmne fleꝫ sibi
pria familias libenꝰ obedite corda
bra dissimte atqꝫ ex eis mortale
fastidiũ expellite. Ad repellendũ
nauꝫ fastidiũ nrm ꝙ pria ꝙ ora
ꝙ si adhuc carnales esus forsitã
epulas carnales ꝛpetitus. Que
nře carnales epule ꝛ spiritale ali
mẽti nobis cõuiuꝫ ꝙ. Ad absteniũ
nauꝫ metus bre fastidiũ mi cena
dei ꝛ dñi ille sanctificus agnus ocisꝫ
est ꝙ qđ agnus qui hoc qđ sanguis
adhuc fuerꝫ amictus bidem. Qui
crepent ꝙ omnes expensare. Offert
deꝰ qđ rogari debuit nõ rogatus
dare vult qđ bre sperꝫ potat qui
dignaret largiri postulatꝫ ꝙ petas
delicias refectionis etue demeat ei
tri ꝙ ad expensam. Ponamus ante
oculos metus minima vt possimꝰ digne
pensare maiora. Si qđ spiritus potens
ad ĩuitandũ quelibet promptꝰ mitteꝫ
qđ fleꝫ rogo qđ pmptꝰ ille ferusset
nisi de crude sui ĩuitatoꝛ grauaretur
ꝙ sed humile reddeꝫ. Qui festinꝫ mittetur
vre spiritui festinaret ne prior ꝙ
ad potentis cõmune alt acquireret
Thomas qđ dñus ĩuitat ꝛ penꝫ
obtinere festinat. Ad dei ĩuitat
cõmune ꝛ expensationes ꝓtendit
Sed este mi hoc estimare possiꝫ
qđ sibi corda bra rident obtutus
cum fortasse sibi cogitationibꝫ diuit
grauisse volumꝰ. Sed illud ei sufficit
refectionis cõmune ꝛ bocatꝰ ꝛ pne
nre gratulanꝫ lapsicibꝫ nobis
talia nuncios vre vere dicat si nõ
plus trena ꝙ celestia delignt si nõ
amplius zebus corporibꝫ ꝙ spiritalibꝫ
oblectant. Cum hic qđ nre expen
sionem causa subingui cũ protinꝰ
subiiceꝫ. Quis dignꝰ villa cum

ꝙ necesse habeo q̃rere ꝙ vidẽ illã rogo
te habe me excusatũ ¶ Quod p̃ villã
missi trena sibi designat ¶ Queret ergo
vidẽ villã qm̃ solũ exteriora cogitat
ppt substãciã trene ¶ Alter dicit pigra
hominũ cum ignis ꝙ eo ꝙ libet illa rogo
te habe me excusatũ ¶ Quod m̃ ignis
pigras hominũ mẽtes corporis sensus
accipiũt qm̃ recte ignis pigra vocabi
sunt qz m̃ vtroq; sensu gemat ¶ Cum
videlz corporales sensus qz mẽtibus cõphẽdẽ
nescit sz sola exteriora cognoscit et
descientes ãtma ea q̃ extra se tegunt
recte p eos curiositas designat q̃ dñs
alienã q̃rit vitã desciscẽte sẽp sua ãtma
nescientis studet exteriora cognitare ¶ Quę
nãq; curiositas est vitand q̃ dñs cum libi
nãtẽ ad inestigandã vitã ꝓximi exteri
ducat sẽp ei sua ãtma abscondit vt
alienã sciens se nesciat ꝙ curiosi animi
ipso pene fine finit alienã mentis tẽta fiat
ignorãs sui ¶ Propt hoc nãq; ꝙ de eisdẽ
ignis pigras bouũ dr eo ꝙ libet illa rogo
te habe me excusatũ ¶ Quę cum excusatis
libri alibi sui sibi frequẽter non discrepant
dñs dicit eo probante qz videlz alienãdo
ptẽ ꝓbrio ad curiositatẽ solet ¶ Sed
notandũ q̃ ꝙ ait qm̃ ppt villã ꝙ ait q̃
ppter ꝓbrandã pigra bouũ a cena sui
inuitatoris excusat humilitatis verba
insert dicens rogo te habe me excu
satũ / dñs cum dicit rogo ꝙ tu venire
cõtemnit humilitatis sonat m̃ vox sz superbie
m̃ actione ¶ Et cete hoc dmodi dicunt pręmia
promissa q̃ audit nec tu ea q̃ dmodi erat
agẽ desistit ¶ Illã dñs cuilibet
pñse agenti diuq; cõtẽte deũ sẽpr
mundi relinq; vbi hmoi missi ad
dictã cenã vocamur sz cũ rndet
ora ꝙ me qz peto iã hoc fieri no
possũ q̃d aliud agit nisi qz rogat
qz excusat dicens ¶ Quia pcessor
sui humilitatẽ imitat subiugens
ei cõitis no possũ superbia demit
¶ Rogando ergo excusat q̃z humilẽ
suggerit in voce qz superbiã exerit
in operatione ¶ Alius ait dixi vxorẽ
duxi qz ideo non possũ venire
q̃d ꝙ vxorẽ nisi voluptas carnis
actigit / nã ꝙnis bonũ sit cõiugiũ
attẽdit ad ꝓpagãdã sobolẽ prudẽs sit
cõstitutio ¶ Homilli tũ ꝓbor secu
ditatẽ ꝙlis sz desidia experiri volu
ptatis qz ro ꝙ qz iniustã sortẽ ꝓ
nõ iniuste terã regenda ¶ Ad cenã
nos q̃ etiã cõmuni sitim) pater
familias inuitat sz dñs alienã mentẽ
alienis curiositatib; alienis voluptatib; cari
nẽ ẽ dedity nimirũ regibꝫ sunt
omnia excusat dñs huiꝰ cene cure
ottinet illũ alienã actꝰ sagax
cogitatio denegat ¶ Alteri cene mẽte
voluptas carnis ignominiã fastidiũ
ingessit ad etnã vite epulas non
festinat ¶ Septimꝰ veneri sẽp
miscetur hęc dñs sue ¶ Quę
uata pars familiaris dñi sermo
sui ¶ Exi cito in plateas qz vias
ciuitatis qz pauperes debiles ceros
qz claudos introduc hucꝰ ¶ Cete

qui tiene sbē plus qñto ĩtabat
venire ad dñm̃ cenā ꝛcensat
qui laborꝫ curiositatis ĩ sudat
ꝑparata vite alimenta fastidit
¶ Cum carnalibꝫ desiderijs ĩfirmat
spiritalibꝫ cōmunē ꝙpulas respuat
¶ Cuma ꝙ debilis mybi remanet
pauperes eligit ¶ Cur hoc quia
pue paulꝫ scribēs ĩfirma mūdi
elegit deꝰ vt cōfundat fortia
¶ Sed notandū nobis est ꝙ
mo describant qui ad cenam
vocant ꝛ venit ꝛ pauperes
ꝛ debiles ¶ dicūt debiles qui
iudeos suo apud semet xpos
ĩfirmos sunt ¶ Cui pauperes ꝛ ꝙ
fortes ſt qui ꝛ positi ĩ paupertate
superbiūt ¶ Cui no sunt ꝙ millia
regem̃ humē habent claudi
quos sunt ꝙ gressꝫ rectos nō
operādne no hūt ¶ Sz dū nos
vitia nr membroꝝ debilitate signāt
ꝑfecto liquet ꝛ sicut illi pec
catores fuerūt qui vocati venire
noluerūt ¶ Ite hy quos ꝓtores
sunt qui imitat ꝛ venit / sz
ꝓtores superbi respuit vt
ꝓtores humiles eligat ¶ Hos
vtiqz elegit deꝰ quos despecti
mūdi ꝛ plenꝫ ꝑa despecto
horem̃ reuocat ad semet xpm
¶ Sb cui qui prem̃ relinqꝫ
ꝛ ꝑte sbē qua ꝓcepit ꝑdigit
expendit postꝫ esurire cepit
ne se reuisꝫ dixit / ꝙd mcedium

ne domo prisce nupcij hūdat panibꝫ ¶ Loqꝫ
tunqꝫ esse desciscerat qui petebat / ꝛ
si non esurisset ne semet xpo nunqꝫ
redisset / ꝛ qꝫ postꝫ tenuis rebꝫ ĩdignus
tuis cogitare cepit ꝙd de spiritalibꝫ amisit
¶ Pauperes ꝙ ꝛ debiles cecꝫ ꝛ claudꝫ venit
ꝛ venit ꝛ ĩfirmꝫ quos atqz ne hoc mūdo
despecti / plenꝫqz tanto celerꝫ beatꝰ dñs
amdmit ꝙto ꝛ ĩ hoc mūdo despecti ne
plenꝫqz habit vbi delectent / ꝙd bene
amalethites qui ne egyptꝫ desigat
ꝛ amalethites ꝑdonibꝫ atqz cupiditatibꝫ
eger remansit ne via fame siti ꝛ estu
que tm̃ dum̃ mentē ꝛ ei cibū potū ꝛ
tribuit / qui illico cōualescens dux dum̃
factꝰ e / cōmittit amalethitas regit
ꝛ eos qui se debile relinqat cū magna
fortitudie ꝑsequit ¶ Amalethites ꝙqz
ꝓpe lumbens vocat / ꝛ ꝙd ꝙ labente
ꝓximꝫ mens mentes sectatꝝ designat
qui tiena cupita ambiendo quasi labit
dñi solus tēporalibꝫ delectat / qui ei ꝓpe
labens ꝑdā fuit dñi tiena diligentes
lucra de alienis despicis cupiūt ¶ Sz qui
egyptꝫ eger ne via relinqit ꝛ qui
qui sz dñi ĩfirmari ab hoc mūdi fastu
cepit mox sectatꝝ mentibꝫ ĩ despcm̃ bet
que tm̃ dum̃ mentē ei ꝛ cibū ꝛ potū
ꝑbet ꝛ manu fortis dñs abiecta mūdi
non despicit ꝛ plenꝫqz eos qui sec̃ mūdū
minime ¶ Meleches qui ne via remanet ad
amorē sui grauiꝰ ignit eos ꝛ vbi sui cibū
potū qz porrigit ꝛ qui dnos sibi ne via
eligit dñi suos cuꝫ ꝑdonatores fiunt / dñi
cum xpo pctoꝝ cordibꝫ ĩserunt qui dum

ad vitā meā porē q̄ bñ mī erit tuc
magis ꝯ mic ¶ Vbi vnus ex his fidei
me deꝫ est q̄ hec videlz ei⁹ ē cōmissa
p̄ fidē si illa ei⁹ cōmissa fuat deo nā
amatores suos sequnt ꝯ mens
ei⁹ p̄ fidē credidit adhuc se mundis
spūlz in oratōne substernet mūdi
glam fugit carnali delectacōe pasa
q̄ppsuas voluptatibz meret sed
plenius empa deꝫ tale amat p̄ magis
respuat q̄ ei⁹ voluptatibz ~~mala~~ ama
ritudinem ꝓmisit vñ d̄r cātc ego
sapiā vias tuas sperni ¶ Nec em me
spūs septe sī ꝯ in hac q̄d male
cupim⁹ doloz punctiones inimici
sapiā caē p̄ magis q̄ semitas eius
nō inuenit ¶ Nec nāe magistra sapie
em desidiosū mūdi dnāe in hac mūdo
obiectiones resistit q̄ semitas nāe
inuenire nō possim⁹ q̄ hac q̄d male
ḡnis adpsis ꝓhibem⁹ q̄ sapiā
amatores suos q̄ nō apphendet eos
q̄ malis ipis quibz se in suis desidiis
nāe subdidit ad desidioz suoz effectū
minime cōphendet si de hac salubri
admonitate ꝓtra vtilitas nescit admoni
em subdit q̄ dicit vnde q̄ reuertere
ad vitā meā porē q̄ bñ mī erit
tuc magis ꝯ mic ¶ postq̄ ip⁹ vias
suas spūs sapie inuenit postq̄
amatores suos apphendē non valet
si ad amore bñi ꝓnus redit q̄uis
plenius postq̄ in hac mūdo non
possim⁹ obtinē q̄d volum⁹ postq̄
in tenues desidias de ꝓfibilitate
lapsum tuc ad metē deꝫ reducit
tuc placē meruit q̄d displicebat et
ei⁹ cum nobis amara fuerat sapia
repente dulcescit in medicina q̄ pena
sua ei⁹ admirā conata est esse ne
tamē apto ope potuit decuit esse
fidelis comitis ¶ Cum q̄ hmoi mūdi
adhesitatibz fuerit ad deꝫ amore redeat
atiz a pristis luce desidiis corrigat
q̄d ipsi fides karissi mihi vt capellat
vt intret ¶ sed valde est tremenda
serena q̄ptem subsistat ¶ Intra hac
cordis mee propitie fides q̄ dñe mei
¶ Ihu q̄n patiens fides mei q̄ptus pfti
dñi mei ¶ Intra hanc mee propitie
tabernaculo cū mihi seruatis in examine
ꝓpto mee audiens formidolosi ꝓdi
cationis ¶ Sat em dico ante vobis q̄
nemo horū illoz qui vocati fuerūt ad
cenā meā ¶ Cui dñs vocat q̄ se
vocat p̄ angelos vocat p̄ pdicatores vocat
p̄ apphetas vocat p̄ apostolos vocat
p̄ pastores vocat cui p̄ nos vocat
plenius p̄ miracula vocat plenius
p̄ flagella vocat ad̄ p̄ hmoi mūdi
pspa vocat ad̄ p̄ aduersa ¶ Nemo
cōtemnat nec nec dñi vocat contēnat
cū volument minime nō valent / audite
q̄d sapia p̄ salomonē dicat / tunc
inuocabunt me q̄ non exaudiā mane
consurgent q̄ nō inuenient me ¶ Hmoi
est q̄ fame vigiles tarde resipiscēt
clamant dñe dñe aperi nobis sz
tuc ꝓ aditū ꝓcibz d̄r ¶ Amē dico
vobis nescio vos ¶ Quid ē hec fides
karissi q̄ns redimere ora debeam⁹
errata mūdi postponē solis desidiis

etnus ihesus ¶ Sed hec premisi dicta
sunt / amonere vos volo ut relictis
ois sz no ꝑsumo ¶ Sz go cupio mundi
relinquere no ꝓtestus sm tenete que
hmoi mundi sūt ut tm ꝙ ea no timeamꝰ
in mundo ꝙ trena rez possidentes no
possident ut sub metis hec sit dno
qđ habetis ne sm mentis hec trenarz
rez amore vincat a rebus suis magis
ipa possident ¶ Sit go rez tepalis mi
hsu in tmic desidet cuia ꝑ pcedo
quasi ex late respiciat qđqđ ihus
mundo agit / ante nos ut tendamus
mentes ꝙ metis oculis dm tota ihesde
illa cosprem ad q̄ gnemur / extra
pent fnditus hec no solu ab actu
opis sz etiaz a cogitacõe cordis
emulsa ¶ no nos voluptas carnis
no solicitudo carnositat non esse
nubiconus ad dnica cena ꝓpediat
sz ipa quasi q̄ honesta in mundo agim
quasi ex quodā mentis late tragam
ut trena q̄ habet sue no corpi sermat
quatnus cordi nunc obsistat ¶ Sic
ig̃ fecis amodum vobis dico ut omia
relinquatis sz tm ꝑ bonū opa etna
retinendo relinquat / si sit tepalia
gerentis ut tm tota mente ad etna
tendatis ¶ Hinc ꝙ cum prudi apli dr
tepus breue est reliquum superest
ut qui habent uxores tanq̄ non
habentes sint ꝙ qui flent tanq̄
non flentes ꝙ qui gaudet tanq̄
non gaudentes ꝙ qui emunt tanq̄ non
possidentes ꝙ qui utunt hoc mundo
tanq̄ non utentes ꝓpt enim figura hui
mundi ¶ Uxorē nanq̄ hic sz qui non
habens qm sue sicut debita carnis
exsolue ut tm ꝙ cor mundo tota mente
non cogitat ihesum ¶ Sic cum ade transi
gressu ꝓdicator dicat qm hic uxore
cogitat q̄ sue huiꝰ mundi ꝙ qm
placeant uxori ille uxore huius qui
non habet qm sue studet placere
coniugi ut tm non displicent coditori
¶ Flet quasi sz tanq̄ non flent q̄ sue
tepalibz detrimis affligit ut tm de
eternis lucris sep animꝰ consolet
gaudet no sz tanq̄ no gaudet q̄ sue
de tepalibz bonis hylarescit ut tm
sep ppetua tormenta cōsidet ꝙ hec
ꝙ mente gaudio sublevat hanc
cotidie pondꝰ gaudij tristis ꝓmat,
¶ Emit enim sz qui no possidens qm
ꝙ ad usū trena ꝓperat ꝙ tm ante
cogitacõe gaudet q̄ hec eternis
relinquat / mundo quasi utꝰ sz
quasi non utꝰ q̄ ꝙ necessaria emit
preterea ad uite sue misterium redit
ꝙ tm hec audi no sunt sue mentis
diuitij ut subiecta forte seruando
ꝙ mixtā recõne animꝰ ad alta tendens
frangat ¶ Omnes igit tales sint
eis ꝑfecto trena ois no ad desidiā
sz ad usū adsint ¶ Qui rebus quide
necessariis utꝰ sz ni hec cū pcto
empnis de ipis quasi rebz hinis
protudie mereri sunt ꝙ pl gaudet
bono ope q̄ bona possessione ¶ Ar
ne alicuius ista difficilia ee videant

Item de ꝑsona referro q̄ mihi
bñ nonetur. Q̄nā videlz rem
xp̄e aī t̄emd̄ meruit eulesi
bale a ꝑsonis fidelibz dirasci
Sanct⁹ nāq; in eade civitate theo
fanis comes fuit bñ mē
ritis dedit bona oplz ītrā
hospitalitatē ꝑpetue fundens
exercitedi comitat⁹ ritibz octupat⁹
Egrebat frena ꝙ regnū fr bt
plus ex fine elegit magis ex
debito ꝙ ex dilectōne. Illā cū egri
tudie mortis ei⁹ tēpe gravissi
mi tēpestas acriꝰ obsisteret ne
ad sepeliendū duci potuisset cū ꝙ
comitat⁹ sua cū fletu vehementissio
requireret dicens q̄d facia q̄o
te ad sepeliendū civis ī ostrid dom⁹
hui⁹ egredi p̄ immia tēpestate nō
possū. Cui ille rndit noli flere
mulier q̄ mox ut deffunct⁹ filio
actus serenitas redibit cui⁹ ꝓtin⁹
ꝙ voce moꝛis ꝙ morte serenitas
est secuta. Cui⁹ manꝰ ꝙ pedes
pondere hūore tumentes ꝙ vesti
vultibz fluebat ꝙ ꝓfluctu sanie
patebat. Sed cū cor⁹ ei⁹ ex more
ad lauandū fuisset detectū ita manꝰ
pedes q̄ illi⁹ sanꝰ rept⁹ ē ac si
nūq̄ ad vulnerū habuisset.

Q̄ natꝰ ītra ac sepultꝰ ē civis
comitꝰ visꝰ ē ut quarto die
in sepulchro illi⁹ marmor quod
sup̄positū fuerat mutatꝰ debuisset

Quod vidit marmor corpꝰ ei⁹ sup̄positū
dñi fuisset ablatū tota ex ore ei⁹ ꝙ toto
corpe fragrantia odorus emanauit ac si ex
putrescēti carnis illi⁹ ꝓ vermibz aromata
ferbuissent. Quer ignit⁹ dñs ut evidēti
exēplo ostenderē posse nōnullos ꝙ sectare
habitū gerē ꝙ secularē habitū nō habere
quos cū tales in mundo necessitas ligat
ut ex omni ꝑte exui a modo non possint
sue debent ea q̄ mundi sūt tenere ut in eis
nescīat ex meris fractōne sentire. Quer q̄o
cogitate ꝙ cū relinquere cuncta q̄ mundi sunt
non potestis exteriora bona exterius agite sed
ardenter interius ad eterna festinate.
Quidnā sit q̄d desiderū hūc meus retinet
mihi vos rei in hoc mundo delectatio ꝓficit
si bonū diligit mens in bonis melioribz
ad est in celestibz delectet. Qui malū
metuit mala nō etiā ꝑpetrat ut dū
illuc esse cōspicat ꝙ amplius q̄d diligat
ꝙ amplius q̄d ꝓtimescat hic oīa nō habeat.
Quid hec agenda hēmꝰ mediatorē dei ꝙ hom⁹
admittere mētis ꝑ quem ad eterna cuncta
obtutu tendim⁹ si ad illū vero amore flagrem⁹.

Cum venit ꝙ regnat cū ꝑre deꝰ in
unitate spūs scī p̄ oīa secula seculoꝝ Amē

Homelia xxvim de evangelio Erat
appropinquantes ad ihm publicani et
peccatores / habita ad ꝓplm in basilica
sci⁹ ꝙ pauli dñica tercia post octab
penthecostes.

Astimu tempus quod corpori
meo valde cōtrariu ē loqui
me de expone euāgelii
longius mora ītercedente ꝓhibuit ſz non
ꝙ lingua tacuit ardere caritas ceſſauit
¶ Hoc ꝙ cū dico qđ apud ſe vnuſq; vnuſqſz
cognoſcat ¶ Plerūq; caritas ꝑ nimia oratiōis
ꝓcumbz ꝓpedita ꝙ itegra flagrat i corde
ꝙ tamē non mostrat in ope ꝙ ſol cū nube
tegit non videt in terra ꝙ tn ardet in celo
¶ Hic ſic ocupata cē caritas ſolet ꝙ mētes
vnius ſui ardoris exuit ꝙ foris ſtamina
operis nō oſtendit ſz ꝙ nūc tēpꝰ ad laqueū
ꝛōis ſtudia cōtrahit vt multi toto ampli⁹
laqueū libeāt ꝓuto hoc vnū mentes deſudabiliꝰ
exercēt ¶ Audiſtis i lectione euāgelica
fres mei ꝙ peccatores ꝙ publicani accedere
ſemt ad redēptore nrm ꝙ nō ſolū ad
colloquendū ſz etiā ad cōueſcendū recepti ſūt
¶ Quos videntes pharisei indignati ſunt ¶ Ex qua
re colligitur ꝙ vera iuſtitia cōpaſſione hē
falſa aūt iuſtitia indignatiōe ꝓmis ꝙ iuſti
ſolēt recte peccatorib⁹ indignari // ſz aliud
eſt qđ agit ypocrita ſimulate aliud qđ typo diſci
pline ¶ Indignat ꝙ cū ſz nō indignatiōe
deſperat ſz nō deſperantes ¶ Correctione cōmo
net ſz amantes ꝙ ꝙſ foris recipientes
ꝑ diſciplinā exagerat mtꝰ tn dulcedine
pacis caritate ſeruat ¶ Opponit ſibi i exē
plū nos pleriſq; quos corrigit meliores
eſtimat eos quaſz quos iudicat / quod
videlicet agentes ꝑ diſciplina ſubditos
ꝙ ꝑ humilitate cuſtodiūt ſeruet nos ¶ Ne
contra hūi qui de falſa iuſtitia ſuperbire
ſolent ceteros ꝙz deſpiciūt nulla
ſirmitatib⁹ mia condeſcendūt ꝙ no
ſe cē peccatores nō credūt eo deteri⁹
peccatores ſunt ¶ Ne quos ꝑfecto
mō pharisei exturbent ſi dominicꝰ
dnūs ꝙz publicis ſuſcepit accubi
ꝛōis fonte mīe reprehendebant ſz
ꝙ egri erāt vta vt egros ſe eſſe
neſcirent qtēs qđ erant agnoſcēt
celeſtis cōſ medici blandis ſonictis
curat ¶ Hemigrud prodigma obſcu
ꝙ in cōi corde vulnerꝰ timore
premit ¶ Aut nāq; quis ex vobis
homo qui habet centū oues ꝙ ſi
perdiderit vnā ex illis nōne dimit
nonagīta in deſerto ꝙ vadit
ad illā que perierat ¶ Ecce mīe
diſpenſatōe pietatis ſtudiū ꝛōis
dedit qua ꝙz hō recognoſcat ꝙ tn
hec ſpecialit ad ipm auctorem
hoīm ꝑtineret ¶ Una ei centenarii
ꝑfecto eſt mō ipe centū oues hūt
cū ſeoz angelor ſtumꝰ ꝙ hoīm poſſidet
¶ Sed vna ouis mīe perit quando
pretendo hō preſena vite reliquit
¶ Dimiſit aūt nonagīta nouē oues
in deſerto ꝙ illos ſuos angelor
choros reliquit in celo ¶ Nec aūt
celū deſertū vocat miſi ꝙ deſertū
dr derelictū ¶ Quia ei celū homo
deſeruit cū peccauit ¶ In deſerto
aūt nonagīta nouē oues reliquit
qui in tra dnūs vna ſequebat qua
zonalis creatē miſit angelor vndiq;

et hom̃ ꝙ ad videdū dei cōdite fuerat
pcepte hoīe erat īmūnis. ¶ Et vt
ꝑfecta ſūma omīū īegraret̄ in celo
homo ꝑditꝰ ꝛectꝰ in ēa. ¶ Ea quod
hec emūdatiōe dñi in deſerto almꝰ deus
in mōtibꝰ vt ſignaret i excelſis qua
mūdi ones ꝙ non periret in ſub
limbꝰ ſtabilit. ¶ Et cū meruit
oīe ꝑpul in humeros ſuos grandes
oīe in humeris ſuis ꝓpoſuit qua
humanā naturā ſuſcipiens pec
cā ꝓpria portauit. ¶ Et venetus dom̃
conoscit amicos ꝙ vicinos ducens eos
cōgratulādi mecū ꝙ mecū one. ſuc
periret. ¶ Iuncta one ad dom̃ redu
ꝛt paſtor noſter reputo hoīe ad regnū
celeſte redūt. ¶ Ibi amicos ꝙ vicinos
mouit illos videl angelos choros qui
amici eius ſūt ꝙ voluntate eius cōmune
in ſua ſtabilitate cōſtabilit. ¶ Vicini ꝑ
eius ſūt ꝙ claritate viſionis illius ſue
aſſiduitate ꝓfruūt. ¶ Et notandū ꝙ
non dicit cōgratulandū mihi ſed om̃
ſi mecū ꝙ videl eme eſt grandū
vita mea ꝙ cū nos ad celū reducimꝰ
ſolēpnitatē letitie illi ꝓplenq. ¶ Dico
vobis ꝙ ita grandū erit in celo ſup
vno pctore penitētiā agente ꝙ ſuper
nonagīta nouē iuſtis qui no indiget
penitētia. ¶ Conſiderandū nobis eſt
ſies mei cur dñs plus de cōuſio pec
catorib⁹ ꝙ de ſtantib⁹ iuſtis in celo
grandū eſſe fatetur. niſi hoc ꝙ ipſi
ꝙ cotidiana viſione exhilarāt nouū
ꝙ plenius hūi q̄m multa ſe oppreſſos
pctor melius ſcīt ſtat. q̄de in vita
iuſticie multa illicita ꝓtrāſ ſi tm
ad celeſte pmiū arte no ānellat. tm
ꝙ ſibi in rebus licitis vſū plet. ꝙ
ſe ꝓtraſſe illicita nulla meminerūt
¶ Et plenius pctor remanet ad exercē
bona ꝓpria. ꝙ valde ſibi ſecuri ſūt
q̄ nulla cōmiſerūt mala grauora
¶ Et cōtra nouēnq̄ hūi q̄m ſe ad illicita
egiſſe meminerūt. q̄ ipſo ſuo dolore
cōpuncti i cordis ſenū i amore dei ſeſe ꝙ
in magna vētutib⁹ exercent. cuncta et
difficilia ſi ꝑtanimo ꝓpetūt. oīa mūdi
derelīquūt honores fugiūt de acceptis
cōtumelias letāt. flagrāt deſiderio
ad celeſte pmiū anhelāt. q̄ ꝙ ſe etreſſe
adeo cōſidūt. dignā ꝑdicā hūane
ſcīe ꝑpēſare. ¶ Magn⁹ q̄ de
pctore cōſo q̄ de ſtante iuſto grandū
ſit in celo. ꝙ q̄ dñs in ꝑſio ꝑhibet multe
delīgit. q̄m poſt fugā regis hoſtē fortit
ꝑmit. q̄ illū q̄m mīgr tergā ꝑmit
q̄ mīgr ad fortit ſecat. ¶ Hinc agricola illā
ampli⁹ ſtrd amat. q̄ poſt ſpinas vbes
fruges ꝓfert. q̄ cū q̄ mīgr ſpinas
hūit q̄ mīgr ferculū meſſe ſecat. ¶ Sci
mꝰ hoc ſequēdū ē. ꝙ ſi plenius iuſti
in q̄ozē vita tūtū ē grandū vt eius
culpe pctoz penitētia ꝓfum nullatenꝰ
poſſit. nā multi q̄ mallozū ſibi malozū
ſi cōſcī q̄ tū in tūtū crudelis afflictōe
ſe exerent. ac ſi pctōs oīb⁹ ingeſtent.
¶ Iuſta cōā lucta reſpuit. ad deſpōn

mudi sublimia attigit lucere sibi
nolūt ce qbusdā bona sibi ꝑpetrāt
ecclā cōtessa cōtempnit ¶ Visibilia ꝫ
nō sibilibꝫ attendētes lamentis gaudet
mr ecclā semetipsos humiliat ¶ Et sic
nōnulli patrū opā sic ꝑ ꝓximū cogi
tationū deplorant ¶ Quid itaq; istos
nisi cr ꝓfectus dixerit cr penitentes q
se cr mi pēitētia de ꝓpria cogitationes
humiliat cr recti sēp in ope ꝑficiat
¶ Hinc ꝙ collegēdū e ꝑtd deo gaudiū
fuerat ꝑ mi humilit plangit ꝓfectꝫ si fuit
in celo gaudiū ꝑ hoc ꝙd male gessit
ꝑ pnam deplorat ꝑfectꝫ ¶ Sequit
¶ Aut q mulier habens drachmas dece
cr si ꝑdiderit drachmā vnā nonne
accendit lucernā cr euertit domū cr quat
diligenter donec inueniat drachmā
ꝓpā ꝑdidit / ꝑ mi figit ꝑ ꝓfectore
xpc cr ꝑ mulierē / xpc em dei xpc
est dei sapia cr qr ꝓmagio exprimit
in drachma mulier drachmā ꝑdidit
ꝑ hoc qd cōditꝫ est ad ymaginem
dei pcreando a salutādē sui cōditoris
recessit ¶ Accendit mulier lucernā
qr dei sapia apparuit i humanitate
¶ Lucerna ei lumē testa est ¶ Hinc
nero in testa est dimtas in creta
de qua videlt testa sui corpis dicit
ꝓpa sapia erant testē vetꝫ testa veteꝫ
mar ¶ Lucerna em testa in igne solidat
cui vtꝫ sicut testa exercent ꝓpa
assumpta carnē ad reparationē
ꝝ lapsa ex pressione tribulatōne ꝛq
torquent ¶ Decrema aut lucerna cuius
domū qr nisi vt ei dimtas ꝑ carnē
clarent oīa se nra cōscia cōtristat ¶ Domꝫ
nāq; euertit cū cōsideratione recti sui
humana cōscia cōtemnit ꝑ cuius
sermo non discrepat ab eo qd i alijs
codicibꝫ legit emendat ¶ Luna nonnūq
prana mentes si nō ꝓnas ꝑ timorem
euitat ab asperis vitijs nō emendatas
¶ Ecclā ꝙ domus mentē dragmā qr cū
ptinuit ostia hostis repuit i hoc salutis
cōditorē ¶ Et cū inuenit cōuocat amicas
cr vicinas dicens cōgratulamini mihi
qr inuenī dragmā ꝙm ꝑdideram ꝙne
nunc cr vicine nisi ille ꝓtector celestis
sꝰ ꝙd sēpiꝰ dicere q tuto sinne sepie
ꝓuī sue ꝓpe ei ꝑ gratiam cōtinue visionis
exhilarat ¶ Ssz nr hec negligi neglige
zelnisse debem cum ista mulier per
quā dei sapia figuratꝫ decē dragmas
habuisse plebetur ex quibꝫ vna ꝑdita
quā cū quereret inuenit ¶ Angelꝰ quippe
natꝰ cr homo ad cognoscēdū se deꝰ
cōditꝫ qd dū cōsistit ad eternitatem
volunt cū ꝓuidentibꝰ ad sua salutē
erexit ¶ Decē nō dragmas habuit
mulier qr nouē sūt ordines angelorꝫ q
vt cōpleret electoꝝ nra homo decimꝰ
est creatꝰ q cōditorē suū nec ꝓsit cuiꝰ
pcepit qr hinc eterna sapia ꝑ eternum
miraculū cōtristatus ex hac teste
reperiamus ¶ Nouē nō angelorꝫ ordines
dicamus qr vndeq; ec testatē sacꝝ clamo
rum / angelos archangelos virtutes
potestates ꝓncipatus dominationes / thronos
cherubin atq; seraphin ¶ Esse nouē angelos

p archāgelos pene omēs scē claram tēstāt
cherubī nō alīs seraphī sepe vt notū
est libro ysaie loquīt ānos alīs
ordīm nouā primū agelū ad ephesios
emittat dicēs sup eum p̄ncipatū et
potēt̄ et virtutē et dnationē Cum missū
ad colacēm sēbens aut sup thronū sup
dnationes sup p̄ncipatus sup potēt̄es
dnationes nō p̄ncipatus ac potēt̄es sed
ad ephesios loquēt̄ sēpsērat si eis alīs
colarensibz dicturus p̄misit thronos
de quibz medīo q̄d ip̄z fuerat ephesios docēs
dū q illis quatuor q ad ephesios dixit
ad est p̄ncipatibz potēt̄ibz virtutibz atq;
dnationibz cōuenīt thronū quīq; sī ordinēs
qm specialē exprimūt Quibz dū agelī
et archagelī cherubī atq; seraphī admixta
sūt proculdubio nouē ee angelor ordines
inuenīt Cum et ipi angelī q primi est
cōditi p ap̄lm dicāt tu signaculum
similitudīs dei plenus sapīa et pfīa decore
i deliciis paradisi dei fuisti Cum nōdū
ip nō ad similitudīem dei fuā sī signaculum
similitudīs dī vt ait in eo subtilior est
natūa eo in illis p̄magno dei similis
ipsumet Expssa ipso i loco mox subdit
omis lapis p̄ciosus operimētū tuū sardius
topasius et jaspis crisolitus onyx et
berillus saphirus carbunculus et smaragdus
Cette nouē dī nouā lapidū et pfecto
nouē sūt ordines angelor quibz mirabili
ordīe ille p̄mus angelus nō ornatus et
optimus extitit vt dū creatus agminibz
angelor plurimū est ex eor cōgregatione
clarior fuit Sed cum ista pfectum
angelor choros enumerando pstringimus
si nō eor quoq; mīsteria subtiliter
exp̄imamus / greca et cum lingua agelī
nūm Archagelī nō simum nūm habet
Quidā quoq; q angelor vocabulū
nomē est officii nō nāe / nā sci illi spūs
celestis patrie spūs scī qdē sūt si semp
viventi angelī nequīt put et tuū solum
sunt angelī cum p eos ānos nūciātur
Vnde et p psalmistā dī / qui facit angelos
suos spūs ac si patēt dicat / qui eos
quos sācīt hūt spūs cuius cū voluerit
angelos facit Ihm aut qui nūcius
nūciat angelī qui nō summa ānūciat
archagelī vocāt Hinc est ei q ad mariā
virginem nō quib angelus sī gabriel
archagelus mittit Ad hanc quippe mi
sterium summum agelum venire dignum
fuerat qui summū ōnū nūciabat sīl
idcirco cui p̄natus nobilis creditur
vt signet p verbum cui in oportūne
quid valeat Quos cum in illa sua cautē
qua de visione ōportētus dei plena sua
pfrat idcirco ap̄a nouā sortīt nec eor
ysope sine nobis seruī nō put si cū
ad nos ad mīstratum venīt / apud
nos eius nomē a mīsterio trahūt
michael at qs vt deus / gabriel aut
fortitudo dei / raphael uō medicina
dei dī Et quoniam nūc virtutis
ad aguī michael nūcius plurimū
vt ex opō actu et nomē datī intelligi qt
multo p fortē si fortē p̄valet deus Cum
talle antiquus hostis qui et deus et
superbus similē ascēdere dicitur

In certa cōsecrāda sup̄ astra celi exaltaby
solum meū sedebo in monte testamenti
in lateribꝫ aquilonis ascendā sup̄ altu
dinem nubiū similis ero altissimo//
dū in fine mundi in sua virtute reli
quit extremus supplicio puniendꝫ
cū michaele archangelo pugnaturus
ce phibet sic p̄ iohēm i apocalipsi
dr̄ factū ē p̄lium magnū cū michaele
archangelo vt qui se ad dei sitiendū
simplicibus extulerat p michaelē prostra
dsecat qr ad dei sitiendum p superbia
nulli exurgat Ad mariā quoq;
gabriel mittit qui dei fortitudo
nōiat Illuc quippe missare vēchat
qui ad debellandos aereas potestates
humilis appetere dignatꝫ est de quo
p psalmistā dr̄ tollite portas p̄ncipes
vras et elevamini portę eternales
et introibit rex gle Quis est iste
rex gle dns fortis et potens dns
potens in pl̄io Et rursū dns virtutū
ipe est rex gle Spes dei q̄ fortitudo
mittēdi erat qui virtutū dns et potens
in pl̄io ad debellandos principes aereas
venerat Raphael quasi ītpretatur
vt dicunt medicina qr videlz dum
thobie oculos quasi p officium curatiōis
tetigit cecitatis eius tenebras terfit
Quum q̄ ad curandū mittit dignū
videlz fuit vt dei medicina veniret
Sed qr angelor nōia ītrpretando
pstringimus mē superest vt ipa
officioz vocabula breui exequamur
Virtutes qr cum veniūt alios nonnūq;
signa p quos signa et miracula frequen
tant Potestates cum veniūt hos ad
hoc potenter cęteris in suo ordine p̄cipiūt
vt eoz dictorum virtutes adhibe subiecte
sint quoz potestate refrenāt ne corde
homīm tm̄ tēptare p̄valeant ipsi uolūt
Principatus cum veniūt quos pie quasq;
homīes angelor spiritibꝫ p̄sunt quos subiecta
alicui dn̄i sui sunt agenda disponūt eis q
ad explēda dīna mysteria p̄ncipantur
Archāgeli cum veniūt q̄ cęteis p̄stet
p̄ncipatum dissimulatę altu tran
scendūt una p̄ncipat ē ut religiosus
priori existē dum alteri nō est subiectus
quos sibi possidere Quia q̄ angelor agmina
q̄ una potestas p̄mittit p eo q eis
cęteis ad credendū subiecta st̄ archāgeli
veniūt Throni quoq; illa agmina st̄
vocata quibz ad exercēdū iudicium sedet
deus omnia p̄sidet quia cum thronos
latius eloquio sedes dicat thronum dei deb
st̄ hoc quo tanta dignitatis gratia replet
vt in eis deus sedeat et p eos sua iudicia
decernat Cum et p psalmistā dr̄ sedes
sup cherubin quo iudicium exprimitur //
Cherubin quoq; plenitudo scię dr̄ et
sublimiora illa agmina videntes cherubin
vocata sunt qr tanto p̄fectiores scia plena
st̄ quo claritate dei vicinius et ītimius
cōtemplant Ut sedm̄ creatrice mādi
eo plene cuncta sciat q̄ visionis cōditoris
sui p meritū dignitatis appropinquat
Seraphin cuncta vocant illa scioz spūs
agmina q̄ ex suggestu ppetuate et ppinquitate
cōditoris sui ītegribus ardet amore
Seraphin nāq; ardentes vel ardentes
vocantur q̄ ita deo ppinqua st̄ vt nil

her ꝙ dem̃ mall̃ alu̇ ſpꝰ nter ſnt ꝙ
tẽto magꝰ ardent ẏpto hñc bꝛcmꝰ
vidẽ ¶ mor ẏ ffecto flãma amor eſt
ꝛ quo ſubtilꝫ elantate dmitatis
cꝫ aſpicit eo baladꝫ ĩ eñs amore
flãme ſcñt ¶ Sed ꝺ ꝺ adeſt nobis de
angelicis ſpiritꝫ iſta ẏſtimgẽ ſi
nõ ſtudeam⁹ hec cr̃a ad nos ꝓfect⁹
cõgrua denocõe detinere ¶ Ima em̃
ſmgna illa cõtat cꝫ anglis ꝙ hoibꝫ cõſtat
ad qua tam̃ credim⁹ hmoi genꝰ
aſcendẽ ẏpto⁹ illic ntegr⁹ electoꝝ
angloꝝ remaſiſſe ſic ſcptꝰ ẽ ſtatꝰ
nr̃oꝝ gen̈ ſedm̃ nr̃m angloꝝ de
debem⁹ ꝙ nos ad cꝫ illuc ĩſtructoꝛibꝰ
ſmonꝫ enim ad vſꝰ nr̃e cõſacõis
trahẽ noſꝫ ꝓpꝛ ad ꝛecnẽcta vꝫtutꝰ
homes ſtudeam⁹ ĩflãmare ¶ Ima em̃
tẽta illuc aſcenſura credit⁹ nltitudo
hom̃ ẏpta nltitudo remaſit angloꝝ
ſmeſt vt ꝓpꝛ quarꝫ hoꝛes q̃ ad cele
ſtem patꝛiã ꝛedeñt cꝫ eis agminibꝰ
ad illuc ꝛedituꝝ mittẽt ¶ Diſtinte nãq;
cõſacões hom̃ ſmgloꝝ agnnim
ordiñ cõgrmt ꝙ m cꝫ ſortẽ ꝑ cõſacõis
ſilitudiem deputãt / nã ſñt plenꝫq;
qm̃ ꝓma capnt ſꝫ tm̃ hec cadẽ ꝓma
pꝛe dmitere fꝛib⁹ nõ deſiſtũt ¶ Iſti ita q;
m angloꝝ nũm⁹ entrũt ¶ Et nõmll⁹
qm̃ dñe largitatis munꝛe ꝛefecti
ſecretoꝝ celeſtẽ ſmam ꝙ cadꝫ ꝓualẽt
ꝙ meritare, quo ꝑ⁹ iſti miſſi ẏt archangloꝝ
nũm deputãt ¶ Et ſñt nõmll⁹ alu⁹
qm̃ mira facm̃ ſigna valenter
operant⁹ / quo ꝑ⁹ iſti miſſi ad ſmonẽ
vꝫtutũ ſortẽ ꝙ nũm cõgrmt ¶ Et ſñt
nõmll⁹ cr̃a qm̃ de obſeſſis corpib⁹
malignos ſpꝰ fugãt cos q; vꝫtute
oꝛõis ꝙ ĩ accepte ꝓtatis exeñt q⁹
virtꝫ iſti meritũ ſmũ miſſi nũt ꝓ
teſtatũ celeſtẽ nũm ſorentes
¶ Et ſñt nõmll⁹ qm̃ acceptis vꝫtutib⁹
cr̃a electoꝝ hom̃ nũtia tꝫ ſcedũt
¶ Quaꝝ ꝙ homa meliores ſñt electis
quarꝫ fꝛib⁹ ꝓnũpat ¶ Quo ꝑ⁹ iſti
ſortẽ ſua miſſi vt ꝓnũpatũ nũm
acceperũt ¶ Et ſñt nõmll⁹ q⁹ ſic
in ſemet ẏpis cũctis vicijs oibꝰq;
deſiderijs dominãt⁹ vt ꝓpꝛ ꝓpꝛe
mũdicie dñi nr̃i hoies vocet / vñ ꝙ
ad moyſ⁹ dr̃ ¶ Cete cõſtitui te dñs
pharaonis ¶ Quo ꝑ⁹ iſti miſſi nr̃
nũm dñacõnẽ enarrũt ¶ Et ſñt
nõmll⁹ qm̃ dñs ſubmet ẏpis vi
gilanti cura dominãt⁹ dñs ſe ſolicita
ꝛectõne diſcernit dñs tmoꝝ ſep
ĩherentes hec in mmie vꝫtutꝰ acti
pmit vt iudicare recte ꝙ aliꝰ
poſſit⁹ quoꝝ ꝓfecto meritis dñs dñoꝝ
cõtemplatio ꝓſto eſt Vnde velud
in throno ſuo dñs ꝓſidens alioꝝ
facta examinat ꝙ cũctos mirabil⁹
de ſua ſede diſpenſat ¶ Quod cum
iſti miſſi throm ſui cõditores ſnt

vel quo mſi ad ſuprnas ſedes mos
aſcribūt. et quos dñs ſcā eccla regi
plenos de quibuſdā ſuis ſermos
actibz ecclā electi ꝓdicāt. Et ſt
nonnulli qui tēpa dei ac ꝓxi dilectōe
plenī ſunt vt cherubi nre nominēt
ꝙrem vt ꝓphēta ſerm cherubi dr
plenitudo ſcie. et paulo dicēte diuiſa
ſt plenitudo legis caritas omis q
dei et ꝓxīm caritate ceteras āplius
plenā ſuā mentoꝝ ſuoꝝ ſortem
mō cherubi nūcupat. Et
ſt nonnulli qui ſuprne cōtēplationis
fructu carent ſi in ſolo cōditoris ſui
deſiderio āhelāt. nil pā in hac mūdi
cupīt ſolo eternitatis amore preſentē
vitā q̄ abiciūt. contra tēptatiōes mētis
inſtēdūt. amāt et ardent atq; in quo
ſuo ardore ꝙmouent. amando ardet
loquēdo et alios accēdit. et quos vide
trāſiūt ardere ꝓtinus in dei amore fruāt
Quid ꝙ istos mſi ſeraphin dicūt
quoꝝ cor in igne cōſti lucet et brūs
et et mētem actos ad ſuprna illuminat
et cōpūgēdo in fletibz lucroꝝ tribuit
gratiā pmerēt. Cum ꝙ vita ad amorē
ſui cōditoris inflāmata ſt q̄ mſi mū
ſeraphin nūcupāt ſine locutione attingit
ſuū cor freta mei me laqueis ꝑtrahit
vocib ad ſemet ꝓtinus reducēte. ſecre
toꝝ vitoꝝ mentis cogitatiōes q̄s di
ſcretio videt ſi q̄d pā bonū volueſ cū
intus agitat videt ſi in nullo cor
agnouit. que breui ꝓfitentur ſorte
vite locutionis incentiuo. Ve at me
q̄ in ſe de hijs bonis q̄ cognouit
nūc ad rectū ꝓfecit et q̄ adhuc ne
ad dextrū ꝑmouet. ſi et ꝓfecta ſe domus
intelligat et nequaq; gemat. q̄s q̄
ꝙ talia eſt frēs mei gemēdo valde
et nō gemit. Cū ſem ꝙ accepta
electoꝝ munera et vitute qua poſſumꝰ
ad amorē trahit ſortis āhelatus. qui
in ſe donoꝝ gratiā nūc recognoſcit
gemat. qui nō in ſe maiora cognoſcit
maiora alios nō īmitat. et ſuprne
illic diſtrictiones horū ſpectand vita ſuā
cōdire vt alios alios ſint placere. Fert
nō dyonſi. arreopagitā antiquis
videlicet et venerabilibz ꝑ dicē q̄ ex
mōrubz angelorū agminibz forma ad cryptēdū
miſterium vel viſibilat vel īmſibilē
mouēt. ſcilz vt ad humana ſolacia aut
angeli aut archāgeli veniūt. nā ſuprnas
illas agminā ab initio miſi recedūt
q̄m illa q̄ ꝓmittit vſū exteriorē miſti
nequaq; habent. Cum rei illud videtur
cōtrariū q̄ ꝓphēta dr volauit ad me
vnus de ſeraphin et in manu ei⁹ calculus
q̄d forcipe tulerat de altari et tetigit
os mei. Sed in hac ꝓphete ſētētia
vult intelligi et hūi ſpē q̄m mouēt
eoꝝ vocabulū et nomē ꝓcurāt quoꝝ
officiū gerūt et cū vt puta locutionis
incendit de altari angelus carbonē portat
Seraphin vocat. q̄d meditū dr. Nunc at

sensum & illud credit nō cōuenient
opulacō qđ p damele dr mulia mulie
ministrabat ei & dentes mulieres ceteras
mulia assistebat ei Aliud e nacz ministe
alind assiste / ministrant deo qz & nobis
mirado exrit assistit nō qm sic
cōtēplacōne ītima pferūt vt ad explēda
foras opa mīme meant sz qz i pubnsb
septrie loris ādō p cherubī ādō nezo
p seraphī agī dr desem / vt p se hec
faciant an p subiecta agmina agat
ī sicut dr in eo qđ a maioribz venit
maior worabla sozcūt nos affirmare
volum / qđ aptus testimonis nō apparet
Thor tm certissie semp qz ad explēdū
de supnis ministeriū alii spūs alios mit
tunt Zacharias scribz pphēta testante ī
me Ecce angelus qui loquebat in me egre
diebat & alius angelus egredietur ei
occurrit ei & dixit ad eū curre et
loquere ad puerū istū dicens absq
muro habitabit pre multitudine hoim in
medio eius ego dr ei ait angelus
ad angelum dr curre & loquere dubiū nō
est qz alius alii mittit Minora nō
sunt ī mittit maiora ī mittit / sz
hoc quare de spūs agminbz ī mittitur
certū tenem / qz & cū ad nos venit
sic exterius implent ministeriū vt tm
mīme desit interi p cōtēplacōne Et
mittit go & assistit / qz & si cū sceptrum
sit angelicus spūs simul tm spiritu spūs
qui deus est creatus nō est Angelus
itaq & missi an spūs st qz prohibi
missi veniat nec spūs exterius Sed
quare est qz plenius spūs beatoz spūm
ordines viriosz sibi ordinū vocabula
sortiūt Throni vidz sedes dei
spiritale beatoz spūm ordinē designat
& tm p psalmistā dr qui sedes sup
cherubī ascendit & iste dr ī spūs
distinctiombz agminū cherubī thronus
nūcupat sedere enim sup cherubī dr
ex viriosz agminū virtute existente
phibet sic quippe ī illa summa celsitudine
spiritalia ādē angelos st vt tm sint
communia omn & qđ in se quisq
ex pte habet hoc in alio ordine totū
possidet sz idcirco vno ordine qđ vocabulo
st nom censent vt ille ordo vocet
primato unus omnīz rei nomē debeat
qui hinc in nunc plenius accepit
Seraphī nacz ītendūt dicz & tm
amore cōditoris omnes st ardent
Cherubī plenitudinem scie & tm
sz ubi ad nescant ubi spūs omnis
simul fontē scie deū vident //
Thronus illa agmina quoz quibz
cōditor psidet vocant / sz hō esse
quis potest missi creatoris sinus
eoz mentes psidet sz go ex pte
ab oīb hoīb eius in primato nomē
data sunt qui hoc in nunc plenius
accepere Nā & si qua aliter sic
alii habent vt habeat ab aliis nō

possit sic specialiter notare diuersitates
scripturarum. Vocat enim ibi singulos
suos per veritatem spei. ab alio in
alios habentes. Sed certe dñs celestium
omnium secretarius animarum. ab exordio
mundi ordine longe dispositissimo summa
¶ Quesumus igitur ad eos de quibus locuti
sumus reuertamur. ad nos. ¶ Reminiscere dñe
debemus quia certe sumus / nec tenemus
inter deos secretius celi / sicut eorum oculos manus penetrare terrigenarum
mentes pulueris nisi ¶ Certe ipse
dñus noster potuerit dicere quando
erat in celo simul deus pater omnipotens
agente / cum eo per quem omnia facta
sunt. quia cum ipse apparuit dns deus ejus
quia non deus prestitus permanserit ob
iniustitiam eius in oblitione eius coram
me ¶ Pensemus igitur possimus dispositione diuine pietatis / ostendit
minatur pena lapsis non vt surgere ap
petit quomodo metuat manum ¶ Illos terret
ne presumat in bonis istos reformet
ne desperent in malis ¶ Iustis ergo nos
promisse ne cornuat / pater ergo presume
de nobis vt surgens ¶ Certe ut se lapsi
sumus stare nequit valemus / ita penas
nostras desideriis facemus / sic quia nos
reatus condidit adhuc expectat et
precatur vt surgamus / simul sue
pietatis appetat nos ut ad se recipe
quo penitentia fiat sic penitentia digne
agere non possimus / nisi modo quasi
ut vere penitere cognoscamus ¶ Penitentia
igitur agere est ea appetere mala plangere
et plangenda non appetere / nam
quia sic alia deplorat vt tm alia committat
adhuc primam agere ante ignorat aut
dissimulat ¶ Simul enim prodest si peccata quo
lugubre deflent et tm adhuc amarum
cestibus abhelat ¶ Simul quo prodest si nec
culpas ita lugeat et tm adhuc inimice
facibus tabescat ¶ Sed minus est balde
quo dictum / vt quia peccata deplorat plo
rando nunc committat et quia plangit
vicium appetere vitia truncat ¶ Nam
contendit simul quo est vt quia se alienis
meminit commisisse a quibus data
hactenus studerat abstinere quia per hoc cau
tior suo satisfaciat vt qui commisit phibu
sibimet ipse absque debeat certa confessa
et se reprehendat in minimis quia meminit
in maximis delinquisse // ergo fiat
quia lamor si hec ex facti clamor testimo
no affirmo ¶ Lex certe bellis resistanti
alienam violare compositi phibet / a
regio no forma jubeti militibus vel
desiderati aqua non penalis meret
¶ Et certi nomini quo animo compescere
interiora passus alienam contigerit
et appetimus et substulit cum culpa
digna berbera sint semita et malis
quo appetamus quo penitere lamenta
corrigat / quia cum longe post cum
hostium comites sederet aqua bibe
de bethlemitica cisterna qui desiderio
volunt cum electi malefici nil culpas
admiserint medias cuiperens aqua qua
rex desiderat illesi detulerunt si vt
flagellis emendati semet ipsi primi
perueto militem aqua desiderasse reprehendat

¶ cui et duo

cū ꝑ dnō fūdens habuit / sicut alter
scriptū est habuit cū dnō / in sacrificio
quippe dnō est effusa aspera conversa
ꝑ culpā cōpescere nactam ꝑ primas
reprehensiones fuit qui ꝑ quadā cōcepti
scere alienū cōiugē nequaquā timuit
post cruā ꝑ aspera cōpescet experiat
ꝑ cum se alliata ꝓfitaſſe meminerat
cōtra semet ipm ſa frigidi cruā alienā
abſtinebit ¶ Sic sic agenti primū ſi cū
q̄ cōmiſſis ꝓfecte deploranti pensem
ſupnas dominus cōditoris mī // pēnē
nos videt ꝙ ꝓtulit ipm nos cū culpā
patrare ꝓhibuit cruā post culpā expe
ctare ad venā nō deſiſtit ¶ Cete ipi
nos q̄ deſperem / uerit / miſi ab illo
ſum ꝙ tū nō audiuit ¶ Vos hui ꝙ ꝓpiciū
dī et erit oculi tui videtis ꝓceptore
tuū ꝙ aures tue audiet uere post
tergū monentis ¶ Quasi in facie homo
est monitu ipi ad ꝓſtituā cōditu ꝓcepti
ꝛcentudis accepit ſi cū hec eadem
ꝓcepta cōtēpſit quaſi cōditori ſuo
dorſū mentis in faciem dedit ¶ Sed
cete adhuc post tergū ſcripta et
monet ꝙ tā ꝙ nobis cōpicuū est
ꝙ tū nos adhuc uocare nō ceſſat
quaſi dorſū ei in faciē dedim⁹ cum
uocē deſpicim⁹ cum ꝓcepta calcam⁹
ſi ſtimus post tergū nos audiſſe reuocat
ipm ꝙ uidet ꝙ deſpicat ꝙ tū ꝙ ꝓcepta

clamat ꝙ patrem experiat //
penſate q̄ ſtes hanſſi ſi cuilibet
uenī lapideꝰ ſummū ſcrupus ſubito
ſupbuit tergū ꝑ facie meteret
nuḡd nō cōcepti dns cui ſupbia
ſemet uulnus deſtruxit cuiuſcumq;
mſtiget ¶ Cete nos pertendo auctori
nō tergū uertim⁹ / in faciē tuā dedim⁹
ꝙ tū ſuſtinem⁹ ¶ Simplex aduersos
uerbū ne renouat ꝙ ipm ſeruē nos
admoneri potest Vt ꝛcutrum⁹
mundū ꝓmeruit ¶ Tanto q̄ cōditoꝛ
nr misericordia dominū noſtr⁹
rarius emolut // ꝙ homo q̄ multo
ꝓ ſeruo cupit ꝓmiſſū poterat
ſalue ꝓperatu cruberat ¶ Pcm
ſacū uerū reſſecto ipm uos mercatū
nequissimo tuū pē maleſtem
mei atq; ꝓſluuio / nec autem
ſuaciſſimus ego necentē coquinā
¶ Hinc itaq; ſi ſolerter audiuit cruentā
uē non uerū ſuffragiū credo
¶ Coſtitue modo tenebꝛ uictimā
quā exiuit ipm alio quaq; nunc
emiſeram⁹ apellatu eſt no ꝛopti
ſhe pm̄ mediocritate bute ¶ ꝙ
plenius regnat in rey opulenta
cernis culpa in quā facinoꝛ
lapſus est ꝙ debuiſſet uulde ꝓ
meſſe ac de ſue mortis ſimultate
cogitare ¶ Tanto q̄ ſui cōſideracē

f. 1

endunt ¶ Hymne qz humiliatus ſtrenue
domina pietas erigebat ¶ Illo qz ſuperbia
crexit dñe ſenectutis humiliabat
¶ Habete qꝫ fres mei fiducia de mea
ꝯditionis mei / cognitate qꝫ facturus ze
cognitate qñe feceritis / Recognitate ſme
pietatis aſpicite qꝫ ad miſericordiã
judicẽ dñi adhuc expectet eñ lacrimis
venite ¶ Conſiderantes nãq; qꝫ pmus
ſit nolite deſperare habet apud deum
homo fiducia deꝰ homo / eſt nobis
ſpes magna penitentibꝫ qñ aduocatus
noſter factꝰ eſt judex noſter ¶ Cum
venit qꝫ regnat eñ pce ñi venerabꝫ
ſps ſcꝰ deꝰ p quã ſcta ſcemlor / ñre

¶ Omelia xxxvi de euãgelio ¶ Cñ
expugnaret jhs ꝟſolimã videns
ciuitate flemt ſup illã ze ¶ Habita
ad ppli ñi baſilica beati Johis
ꝟcellẽſis dñica die poſt aſcẽſionẽ

Sermonẽ breuẽ ſcꝰ
euãgelii breuẽ ſi poſſ
ſermone volo pmittere
vt illis ñr eꝛ plenior detur intellẽ
qñ ſcim ex pmiſis multa cognitione
¶ flente dño illa ꝟſolimoꝝ ſub
uerſio deſcribit ꝟ aduerſarios et
tyto romanus pncipibꝫ fracta eſt
nulli qñ hyſtoria euerſionis ciuitatis
legit ignorat / ¶ Romani ei pncipes

demicrat eñ dicit qz brement dies
in te ze circũdabunt te inimici tui
bello / ze circũdabunt te ze coangustabũt te
vndiq; ze ad terrã coſternet
te ze filios tuos qui in te ſunt ¶ Hoc
qnq; ꝙd addit ze nõ relinquent in te
lapidẽ ſup lapidẽ eria qꝛa emiſit
ciuitatis euerſionis teſtatur
qz dñs mer in eode loco coſtituta e
vbi qrta porta fuerat dñs eñ ſuꝝ
prior illa pestem vt dicit penitus
eſt euerſa ¶ Cui ex qua culpa eñ /
ſtiones ſue pene fuerut illate ſbtiqꝫ
eo qꝺ non cognouit tẽpꝰ viſitationis
tue ¶ Creator qnq; ordo pcessit
nationis ſue miſterium hinc vi
tute dignatꝰ eſt qz qꝛa timoris et
amoris illius recordata no ¶ Vñ
eria p ypheta in ꝛceptacione cordis
humani ames celi ad teſtimoniũ
dedicent eñ dr / miſimus in eccle
cognomẽ tempꝰ ſuũ ¶ Cuncti et
videndo ze eicoma cuſtodiũt tempꝰ
aduentꝰ ſui / populꝰ enim meus
non cognouit judicium dñi ¶ Sed
quidem primus eſt qꝺ ſit qꝺ dicit
videns ciuitate flemt ſup illã
dicens qz ſi cognouiſſes ze tu /
flemt ze eius pmus redemptor ciuitã
ꝟſolimã ciuitatis qñ qꝛa ciuitatis
ſibi nõ cognoſcebat eſſe venturã
¶ Cui a flente dño recte dicitur ze

si cognomisses et tu subtrahendis
flectes si modo fiat et nescias qd
imminet cogitemus. Vbi et subdit
et quide in hac die tua si ad pacē
sunt tibi. Cū enī cernis se bonis
tantis deseri et ventrea mala nō
prospicere in die sua si ad pacē et
ē poterat habebat, erit nō bona p
fenestra ad pacē habuerit manifesta
cū subdit. mox ait abscondita sunt
ab oculis tuis. Si enī a cordis eius
oculis mala q imminebat abscondita
non essent leta in p̄sentibus ysaias
no fuisset. Cum mox ecclā pena
si de romanis sicut p̄dixi principibus
imminebat admista est, qua desēpta
quid dns fecit subdit et ingressus
templū cepit eicere vendentes de illo
et emētes dicens illis scriptū ē et
dom̄s mea dom̄s orōnis vocabitur
vos aut fecistis illā spelūcam
latronū. Cum enī nescirent mala
ventrea et prius templū ingressi
vt de illo vendentes et emētes eicet
effecto innotuit et immina ppli sunt
magis ex culpa sacerdotū emissaq;
quippe describens si videretes in
templo fenestra in ipo essent sanctis
ostendit vbi reddy p̄dixit p̄dicans
Erunt enī euangelista alio teste
diebus in templo colubre videbat
et quod p colubres nisi scī spūs
domū arripit. Sed vendentes
et emētes ex templo eiminat et vel eos
qui p nimiā ip̄sticōnē nummū ibim
vel eos qui domū spūs scī emere putāt
dēpnat de quo templo mox subdit
domus mea domus orōnis vocabitur
vos aut fecistis eā spelūcam latronū.
Cum enī ad arripienda munia i templo
resident effecto ut ambusde nō dātib
lesiones exprimeret dubiū non erat
dom̄s q̄ orōnis spelūca latronū fā fiat
qui ad hor in templo assistē noscuant
vt aut non dantes munia frudrent
corporali p̄sentia aut dantes spūalib
nocerent. Cuius nō redēptor nr p̄dōis
libra ne idigni nr ingratis subtrahat
postq; ingrē descriptione exercēdo p̄fessor
domū mox grē ostendit. quā subdit
et erat docens quotidie in templo. Her
ante p̄mīt hystoriā breuit tractando
tm sententiam. si et ut pdēcessū nomini pctm
atq; ēuersione sua i medio cōmutatā
et expulsos latrones a templo atq; qui
pā templū erectū semp debem; ex rebz
optionib; interos; ā qua salutandis tralx
atq; ex ēuersis edificiis pretectū nomē
remota trahere vel timere. Videns
ante ciuitatē flens sup illā dicens et
si cognomisses et tu. Her semel egit
cū pernitiē ciuitatē ce minans. Hac
cotidie redēptor nr p electos suos
ante nullatenus cessat cū prosperā et
bona vita ad mortis reptor p̄missa
cōsidat. Plangit enī eos qui nescunt

cum plagnt̃ ꝓ ꝓ̃ salomonis libꝝ
letant̃ cũ male fecer̃ ⁊ exultãt in
rebꝫ pessimis ¶ ꝓ si dep̃nacõne sua
ꝑ eis ꝓmouet̃ immut̃ agnoscent
semet ipos cũ lacrimis maꝝ ẽma
plangẽt ¶ bñ ante pzitiã mee sẽtẽcie
que subdit̃ cõsumt ꝙ ꝯ hec die
tua ꝑ ad pẽt tibi sũt mee ꝛ
absondita sũt ab oculis tuis / sed
hec die hꝫ ea ꝓsa ꝑ tñsitoria gau
det in tẽpe cum ꝛ ꝑ assũt ad pacẽ
sũt ꝙ dñs ꝛ rebꝫ tẽpalibꝫ letat̃
dñs honoribꝫ extollet̃ dñs in ꝛ
uolũptate resolut̃ dñs in illa beate
pene formidie tuet̃ pacẽ habet ꝛ die
sua ꝑ grane dep̃nacõnis sue sẽtẽdet̃
habebit in die ultiõis ¶ bꝫ ei afflicto
est ubi pristi afflictꝫ letabunt̃ ꝛ
ẽtra ꝑ modo ei ad pacẽ sũt timet
in amaritudine mee uertent̃ ꝙ
mea sẽm̃ ꝛepit cum dep̃nacõnem
sua pacẽ non expauit cum gspi
entibꝫ malis sepiẽtibꝫ ostiolꝫ mẽtibꝫ
clausit / bñ ei dicit̃ mee ꝛ absondita
sũt ab oculis tuis ¶ ꝓpria quippe
ea rebus pñtibꝫ debita in terrenis
uoluptatibꝫ resoluta absondit sibi
mala sepiẽtia ꝙ pendere fructꝫ
refugit ꝑ pñtẽ letiã pertimet
dñs ꝙ in pñtis uite oblectacõe se desert
quid aliud ꝑ clausis ostiis ad ignẽ
ludit bñ bñ sẽptꝫ ẽ in die bonoꝝ
ne immemor sis malorꝝ ⁊ bñ ꝓ
pauli dd quẽ gaudet tacẽ nõ gaudentes
sunt ꝙ ꝛ si qua est pñtis
ꝛpis letitia ita agenda est ut
nichil amaritudo sepiẽtis priores
recedat a mẽte ꝙ dñs mentes
pauida blandis extreme cõfligit
uoce ꝙ mee ꝓsens letitia tẽtũ post
ea subsequẽs tẽpet ¶ hinc nasꝫ
sẽptꝫ ẽ beatꝫ homo qui sẽper ẽ pauidꝫ
qui nõ mentis est dñe cornet d
malũ / sepiẽtis cum ea pudẽs tãto
mee dispectior portabit ꝙ to mee et
mee culpas nunc timet ¶ sẽptꝫ
¶ ma bement dies in te ꝯ ẽtẽdebunt
te inimici tui ballo ¶ cum unꝫ st
maiores inimici nec ant hñam gnis
ꝑ malignꝫ spꝰ qui nasꝫ a corpore
exeũte obsidet ꝙ ea in ꝛ amore
posita deceptionis delectacõibꝫ fouet
¶ cui bello ẽtendit ꝙ cui mentis
ei ostiolꝫ redemtis sepimentibꝫ ꝑ
perpetrat hinc ad sortẽ sue dep̃
nacõnis trahentes coartant ut
in ipa ꝑ extremitate uite deprensa
ꝛ a quibusda hostibꝫ ẽtẽcluſa se uideat
ꝛ tñ euadendi aditũ inuenire nõ possit
ꝙ ꝯ optet non licet bona ꝙ dñs uoluit
agere cõcepsit ¶ de quibꝫ adhuc apte
ꝙ sequit ꝛtelligi uult ẽtẽdebunt te
ꝛ cõfligentibus te uincti / malignꝫ
quippe spꝰ uincti animã cõfligentẽ

ꝑñi ei nō solū opus verū etiā locutionis
atq; ipsius cogitationis dignitatem
replicauit Vt si prima se ꝙ multa
dilatauit scelera ad extremū de oīb;
angustet⁹ in retributione Dic primū
ꝛ ad tuā ꝓfectionē te ꝛ filios tuos
qui mīte sunt Tunc etiā ꝙ cogitationē
recti sim ad tuā cōfertim⁹ cū eo
quē vitā suā credidit redire ad
paenitentiā bigetū tuū in morte filii
ei⁹ audiit cū cogitationes illicitas q
modo ꝛ illa ꝓdierit in extremā vitā
vlatione dissipant⁹ sic septē ē i illa
die ꝓbuit omnes cogitationes eorū
si scilz duas cogitationes ītelligi etiā
ꝙ lapidū significationē velens Una
sequit⁹ ꝛ nō relinquit in te lapidē
sup lapidē Ipsa ꝛ cū mens
cui ꝓsit cogitationū adhuc ꝓsiore
adiicit quid aliud ꝙ lapidē super
lapidē ponit Si in dest⁹ata cīuitate
sup lapidē lapidē nō relinquitur
ꝛ eo ad vlationē sui nā duratur
eius ab illa cogitationū suarū cōstitūtū
dissipat Si cui hoc placuit⁹ adnigi
et ꝙ nō cognoscētes tpōs vsuraturos
tunc Ipsa ignis mundi⁹ mundum omnes
dei nullius modis vsurare cōsuescunt
nā assidue hanc visent⁹ preceptis
cōpti et flagellis cōpti nō emendatius
vt ꝛ vera si nescirent audiret et
timeret ab hinc ſuperbientes spernens
atq; cōtemnens aut dolore cōpuncti
redeant aut vsurarios demerita malū
quod fecit erubescant Sed qz vsurarius sue
tempus nunc cognoscat illius i extremo
vite finiens tradit⁹ cū omnibus in etnū
iudicio dānationis ꝑpetue societate
colligat⁹ sicut scriptū est cū iudice
cū aduersario tuo ad ꝓtorē i via da
operā liberari ab illo ne forte tradat
te ad iudicē ꝛ iudex tradat te exactori
qz ex sermone dñi cōcepto rectū prior
tenebri in examinatōe prudens qui iudex
exactori tradet qz hunc malignus spūs
ad vlationē trahē ꝓmittet by cōpulsū
animā ipē ad penā de corpe exigit si
ei ad culpā sponte cōsentit Exactor
mittit in carcerē qz ꝙ malignum spūm
i infernū retrudit ꝓscripti diei iudicii
veniat ex quo nō infernū egredi ꝛ qui
emeret⁹ simul Expleta igit⁹ ꝑdicē
cīuitatis qua vsus ad perentis aīe salutis
trayectus ꝓtinus subdit⁹ ꝛ ingressū templū
cepit aīe videtes ꝛ emetes de illo
Sicut templū dei i cīuitate est ita i plebe
fidei vite religiosos ꝛ sepe nō mille
religiones huius simul ꝛ dñi sacros
ordines laici percipiunt sāe religionis
officium nō cōmendū tenue negotiationis
habitū Vendētes quippe in templo si
qm hoc qd quibusdā pmittit cōpetit ad
primū largiunt⁹ justificati cum vendē
est hunc ꝙ primū acceptione semetē
Emetes nō in templo sunt qm dñi hoc
ꝓhibet ꝓmissū qd justis ꝛ debitum

dñi ꝑ ꝛc ꝓnce debrita ſnce cõtẽpnit
dato patrono ꝑmo emnit ꝓtm ꝑh
bñ dicit domꝰ mea domꝰ oõnes eſt
bos at ferocſtas illa ſpelũca latronũ
ꝙ dñi nõmiꝫ ꝓfeſſi hoc locũ religiois
tenet ibi malicie ſue gladios acuebãt
ubi bmſicare ꝓpicio oõnes ſue in
tercessione debuerũt ¶ Stephi quaꝛ ꝛ
domꝰ dei eſt ꝙa mens ecclia
fidelis ꝑ ſi quis in leſtoꝛe ꝓfectꝰ
cognitionẽ ꝓfert quaſi in ſpelũca
latronũ reſidet ꝛ ſuplicat gradiẽtes
iterfecerũt ꝑ in cor ſuũ in mllo rei
ſue leſiones gladios defigũt ¶ Nemo
enim fidelis nõ pũ domꝰ oõnes ſed
ſpelũca latronũ eſt ꝙ relicta ꝛnõe
ꝛ ſuplicature ſcelerateꝫ illud cõmatur
ageꝛ unde valeat ꝓximꝰ nocere ¶ Sed
ꝙ cõt ꝓfa luce oia vobis redẽptoꝛis
mei ꝑ ſacras pagĩas ꝛdesignẽtes
aſtimus nũc vobis agit hoc quod
facti fecerũt ꝓhibet cũ dr ꝙ erat docẽs
cotidie in tẽplo ¶ Cũ enim mẽte fidelis
ad cauenda mala ſubtilius erudit ꝑ
die vitas in tẽplo docet ¶ Sed ſcied
nobis eſt ꝙ vitatis vobis veracius
eudem ſi extrema mala ꝛna forma
doloſe ꝛ ꝛdesignẽt aſpicit ꝓꝰ hoc
ꝑ ꝑ predẽ ſuplicãt dr in oibz opibus
tuis memorare nouiſſima tua ꝛ in eternũ
nõ peccabis ‖ pẽſare quippe quotidie
debemꝰ ꝙ ex eode loco nri redẽptoris
audimus / ꝛ ꝙd in hoc die tua q ad
proce tibi ſunt nec at abſcedita ab
oculis tuis ¶ Dñs cũ diſcutit pudẽ
ſuſtinet ꝛ adhuc manũ nõ exerit
in pcuſſione dñi a retributõe blasphemi
blatũ ee qda ſcientia tẽpus habet
debemꝰ pẽſare malũ ꝙd ſequit pe
ſantes gemẽ gemẽtes voluit ee
in cõmiſſis prius ꝛdesignet aſperi
aſperãtes flere flentes abſtergẽ
nulla nos ꝓſpicat ſinſtoꝛe letitia
diſſoluat nec mẽtis nre oculos ea
in ſtã inſtoria obſtruat ne eos ad ignẽ
ducat ¶ Qui cum diſtricte pẽſet cum
ſit pdens ꝛpremi ex ore veritatis
agnoſcat cũ negligẽtiã ꝛ fragilitatẽ
nõ ꝓſpiciẽti dr ꝙ ſpẽ dies hoc die tua
in ad pcem tibi ſunt nec at abſcondita
ſit ab oculis tuis ¶ Nã cognitã domꝰ
valde eſt ſtm nobis erit tribulatio
hora mẽ reſolutionis in ſi primi
mẽtis ſtra tuꝫ oni malor medicina
in ultimo inſtare ſolicitat ¶ in ſecundo
ꝛ cõdemno iudicis in ꝙd nr ee nobis
de pristinis ad delectationẽ debemꝰ
ꝑ cõtis ſt inſentibz nõ valet
inſtare ꝙd imminet ꝑ ꝛ hoc finditꝰ
finit ꝙd delegat ꝛ illud ꝛcipiũt
ubi dolor magꝰ finit ¶ Et nec malig
ſpũs in egrediẽte aia ſua opa reprimit
tuꝫ mala in ſua ſenũ repleant ut
ſcand ad tormenta trahant ¶ Sed
cum hoc de pmiſſa ſolũ aũ dicimꝰ
cũ ad electos ꝓmiſſi egredientes

vemat & sm̃ m illos si p̃malerat
ad regnat. Nemo at i horis extitit
p̃ter eam passionē sanā liberā hanc
dignat. p̃ nō mitra lapidea habitatiō
hēmt eam p̃cepto mundi hmoi &
m nec nō ht. ꝓpt. & eam hmoi
mortale hoiem videat sm̃ m illo
mundi p̃cepto ad memoriā posse ac
dadu. Si ille sm̃ bello peto a mundi
corruptione exeat. p̃ter sm̃ peto m
mundū venit. Hoc de se ih̃s mundi
p̃cepto nec patri dicit p̃simplicit
p̃ amore mentit. p̃ceptis ligatus
simplic̃ sed legatū erat & m celis &
p̃adamꝰ solutus simplic̃ sed solutus
erat & m celis. Hoc nec paulo
dicit p̃simplicit p̃ p̃pter mortis
debitū solueret. ad celi ten̄ secreta
penetrat. Hoc nec johēs dicit amplius
est p̃ ꝓ amore ꝓpter i rede
ptionē sm̃ ꝓpter pretioze m cena
recumbit. Nā cū ꝓphēta dicat
eate eam i rectitudinibus correptis sed
& m delectus propter me mat̃ mea
sm̃ culpa m mundo & nō potuit. q̃
m mundū cū culpa venit. Hoc
nusq̃ ide ꝓphēta aut nō instituerit
m cōspectu meo oris bruens. Hoc
salomō ait. nō est homo ꝓfectus
in tra. p̃ fecerat homi & nō ꝓfect
Hoc johēs dicit. si dixim. q̃ nec
peccatū nō habem. ipi nos seducim
& veritas m nobis non est. Hoc
peccatus aut m malitus cū offendim.
omnis. Constat cū & omnis q̃ de eternā
delectatiōne correptus sit i cor. p̃cedentibus
vel actione vel locutione vel cogitatione
ad sm̃ p̃ceptū hmoi mundi habitat.
Sed audeo illos vel post tempe vel p̃
tenē nō potest & cost ille a debitis
sue exigent. p̃ q̃ nobis sm̃ debita mor
tis debitū solvit. Ut nos ideo sub pne
hostis mi debita mea nō teneat. q̃
nobis mediator dei & hom̃ hō ꝓpter
pīs gratuito reddidit. q̃ nō deleat
& cū q̃ nobis morte eterna debita
reddidit nos a debita morte nec liberat
Sit nusq̃ venit cū p̃cepto mundi
hmoi & m me nō ht. ꝓpter. Unde
manifestū nobis est & cū magnis cordis
fletibus cōpunctionē in locutione. p̃ verbis
. p̃ tribulatis sua i nobis opa reprimens
m die mi cruciat̃ p̃cepti mundi hmoi
venit. Si cruci ad deū eternā mortē
venit & m illo ad ihēm m quo nul
lum mentis potuit. Quod utiq̃ nos miseri
ducim. aut q̃d actim sumꝰ. si immunda
mala cōfitem. q̃d respondem adversus
& natura sua mat̃ nos increpat dicens
mihi solum & nob est & tui respicite
solide spes. q̃m unus cū illo fecit
simul m quo p̃cepto hmoi mundi
& simul ad ihēm & mentis munus
potest. q̃m soli est mat̃ mortuos
libet & a pctis p̃ sacramēta vegetat li
bertate solemne & cū q̃ vere lib est

bnim. ¶ Constat enim nec negare
possimus si verecundi fuerimus quia
princeps huius mundi habet in nob
multa si tm mortis nre tepe pñ nos
tepe non valet qz ei membra esse
nra non pñt. ¶ Si quid
pdest. y eade redeptori nro p fide
nra si ab eo moribz desumgeremus
¶ Qñ ergo dr / no one qui dr multi
due duc trahit nr regnu celoz //
Verta qz opa fidei vere nre ingrediat
mala q̃ sternu. p. protidiana hortatur
dilnam. ¶ Ens sectus nostras necessar
sumgeria ab amore dei ep̃i vere
opa superet nulla q̃ possimus fribz
pdẽ bona recensem. / nap ei alit
redeptoris nri membra efficiem. nsq
ihrendo deo qz exprehendo. pmissa
¶ Et qm plenius corde audieremus
plus exepla. q̃ verba exercitat pdi
cere contenti hẽ studeo. y ei qm
presto est filiis mei ephrem
dyacon. in sancta. primas exortus
in hemate fem tra lucrome solet
narrare memoriam ¶ Aut ei q̃ i ea
pdã martyrij noie brie valde be
nerabilis monachi fuit. qui ex ea
monasterio bri sancti ad almad
monasterium tendebat cum spalibz
pter perat ¶ Quem unus lepros
pcul. pie depsit brachijs elephãtij
morbus p membra fedauat inemt
in bri volẽte ad sum hospitium redire
cui p lassitudẽ no valente / npo no
utmẽ se hẽre hospitem phibebat
quo idẽ martyrij monachi mc festi
nabat ¶ Ver at dei et idẽ leprosi lassitudi
miserij / pallium quo vestiebatur
in tra qui mi gemebat ac expedit
desup leprosũ posset / eo q̃ pallio
suo humeris costituto. sup humeru
leniens ferri q̃ vehiculo detrahit
¶ Cui pñs monasterij fratribz. ppinquet
spiritalis pr eade monasterium pia
magnis clamore verbis cepit / ecce
ad januas monasterij. qui cum aperire
qz fr martyrij venit dum portarius
statim no vt martyrij ad monasterij
aditum ingredit. ut qui leprosi ee videbat
de collo ei exiliens pr in ea spetie
apparens. qua recognosci ab hoibz
solet redeptor humani generis dei hoc
ppe ihc ad celũ martyrio respicere
vedit ei q̃ ascendens dixit martyri
tm me no erubuisti sup tra / ego
te no erubescã sup celos / qui scis
vie mee vt est monasterium ingressi
ei pr monasterij dixit ffe martyrij
ubi est qui portabas ¶ Qui ille
vidit dicens ¶ Ego si scissem qui
esset pedes illi tenuisse ¶ Qui
ede martyrij nutrebat qz ei cui
portasset pondus ei minime sensisset
nec mirũ quo me cum pondus

sentire potest qm portare portabat
Una m̃ re pensandū est nobis
ꝑtm fratrna cōpassio velet ꝑtm
nos oīpotēs deo misericordie vsq̃
cōmigat Unde cm̃ ei qm̃ ē sup
oīa ꝑpugnam? vm̃ nos p cōpassiōē
ꝑtm cm̃ sub nosmet ipos deponm̃
Un xpc corpalibz nemo alta tāgit
nsi qm̃ tendit Un xpc zelz nec
spiritalibz certū est qz ꝑtm plus
p cōpassionē attrahim̃ tacto alcui?
qz verbi ꝑpugnam? Cete enim
redēptor gnis hūanū ad edificandā
vrbē nūc sufficit q̃ in extremo
judicio dicturū se ce phibent ꝑdm
fenestre vm̃ de hūis finib; manū
minimis multi fenestre nsi et
ante judicium hoc m̃ se ostendet
qđ dixisset vt videlz audet vel
demōstraret q̃ ihc qđ mīe bona opa
ꝑdilectis exhibet ei hec spiritalia
ꝑtendit cm̃ hec amore exhibuit
Et tanto plꝰ ihc maiore n̄ crede
recipit ꝑtm nec cm̃ despicit qm̃
amplius despiendo videt Quod
cm̃ in hūana carne sublimius
carne xpi q̃ est sup angelos exal
tata qz quid in hūana carne ab
recto carne leprosi qui tumentib;
vulnerib; scindit qz qualibz
fetoribz ꝑplet Sed ecce in spe
leprosi agnit qz eo qm̃ ē remedi
sup oīa videt desperat infra oīa
desperat no est Cui hoc nsi vt
nos sensu tardiores ēmoneret ihc
q̃ ihc qđ ei qm̃ in celo est festinat
sistē humiliari in tra qz cm̃ pacia abiens
qz despectibz frib; non recessit Qui
cuncta vic sub brevitate detinenda
qz no est i hoc vita cm̃ detinens
sceno retineri no pt qui despont
spe de supno lucrum Cui vivit et
regnat cm̃ pre i vnitate spūs sci deus
per oīa scla sclorꝫ amē

Comelia xrib de emiglio Regulꝰ
plm̃ qudā phariseꝫ vt mādūcaret
cm̃ illo habuit ad pplm̃ in basilica scī
clementis die veneris ānuor temporū
septembꝝ

Lacrimavit multi de matre
ꝑemtcam flere magis
libet q̃ ad duce Cui sci
vel fratrem pcty alle hymi pertinēs
lacrime ad exeplū pertinēt no emo
liant Cōsidēmt nāqz qđ faciat et
nolint moderari qm̃ facit Cui
cōmūnitati ingressa est no ipsa vt
mt ꝑpulas lacrimas obtulit Qui
sciit quo dolore ardet ihc flere qz mec
ꝑpulas no erubescit Ihc nec
qm̃ humus pertinēs mulcere dicit
poheti matrē nolīt Illa esse matrē
credim̃ de qua matrem septē demo
niacē fuisse testimt Et qđ q̃ septē

demoma mſi bñdſa bñia dſignat
¶ Una em ſeptē diebꝫ oē tēpus
cōphendit zetat ſeptenariū nūm
bñdictus bñaz dſignat / ſeptē
gñ demoma nacta habnt q bñdictio
bnis plena fruit ¶ Sed cute qz tm
putridnis ſpe maculas aſpexit lanāda
ad fontē mē cucurrit / cōmaculatꝰ
nō erubuit / nō qz ſenect opā gñis
erubescebat mitus michl ee credidit
qđ dēnidaret fontē ¶ Rnd gñ mīam
fecꝫ nacta benete an dnm ſuſcepi
entem dicā an traheē ¶ michl / traheē
qz ſuſcipiē dñm qz ille mūnerd
ee q̄ manū tetigit mitus / qm̄ per
mā ſuetudinem ſuſcepit foras ¶ Sed
tō tertiū ſcā emigtū penetretꝰ opm
ſpaz eidem pro benet ſanandam
videnꝫ ¶ Accedit alabastrū bngnēti
qz ſtans retro ſerus pedes ihū lacrimis
cepit rigare pedes eiꝰ qz capillis ca
pitis ſui tergebat qz osculabat pedes
eiꝰ qz bngnēto bngebat ¶ bngnet
fecꝫ q̄ alluentis actibꝫ pnis mulcet ūcta
bngnem ſibi q̄ odore ſue carnis abhn
bnt / qđ gñ ſibi inpiꝰ exhibuerat hoc
tō deo laudabiliꝰ offerebat / accedit
ūcta cōpleuerat ſz hoc tō q̄ priꝰ
cōtrecta flebat ¶ Capillos ad cōponē
vultꝰ exhibuerat ſz tō lacrimas capillis
tergebat ¶ ore ſuplex dñm erat ſz pedes dñi
oscularis hoc ī redemptorē nr vestigia
fugiebat / q̄ gñ in ſe habnt obliuiscendo
tot in ſe mcnt holocaustū ¶ Contēt
ad vitutē mūdi cruciatū mūdi vt
totū ſermet deo in penitētia qđđ
ex ſe deū cōtepſerat ī culpa ¶ Sed
hoc phariſeꝰ minuere deſpicit et
nō ſolū benetē penitētē mulierē
ſz etiā ſuſcipiētē dñm reprehendit
dicens mira ſc Hic ſi eet pphēta
ſciret vtiq̄ q̄ ſe qualis eet mulier
q̄ tangit eū qz peccatrix eſt ¶ Cui
phariſeꝰ veracē apud ſe ſimplicē
qz fallacē pharisēꝰ ergā reprehendit de
ergitudie qz medicū de ſubiectione
¶ Rm qz quasi de elatione vulnē
ergrotabat qz ignorabat ¶ Nā dnus
ait egros medicꝰ adcrat ſz vnꝰ
ergat in febre ītegrū ſenſū tenebat
alꝰ nō in febre caruit qz ſenſum
pdidit mentis / ¶ Illa quippe flebat
qđ fecerat phariſeꝰ nō de falſa pietate
elatꝰ vnꝰ ſue malitudinis ergebat
¶ In ergitudie gñ qz ſenſū pdidit
qm̄ hoc nr quasi pdē a ſaluet lege
cet ignorabat ¶ Sed nr hoc nos
gemmꝫ cogit quotidie nr ordinis
vestis ītegra qm̄ ſacerdotalis officio
pditi ſi qđ fortaſſe pfte exterius
vel terrenū egerimꝰ gemmꝫ ſpūales
deſpicimꝰ qz pretextos quotidie in
plebe positos dedignamꝰ cuꝰ qz cōpatꝫ
culpe ſue cōfitetabꝫ nolut ac veluti
phariſeꝰ more a penitētie mulcere
tremꝫ deſpicimꝰ q̄ ſpecto mulcet

si ad plenitudinem pietatis venisset numquam
celeb; repulsa discederet. Animadvertat
enim se alieno peccato cadere si ei hanc
veritatis sue instantia non replebit
de alieno videlicet erubescat. Unde
necesse est ut cum patres nosmet ipsos primos
illorum calamitatis deflectamus. Sed
fortasse in stilum aut lapsi sumus
aut labi possimus si lapsi non sumus
et si censura magistri de cetero vitande
disciplinae vias ipsarum optet tamen
ut sollicite discernamus et distincte
debeat veritas compassionem nate. Si
cum fervendo est peccator mutetur
est zelotes. Cum non ita ut primum
penitet ipse id fecit pia mutatione zelotes
peccatori non est ut cum dei instituat
se dirigit et hoc in se premit quod
instituta divina reprehendit. Si ita iste
superbus et arrogans quia sententia
commutat audiamus. Ad duobus ipse
ei debitoribus parabolam apponit
quorum unius minus alius amplius
debet. Utrorumque debito dimisso ita
amplius largitorem debitis diligat
interrogat. Duobus illius petitis ille
respondit ille plenius diligit cui plenius
donatur. Quia mihi re notandum est
ut deus sua sententia plurimos commutat
quasi frenetici frenum portat ut
liget. Commutant ei bona peccatis

Commutant mala falsi testi cum dicit
mitram in domum tuam capiti pedibus
meis non dedisti hec autem lacrimis
rigant pedes meos et capillis suis
tersit. Osculum mihi non dedisti hec autem
ex quo intrauit non cessauit osculari
pedes meos. Oleo caput meum non
unxisti hec autem unguento unxit
pedes meos. Post commutationem nero
subtulit sententiam. Ut quid dico tibi re
mittuntur ei peccata multa. Ut dilexit multum
Quod fieri mei ex dilectione credimus
nisi igne expiandi culpam nisi tulingiet
Unum mihi dimittunt ei peccata multa
et dilexit multum ac si aperte diceretur
medicus plene potum tulingiet qui videt
valide per amorem ignem / tanto magis explet
potum tulingia cognitus quo peccatorum
cor magno exercitatus igne concremauit.

Qui ex qui ad medicum venient egros sanatos
est si de salute ei adhuc alii egrotant
non simul discumbentes cum illo sit mihi si
dicentur quis est hic qui etiam peccata dimittat
si celestis medicus egros non respicit. Si
de medicamento fieri deteriores videt / ei
qui sanatus et precatus sue sententie con
firmat dicens fides tua te salvum fecit
vade in pace / fides et cum salvum fecit
qui hoc ad presens posse se accepit non dubium
si quem quasi spei intuendi pro ab illo
accepit a quo et spem eius salutis sperat
Cum pace autem ne perpetuo ut a vitiis

imic m vna scandali vltiꝰ no dimitt
Vnde ꝛ p zachariã dr. ad dirigẽdos
pedes meos m vnã pacis. Tenẽ cum
gressꝰ meos m vnã pacis dirigimꝰ qm
pollud actionũ iter pgrinꝰ m pro ab
uentoꝛis mꝰ gꝛã non discordem. Cher
fieꝰ hactenꝰ hystoꝛiã exponẽ ẽ inscitiꝰ
mic si placet ea q gesta sũ mystico in
tellectu disseramꝰ. Cenẽ nãqꝫ phariseꝰ
de falsa pfessione pfunctꝰ nisi pudoꝛẽ
pbiũ. Cpnẽ pecratꝛix mulieꝛ sꝫ ad vestigia
dñi lemens ꝛ plorans nisi cõfusã
gẽtilitatẽ designat. q cũ alabastro ut
vnguẽtũ fudit. retro seruꝰ pedes dñi
stetit lacrimis pedes rigauit capillis
terſit eosdẽ pedes q osculabat ꝛ vnguẽto
pedes osculanꝰ nõ desinit. Nos ergo
nos illa mulieꝛ exprssit si toto corde
ad dñm post petꝛi redeamꝰ si ei pmic
luctꝰ mitteamꝰ. Quid nãqꝫ vnguẽto
nisi bonꝰ odoꝛ operationis exprimitur.
Vnde ꝛ paulus dr. xpi bonꝰ odoꝛ sumꝰ
deo in omꝫ loco. si igit recta opa agꝰ
quibꝫ optimꝰ bonꝰ odoꝛis exhalat ꝛe
spargimꝰ. quid in dñi corpe nisi vnguẽtũ
fundimus. Sed seruꝰ pedes mulieꝛis
stetit. Contra pedes dñi stetimꝰ cũ
in pceptis positi eiꝰ itineribꝫ recti
inhereamus. Ita si ad vitã pmanẽs post
petꝛi cõtemptũ. ꝛã retro seruꝰ pedes
dñi stamꝰ. ꝛ eiꝰ vestigia sequimur.
que vnguebamꝰ. Lacrimis mulieꝛ
pedes rigat. qꝫ nos. quaꝫ beatitudo
agimꝰ si. quibusꝫlibet vltimis melioꝛ
dñi p cõpassionis effectũ inhereamꝰ.
si scis eiꝰ in tribulatiõe cõpatimur
si eoꝛ ẽstimoniã nostrũ pmittimꝰ. capillis
mulieꝛ pedes quos rigauit terſit
capillis. quippe sꝫptũ corpe ꝛ qđ
habitudo ẽtena sibi nisi capillorũ
gregẽ tenet. q dñi. ad vsũ necessitatis
sꝫptũ cui abscisa non seruit.
Capillis qꝫ pedes dñi terginꝰ. quado
sanctis cunctis. quibꝫ ex caritate cõpatimur
quid ex hijs q nobis sꝫptũ misere
remittꝫ. quatinꝰ sit mens p cõpatiõe
dolat ut cui lesa mentꝰ effectũ
doloꝛis ostendat. Osculat nãqꝫ lacrimis
redemptoꝛis pedes sꝫ capillis suis nõ
tergit. qui vtiqꝫ p primoꝛ doloꝛi cõ
patitur sꝫ tñ eius ex hijs q sibi sꝫptũ
fluxit non miseret. Plorat ꝛ nõ
tergit. qui vltꝛ. qđ doloꝛis habuit si
nõ mutando q desinit. vi doloꝛis
mutat abscidit. Osculat mulieꝛ
pedes. quos tergit. qđ nos. quaꝫ plene
agimꝰ si studiose diligi. quos ex
largitate cõtemnimꝰ. ne grauis nobis
sit necessitas. p qm ne vpa eiꝰ adiectio
q sustentat. fiat onꝛosa. ꝛ cui minus
necessaria ẽbuit. cui. ad delectatiõe
torpescat. Protestꝰ. quaꝫ p pedes
mysteriũ ineternacionis eiꝰ intellectꝰ. q
dominus ꝛra tergit. qr eterne sꝫpsit. ubi

cum carne sua est quę hinnuit in nobis
osculamur igit redemptoris pedes
cum misterium incarnationis eius ex toto
corde diligim⁹ ¶ Unguento pedes unguim⁹
cum rpam hui⁹ mutatis eius potentia
sacri eloquii lucerna operimur pedes eius
¶ Sed hoc pharisei videt et mundat qz
cum iudaica pfidia gentilitate deum patrem
despicit sua apud se malicia tabescit
¶ Sed redemptor nr sua et de muliere
quasi lucerna gentilitatis emundat ut
in quo malo iudaica pfidia pereat
agnoscat ¶ Nam sic pharisei retrodit
ut p eum sint dnm⁹ pfidi⁹ ille pfidie
osculum dat ¶ Introeam in domum tuam
aquam pedibus meis non dedisti hec
autem lacrimis rigauit pedes meos
¶ Aqua quippe extra nos est lacrima
humor intra nos qz videlicet infidelis
ille pfidie nr ecclie qui extra se erat unig
gladio trucidat / confessa autem gentilitas q
ea non solum regi slavum sed etiam sagittas
fudit ¶ Osculum mihi non dedisti hec
autem ex quo intrare non cessauit osculi
gratia pedes meos ¶ Osculum quippe dilec
tionis est signum et infidelis ille pfidie
deo osculum non dedit qui ex creatore eius
amare noluit cui ex timore seruiunt
¶ Quamuis autem gentilitas redemptoris sui
destruere osculari non cessat qui in eius
dilectione amore suspirat / unde et sponse
uerbo de eodem redemptore suo in canticis
canticor⁹ dr osculet me osculo oris
sui ¶ Osculum quippe redemptoris sui
deosculat qui se ei obsequio pietatis amore
oleo capiti meo non unxisti si pre
pedes dni misterium incarnationis eius
attentius / cognouit et caput illius dominus
designat ¶ Unde et pauli ad corinthios
capud xpi deus / in deo autem quippe et non ipse qui in
hoc credit iudaicę pfidie fidelius ¶ Sed
pharisee dr oleo capiti meo non unxisti
cui quasi quotidie dominicus pedes in
qua se iudaica pfidia credit sponsi
digna laude pedicare neglexit ¶ Hec
autem unguento unxit pedes meos
et dni incarnationis eius misterium gentilitas
credidit summa laude eius certa pedi
cauit ¶ Sed ne redemptor nr emundate
lucerna contundit cui et seuerius subdit cum
quod dico tibi remittit ei plura multa
quia dilexit multum ac si aperte dicat et
si dnm est valde quod corripit hinc
tm amorem agnosce quia certa dilectio
nat ¶ Debet mt⁹ hec considerationem
tute pertractus intueri pectora
mulieris opa sc pudicitie ac castitatis
veritas aperuit se secutam qui eius admissa
sub tacita distributione emundat ¶ Ad pha
risei quippe dnus disserebat sc apud
pudicitie mulierem meritis opulus dile
ctabat ¶ Apud phariseum uero leprosus pe
rebat foras apud pudicitie mulierem
sc tm contusa prosternebat mens / unde et
sponsa certa quia sub spe hymni cernoz
spiritu in canticis canticor⁹ dr ¶ Indica mihi
quem diligit anima mea ubi pascis ubi
cubas in meridie ¶ Cernoz quippe

hymnly dñs appellat̃ mꝫ assumptam
carnē mutuoꝝ filiꝰ primꝰ / secundꝰ
nō in meridie essuis erasset ꝙ umbrosū
locꝰ hymnly aperuit qñ essuis ignē non
effluit ¶ In alleꝝ gꝰ cordibꝰ dñs recessit
q̃ amor primꝰ sēch nō meruit qñ carnis
desiderio non exarsit q̃ accensa suis ignē
fratribꝰ in hymnꝰ mundi cōsumptionis non
accendit ¶ Vñ ꝙ mactie dr̃ spūs scūs supuenret
tibi ꝙ dñi altissimi obumbrabit tibi / umbrose
gꝰ locꝰ in meridie ad pascendū hymnly
mouet qz tribꝰ noctibꝰ dñs passus
q̃ p̃ resurgit ignē tepidꝰ corpalibꝰ desiderijs
non bruit ¶ Solus gꝰ pertens umbrā
passionis mihi q̃ pharisei dñm passionis
sonū qz absq̃ carnalibꝰ umbris hymnly
redemptoꝝ nr̃m ad illos noctis frigus qñam
post bruma ignē permittere umbras re
pulsabat ¶ Transeuntes ꝙte pretentus sunt
pertransire umbrā nō solū ad se admittē
sz eos cruci ad tñgendū pedes precepit //
¶ Considerem⁹ quidē misericordiā dei
q̃ dignem⁹ multitudinem erroꝝ nr̃oꝝ //
cui pertinaces bidet qz sustinet resistentes
tollerat cui⁹ q̃notidie peccantiū clemēt
uocat ¶ Confessionē meam qz primo corde
desidet qz contra q̃ delinquimus relaxat
¶ Tempauit nobis distinctionē legis
mee redemptoris ¶ In illa quippe sceptri
est si.ss hor uel illud scriptū legimꝰ
obmeat̃ apparent creatoꝝ nostꝝ iacere
confessum peccatoꝝ nō penā sz bitam
q̃uerit / umbrosa sua bruinera cōfi
tētē suscepit qz sanā dimittit ¶ Inflexit
gꝰ ad miam dimittē legis q̃ quos
pristie illa deprecat̃ qñ misericorditer
liberat ¶ Vñ bene q̃ntas in legis scripti
q̃ ap manu moysi creat grauiores sanctas
ignē lapidē posuerūt subtrez in q̃ sedit
¶ Nazon aut qz bz sustentabāt manu eq
exposcit q̃ppe sedit in lapidē cruciger
ingressum in certa sz hec erat lex manu
grauiores habent qz pertinaces q̃ntas nō
misericordiā petūt sz seuera destitūt
pertinaces ¶ Nazon nō moyses fortitudinis
hymnꝰ ad ignes ingressus / qui⁹ uirgas iste
moyses fortitudinis figuram mysi redepto
rem nrm̃ de quo p̃phetā dr̃ / erat
in nouissimis diebꝰ p̃paratꝰ mons domꝰ
dñi in uertice montiū ¶ Aut hō p ignē
mysi sps scūs figuram de quo ad redemptor
dicit ignē uenit mittē in terā ¶ Nazon
gꝰ qz hymnꝰ manu moysi sustinet atq̃
sustentādo lenitores reddit qz mediator
dei qz hominū cū igne spūs sci lenientes
mādata legis grauia q̃ dñi carnali
tenerēt portari non poterāt tollere
bilioza nobis p spiritale intelligentiā
ondit ¶ Quasi cū manu moysi sustinent atq̃ sustentādo qz lenes reddit
qui pondus mādatoꝝ legis ad lenitē
confessionis retorsit ¶ Hanc nobis
sacrificiꝰ misericordie p̃missionem
firmat cū p ypheta dr̃ nolo mortem
peccatoris sz ut conuertat qz uiuat //
¶ Hinc iterū sub iudice leniendis p̃cibꝰ

aliqñ rebus aliqñ aliud verbis aliz
aliud rebz / dñs ait hoc vbis qđ rebz
Dñs q̃ cñ reis ex cñiugio fice
rudistus / ficulneã ifructuosã et
mulierẽ exterã q̃ benigz rei ẽ pcibus
ipsa illud ante dixit q̃ sitis tudiet
istud egit q̃ exhibitionẽ / sz hoc signi
ficabat ifructuosa qđ mulier ich
nata q̃ hoc ficulnea reseruata q̃
mulier erecta Dñs vnice tercio
venit ad ficulneã q̃ fructũ minime
inuenit q̃ mulier q̃ erecta est dece
q̃ octo ãnis fuerat cruciata Hoc ait
dece q̃ octo ãnoz mõ significatiue
p̃ticio dñs vnice ad ifructuosam
ficulneã videsse phibet Ista igit
p̃mittendo summatim totã p̃sentem
ꝛã p lectoꝛis ordinem sequtꝰ deseray
Arbore fici habebat quidã plãtatã
in vineã q̃ venit q̃rens fructũ in
ea q̃ nõ inuenit Quid arbor fici
nisi hmãum natũ signat / qđ mulier
infirmata nisi eccl̃e natũ signando
demonstrat / q̃ in vin plãtata ẽ sicut
filius q̃ vin erecta sic mulier Sed
in ppa sponte culpã lapsa in fructũ
semper operationis nequã statũ recti
tudinis Qđ primũ quippe ex voluntate
contemnens q̃ fructũ obedientie ferre
nolens statũ rectitudinis amisit q̃
ad dei similitudinẽ condita dñi in sue
dignitate nõ p̃stitit q̃ plantata
vel erecta fructũ semper cõtempsit

Tercio dñs vnice ad ficulneã venit
q̃ natural̃ gñis hmãi ante legem
sub lege sub gr̃a expectando admonendo
ꝛ sustinendo rememorat Venit ad cultorem
vineę Que ãm tres sunt ex quo vem
fructũ querens in ficulnea hac q̃ non
inuenio Venit ante legẽ q̃ p naturale
intellectũ qđ vniuersis creaturis sum creato
ergo quorum lege debuisset motus /
venit in lege q̃ p scripturã docuit Ve
post legẽ p gratiam q̃ per eccl̃iam sue p̃dicat
exhibendo monstrauit Sed tm in tribz
annis fructũ se nõ inuenisse conqrit
q̃ quoꝝdã pranoz mentes in ipsa rata
lex naturalis corrupit nec p̃cepta
intendunt nec incarnationis ei⁹ mysteria
cognoscunt Quid vero p cultorẽ ficulnee
nisi p̃sentis ordo exprimit qui dñi p̃sentis
ecclie ministerium vinee vnice curã gerens
Quinq̃ enim vnice p̃mi cultor petrus
epla exstruit Quinq̃ nos indigni sapien
tie q̃ intellectus q̃ eruditis vitã docendo defendo
increpando laborauimus Sed cum magna
pe timore audiendus ẽ q̃ cultori vinee
de infructuosa arbore dr̃ Succide eã
ut quid etiã terrã occupat Quia ipse
primi mundi sui in p̃sentis loci vite p̃sentis
tenet si fructũ bone operationis non
exhibet Quid infructuosa arbor tra
occupat / q̃ in eo loco in quo ꝛpe est
q̃ alius operandi occasionẽ negat Sed
in hoc sexto potens videbit si fructũ
nõ hic bone operationis erit redemptor

Erat aut̄ doctus in ſynagoga ſabbatis
& erat mulier q̄ habebat ſpm̄ infirmi
tatis ānis decē & erat curuata & nullo
modo poterat sursum respicere. Audiuit
hanc mulierem q̄ hēbat ſpm̄ infirmi
tatis ānis decē & erat curuata & nullo
modo poterat ſ

ut finiscamus. ¶ Secta quippe stat anã
cũ supna desidat & nequaq; flectit
ad ima si malignũ spũs cũ hoc
in sua retinendũ stare cõspexerit
p cã finire nõ prit / finite nanq;
cor est ãmãda illi desidia spũs
dicit gs ãmonitore ut finiscamus &
si ipe se ad ima appetẽda nõ dedit
ã hoc illoz pnisus nullatenus
cõualescat & finire p cã negnet
pna gs se ingrãdo in supna ãtẽcõne
pmuescũ ¶ Hos gs fres karissimi
nos uia malignus in nobis spiritus
dam cũ ad terrena appetẽda cuncta
pdat gs tiena cõpsit & de se
meritũ ascẽdentibz adnisamus plere
¶ Terna sep ãnet qm cuncta ẽ & qd
pmus fuit redẽptis nõ meminit qm
minima erit ¶ Hinc ena p mosẽ
dr ut qs grillus pmat nequaq; ad
sacẽdiũ promouat / & ait xpi
sanguine redẽpti sumus membra ei de
simus sacẽdotis efficiamur ¶ Cui nobis
p petrũ dr vos at genus electũ regale
sacẽdiũ / si qs grillũ tollerat ima
sep ãnet / a sacẽdio gs repellentes
& ait is solus tiemus ãternus est qui
sibi testis est qui membra sua sacẽdio
nõ est ¶ Hinc ãtrsa pisces qm pen
malos nõ hnt ab esu fidelius ppli
cohibent / pisces nõ qm pẽmalos sca
mata hnt ante salsa cena sup ãsci
solent ¶ Quid ergo pẽnalis piscibz
nisi eleate ãe signat qm pfecto sole
in celestibz ecclie corpi ãtinent que nõ
ãtutũ pemalis fulte salsedine per
celeste desiderii sernit ut supna per
cõtẽplacõne appetat qnus i se ipis ipsa
qe mortalia ante relaxant / si qs ia bona
patie celestis agnoscunt despiciat nobis
fres exosi qui cuncta sua / penetrent
ante oculos nulle enormia & calore ifen
uoso / ferruginea malos qm ferrum &
metalla / ad radicẽ cordis cophinũ
stercoris ut trahẽ ni retinacũlis functi
pigneret qd nobis hic p pnias fetchit
¶ Et si ãtutũ sua ogia nõ possumus
xpi de nobis grandeat lanicio / ex qua
ei pestilẽ ignarie placẽbimus qm
mista qm fecimus pannum / ¶ Inter mora
erit ni fletibz & tergent cuncta ãtinentes
lacrimas grandia mãsuca / p dnm nm
ihm xpm qm ẽ unus & regnat cũ pre. ℟.

¶ Comelia xpiana de cõmgliõ sile
est regnũ celoz hoi regi qui fecit
nuptias filio suo hinc ad ppẽm in
basilica beati clemẽtis dñice xi
post trinitatem

Exitũ lectionis cũ
grelice fres karissi
mi uolo si possit sub bre
uitate ãsentire ut ni fune cui uolet
ad lanienã lanosus uocet ¶ Sed qdẽ
primus est / an hec apud metipsum xpi

sit lectio q̄ apud lucā sub apellacōne cēne
describit. Et qdē ſt̄ nulla q̄ sibi dissona
ee videat. q. hinc p̄ndū illuc cena me
morat. hinc enī ad nuptias nō digne
vestibus ierant. repulsi est illuc multi
qui intrasse dr repulsi ee phibet. q. ex
re recte colligit. qr hinc p nuptias prīs
ecclā. illuc p cenā etiā. qr vltimum
cōmune designat. qr hinc nō nulli
egressi intrant. qr ad illud ipa q̄s semel
intrant vltra non exibut. Et si quis
forte cōtendat hanc eē lectionē. ego
melius puto salua fide aliena intellectum
eē. q. cōtrariis descriptis. qui qr intelligi
cogitne forsitā p. qr de priori illo. qui
cū nuptiali veste nō venerat. q. hinc
tacent. nichil. nichil. dr. q. nō p illū
cenā p hinc nō p̄ndū dr negnacq̄ ni
hoc nec intelligere ee obsistit. qr cū ad horā
nonā apud ārcipatos postridie p̄ndū
fieret. qui. postq̄ p̄ndū cena venit.
Sepe aut̄ p̄ dixisse me memini. q. plenius
in sco euāgelio regnū celoz prīs ecclā
nōiat. cōgruenter qđ̄ postoz regnū
celoz dr. qr cum dns p. ecclām celi in
sedes est. qr salomon ait. nūc prisci sedes
e sapie. plenius cena dr. qui in dei vtutis
qr dei sapiam lignide colligē debem. qr si
dei sapia nūc aut̄ prisci sedes sapie. dn̄
celi dr sedes dei. q. nūc prisci. hinc p
psalmistā de scis p̄dicatoribus dr. ecclā
enarrat glām dei. Regnū. q. celoz. id
est ecclā prisci. qr dn̄ coz corde michil
in tria dīmit. phoc. q. ad singula si
spreat. pm. in ecclā dns. q. in ecclesiis
regnat. Dicat. q. sile e regnū celoz
homi regi qui fecit nuptias filio suo
Hinc enī dei. qr deo filio nuptias fecit
qui hmoi in vtō vigili hūane nature
cōiunxit. qr dēm ante secla fieri voluit
hoiem in fine seloz. Sed qr ex duab
psonis fieri solet ista cōiunctio. absit
hoc ab intellectibus nris. vt psona dei
et hois redemptoris nri. ihu xpi. ex
duab psonis creditur vnitā. ex duab
psonis. quippe psonis cōpositū credi. vt nephas
vitam. Desperet igit̄ atq̄ sentiat
deus potest. qr in hoc pr regi filio suo
nuptias fecit. quo ei p incarnationis
misteriū sanctā ecclām sociauit. Inter
ante gremia virginis hymen sponsi
thalamū fiunt. Unde et psalmista de
ihu sole posuit tabernaculū suum. et
qui tanq̄ sponsus procedens de thalamo
suo. Tanq̄ sponsus quippe de thala
mo suo exiuit. qui ad cōiungēdā sibi
ecclām incarnatus de incorrupto
vtō virginis exiuit. Misit q. seruos
vt ad istas nuptias amicos inuitet
misit semel misit iterū. qr iterata
cōmissi ducis p̄dicatores et p̄mi pthas
et post modū apli fuerūt. Quos iterato
seruos ad inuitandū misit. qr incarnatos
euangelistas et p. apli designauit. Sed qr hi
cum primis inuitati. qr ad nuptiarū

cōmunū vemẽ noluerūt ¶In secunda
īmutacōne pdicat ¶Dete ꝓdm̄ mcm
param tram̄ mei ꝛ altlia oīsa ſt̄
ꝛ oīa pterita ¶Quid n̄ tantus ꝛ alt⁹
libus fr̄es karissi⁹ nisi nom ar betus
tſtamenti pres accipim⁹ / qr cm̄ bulgo
lapsor ecā rpō nc necesse est vbꝝ
cm̄ glice lectoīs explanare / altlia
cm̄ sagmate dicī ab eo qđ est alere /
altlia qđ alterna vocam⁹ ¶Cm̄ n̄o
lege sēptū sit dilectes amicū tm̄ ꝛ
odio habebis īmicū tm̄ / accepta tnc
pstis lucerna fiat vt dei sposꝰ adū
sectos ꝓta possēt vbꝝ cōpūcret
cos qs nec gladꝰ ferret qđ ī nobis
quippe tſtamēto copescit cū ꝓsemet
ipm̄ vntas pdicat dicens diligite
īmicos vros benefacite his qui vos
odērūt ¶Quid gō ꝓ tantos nisi pres
beris tſtamēti sigificāt / nā dū ex
pmissione legis accepūt qđ ꝑs adū
sensos suos odū retribuēdē pmittet
vt ita dicā qđ aliud ēt tantꝝ exant
pm̄ īmicos suos vbꝝ corpee
corpe seruiebat ¶Quid n̄o ꝓ altlia
nisi pres noui tſtamēti fugierāt
ipm̄ dn̄ gram̄ pugnedis mtibꝰ
pcipit a tēpe desiderū mutēt
ad sublimia cōtēplacōnis fne pma
sublevat ī ipso quippe cognitōne
pōie qđ est aliud ēt qđ cupiditas
melius / ipm̄ amat ītellectꝰ celestiū pa
ꝓ scā desidia de supnis delectacōibꝰ
ītimo cubo pascūt qñ largiorꝰ almētō
pugnaturi ¶Hac cm̄ pugnedis sagmata
psalmista cōprecat cū dicebat sicut
adipe ꝛ pugnedis replet⁹ aīa mea /
ꝛ gr̄ ꝑdictorū dnice īcarnacōis mysꝝ
pfectionē ab īfectibꝰ ꝛ p̄nis ypḡ et
postmodū scī apli ꝓtulerūt īmutatis et
nouatibꝰ vbīs dī tantꝝ mei ꝛ altlia
mea oīa sūt ꝛ oīa pterita / ac sic aptꝝ
dicat⁹ p̄m̄ p̄decessū mortis aspicere et
remedia vite vbꝝ cognoscere ¶Quotidī n̄o
qđ ꝓfectꝰ īmutare nūl de tantis ꝛ altlibꝰ
dī / in sede nō pō tantꝝ ꝛ altlia mutare
nec cōtēnit / qr ompis deꝰ cū libꝰ cognoscere
nolumꝰ / admonit exēpla vt omne qđ ipe
credim⁹ tūtū nobis ad speādū fiat fa
cilꝰ / ꝑto p hoc tūsisse pō ꝛ alias admo
¶Excepūt illi aūt neglexerūt ꝛ alienū
alicui in villā suā alicui nō ī negociacōnē
suā ¶In villā rē est labor ītens īmodice
ītēdē / in negociacōnē nō rē ē carnū
secularū lucrū ihiare / qr cm̄ alicui ītēs
labor ītens animꝰ nō mūdi hui⁹ actibꝰ
deditꝰ mysteriū īcarnacōis dnice pfecte
ꝛ ſm̄ illud vnic dissimulat qđ ad villā
vel negociū pyens vemẽ ad regis nup
cias recusat ¶Et plenius qđ est ḡmus
nōnulli vocantis gram̄ nō solū respuūt
sz cēa pferūt vñ ꝛ subdit⁹ relicto nup
temerūt seruos eius ꝛ cōtumelijs affectos
occiderūt ¶Sed rex iste cognoscens
missis exercitibꝰ suis pdidit homicidas
illos ꝛ cīuitē illoꝝ succendit igne qr

illoꝝ nō ſolū ꝛc̄ ſi ꝯmo q̄uoq; ꝛ̄n ſpūs
halitauit ⁊ tūa ꝓcelle flāma cōſumat
Ignis nō ex̄cribꝫ ex̄tinxisse hominēs
dr̄ ⁊ ꝛ̄n hoīb; ꝛc̄ p̄dictū ꝑ angelos exhibit
Quid nāq; ſunt illa angelor agmina nſi
ex̄citꝰ regis nr̄i bñ ſtrēde rex dñoꝝ
ſabaoth dr̄ Sabaoth ꝙ ex̄citū ipſe
ad p̄dēdū ꝙ. adūſarios ſuos ex̄citū mouit
⁊ ꝛ̄n ꝑ hīdictū dñs ꝑ angelos ex̄ercit
ſuos bñdicte potētiā tuā nr̄i p̄cor cū
dicim⁹ nos ante p̄ceptū/ vbi ſūt
cū ſcripſi illi martyres ꝑſecutores vbi
illi q̄m contra cōditorē ſuū cruētē cordis
erexēt ⁊ de mūdi hōm gla mortifera
tumebāt Ecce p̄ mortē martyrū placet
in fide bñcēū ⁊ hi q̄m cōtra illos de
crudelitate ſua gl̄ari ſunt nāq; ad nos
nr̄a nō venit vel in nr̄is mortuoꝝ
ſepulcris ꝙ. recognoſcā/ q̄d in p̄babilib⁹
audim⁹ Ecce hinc q̄m īmanitē ſe cōtēpſit
cōſpicat rex regis filiū ſuū nuptias
lucrus nō habebit ad alios mittit. ꝛ
⁊ ſi apud alienos laborat. ſpūs tamē
ſermo dei nr̄i cū ſ̄ vbi ꝛ̄n meſſat bñ
⁊ ſubdit Tamē aūt ſermo ſuus nuptie
q̄ndē grate ſunt ſ̄ q̄m inuitati erant nō
fuerūt digni Ite ꝙ. ad exitꝰ viarū
⁊ quoſcūq; inuenieritis vocate ad nuptias
Si in ſcīptura ſacā p̄ bonas actiones cum
p̄mio ⁊ p exitꝰ vias intelligi deſſent
actiones illi plerūq; ſancte ad deū venīt
quos in tremēdi actibꝰ ꝑſpexa milla cōmi
tant/ Deſuntꝫ Et ingreſſi ſerui ei⁹
in vias cōgregauerūt oēs ꝙs inuenie
bonos ⁊ malos ⁊ ꝛ̄pletꝫ ſt nuptie
diſcūbentiū Ecce p̄ malitiā ꝛ̄p
cōmūnē aptē ondit ꝙ per hec
regis nuptias p̄ncē certa deſignat
n̄ q̄m cū bonis etiā mali cōcūbūt
p̄mixta q̄mq; ē dūſitate filioꝝ
⁊ ſic omēs ad fidē ꝛ̄niat vt tamē
oēs p̄ nūtiacōnē vite ad lubitate
ſp̄ialis gr̄ē culpis exigētibꝰ non
p̄ducat/ quoniā nāq; hic bonum
neceſſe eſt vt vita p̄ntis ſcīs ꝑmixta
p̄ſens/ tūc aūt diſcernim⁹ cum
p̄cernim⁹ Cum ſoli mūdi ſt̄ miſſi
in celo/ ⁊ mali ſoli mūdi ſt̄ miſſi in
ſeruo Hec aūt vita q̄ nūc celeſtē
⁊ ſeruū ſita eſt ſic in medio ſbſiſtit
uta vitaq; p̄ceū cunctis ſit̄ recepit
quos tri ſcā certa ⁊ nūc vocāſtate
recepit ⁊ poſtmodū ad exp̄ſſionē di
ſcernit Si ꝙs bonū eſſe ꝑdit
hāc vitā ſubſiſtere ꝙmammodo
tollerate malos/ nō q̄ ipſa malos
nō tollerat ꝛ̄x ſibi ꝑ intollerancia
ſuā teſtis eſt ꝛ̄ bonū nō eſt Abel
cum cē vellet. ſpē cuīm malicia
nō exāret/ ſic in tritura nec grā
ſub paleis ꝓmit ſic flores inter
ſpinas omittꝫ ⁊ roſa q̄ rēdolet cre
ſcit cū ſpina q̄ pūgit Omnes ipſe
filios habet p̄ſ homo bñ hoc
electū eſt ⁊ alīs regnū ſuū/ tales
filios nec archa cōtinuit ſ̄ ex hīs

duo electi sūt ꝙ vnus reprobus fuit
¶ Duos abrahe filios habuit sz vnus
electus est ꝙ alter reprobus fuit / duos
ysaac filios habuit sz vnus electus est
alter nō reprobus fuit ¶ Duodecim
filios habuit iacob sz vnus ex his
p̄ mortem vendutus est alius nō per
malicā venditorē suā fuerūt
duodecim apli sūt electi sz vnus ex his
admixtus est qui placuit vindicē q̄
placuit ¶ Septē sūt diaconi ab
eptis ordinati sz sex in fide recta
p̄mansērūt vnus exiuit actor erroris
¶ In hac ꝑ ecclā nec mali ee sine bonis
nec boni sn̄ malis ee p̄nt / ꝑtransacta
tribꝰ tēpꝰ fidei karissi ad mētē re
ducte ꝙ nos ad tollerāda malos
zelorate si eni filii electoꝝ sumus
refutat necesse est vt ꝑcoꝝ exēpla
sequam̄ur ¶ Bonis eni nō fuit q̄n
malos tollerare necessū ¶ Hinc
nāq; est q̄ de semet ipo beatus Iob
assert dicens frater fui draconū
et socius struthionū ¶ Hinc p̄ salomōne
sponsi vox ad ecclām dr̄ sicut lilium inter
spinas sic amica mea inter filias
¶ Hinc ad ezechielē dns dr̄ fili
homis habitabis tu et subuersores sint tecū
et cū scorpionibꝰ habitabis ¶ Hinc
petrus lenem lothi animā afflictat
dicens / et iustū lothi oppressum a ne
phandis in iniqa conuersatione erant / aspectu
enī et auditu iustus erat habitans apud
eos qui de die in diē animā iusti
operibꝰ exercebāt ¶ Hinc paulus discipulū
hortat et laudat et roborat dicens in medio
nacionis prauē et p̄uerse inter quos lucetis
sicut luminaria in mundo verbū vite continentes
¶ Hinc ꝓphetis ꝑtem ecclē attestat dicens
sanctis vbi habitas vbi sedes est sathane
et tenes nomē meū et nō negasti fidē
meā ¶ Ecce fides karissi pene omnē
p̄mixtionē cognoscimus et bonis nō sunt
q̄ malos p̄ximos nō ꝓsequimur ¶ Vt ei
ita loquaz ferrum nisi ꝺ̄ ferrum acuit ad
substituendū ceruicis ꝓdeat si hoc nō
exerceant alienā linguā p̄mutuis
¶ Ecclesie eni nos nō debet q̄n ecclā
et multi mali et pauci sūt boni q̄ archa
noe nisi octo animas diluuii ifestū euasit p̄iculū
ecclā et exempla in ꝓphetis et apostolis
in scripturis sunt q̄ ifirmitate ecclē
sue ad mēsurā vnius cuiusq; exurgunt
¶ Inferius quippe q̄ adumbrata abiit
reprobis simplex nō ancē et horrēda hereseos
exordiū est ¶ Ibi latē exiuit vbi testes
habent ¶ Ibi magistra vbi hereticē semina
q̄ nō mirand ecclā in carnalibus
exempla est in spiritualibus magistra
vbi cū testibus hostis moꝝes tollerat
illic lacrimis fimul lapsus vbi amicē
eos habet q̄n spiritualis rōne suffulti

sūt illic ꝙdā ad sūmū ducat² sed
tñ qz pauci sūt angustat² ¶ Lata
quippe via est q̄ ducit ad pditōnē
& multi sūt qui intrant p eā ¶ Et
angusta est q̄ ducit ad vitā & pauci
sūt q̄ inueniūt eā ¶ Po ante hec ca
tha angustat² in sūmis q̄fess
ad mēsurā hūane infirmitatis pducatur
qz in scā ecclā q̄to sanctiores q̄q
sūt tāto sūt pauciores q̄ in sūmo ad
illū pducat² q̄m solus homo i hoīb
& sūs altūs cōparatē natus est sanctus
¶ Rūm pīs psalmiste vocē fructy ē
sicut pfess & hūes in edificio //
¶ Tanto q̄ magis mali tollerādi
sūt q̄to & ample hūdant & et
in ecclā tritica pauca sūt grana
ssēnatur hordeū & q̄ndes ācm
palee q̄m ignibz cōponūt ¶ Sz
& legimus dñō nuptias domi
ad est scām ecclām intrasse / solet⁹
fides aspicere nec ad de mētis vicē
huius rei negligentiā reprehendit
¶ In cui magno cordis tristitia pen
sādū est q̄ primo subdit ¶ Intrauit
autē rex vt videret discūbentes et
vidit ibi hoīem nō vestitū veste
nuptiali ¶ Quod fides humanissimū
q̄ppiū q̄ veste nuptiale penetrat
¶ Hy enī veste nuptiale baptismū
vel fidē ducimus / q̄m sī baptizatis
& fide has intrant nuptias eo
ipō fons est quo nec in credendo

¶ Quod q̄ debem⁹ intelligē q̄ veste
nuptiale nisi caritate ¶ Intrat ei
ad nuptias sz cū veste nuptiali nō
intrat q̄m in scā ecclā assistentis
fidē hꝫ sz caritatē nō hꝫ ¶ Veste enī
caritas nuptialis / vestis vocatur
& hanc in se cōditor nr habuit dū
ad formande sibi ecclē nuptias venit
¶ Sola quippe dilectio dei actiua est vt
ei⁹ benignitatē mētes sibi electoz homi
nū iungat vñ & pl⁹ dr ¶ Hanc enī dei
dilectū mundo vt filiū suū unigenitū
daret p nobis q̄m q̄ p caritatē venit
ad hoīes eōdē caritatē intrat veste
nuptiale ee / cui⁹ q̄ bonū q̄m i ecclā
positi deo credidit ꝙa ad nuptias
intrant sz cū veste nuptiali nō be
si caritatis gratiā non custodit ¶ Et
certe fideles si q̄s ad eternales nuptias
ecclē intrauit / veste nuptiali / & q̄ gaudet
se sponso & sponse ex ipo suo habitu
decore oīdere nī gaudentes et
festa celebrantes / despectis vestibus
uppere erubescere ¶ Quos ad dei nuptias
venim⁹ & corde veste nuptiale dis
simulam⁹ / cōprendet amyci cū ad eccl
assumit⁹ electi / q̄m q̄ mēte hec
spiritalia festa cōspicim⁹ q̄ nuptiale
veste ad est caritatē q̄ sola nos fac
speciosos nō habem⁹ ¶ Hinc dñs nō
est qz sic in duobz legimus simpli
bidch & ferueri vestis textura q̄ tra
in duobz preceptis caritatis habetur

m dilectũ dei ꝙ dilectũ ꝓximũ
Scriptũ quippe est diliges dñm
deũ tuũ ex toto corde tuo ꝙ ex
tota aĩa tua ꝙ ex tõ ẽnte tua
ꝙ ꝓximũ tuũ sicut te ipm ¶ Hoc
in re notãdũ est ꝙ in dilectõne
ꝓximi necessa ponit amiorẽ cũ
dicit diliges ꝓximũ tuũ sic te
ipm ¶ dei aũt dilectõ nulla necessa
costituit cũ dr diliges dñm deũ
ex toto corde tuo ꝙ ex tota aĩa tua
ꝙ ex tõ ẽnte tua ¶ nõ enĩ pcepit quẽ
ꝑtim diligat si ex quãto cũ dr ex toto
ꝙ ille bẽeficũ deũ diligit quẽ sibi de
se retinqt ¶ Duo q̃ necesse ẽ ut ec
clesiastes ꝓcepta custodiat ipe ipse hẽre
in nuptiis bestẽ nuptiale emat
hoc est cũ p apostm ezechielẽ apthes
porte xpi ẽmitatis i mẽte costituit
vestibulũ duobꝫ ẽmbitis mensurat
ꝙ nunciũ accessꝫ nob celestis ẽmitat l
non pcedit si in hac certa q̃ p ee p
adhuc foris est vestibulũ dr dei et
ꝓximi dilectõ non tenet ¶ Hoc est p
cortinus tabernacli quẽ p fidẽ i bris
cordibꝫ secreta celestia velatis / sz cortinus
tabernacli ẽcpi corũ bis tmatꝫ pbet
¶ Alius estus fuit bus estus cortine ta
bernacli quẽ p fidẽ in bris cordibꝫ
secreta celestia velatis / sz cortinus
tabernacli cortinus bis tmatꝫ dr esse
corũ quippe ignis ffidem tenet / quod
vere est ccreatus nisi ignis sz ifus ccreatus
esse bis tmata debet ut tmgnat p amorẽ
dei / tmgnat ꝙ p amorẽ ꝓximi / quẽ enĩ
sic amat deũ ut p cõtẽplacõe illius
negligat ꝓximũ ¶ Corũ qđe est sz bis
tmatꝫ non est ¶ ut gr ccreatus bẽ bistmatꝫ
corũ ee habeat ꝙ ad amorẽ sc dei ꝙ ad
amorẽ ꝓximi accedit ipse nr ex cõpassione
ꝓximi cõtẽplacõnẽ relinquit dei ner
plusꝫ debet ubertas cõtẽplacõis dei cõ
tẽplacõnẽ abscidat ꝓximi ¶ Quis vtꝫ
homo mtũ honẽs bmenus sic ad eũ allat
quẽ desiderat ut eũ hunc nõ deserat cũq;
enutriat ¶ Et hunc admodũ ferat ut ab
illo illatenꝫ torqueat ad quẽ festinabat
¶ Sciendũ quoq; est p ꝙn dilectõ ꝓximi
in duobꝫ ꝑceptis subdistinguit cũ qđe sapiẽs
dr de qđ odies tibi fieri vide ne alii feris
ꝙ p semet ipm vitare ꝑdicat dicens
si vultis ut vobis faciat homines ꝙ vos
eade facite illis ¶ Si aliter cũ ꝙ qđ
impedi nos ante voluimꝰ aliis ipse
timẽ ꝙ qđ nobis fieri nolumꝰ hoc
alius facẽ xpi dementamꝰ caritatis ma
illesa seruabꝫ ¶ Sed nemo eũ quẽ plus
diligit hẽre se ꝓximꝰ caritate putet nisi
primus ipm vnm sue dilectionis ame
mittet / nã si ꝓximus quẽ habet amat sed
ꝓpter deũ nõ amat / caritate no habet
si habere se putat ¶ Caritatis aũt hec est
cũ eum deo diligit amicꝰ ꝙ ꝓpter deũ
diligit inimicꝰ / ille enĩ ꝓpter deũ dilig

cos q̄ nos dilexit. q̄r p̄ q̄ cos dilexerit a
q̄mbusd̄ nō dilexit. Sexte ¶ placet eis
exortus p̄ solā odiū adūsitate solet bñ
q̄ p̄semet q̄m⁹ dñs dr dilexit̄ inimicos
bros bñfacere hūs q̄m bos odierūt //
¶ Ille g⁹ scripsit amat q̄m ppt̄ deū q̄ illū
amat a quo se intelligit non amari //
Magna sūt hec alta sūt hec q̄ mitere
ad exhibendū difficilia ſz tm̄ ista est
bestia nuptialis / ista ista hanc rembet
ñr nuptias non hꝫ p̄ solicitꝫ metuat
ingrediēte rege q̄m nuptiat² foras //
¶ Cū cū dr̄ intrarent rex ad nuptias
ut videret discumbentes q̄ vidit ibi
hoīem nō bestiā bestē nuptialē // nos
quoq; fres karissi q̄m nuptie ibi
dei discumbim⁹ q̄m p̄ fidē in cruce hēm⁹
q̄m septime sorte epulas p̄sumim⁹ q̄
cōuiuia deo certam cē grandem⁹ // ¶ Cō
federate g⁹ si cū nuptialē bestē ad has
nuptias venistis / cogitationes vras
solluite ipsiusce discernite / de rebus
singulis corda vra tentemate si p̄ḋ
nullū odiū habetis si q̄ scelerate rem
alienā nolla vos imdie facere suaserit
si p̄ extrinsecā malicie nemi noce festinat //
¶ Cū rex ad nuptias ingredit q̄ cordis
nri hoīem cōtēplat² atq; ei q̄nē exterī
bestiā nō inuenit q̄m⁹ nr̄aty dix⁹
¶ Amice q̄m⁹ huc intrasti nō hꝫ
bestē nuptialē / ¶ Exurendū valde est

fres karissi q̄ hūs q̄ animi vestri
q̄ reprobi / ac si q̄ dicat /
amice q̄ nō amice amice p̄ fidē
ſz nō amice p̄ operacōnē ¶ Stulte
obmutuit / q̄ q̄no dr̄s ſz q̄ stulte
nō p̄t m̄ illa distincte vltē recepacōis
omē cessat argumentū expensacōis
q̄ppe q̄ ille foris recepat q̄m testis
cōsciē mēs eius confusat ¶ Sed
ite hoc secūdū ē q̄ q̄nq; hūs
bestē vestitus hꝫ ſz adhuc p̄fectū nō
habet / ad p̄m regis ingressū desiste
de veste nō hꝫ q̄ spe q̄nq; spem⁹
nobis p̄ psalmistā ēternus dicit
ipsemet mens vidēt oculi tui q̄ d
libro tue omes scribent ¶ Sed q̄nq
p̄mū hoc in cōsolacōne hūs et
infirmitatis dixim⁹ / nūc ad eū q̄m
hūs ornatū nō hꝫ vltra veniam⁹
¶ Exeptus ¶ Tunc rex dixit ministris
ligatis pedibz q̄ manibz mittite eū
in tenebras exteriores ibi erit fletus
q̄ stridor dentiū ¶ Ligant² tunc pedes
q̄ manꝰ p̄ districtionē sententie q̄m n⁹
a pravis operibz ligarꝫ nobiscum
p̄ melioracōnē vite / bñ certe tunc
ligat penā q̄nos n⁹ alienis operibz
ligamur culpe ¶ Pedes enim ī bñficiis
ecclīe negligimus / manꝰ ī n⁹ rōdigētibz
tribuim⁹ alienis opis p̄ q̄ voluntate
ligate sūt / ī g⁹ nūc sponte ligat²

in vicio hgat² tñc ñnte in supplicio
Ihm at dd sp in exteriores tenebras
ptrud² / interiores quippe tenebras
dam² cecitate cordis / exteriores no
tenebras cñm nocte dñpnacoñs
Tñc ant dñpnatq ssq no interes
si in exteriores tenebras mittt² qz
illic minus grat² i morte dñpna /
coñs qm hic spualr cecidit cecitate
cordis Ubi fletq quatz qz stridor
dentiñ ce phibet² ubi illic demerse
stridebunt qm hic de cecitate gem
debant Illic oclis defflebit qm hic
p illicitas cupiscẽcias vsq; Ysaiam
ptes frugis ssq membra supplicio sb
narrant si hic frugiis sbtrahs breuis
subtracta sentiat Sed repulse
uno in quo videt omne malor
corp² exprimat² gradus pcm² sue
subiecit² qua de / nichil ait fuit
vocati primi no electi Remedii
vide est fieri humili qd audiam²
Rete nos omne p vocati p fide ad
celestis regni imperia venim² si /
cernacoñs eius misteriñ qz credim²
qz confitem² dñm vocib² epistole sume
summ² si in structura dei audiam²
rep² mirabim² est / qz vocati summe
nomin² si sum² electi nesciam² / tñc
q² necesse est ut vocati² pfic² nram
in humilitate se deprimat qñto si fuit
electi ignorat / nonulli² cum bona nr
merent / nonulli² rio in bonis qe
merebant nunc pfic² Alii² pne
tota vita dñice in pmissis² cofugiat
si qñ² fuit vite a pnitate sua per
dilectis pme lamenta renouent //
Alii² electi videt² vita dñice qz in hac
cotingit ad eternas nupcias pñi
fuit vite detrimenta Alius bonum bñ
meliat melius cofirmat / alius in
malis actibz a pcipiencia se deiect qz
in eisde operibz sep se ipo deteriorem
cofirmat Cuncta q² sibi vni² ssq
soluente metuat qñto ignorat qd
restat / qz quod sepe dictum² dicendum
est qz no obliuione retinendi mihi
fuit vocati primi no electi Ecce qz
nonnull² mentes audiendi pbis
exactis exemplis fidelium qñ dicendum
vbi vulo vbis ad de gemino dicit qd
corde vna tanto formidolosi² audiat
qñto eius hor de gemino sonat Cruces
cum res longe aliis gestus dicim² sed
eius de quibz testes existim² eius qz
affirmasse se referunt memoramus
Tres pater mei² sorores habuit
que eiusde tres sacre virgines fuerunt
quarum una treselle alia gorgonia
alia emiliana dicebant Unus omnes
ordine conse unus code qñ tres sacre
sub districtione regulari degentes

in domo ꝑpria sociale bite dñe ihu
¶ Cuius cent dñcm in aude cõsurge
cepit cotidiane nocturnis in amore
condonis sm tarsilla ꝙ emuliana
surrexit ꝙ cũ solo hic cent corpe
quotidie in eccl ad ẽma solebat ẽnsire
¶ Ar cont georgiane ãime cepit a ca
lore amoris ẽtum p cotidiana detri
mẽta repesce ꝙ pristi pad hmi
sci amore redire ¶ Crebro aut tarsilla
dicte emuliane sorori sue cũ magno
gemitu solebat / videns georgianam
sororẽ mam de nra sanctate nõ esse
ꝑsuasa cui p foras defluxit ꝙ cor
ad pd ꝑsumpsit nõ cruciabit ¶ qua cu
zabat blanda quotidie redargutione
corripe atq a lenitate morũ ad gra
mitate sm hmi reformare / sp nec
quid reformidabat si brutũ ĝmitatis
nũ vlã correctionis nõ habebat / et
cũ hora correptionis ẽnsisset ptinu
ẽnsilebat ꝙ suppeditata ĝmitus honestat ¶
Cmox at ad lenia vlia redibat / et
puellaꝝ grandebat sanctate lauday
ei at ꝑsona valde honerosa erat ĝmitꝫ
hmi mundo debita non erat ¶ Quada
nocte hmi tarsille amite nece
si nũ sororis suas vitute cõmune
orõis ꝙ affectõis studiose abstinẽcie
singularis ĝmitatis brie breuit ihs
more culmẽ sanctatis excrescebat sic
ꝑ nra narrant ꝑ visionẽ atrum mei
felix hmi romane ecclie antistes
apparent ei at nãsionẽ ꝑpetue claritat ℂ
ostendit dicens ¶ Vem ꝙ te nõ hec huius
mãsione inscriptio / qne subscripcio
mox febre correpta ad die pcessit
extremũ ¶ Et sicut nobilibꝫ femis
brue at moriturib nulli cõuenit q
cor ꝑmotos cõsolent aude hora cui
quidy nulli brue ꝙ femine cui leuidẽ
exercitatebat mẽ quas quasi viat
mea affuit cũ subito surrexit illa respi
ciens ihm leniẽte vidit ꝙ cũ magna
ãmansione cepit circumstantibꝫ clamare
dicens // recedite recedite ihs venit
¶ Cuius nõ cũ intenderet que videbat sca
illa ãia soluta est Cuius at subito
fragilem mtrem adhuc aspexit vt
ꝑ quasi suauitas cunctis ostendet
illius animam suauitatis venisse ¶ Cuius
cor cui ex more mortuoꝝ ad lenadũ
erat medicũ longe orõis vsu tenebris
cui ꝙ gemitꝫ cruciatoꝝ more tacta est
obdurato cruciatũ existensse ꝙ id vnctis
cui spũ egit cuius mortua testabat ꝑ //
hec aut gesta sunt ãn dñici natalicio die
quo tũsacto mox emuliane sorori sue
per visionẽ nocturne visionis apparent dicens
venio vt te natale dñicũ sũ te seq
theophenia treuia ficia ¶ Cui illa ptinus
de sorore sua georgiane salutis solicita
videt ꝙ si sola veniõ sororẽ meã georgiam
cui dimitto ¶ Cui sic asserente tristicia

qm̃ ꝑpt vtam̃ ꝓcul dubio nec nō
pt̃ corpus meū m̃ ore suo ꝑ absorbuit
dare loco nt nō me phy cruciet si fuerit
ꝑ sattm̃ est ¶ Si ei ad demorandū detur
sm̃ quare ꝑpt hoc morari priorē ¶ Nec
frēs ceptū ei dicē / qđ ē qđ lapis fil
signū tibi fec cruciē ꝑmere ¶ Credebat
ille vt potuit dicens ¶ Volo me sigre
si nō possū ꝑ draconē premor ¶ Cuiꝰ
hor frēs audiēs ꝑstrati itrō cū lacrimis
cepere ꝑ ereptōe illi⁹ vehemēcius
orare ꝛt ecce ceptū fructu meliorat⁹
aggr̃ eger qmdā valebat verbis cpul
trāc dicens gr̃as deo ecce draco qm̃
nec ad demorandū accepit fugit / oīnoꝰ
vtā expulsꝰ est stare nō potuit ¶ pro
pter̃ meis modo itrēdute ꝛt cōuerti
precaꝰ sū ꝛt sēctē vtā fructu relinq̃re
¶ Homo ꝙ qm̃ fuit ꝑ diam̃ ē ab extrema
corpis fiat ꝑte ꝑmortuꝰ resecnatur
ad vtā toto ad dēm corde cōfuga est /
longus ꝛt cōtrimus m̃ cōfessione cede
flagellis eruditꝰ atq; cū pena
dies exercēte corpis molestia deficat
ē qm̃ ꝑ draconē nouerit nō vidit ꝛt
illū ꝑ cordis ruminatiōne / vnat ¶ Ecce
frēs exercitū gorgonia qm̃ superꝰ
dixi a sermonibus hui⁹ excellētia cōtinet
ad pena ꝛt sī hic de quo ista narrauim⁹
ab hō mortis articulo redut ad ecclām
vtā / nemo ꝙ sint qđ de se m̃ occultet
dei iudicia cogat ꝛt multi sint vocati
pauci nō electi ¶ Ꝛt ꝙ nullꝰ de se certꝰ
est electus se ee presumat vt omnē trepidet
omnē de sue salutē formidet omnē m̃
sola dei mīa grandescat nullꝰ de suis
virtutib⁹ psumat / est qui ꝑficit fiducia
manū illē scit qm̃ m̃ se dignatꝰ est
assumē carnē manū ihs xp̃s q̃ venit
ꝛt regnat cū ꝑre ī vnitate spūs scī
deꝰ ꝑ oīa sēla sēlorū Amen

¶ Cornelio ꝓbum de cōuictu Ceat
qmdā regulus cui⁹ filiꝰ ī firmabat
cacophanam̃ habita ad ꝑfm̃ m̃ hu
silitate scōꝝ nazei ꝛt achillei dm̃ca
xpi post tumultū

¶ Beatus sī cōuictu
qm̃ modo frēs in
destrā exhortōne nō
indiget si ne hanc tacite ꝑtrāsire
videam⁹ exhortādo petri ꝙ exponēdo
m̃ cū ad lapidē ¶ Hoc ēt nobis
solū mō de expositōe vidē ē ꝓficuū
esse vt qm̃ ad salutē petendā veniat
audiat nisi signa ꝛt prodigia videat
nō credet⁹ ¶ qm̃ cū salutē ꝓfebat
filiꝰ ꝓuincialibus credebat m̃ cū ab
eo ꝓficeret salutē quē nō crederet
salutarē / quare ꝙ dicit⁹ nisi signa
ꝛt prodigia videritis nō credetis qm̃
ante credidit q̃ signa videret ¶ Sed
meritotē qmd petit ꝛt experte eo
gnositis ꝛt m̃ fide dubitatis
proposit nāq; vt descendat ꝛt sanet
filiū ei⁹ / Corpale ꝙ pcul dubio
ꝓfebat qm̃ ꝑ spūm nūcij de erat

mmi) utrag; m illud credidit qm̃ nō
putarent posse salutē duc mſi ꝑsens
cēt ꝛc corpe / Si em̃ ꝑsent credidisset
senset qz nō cēt loc; Ubi nō esset deꝰ
Ex magna ḡ ꝑte diffisꝰ est qz honorē
nō dedit manestati ſ pñtē corporali
salutē utragꝫ filio pmt ꝛctiꝰ mi fide
dubitamt qz eū ad qm̃ veñat et po
tentē ad curandū credidit ꝛc tamē
morienti filio esse absentē putant
Sed dñs qm̃ rogatꝰ ut ludet qz nō
desit ubi mutat̃ pdicat solo pressu
salutē reddidit qm̃ voluntate oīa
creant / qua mi ze hac ē nobis so
lertes ītuendū qz sic euāgliste alio
testante didicimꝰ centurio ad dm̃
venit dicens dñe puer meꝰ jacet
paraliticꝰ in domo mea ꝛc male torq̃t
/ cui a jhū ḡtim̃ videt Ego veniā
ꝛc curabo eū / qd est qz regulꝰ rogat
ut ad eꝰ filiū veniat ꝛctiꝰ corpale
nē reputat / ad seruū nō centurionē
nō ītuet ꝛctiꝰ se corpale nē potuē
regulꝰ filio p corpale pnciā non
dedignat ad esse centurionē suū
nō dedignat obuiare / Quid est
hoc nisi qz sapia mea retodiens
qm̃ hoibꝫ nō natā qua ad ymaginē
dei sc̃i sui si dmicas ꝛc honores le
neram̃ / Cuꝫ pensamꝰ q̃ certe
cor sūt ꝑfecto ītuitꝰ prudem̃
dñi ea cōsideram̃ q̃ in corpalibꝫ defe
ctu sūt negligim̃ pensare qd sit
redeptor nō nr ut oīderet qz q̃dā
sūt hoīm̃ scīs despiciendā sūt ꝛq
despecta sūt hoīm̃ despiciendā non sūt
ad filiū regulꝰ ne nolim̃ / ad seruū
centurionis ne precatꝰ sim̃ / ꝛcepit
est ḡ sapia mea q̃ nesat pensare
hoīes ꝑ hominē / sola ut dixim̃
q̃ circūstant hoīes pensat / natā
non aspicit honorē dei in hoīb; nō
agnoscāt / Certe ne nō vult filiū dei
ad filiū regis ꝛctiꝰ ne pcatꝰ ē ad salutē
seruī / Certe si nos cū pd̃o seruos
rogaret ut ad eū ne deberem̃ ꝑtim̃
nobis sapia mea in cogitatōe tracta
tē diceret dicens / ne eas qz tenet rpm
degeneas honor tuus despicat locꝰ
valeat / Certe de celo venit q̃ seruo
obtemperē mi tia nō despicat ꝛctiꝰ humi
nia tia cōtemnim̃ qm̃ de tia sum̃ / qd
nō apud deū valent qd ce despectū
p̃ sp̃ seruare honorē apud hoīes et
interim̃ testis oculos non timere vi
ri in facto euāgliō ad pharisēos ait
vos estis qui iustificatis vos cora
hoīb; deꝰ aūt nouit corda vra qz qd
hoīb; altū est abhominabile est apud deū
cogitatio cordis vri tracto apud deū
in ymo est ꝑcto hoīb; in alto / abhominatio
cordis nri tracto apud deū i alto ē ꝑcto
ab hoīb; in ymo ē / despiciam̃ ḡ si
apud hoīm̃ geram̃ / nulla nos nostra
iuflet oppinio nō rex hierarchia nō glo
extollat / si emulabit ex homine affectibꝫ

nitr mmuescam) deo despect ſmm)/ cꝰ
contra ꝑsalmiſta de hmilib; dr ¶ cui ſtodiem
ꝑmulos dns ſm ꝑ ꝑmulos hmiles ap
pellat ¶ postq; ſcierũ ꝓmlit cõſulẽ illi
ſubiugat / nã ꝑ ſcierem) ꝙd ꝑ hoc
fecit admirat hmilitatẽ ſñ ꝑ liberauit
me ¶ her gꝰ recogitate fides hec tota
mẽtione pensate / nolite mi ꝑrres
vñs mũdi hmi) bona bẽdicti hoc
ꝑ dei honorate mi hoĩb; q̃ib; tẽmẽ
cõmiſſi non estis ꝑ fcti ſt ad ymagiẽ
dei / ad tñc ꝑrres vere ſernatis ſi
ꝑ ipm vosmet ꝓpos ꝓtis mi corde non
tumefactis / nã q̃m ſe adhuc ꝑ rebus
tñsitorijs extollit nescit mi ꝑrem bẽdicti
ꝙd manet ¶ nolite gꝰ mi vosmet ꝓpos
pensare q̃d habetis ſz q̃d estis / certe
mũdus q̃m diligit2 fugit / ſcis iſti ad
q̃os vmbrã cõſistit florẽte mũdi
mentes despectu celeritatem ¶ Erat
tñc vita longa ſalus cõmunis opus
leticia mi rebz fecunditas mi ꝑsperitas
mi dulcedo pacis / ꝑ tñ cũ mi ſe ꝓpe
mũdi floreret ꝑa mi eor cordibz mũdi
arrideat ¶ Vere ꝑa mũdi mi ſenio ariꝫ
fradhuc mi mis cordibz floret / vbiq;
moꝛs vbiq; luctꝰ vbiq; desolatio //
vbiq; ꝑturbo vbiq; amaritudinibz
replem ꝑ tñ tota mẽte carnalis cõ
cupiſcẽtie ꝓpis cupiamꝰ amaritudines
fugiẽte ſapiam labenti therem ꝑ
ꝑ labentẽ retinẽ nõ possim cũ ipo
labamur q̃ẽ credẽte teneam) // alioꝛ

nos mũdi delectacõne sibi tenuit
nũc tantis plagis plen) est vt
ꝑpe nos ꝑa mũdus mutet ad
deũ ¶ pensate gꝰ q̃a milla ſt
q̃ne tẽptauit2 euasit ſmus tyrannꝰ
ondit gꝰ nichil sit ꝙd transire
potest ¶ Nasus rex mdicet ꝑ rex
tñsiens petrꝰ ꝑpe nichil fuit cũ
ſtare videret2 ¶ her gꝰ fides karissi
ſollicita cõſideracõne ꝓfecto / retinet
amore cor figure vt dñi ꝑsona laudẽ
adipiſci cõcupiscatis ꝓnciatis ad
ſtam q̃a ꝑ fidẽ tenetis ꝑ dñm
nrm ihm xpm q̃m vnus ꝑ regnat
cũ ꝓpe in vnitate ſpꝰ ſci ꝑ ſcla ſ.

¶ Omelia xxxv de euãgelio / hoc est
ꝓceptũ meũ vt diligatis invicẽ
habita ad ꝑplm in basilica ſancti
pancratii in honorẽ apl̃oꝝ ꝙꝝ

Q uã crebra ſac̃ eloquia
dnica ſint plena
ꝓceptis ꝙd est q̃ de
dilectõne q̃uis de q̃libet mãdato
dns dr hoc ē ꝓceptũ meũ vt diligatis
invicẽ nisi q̃ omne mãdatũ de sola
dilectõe est ꝑ ois bni ꝓcepti ſt
ꝑ ꝙd ꝙd ꝓcipit2 in sola caritate
ſtudet2 ¶ vt cũ multi rami arboris
q̃ vna radice pdeũt sic multe virtutes
q̃ vna caritate generant2 nec hꝫ
ad virtutẽ rami) bonũ opus ſi

si non maneat in radice caritatis
precepta q̄ dñi. Et multa sunt et bona
multa p dñi. Sitite opus bonum in
radice dilectionis. Caritat aut iste
dilectio sit intelligenda ipse ihesus ait. Ego
in patrem et vos in me et ego in vos. Et
amicos habet diligi in se et inimicos
diligi ppter se. Ille enim habet caritatem
hic qui et amicum diligit in deo et in
inimicum ppter deum. Nam si nonnulli qui
diligunt gentiles si p affectum cognationis
et carnis. quibus tm in hac dilectione
sacra elapsa non indicunt. Sed aliud
est qd sponte impedit natura. aliud
qd precepto dominico qe caritate debetur
obedientie. Hinc manifestum et primum
diligunt et tm illa sublimia dilectionis
prima non assecuti. et amore simul no
spretuti si caritatem intendunt. Quo
modo enim deus dicet hec et meditetur mens
ut diligatis inimicos tuos. quis addidit. sic
dilexi vos ac si apte dicat. ad hoc
amate ad quod amatus vos. quia in re
facie hactenus solerter intuendum est. qd
antiquus hostis dei mentem ad rem
temporalem dilectionem trahit. ut inimicos
quos nos primum caritas qui caritatem
si diligimus amittere moliat. Nec
curat antiquus hostis hec facientes ut
frena tollat si ut caritate inimicis
feruat. nam in odio repetit gratiam
dei fontis unici esse conpotes. unde quisque
fratrem dei prava forsan defendimus

minus. inimicum nequam. et dñi et diligi
temporale bonum amicum dilectione. Quis
quippe qui non tollet inimicum est si odio
habere coperit. inimicum unde est qd primum
Cum q ad exitum a primo patrum cotidie
occultum raptore uterque utriusque quisque
unique melius uincat. nisi cum raptor cupidus
amat una quippe et forma et pulchra
caritatis si et ipse diligat. quem admittat.
Hinc est qd quia uitas et carnis patibulum
sustinet. et tm ipsis suis presentibus
affectum dilectionis ipendat dicens pater
ignosce illis. et nescient qd faciunt qd
q. minus si inimicos diligunt discipuli dñi
unum qui et tuos inimicos diligat magis
dñi ostendit. Cum dilectionis primum exemplum
cum subiungit. manente hac dilectione nemo
hic ut animam suam ponat qd pro amicis suis
Mori enim pro inimicis dnus venit. et hi
positurum se animam pro amicis docuit. ut
profecto nobis ostenderet qe cum diligendo
hostem fiere de inimicis possimus. etiam
qui amici fiant. qui proficiunt. Si ecce nos
usque ad mortem nemo presumit. Cum q
plurime possimus cum diligimus amicos
Sed est qui in pace sancte caste fieri debent
non elatescat si proficimus tepe mori
pro dilectione fratrum. Certe ide pohes
dt. qui hinc stimulum huius mundi et inde
fidem simul necesse habere et clamat ut
vitam sua ab eo qui non caritas dei manet
in eo. Hinc enim pohes baptiste ait. qui
habet duas tunicas det unam non habenti

qm̃ ꝙ̃ ſ̃ſſlitatis tẽpe nõ dat pro
deo tmoꝛẽ ſuũ qm̃ nõ pſeueꝛãt dolꝛes
eſtuantes ſuos. Vñ ꝙ̃ ceꝛtitudis eſt
vt miſeꝛ ſit nr̃ pꝛeſumptõe / maĩa
p̃ma ſ̃ ſſlitate / ſtis cõpoteꝛ
deo p̃ſim deſeꝛat ſua ꝛpẽdẽ poſtmodũ
ſemet ꝛpm̃ ¶ Deſpnt. Vos amici
mei eſtis ¶ Q̃ ꝛ̃a eſt mãa cõditoꝛis
nr̃i / ſeꝛui dñi nõ ſum⁹ ꝛ amici
vocam⁹ q̃ꝛa eſt dignitas hom̃ eſſe
amicꝰ dei ¶ Sed andꝛias ꝙlez dñi ſui
andiit ꝛ laboꝛẽ ceꝛtamin⁹ / ſ̃ fꝛatꝛ
ñr̃ p̃pꝛio uolũt amici mei eſtis ſ̃
ꝙ ego p̃pꝛio uob fꝛatꝛ ¶ Nec ſ̃ ꝙte
dicat gꝛandete de culmẽ pẽſate
q̃ntis laboꝛib⁹ uenit ad culmẽ ¶ Ita
dñs filiꝰ zebedei diſcipule ſuũ / ſꝛeꝛet
vt hũi adq̃ꝛẽs dei ꝛealiꝛ a ſimſtꝛis
ſeꝛe debuiſſet / audiꝛent poteſtis
bibꝛe calicẽ q̃m ego bibitu⁹ ſũ / /
p̃ loꝛ̃ celſitudis ſ̃ptꝛe / ad vꝛã
illoꝝ vitã ꝛenoꝛat ꝙ q̃m ad cel
ſitudiẽ uenꝛẽt ¶ Nec ſ̃ dicat⁹
p̃ſ uob loꝛ̃ delectus celſitudis
ſ̃ ꝓmus vꝛa exeꝛceat laboꝛis ¶ Qꝛe
calicẽ ꝓpinq̃t ad manducãdũ / ſ̃ meꝛ
vꝛã appꝛet ꝙ̃ demulcet ꝓmus bibẽte
ꝙ̃ dolet ¶ Nec ſic ꝙ̃ amaꝛũ poꝛtiõ
cõfeꝛtõis ꝓnenit ad gaudiũ ſalutis
¶ Jam nõ dicã uob ſeꝛuos ꝛ ſeꝛuus
neſcit q̃d faciat dñs eꝛ⁹ / uos ante
dixi amicos ꝛ oĩa q̃cq̃d audiui a
ꝑe meo nota feci uobis ¶ Si ſ̃ oĩa
q̃ audiui a ꝑe ſuo ſ̃ nota fieꝛi
uolui ſeꝛuus ſum⁹ vt cos effice
amicos ſuos nisi gꝛandia ꝛ ue ce
ꝛitatis nisi ꝛemedia ñr̃e clemẽtie

nisi feſtiua ſuꝑne patꝛie ſ̃ nostꝛis cotidie
nec̃tib⁹ ꝑ aſpꝛeꝛatiõẽ ſũ amoꝛis ꝛ̃pmus
/ dñs eꝛ⁹ audiuit ſ̃pcelſtia amauit
amaꝛe ꝑ nomiñ ꝛ amoꝛ ꝛpe notꝛicꝛe
eſt / oĩa q̃ cis nota feci ꝛ tꝛemis
deſideꝛiis ĩmitatiꝰ amoꝛis ſũi fꝛatꝛ
ꝛedebꝛet ¶ Jã uos nõ amicos dei aſpꝛeꝛit
ꝑphã cũ dicebat michi ꝛ honoꝛatꝰ ſ̃
amicꝰ tuꝰ deꝰ / amicꝰ eꝛ⁹ q̃ꝛ amicꝰ
cꝛiſtꝰ vocat⁹ / ꝛ ꝙ ꝛ ꝑ pſalmiſta ꝑſpeꝛ
electos dei a mũdi hũi amoꝛe ſeꝑatos
cꝛiſtꝛe in mediatoꝛe celeſtib⁹ uolũtate
dei mꝛatꝰ eſt amicos dei dicꝛus michi
eꝛ⁹ ꝛ̃mus honoꝛificatꝰ ſ̃ amicꝰ tuꝰ deꝰ
ꝛetꝛaꝛ ſi ab eo ꝑtẽ cauſas honoꝛis tꝛaꝛ
nobis ſ̃ſimaꝛi ſꝑeremꝰ illuc admixti
mimꝰ coꝛtatꝰ eſt ꝑncipatꝰ coꝛ / cuꝛ
electi dei caꝛnẽ domaꝛi ſꝑm̃ coꝛoꝛent
dꝛoꝛib⁹ ꝛpeꝛat Vitiis coꝛꝛũpat ꝓuia
deſpiciũt cꝛiaꝛ paſſũ cũ uoꝛe ꝛ mozib⁹
ꝑdeꝛant / cũ cꝛiaꝛ mozieñdo dilexit ait
ad illã ꝑtoꝛmẽte ꝓfugit oĩdꝰ ꝓfect⁹
poſſit ꝛ fleti uicſim / nimiꝰ ergo
coꝛtatꝰ eſt ꝑncipatꝰ coꝛ ¶ In iſtiꝰ ꝛpe
paſſiõe ꝙ̃ cꝛiaꝛẽt in mozꝛe cꝛuciꝰ
uideꝛe q̃ntũ fꝛuit culmẽ uicẽtis
unde hoꝛ nisi ꝛ coꝛtatꝰ eſt ꝑncipatꝰ
coꝛ maſtigaꝛe paſſiõe ¶ Sed ne pꝛiꝰ
ꝙ ſic magni ſoꝛtitudo ꝓuiꝛ ſ̃ ſubuꝛxit
dñm̃ cabo cos ꝛ ſm̃ aꝛeñ multiplicabit
Totũ mũdi fꝛẽs aſpiciẽte toty mꝛtꝛiꝰ
plenꝰ eſt ꝑ pene tot ꝙm uideam⁹ nõ
ſum⁹ ꝙ ueꝛitatis teſtes habem⁹ deꝰ at
ĩmutabiles nobis ſm̃ aꝛeñ multiplicauit
ſ̃ ꝛ ꝙntꝰ ſint a nobis cõꝑhendi nõ
ꝓnt / ſ̃ ꝙntꝰ eſt ad hoc ꝓfecit dꝰ
ꝓfectꝰ vt amici dei uoꝛẽ ſeſe ĩſe

cōspiciat dona ant̄ q̄ petat sing
se nichil sue merces tribuat
ne ad inmeritas erumpat ¶ Dñe et
subdit² ¶ no vos me elegistis sz
ego elegi vos & posui vos ut eatis
& fructū afferatis ¶ posit ad gratz
plātam ut eatis nolendo fructū
afferatis operando // eatis em̄ videdo
dyn̄ qz belle ad fruct̄ pt̄ mēte ne
est ¶ primale no fructū afferre debet
subdit² & fructꝰ ut maneat ¶ omē
qd̄ sedm̄ pnā scim̄ laboramus vñ
vbz ad mortē sufficat mors nāq̄
ifirmitas fructū nr̄i laboris absorbet
q̄d no p̄cia vita eqt̄ cui post
mortē seruat² & tūc apparere incipit
cū laborū eternalium fructꝰ capit no
videri ¶ by gr̄o illa zebedei ihabat
vbi ista terminat² q̄s q̄d eqt² pt̄
etia cognoms apud eu ammō
tēpales fructꝰ valeant ¶ tales fructꝰ
operem̄ spūs cū mors cuncta ītimat
spūs exordiū a morte sumat ¶ nā q
a morte incipiat fructꝰ dei testat²
ysaias q̄ aut cū dicent dilectis suis
sōpnm̄ hēr est hereditas dñi ois
qui dormit in morte pdit hereditatē
sz cū dicerit dilectis suis sōpnm
hēr ē hereditas dñi & electi dei
postq̄ pmanserint ad mortē tūc
incipiūt hereditare ¶ Scipm̄ vt
q̄d̄ pceritis pcem̄ in nōe
meo det vobis ¶ Pace hēr dicit q̄d̄ nisi
pceritis pcem̄ in nōe meo det vobis
~~pace hēr dicit~~ Firmissīe abbas psalm̄ cū gaudio
dicit si q̄d pceritis pcem̄ i nōe mey dabit
vobis vbi nr̄a no petistis q̄d in nōe
meo // si ome q̄d petitis in nōe filii
det nobis pr̄ q̄d est q̄ psalmꝰ ter dicit
rogamus & exaudisti no est sz dare est
illi sufficit t̄ gra mea nā vbi infirmitas
pficit ¶ Sciēdū ille tā egregius p̄dicator
in filii nōe non petit q̄rere ant̄ no
accepit q̄d petit q̄ nr̄o gr̄o vtrū ē q̄d q̄d
pceritis in nōe filii det nob si ang̃s
angelū a se sathane petit apls in nōe
filii & tm̄ q̄d petit no accepit ¶ Sed q̄
nomē filii ihū ē ihūs at̄ salvator vel
cētā salutis dicit² ille q̄ i nōe salvatoris
petit q̄m illud petit q̄d ad vēra salutē
pmeet ¶ nā si id q̄d no expedit petit²
non in nōe ihū petitum p̄ vñ q̄ esse
aptus adhuc infirmitatibꝫ dñs dixit vsq̄
modo no petistis q̄d in nōe meo ac si
aperte diceret² no petistis in nōe salvatoris
q̄m nescitis q̄re etiā salutē ¶ hinc est
q̄ & psalmꝰ no exaudit² q̄s si laborant²
a tēptacōe & no p̄deret ad salutē sepe
videmꝰ fieri hanssi q̄ mitri ad solēpnitatē
martiriū cōuenientis gemma fletus
preces tonsure vestes ornatus ac cōfessionis
ornatus facie lacrimis rugatis sed
pensate q̄eso petitiones vras videte
si in nōe ihū petitis id est si grandia
salutis cētā postulatis ¶ In domo em
patris ihū no sterilis si ē mansiones tēplo

ꝑpetuꝫ ꝑ tẽpalib⁹ oratis ¶ Ecce
alij in orõe ꝯrit byzrõ alij petit
villã alij postulat vestẽ alij sibi
dari deꝑcat⁹ abnitẽ / ꝛc. qd ẽ hec cũ
retul⁹ ab oĩpotẽti deo petenda sint ¶ Si
meminisse cõtinue debem⁹ qꝫ ego nã
datus ex de mĩ redẽptorẽ assumimus
ꝺ fute ꝑmiõ regnũ dei ꝛc postmodũ eius et
hec oĩa adiacent⁹ vobis / ꝛc hec utiq; a
tm petẽ nõ est cessand ¶ Si tñ nõ solũ
ĩma petim⁹ si adhuc qd ẽ grauius alij
postulat mortẽ ĩmici ei⁹ aꝺ qꝺ ꝓcem
gladio nõ ꝑ ꝑsecm orõe ꝑcauet⁹
ꝛc vinc⁹ adhuc qm maledicat⁹ ꝛc tñ
ꝛc qm maledix⁹ pã de morte alij⁹ rem
tenet ¶ Jubet aũt dns vt dilig⁹mꝰ
ĩmicos ꝛc tñ rogem⁹ dr vt oriat
ĩmicũ ẽ qꝺ utiq; sic orat ĩpse
suos ꝓbz q cõditorẽ pugnat ¶ Vñ
ꝛc sub hac spe dñ fiat orõ ei⁹ in petẽ
Oro cẽpe in petõ est illa petẽ que
ꝓhibet ipse cui petit⁹ ¶ Hinc britas dr
¶ Cũ stetis ad orãdũ remittite si quid
habetis in cordib⁹ vris qm virtꝰ
remissionis aptꝰ ostenditꝰ si vm
testimoniũ veteris testamenti ꝓferam⁹
¶ Cetꝝ cũ iudas cõditorẽ suũ ꝓstrauit
culpis exigentib⁹ offedisset / ꝓphanũ
suũ ab orõne dñi ꝓhibens dr nõ
assumas laudẽ ꝛc orõnẽ ꝑ eius si
moyses ꝛc samuel stetissent coram me
hodie nõ est cor meũ ad eos ¶ qd ẽ
ꝑ ĩmissis relictis qꝫ tot ꝓbz sol⁹
moyses ꝛc samuel ad medũ adducit⁹
quos mea vtiq; obtinuissẽ oĩdit dñs
nec ipi posse itꝰ dicit ¶ Car si
egypte duos diceret nec illos audio qꝫ
ꝓpt magnũ suũ pietatis meritũ
nunc cõtẽpno ¶ qd gr ẽ qꝫ moyses
ꝛc samuel cetis ꝓbz mi postulãtẽ
ꝓferunt⁹ nisi qꝫ dns hui⁹ mo⁹ ẽ cuncte
veteris testamẽti serie cetꝰ ꝑ innumeras
suas legit⁹ orasse ¶ Vnus a ꝓpto lapidib⁹
ĩpetit⁹ ꝛc tñ ꝑ lapidatorẽ suo dñm de
ꝓnt⁹ alt⁹ ex ꝓximo tutꝰ erit⁹ ꝛc tñ
petit⁹ vt exoret⁹ fatet⁹ dicens
absit a me hoc ꝓcul a dño qno
nunq⁹ cessem orare ꝑ vobis ¶ Qꝫ
moyses ꝛc samuel steterũt coram
me non est aĩa mea ad ꝓpcm ista
¶ Ac si egypte dicat ¶ nec illos nõ nunq⁹
audio qnos magno virtutis merito
orare cetꝰ ꝑ innumeras scio ¶ Vbi ergo
vere orõnis est celsitudo certitudo
ꝛc tunc qnsq; qd recte petit adꝑsecꝰ
cũ eis aiam⁹ in petitione nr innumeri
odio fuisset⁹ ¶ Si plerunq; reluctamur
animi vnicuiq; cetꝰ cũ ꝑ itinera
oramꝰ fruit⁹ ex ꝑ aduersa ꝓcem
¶ Sed vtinã cor teneat amorẽ / nã
sepe ꝛc orõnẽ inimici nris ꝓdimus
si hanc ex ꝓcepto potius fudim⁹ qꝫ
ex caritate / nã ꝛc vtinã inimicos ad
petim⁹ ꝛc tñ ne expanderem⁹ timem⁹
¶ Sed qꝛ michi videt nichil ꝓcul⁹ qꝫ
verbũ cõsidat ꝑ inimicũ ni postulat

qm̃ g̃ eo qr̃ cr̃itate non erat ℣ Sed
ere nobis ĩmicꝰ gram̃ deleuit
dẽpna ĩtulit p̃ncipatꝰ lesit amicꝰ
ꝑsecutꝰ est / remedia hec essent si
remittenda nobis delicta nõ esset
℟ Aduocatꝰ qr̃ em̃ mr̃ p̃cm̃ nobis in
causa mr̃a cõposuit cadicõnẽ ĩ sensu
dicens dimitte nobis debita nr̃a
sicut & nos dimittim̃ debitoribꝰ nr̃is
spr̃ g̃o xp̃e p̃dex venit qm̃ aduocatꝰ
extitit xp̃e p̃cm̃ expandit qm̃ ferut
℣ unt g̃ nõ facientes dicꝫ dimitte
nobis debita mr̃a sic & nos dimittim̃
debitoribꝰ nr̃is & nosmet xpõs hor
dicẽdo amplius lugam̃ aut fortasse
hanc cadicõnẽ in oriõne mĩnustim̃
& aduocatꝰ nr̃ p̃ces q̃s cõposuit
nõ recognouit atꝫ apud se ꝑtim̃
dt ℟ Deus ꝓd mendum nõ est xp̃i
oratio q̃ fert ℣ Quod g̃ nobis
agendũ & fides mꝰ ut hec certitudo
effectui ꝑducam̃ fidꝰ mea in
corde meo manet cõsidet opꝰ
dei ℟ Scrip. ꝓmus̃ cr̃itate mr̃a
& nr̃os ꝑpendat ĩsignatribꝰ
pietatꝭ sue / meminerit ꝓd monem
dimittite & dimittet vobis ℣ Pere
debet2 nobis & debem̃ / dimittim̃
g̃ & ꝓd debet2 nobis ut dimittat2
ꝓd debet2 a nobis / sed adhuc mens
retinet2 & vult ꝑdere ꝓd audit
& tm̃ retinet2 ℣ Ad martyres enim
cõsistim̃ qm̃ ad celeste regnum
q̃ quia morte ꝓcedit sem̃ / ℟ Nos
si & xp̃i corp̃ non ponim̃ saltẽ
animã immolam̃ / placet2 deus iste
sacrificio applet in ꝓdicio pectoris
sue breuiatã preces mee certissimꝰ
mr̃i cordis aspectꝰ & qm̃ post lacrimas
remittat mee detestantes pmat
per dñm nr̃m ihm̃ xp̃m q̃ vivit
& regnat deꝰ in vnitate sp̃ũs sc̃i. ℣.

℣ Melia xxv de euangelio Ambulabat
ihs p̃ mare galilee habita ad ꝑdm
in basilica beati andree apti

Audistis fres karissimi
ad vnum ꝓfitemur hec
petrꝰ et andreas relicta
rethibꝰ secuti sũt redemptorẽ ℟ Nulla nõ
hunc fugere adhuc miracula viderant nec
ab eo de ꝓmo etiã rethibus cadunt
& tm̃ ad vnꝰ dñi ꝓceptũ hoc q̃ possidẽ
videbant obliti sũt / quanta nos eius
mirabilia videm̃ quibus flagellus affli
gim̃ quibꝰ mentem aspernatibꝰ dei
tm̃ verbum semꝑ cõcipim̃ ℣ Hoc ergo
nõ sedet qm̃ de cõsecrare nos admonet
nõ tm̃ fidei cella grecum saluabit nõ
gladius mihi ꝓsternet nõ minus enim
crebrescentibꝰ districtis sm̃ iudicii die
ꝑcussorẽ demicat & tm̃ simplex mens
mea nõ vult hoc ꝑsonare deserẽ ꝑ eo
tidie ꝑdit in vita ℟ Quod g̃ fres karissimi
quod in eius iudicio dicem̃ sumꝰ qui
ab errore priores sc̃i nr̃i ꝓceptis flectam̃
nec verberibꝰ emendam̃ sed fortasse
ab tacitis secum sibi cogitationibꝰ dicet
℣ Ad hec dñica vita iste piscatorꝭ q̃d
erat quidem dimisit qm̃ pene nr̃ hmõi
℟ Sed hunc ꝓfecto fres karissimi attente
debem̃ pensare & censui / multũ
refugim̃ qm̃ q̃d habet ꝓmd totum dimisit

Certe nos cohibita cū amore possidemꝰ
cor si minime hemꝰ ex desidio ꝑtemꝰ
Signū ꝙ petꝰ ꝙ andreas dimisit ꝙ
breuē cruē desiderio hinc delinquimꝰ
Signū dimisit ꝙm cū re pcessa cruē
cōpescimꝰ remanemꝰ Sc̄ipturis
ꝙ tantū dimissa sūt ꝙte a nō scripturis
cōpesci potuerūt Nemo igit cruē
cū ꝓpositū cōsequit multa relinquisse
apud semet ipm dicit mentitꝰ hmo
mundi coteptores nolo si ꝙ relinqꝫ
nō habeo Signū fuit relinquitis si
desideriū ꝑemus remanebit Scripturꝫ
ꝙ cū nra dnō ꝓlubi ꝑua sufficiūt
cor autē ꝙ non scimꝰ pensat ni ꝑpd
ipse in cor faciat si ex ꝑto affectu
ꝓferat nā si exteriore scimꝰ ꝑpendꝫ
cure sic negociatores nri ꝑpetuam
angloꝝ uitā dnīs retinuerūt ꝙ nam
metalli sūt estimatione ꝓpe pēn
non habet si tm regnū dei tanti habet
quātū habes Salomō nauit zacheo
dnīm ste ꝙ dixit ad mundū ad hoc
ꝑd monaste abstulit restituendo ꝗnq
duplū reseruauit Salomō petro ꝙ
andree dimissis retinuerūt ꝙ nam
Salomō uidue duobꝫ minutis / uidue
alti calice aque frigide Regnū
nrum dei ut dixi habet tm ipse hi
Pensate ꝙ pauca exiguū ꝑd habeꝫ cū
emit ꝑd exiguū cū possidet Sed
fortasse nec calix aque frigide sufficit
qui indigētiꝫ ꝓbant / cruē tnc fiducie

nobis ꝓmittat sermo dominꝰ
Redemptore et cū mundi nato cunctꝫ
celi ostensi sūt qm clamaret ihc
in excelsis deo ꝙ in tra pax hoīb
bone uoluntatis Sancte dei nrīꝫ
oculos mundꝫ est nemo uacuus a
munere si archa cordis sit repleta
bona uoluntate Hinc ꝙ ei psalmiste
dr mi nec sint dei uota tua ꝙ reddā
laudationes tibi Nec si apte dicat
ꝙ si exteriꝫ munera offerenda nō habeo
intra memet ipm tm nemo ꝑd
mi exta tue laudis ipono qr si nra
deuotione nō placeatis Michol quippe offe
deo diuinꝫ uoluntate bona uoluntas
cū bona est sic admissa alteꝫ sicut
nra ꝓmittere sic de ꝓsperitate
ꝓximi sicut de nro ꝓfectu ꝙtuleri
Aliena diripuisse nra crede / aliena
uitia nra deputare amentia non
ꝑt mundi si ꝑt deū diligere inuenit
cruē amando tollerare nulli ꝑd ꝓximi
nō bñ facere nulli ꝑd tibi ꝓsit
ꝙdi desidiosꝫ negligere / necessitati
ꝙtꝫ ꝓximi uires arripere si ꝓdesse
cruē ultra uires uelle Quod ꝙ
ista holocaustꝫ uolumꝰ ꝙ ꝑ
hoc ꝑd deo immolet mi exta cordis
cruē sermo ꝓximi macerat Sed
hoc bone uoluntatis sacrificiū nisi
plene ꝑsoluat nisi mundi hmi
cupiditates ꝓfecte deserat nā ꝑd

m co cõcupiscẽ hoc gẽraldnbꝰ
ꝑmus imdem bidet se cum ꝯ
nobis desit qd alꝰ assequt se
sep mundꝰ a bona uolntate dis
cordat nisi ut hoc mẽte capit
illa discedat ¶ Cum ꝑdicatores sci
ut possẽt ꝓficere ꝓmouꝰ diligẽ
studuerũt m hoc seculo nr amare
nichil unꝰ appetẽ nr cũ appetitu
possidere ¶ quos bene ꝓfectos m
tuemus ait qui sunt isti qui ut
nubes uolant ꝙ pressi cohibe ad se
nestras suas / uidet semꝑ cor
tiena despicẽ mẽte celestibꝰ ꝯ
-tinare uerbis placere mirabilꝰ
cozmisceare se quos a tiemis cõtingis
sed ꝑdicatio ꝙ sublimꝰ uita suspe
dezat hos uolentes put se nubes
appellat ¶ fenestre aut sut oculi
mi ꝙ per quos aer aspirat qd ꝓhi
cõpescit ¶ Cohibe no simplex ẽ
at atq; a malicia fellis alicui / ꝙ
cohibe ꝙ ad fenestras suas sꝫ ꝙ
nichil m hoc mundo cõpescunt
se ora simplicꝰ aspicit ꝙ hoc
si uidẽt ꝛepentinꝰ studio non
trahit ¶ Se cõtra minꝰ se non
cohibe ad fenestras suas ẽ q ad
ea q oculus cõsidit ꝛapime despicio
allelat ¶ Prima ꝙ sacꝰ hyemis bꝫ
undec cepit natalicia celebrare
debem mistꝫ qd colum ¶ Condit
me denotionis obsequiũ mmistꝫ
solẽpnitas mẽtis ¶ Despiciam q hꝫ
sut relicta tẽpalibꝰ mentem eterna
sti aut nodꝰ possimꝰ ꝛdmisce ꝓ
salte no cõpescam / aliena ¶ Si nodꝰ
mens me attedit igne caritatis ꝙ
abundanc sua habeat frenꝰ timoris
ut ꝓuerꝫ sues pressibꝰ begetata de
ab alienoꝝ appetitu cõpescat ꝙ ad
ea cõtẽplanda ꝓducat ¶ per dnm. No
ihm xpm qui unus cũ ꝑe regnat de. ꝫ

¶ Omelia xxxi de eũgelio homo qdã
preparꝫ ꝓficiscens uocauit seruos
suos habuit ea ad ꝓpriũ m lectione sci
solẽnitꝰ

Petrus sci eũgelii sue
ecclesiam solliciter cõ
fidere nos amonet
ne nos qui plenꝰ certꝰ m hoc mundo
ad aspicẽdũ ab auctore mundi
gratiꝫ inde ꝓducamur ¶ Cũ eni
angel dona retributiones certo recipiunt
donoꝝ ¶ Unde ꝙ ad seruiendũ deo
esse humilior atq; ad seruiendũ deo
ꝓuptior ꝓfectꝫ debet cũ ex munꝰ
ꝑsto se obligauerit cũ consequi m
reddendꝫ rationẽ ¶ Ante homo qui
peregre profecturꝰ seruos suos
uocat eos ut ad negotiandũ talenta
pecunie ¶ Post multũ no tẽpus positum
tẽpe exhibitum / bene operantes ꝑ
apportato lucro remunerat seruꝰ no

abens ope torpente dignat. Quis
itaq; iste homo est nisi pegre ppi
cuiat⁹ mihi redemptor noster qui in
se carne sua assumpserat abiit in
celu. Iturus enim longe ppe tria est
que quasi ad peregrina ituris
dni p redemptore nro in celo collocat⁹
Sed homo iste pegre profecturus ser
vis suis bona sua tradidit quia
fidelibz suis bona spualia concessit
Et unicuiq; de suis talenta alii duo
alii uero unu commisit. Quis tam
stulte sensus videlicet unius animus
quisquis adoratis creaturis. Quis igit
talentis domini sensum exponit
sua exponit. Duobz uero intellectus
operis designat. Unus uero talenti
nomine intellectus tui mei designatur
Sed ut unicuiq; suis talenta acceperat
alius suis lucratus est. Et si nonnulli
qui tui uerba et mysteria penetrare
nequeunt. plerumq; tamen pietatis
dicenda recta quasi possunt de ipsis
exercitiis suis accepit. Dum ergo se a carnalis
petulcia a frenetis rex ambitus
atq; a bestialibus uoluptatibz custo
dunt. ab hiis etiam alios admonendo
coperiunt. Et sunt nonnulli qui
quasi duobz talentis ditati intellectu
atq; operatione proficiunt. Sublatale
de literis intelligunt nunc de exercitio
operant. Quis ut intelligendo et ope
rando alius prodiens quasi duplicatum
de negotio lucrum reportat. Qui at
alium suis uel alia duo mihi lucra
uenisse referunt. ut dum uterq;
seruum laudatorem ipse audiat. accepto
talento gemmato. Sed is qui
unum talentum acceperat abiens fo
dit in terra et abscondit pecuniam
dni sui. talentum mihi abscondere
est acceptum ingenium literis actibz
inplicare lucrum spuale non querere
cor a terrenis cogitationibz minime tenere
Sunt nonnulli qui domini uelli
gentiam precipiunt si tm sola scripturis
sti scripta de quibz et ipse dicit
Serpentes sunt ut sapiant mala
bene uti sapere nesciunt. Qui duo
qui talenta commissa bene proficiendo
reddit. ut is qui nunc pro spiritalia
dona tribuit distincte mihi predicto
mercem exponit. is qui acceptum
colendo et quod lucrum de acceptis
reportet pensat. Bonus qui
gemmata talenta retulit a dno
laudat. utq; ad etnam remunerationem
pueniat. cum et hoc dnica dr. Euge
serue bone et fidelis. ut sup pauca
fuisti fidelis. sup multa te constituam
intra in gaudium dni tui. Quamvis
quippe sint bona opera proximis bene
spiritaliter uidenti multa. si tm
fidelis seruus sup multa constituit
qui deuote eis contemptionis molestiam
de etnis gaudiis in illa celesti sede

cra alia studeat intelligere q̃ no. audistis
p̃ alia ex alijs colligerens cra illa
discutiens ex vobismet ipse agite. huc
usq̃ ex p̃dicatoris ore audiuistis/ pgrin
vlo sermõ. qua sẽtẽcia ferunt audiamꝰ
¶ Tollite ab eo talentũ & date ei qui
habet decẽ talenta. oportunum valde
videbat vt cũ a malo seruo vnũ ta
lentũ tollet ei qui duo q̃ qui
quinq̃ talẽta acceperat dicet ¶ Illi ei dari
debent qui nullũ q̃ qui plus habuit
¶ Sed sic semp̃ diximꝰ p quinq̃ talẽta
quinq̃ videlz sensꝰ id est exteriorꝫ scia
designat̃ p duo at intellectꝰ & operis
exp̃mit̃ ¶ plus q̃ habuit qui duo q̃
qui quinq̃ talenta p̃cepit & qui pce
talẽta quinq̃ exteriorẽ administrationẽ
meruit ab intellectu interiorꝫ adhuc
lucrum fuit ¶ Cum q̃ talentũ p̃
intellectũ sufficeret diximꝰ illi dari
debere qui bn exteriora q̃ acceperat
ministrauit ¶ p̃ quitudie ni fallor cerni
mꝰ & pleruꝫ dñi bn ministrant
exteriora q̃ acceperint p admiram gram
ad intellectũ quinq̃ mysteriꝫ p̃duxerit
vt cra de eterna intelligencia possint
qui exteriora fidelit administrant/ quia
cra mox sẽtẽcia subdit omni ei habenti
dabit & habundabit ei aut qui no ht
& q̃ videt hẽre auferet ab eo/ habenti
aut dabit & habundabit ¶ & q̃ quinq̃
creaturarum ht cra dona alia percipit
q̃ q̃ eternitatẽ no ht cra dona q̃
percipisse videbat amicus ¶ Vñ nate
est fides mea vt p hec q̃ agitur ergo
excubiarum custodia vigiletis/ certus
at vera est p amorem dilige me non
& timorem dilige ppter deum quia q̃ q̃
no ht omẽ bonũ amittit ¶ q̃ habet
talentũ q̃ accepit quia & proter
dnam sẽtẽcia mi exteriores tenebras
mittet/ p penã quippe exteriores
tenebras cadet qui p culpã sua spem
mi interiores tenebras cernit & illuc
caritꝰ patit tenebras vicinas qui
hic lumen sustinuit tenebras volu
ptatis ¶ Secundo no est p nullus
poterit ab hac talẽti acceptione seruꝰ
est nullꝰ nisi est qui veracit dicat
talẽtũ nunc accepi ¶ no ẽ vnde
potuit cone cogere/ talẽtũ enim no ic
emulabit cra quippe hor qui q̃ qui
talentũ q̃ vel minimũ acceperit ¶ Alius
enim acceperit intelligencia p̃dicacionis
mysteria dñi ex talẽto/ alius fidem sacra
acceperit exercitacionis talẽti dñi ex reliq
¶ Alius nec interiorꝫ intelligencia nec rei
efficacia acceperit sz tm diligit cra
qua presentia q̃ caret ei in talẽti acce
ptione reprehendit ¶ Alius nec hoc esse
certus est sz tm formidat se fallacia
ad acceptũ ¶ Si q̃ nec ei p diligenciam legis
p talẽti retinere deputat ¶ habens
igit intellectũ emet cetera ne timeat

habens rex affluentiam vigilet ne
a misericordie largitate torpescat
habens artem qua regnet magnopere
studeat ut usu atq; utilitate illius
cum proximo participet habens lapidem
lateri apud dominum dapnacionem pro
retento talento timeat si cum lucret
non apud eum se pauperibus intercedit
Totum quippe ab nostro nummum
nudum venturum exigit quid dedit
ut se de talento suum cum usuris redenti
domino offerre securus sit cum tremore pensat
quotidie quid acceperit Pater namq;
pia mente est ut ille qui pergit proficere
est redeat quasi pergere semper admittit
qui de hac vita migrat natum e longe
discessit / Is profecto requirit ut de ta
lentis usuras ponat qui si alienis
actionibus torpescat de nostro domino si
contulit nos distincti judicat
Consideremus quid accepimus atq;
in cor erogatione vigilemus Multa
nos a spiritali opere mentem impediat
ne si in terra talentum abscondit talenti
dns ad reddendum provocat Pigre
cum servimus / cum pia nudet culpas
examinat talentum de terra levat
qui sunt plerique qui tunc se a terrenis
operibus subtrahunt qui pia per mansionem
indicia ad eternum supplicium trahunt
Inter quos de talento nummi ponendo torpet
vigilemus / ut cum judex ad fenerandum
minime lucrum quod nos sacro fonte
renovet exercuisset

Omelia xxxvi de evangelio cum
binis vel pluribus et hucusque caderet
hinc ad ipsum in basilica bi felicis
confessoris die natalis eius

Audiuit evangelium fra
tres sed aperta est nobis
lectio recitata / sed ne
alienis ipsa eius plasmatio alie for
tasse videat cum sub brevitate tenuis
exiguus quid eius exposito ita resecetur
fiat cognita ut tui servientes non sit
onerosa Cum unus binarius in
binis sit seminis in umbilico testat
dns qui de diabolo ad beatum pop lat
dicens vitis eius in binis eius et for
titudo eius in umbilico beatus eius
principalis qui septem binos binarius
designat cum dns dat suis binos vel
plures Binos cum peregrinus cum
eremus binarius per communia contemp
Sed et minus est malo nonage nisi
cum quisq; studeat bonis operibus
insudare plenius addat et hucusque ut
deneteis Incertus quippe caderet in
manibus teneamus cum plena opa gratie
nris lucis exempla monstremus
de nobis, profecto operibus dns dicat lucet
lux vra coram hominibus ut videant opa

bra bona ꝛc glorificent premiū hmi
spi in celis est ¶ Dno ante fuit que
pulent ꝛc hūlos testimoīe ꝛc hiceruas
tenere vt ꝛc mūdicia sut costitutis in
corpe ꝛc hmūe vntatis in operacōne
¶ redēptoꝛi ꝛc cui nō vnū sñ altero
placē nequaq; p̄t / si at ib spi bona
egit adhuc hmūe ih manenteꝫ
non desert / ant is qui costitute pre
eminet nedū se p bona exēpla et opa
q̄rit nec costitutis gl magnus est sñ
bono ope nec opus bonū est alicui
sñ costitute ¶ Sed ꝛc si vtiusq; agit
testat vt ois ois ille est spe ad etnū
patriā tendat necq; se a vicijs pro
mūdi hmi honestate cōtineat qui et
si qdē bonū agit p honestate retinet
in eis tñ recessōne non dz pmanere
nec p bona opa pfectus mūdi glam
qrē ꝛ trāte spem in redēptoꝛis sui
adiutoiū costituat vñ ꝛc ptinꝰ subdit
¶ Et hoꝛ soles hoīb expectātibz dnm
sm cū reuertat a nuptijs ¶ ad nuptias
quippe dns abiit ꝛc resurgens a
mortuis in celū supna sibi nūtijs
angelos nos homo copulame / qui
tūc reuertit cū nobis pa p iudicij
manifestat ¶ Bene ant de sanctis
expectātibz subdit vt cū venerit
ꝛc pulsauerit cōfesti aperiūt ei / vt
quippe cū ad iudicij apparat / pulsat
uero cū pe p egritudīs molestias
esse morte vicinā designat / cui
cōfesti aperimꝰ si hūc cū amore
suscepimꝰ ¶ aperire cui iudex
pulsanti nō vult qui exire de
corpe trepidat ꝛc vide cui quem
cotempsisse se meminit iudicē
formidat ¶ Cui ant de sua spe
ꝛc operacōe securꝰ est pulsanti
cōfesti aperit ꝛc letꝰ iudicē suscipiet
cui tempꝰ appetitꝰ mortis aduo
nerit de tpe retributionis hylarē
facit ¶ Vñ ꝛc ptinꝰ subdit / beati
sut serui illi quos cū venerit dns
inuenerit vigilantes ¶ vigilat
qui ad aspectū vere hmis nūcios
ostios aptos tenet ¶ vigilat qui
seruat operando qd credit / vigilat
qui a se torporis ꝛc negligētie
tenebras repellit ¶ hinc ꝛc cui
piscis dr / emigrate iusti ꝛc nolite
precare ¶ hinc amos ait hora ē
iā nos de sōno surgē ¶ Sed
venturus dns qd vigilātibz suis
exhibeat subiūgit ¶ Amē dico
vobis qꝫ ꝓmittet se ꝛc faciet illos
discūbē ꝛc trāsiens ministrabit illis
¶ ꝓcingē se. id est ad retributionē
ꝓparat / faciet illos discūbē id est
in etna quiete fouere ¶ discūbē
quippe nrm in regno refici est

dr Altissi⁹ cū est p̄ncipi⁹ reddito⁹
p̄ncipi⁹ ei⁹ reddito⁹ dr̄ p̄ri⁹ p̄ra hom̄
p̄ntē ſr reddit ¶ nō q̄nos dñs bt
cōtinent⁹ tollerat nō cōfusos dntq⁹
dēpnat ¶ Ad q̄rtū rēdū nō nichs mē
defuđe cū q̄rtora dēpna p̄ ſtitudē
ad medi⁹ dđuc̄ bt p̄ her arma ad
ſnā custodia ſnſerat ¶ Ina dr̄ hor⁹ at
ſcitote q̄ſ ſi ſciret p̄fm̄lias q̄na
hora fur ueniret vigilaret vtiq; ſ
nō ſineret pfodi domū ſuā ¶ ep⁹ q̄
p̄mſſa ſilitudie cūa exortus ſub
iſert cū dr ſr vos estote parati q
q̄na hora non putatis filius hom̄
ueniet ¶ Neſcitis cū p̄ familias
fur dom⁹ pfodat q̄ dñs a fm custodia
ſpē dormit ignosse meos ueneno
carnis mē hitatē irrūpit ſr cū
q̄ri dñs dom⁹ ſuā uenit dormitē
uerat q̄ cū ueniens dēpnā ſpē
mine p̄mdat hmōi mores ad ſup
plicū neſcitē rapuit ¶ Fm⁹ enim
resisteret ſi vigilaret q̄ admodū
mōdus q̄ occulto cuiq; rapit p̄
ueniens ei penitēdo occurreret ne
p̄ penitentē pereat ¶ Hora nō bl⁹
dñs n̄r aduerso uolmt nobis esse
ignota bt ſcp posſet cū ſuſpecte
ut dr illā p̄mde nō possum⁹ ad
illā ſn remissione ingredi ¶ Prde
ficis mei m cadaueric mortalitatis
mē mentis oculos frigore uehem⁹
uos pdei p fletu cordis ſ clamore
ſ̄ orōis / cū certe mortis meminer⁹
orbi nolite de tēpalibus uite p
nidenciā meritū cogitare //
terrenaq; rei uos cura nō ag̃at
ſp̄n ſtabo cū eam ſr exigēs moleſ
ei tendat ſ̄ p̄n ſtabo ſ̄ p̄ciosis uestib⁹
ſ̄ duat ¶ Ecce ſ̄ dr ſ̄ d est aliud
nſi uestis corruptibilis ſr uilles
nolite ſ̄ accēde ſ̄ habetis ſed
p̄ud estus ¶ ſ̄ d ei estus ue ſ̄ p̄
idiot dicent⁹ / uere femin est
ſ̄ p̄lis ¶ Si cū femin ſ̄ p̄lis non est
uby fur illi ſ̄ ei ſ̄ hodie celum
nobiscū tr̄sacto anno hi festum
natalicia celebrarent ¶ Ego q̄tū
ſr q̄ualē de penitē uite p̄fessione
cogitabā // ſ̄ subrepente mortis
articulo repente in hmōi ſ̄ p̄mde
uolebant inuenti ſ̄ ſr cū ſ̄
tēpalia ſ̄ cōtrectata q̄ ſtabilit
tenere uidebant amittent // Si
ſ̄ tr̄sacta intuendo ignis hūem
p̄ naturalē uitā in carne
p̄ mortē extinxit in p̄ſentē uitā
femin fruit ¶ ſr igit⁹ momentis
ſuis hore fruam⁹ ignis ficis
exurſ̄ bt in hmōi opis meritū
teneam⁹ // Prudens ſ̄ dr ſapiens
ſalomon dicit / ſ̄ dentis potest
manus tua fieri ſ̄ ſtinus opere
q̄ nec opus nec ratio nec ſcia

net sapiã est apud inferos quo
tu properas ¶ Ppter q̃ & ventura mor
tis tẽpus ignoramus & post morte
operari nõ possumus Sup est vt em
mortẽ tẽpa idulta rapiamus sit
em sit mors ꝓ eñ veñt viat
si ꝓnsp̃ venat sep tribulet

¶ Oncha ppetuꝫ de eñgelio
eñ audietis ꝓlia & sedicones
nolite turbari hec ad ꝓfm̃ ĩ hostiũ
sed maxime martirũ

Adhuc longũs ab
urbe dñs ꝓfectꝰ sum⁹
ne ad redimẽdũ nos
tra diu hora ꝓdiret necesse est vt
ex̃ proficiscer sed eñgli breuior ser
mo ĩsereret ¶ Dñs ac redẽptor
nr̃ peritur⁹ mudi ꝓnuciãs mala
denũciat vt eo mag⁹ ꝓmereãt hẽẽa
que fuerũt ꝓfuta / mag⁹ em lecta
fermẽt sp̃ ꝓnedẽt & nos tollerabili⁹
mudi mala suscipim⁹ si sp̃ hec ꝓ
sũt eligẽ mine minime ¶ Cũ
& em dñs dr eñ audietis ꝓlia
& sedicones nolite turbari optat
primũ hec fieri sz mudũ stare fines
¶ Extensanda sut verba redẽptoris
nr̃i ꝓ sz nos aliud certũ pximos
denũciat bella emgere ad hostes
ꝓmet sedicones nõ ea eñes
vt ꝑ nos videl ĩteriꝰ certũ sz

tribuũ ¶ Aliud nos facer̃ ab hostibus
aliud a suis ꝓfert ¶ Sz hec malis
ꝓnũciẽtibus ex nõ stato fines segnat
admigit dicens surget gens cõtra
gentẽ & regnũ adsz regnũ et ĩe
moty magni erũt ꝓlores & pestilẽcie
& fames & tores ac de celo & signa
magna erũt / vel sicut in ẽbusda
codicibz ĩuenit tores ac de celo et
tẽpestates atq; post subdit & signa
magna erũt ¶ Ultra tribulacõ mltis
tribulacoibz ꝓnunt & p crebro mala
sz ꝓnũt predicit mala ppetua que
segnet & ideo p bella & sedicones
nõ stato fines q̃ nulla debet mala
penetrẽ vt malũ vitet sz fine
minatur ¶ Sed eñ tot signa ꝓtinuo
data sit optet vt ex̃ cõsideracõe bre
uit̃ per singla ꝓsequam⁹ q̃ necesse
est vt alia a celo alia a tra alia ab
elementis alia ab hoibz precedat⁹ //
¶ Surget em surget gens ĩ gentẽ / erit
ptinacia hoim / erũt tremotꝰ
magni p loca / erit respty ne dei
desp ¶ Erũt pestilẽcie erit regũtes
tẽpis & corpis ¶ Erũt fames erit stilatus
tre / tores ac de celo & tẽpestates erit
regnaliũ acriũ / & q̃ ore cõsumãda
sut em cõsumacõe ore ꝓtribuũt
& q̃ nõ eñtia delinq̃mus ĩ eñtia
ferm⁹ ¶ Vt ꝓplent q̃d dicit ꝓphet
p eo orbis tuꝰ cont ĩsensatos //
Dia nãq; q̃ ad vsũ bute accipim⁹

¶ ad vsũ

ad vsū cōtrariū / culpe ſz crimē q̄ ad
vſū p̄mittat̄ i flegmā / ad vſū
nobis vertim⁹ vlciones ¶ Triſtitie
nāt̄ humane gaudia ad vſū vertim⁹
vlciē ſcientiat̄ / p̄ſumacie terre
p̄hibitōē dilegim⁹ / pace ſalutē
corpi reddim⁹ / ni vſū breuē vbi
tabis hndēdā nō ad neceſſitatem
cedim⁹ ſz ad p̄ſentiā itorſum⁹
volūptatis q̄ ſerena bldīmēta
nenis ad amorē nobis ſcientie co
gnitū / tenue delectacōis ¶ Hinc q̄
reſtat vt ſimul nos oīa ſeruent
i ſſt oīa neceſſarie / nīs male cuta
ſeruebit vt ſpd p̄ns in mundo i
colūnes hūanū / grandia poſt de
q̄ cōſtanē ſcientie tornēta //
¶ Hotadū nō .v. dr̄ tonet de celo et
tēpeſtates / cū tēpeſtates hyemales
venire ex ordie tēpi ſolent cū hoc
loco tēpeſtates venire nō p̄dicōis
ſigno p̄dicūt / niſi q̄ eas tēpeſtates
duis venire demōſtrat / q̄ neq̄q̄ā
ordīē tēpi ſeruat / q̄ cū ordinate
venīt ſigī nō ſunt ſz tēpeſtates in
ſigno ſt̄ / q̄ nr̄ q̄q̄ tēpi ſtatutā
cōſiderāt / ſpd nos q̄ncq̄ nīp exptā
ſumꝰ q̄ eſtimat tpe de conſuetudīe
nīs hyemalibꝰ vidim⁹ ¶ Frāte
cruce her nō de iuſticia ſeruētis
ſunt ſz de nūto mūdi p̄ſentis
fructa p̄mioꝝ hoīm p̄mittūtur

cū dr̄ ſz ante hec oīa īſpiet nobis
manꝰ ſuas nec p̄ſcipiet q̄ trāt
vos in ſynagogis ductores ad reges
q̄ p̄ſides ꝓpt nōm meū ac ſi aptē
dicat p̄mus corde homo q̄ poſt
elencta trahant⁹ vt cū rege oīa
cōfundāt q̄ q̄a p̄ retributōē bene
demōſtrat⁹ / nā q̄mꝰ ſpūs mūdi
q̄ ipo ſuo ordīe pendent p̄ſtiones
tū q̄ poſſit ineiens q̄ dignū ſe tunc
cui opp̄mat⁹ īnotēſcat q̄ ſubdit⁹
¶ Ductores ad reges q̄ p̄ſides ꝓpt
nomē meū ¶ Contingit hec vobis
in teſtiō / in teſtimoniū vidēti q̄oꝝ
nīs cor q̄m ant̄ p̄ſcīdo martires
mortes īferūt ant̄ vidēdo nō īmitat⁹
aptē q̄ nīpe p̄ſtoꝝ bonis i admixtōē
eſt malis in teſtiō vt nūc p̄ſ
ſū q̄enſacōē p̄cant vñ electi q̄ꝰ
cupiūt vt vinat ¶ Sed ꝑditis tot
ſtrūbꝰ timoꝝ poſſē i firmoꝝ cōſo
atiꝰ ideo cōſolatio admiſcet cū p̄mi
ſubiūgit p̄mte q̄ in cordibꝰ vrīs
nō p̄meditatꝰ q̄ diuinadi mēdātis
¶ Ego enī dabo vobis os q̄ ſapiam
cui nō poſſūt reſiſtere q̄ dicē omnes
aduſarii vri ¶ ac ſi aptē mēbris
ſuis i firmatis dicat nolite terreri
relicte p̄mueſce // vos ad certamē
accedite ſi ego p̄dicor vos vlr edit⁹
ſi ego ſū q̄m lapides ¶ Reſpuit [redacted]
tradēmi aūt a p̄entibꝰ q̄ fr̄ibꝰ et

cogitatus sit animas et mortē ex vobis
afficient ¶ minorē dolorē mala ingerūt
q̄ ab extraneis inferūt² plus nō mi
nabis ea tormenta semmit que ab
illis patim̄ de quor meritibus
p̄sumebam ¶ sit dñs dāpno corpis
mala nos cruciāt amisse caritat⁹
hmt est enim q̄ de pdā traditore suo
dnō p̄ psalmista dr et pdē si inimi
cus meus maledixisset mi vtiq; absc̄ondisse
me forsitā ab eo / et si ts qui oderat
me sup me magna locutꝰ fuisset
supportassē vtiq; / tu vō hō unanimis
dux meus et notus meus ¶ Qui simul
mecū dulces capiebas cibos i domo
dei ambulabamus cū cōsensu ¶ Et
quidē homo pacis mee in q̄ sperabā
qui edebat panes meos ampliauit
adūsū me supplantatiōnē ac si traditor
suus aptis verbis dicat tm̄ ingressionē
q̄ tanto grauius ptulī q̄to hmōi ab
eo qui meus ee videbat² sensi ¶ Cōs
tat² electi si summa capitis membra sit²
capnt quasi simul i passionibus segt²
vt quos adūsarios in sua morte
sensuat de quor vita p̄sumebant
et tanto eis cessant merita
q̄to eis virtus bonū p̄fuit q̄ alienū
dāpno cruciatū ¶ Sed et dicta sunt
que p̄dicūt² de affluentia mortis pacis
cōsolatio subdit² de grandio premio
cū dr capilli de capite vro nō pibit
¶ Omnes fres et credo ipsa dolet capilli
mas non dolet aut q̄ maturubus
suus capilli de capite vro nō pibit
videl aptē dicens / cur timetis ne pat
p̄ ipsum dolet qui et illud in vobis
prie nō p̄t p̄ morsu non dolet ¶ Sept̄
in patientia vra possidebitis mas
vras ¶ Iudicio possessio nec i virtute
patie ponit² / et quidq; omni custos
virtutū patia est / q̄ patiam nemo
possidem⁹ nasi mag⁹ et dñs nobis
ipse dicit discam⁹ hoc quem sequi
possidē p̄ summ⁹ ¶ Patientia nō est
aliena mala equanimit⁹ pacti cōt
ēn quasi qui mala irrogat nullo
dolore mordet ¶ nā qui sic patiens
mala portat vt in tristi dolent et
tēp⁹ dignc retributionis quesat patiās
nō exhibet si ostendit ¶ Septm e enim
¶ Caritas patiens est benigna est //
patiens nāq; est vt aliena mala tol
leret benigna nō est vt quos eruam
quos portem amet ¶ Hmt nāq; per
sonet quem veritas dr diligite inimicos
vros benefacite his qui vos oderūt / orate
et p̄ calumpniantibus et calumpniatibus vobis //
Unde nāq; est cora deo diligē et vti
quasi est cora hoibus adūsarios tollere
et hoc solū deo sacrificiū offerre p̄ quem
ei⁹ ostiolo nō alterius boni opis flamma
cruciatus accendit ¶ Secudū nō e q̄
plerūq; ideo patientes videmur et
retribuere mala nō possimus sed
quia oderūt malū nō retribuit quia

nasmaq̃ lælet ꝓuel dubio ut ꝑdqz
patiens no est qz patia no ostẽ
sione mſrit2 ſz m corde ¶ ꝑ ipacie
at bniñ ipa bnitetñ mitire dnina
dissipat2 / ſeptñ naq̃ est dctina bnj
ꝑ patiam nosrit2 / tuto g9 qmſq̃ mnj
ostendit2 dctus ꝙto cõmict2 mnj
patiens ¶ naq̃ em ꝑ bexacit bona
dcendo ꝛpendẽ / ſi bmodo nesciat cj
mnit9 alena mala tollerare / qnato
em culmẽ bitq̃ pacie pollcat mrſn
ſalomo idicat dicens ¶ melior est
patiens biro forti / qz qm dnatrz
no ſno expugnatore bbñ // mnor
est g9 victoria bibus expugnare qz
extra ſnt qm bmerit2 / manq̃ at est
qđ ꝑ patiam bicit2 qz ipe ese cõm
ſingat2 qz semet ipm ſubmet ipi
ſubicit qm em pacia m humilitate tol
lerancia ſternit ¶ Deinđ no est q
plerisq̃ enemice pacietibz solet ut o
quidẽ tẽpore quo adusa paciẽtie
vel cõmuelas audiñt mllo dolore
pulsent2 qz suc patiam exhibeat ut
custodne cria cordis mocciã cruet
ſz cũ post paulũ hoc ipa q ꝑtu
lerit ad memoriã reuocãt igne
vehemẽtiſſi doloris istiguit2 exqñ
vlcionis iꝑmitñ qz nũ ſuctudne
qua tollerantes qua habuerit in
retrahat sua senect ꝓt dmdietes
ꝑdñt ¶ Caldq̃ naq̃ adusarq̃ bellu
q̃ duos monit. bñ vidz iflamas
qz cõmuelas ꝓt iferat / alteñ no
ꝓuocans ut cõmuelas lesq̃ reddat
ſz qm emis ꝙ victor extitit qñc
ad ꝓficiedas cõmuelas cõmonet
q̃ en aq̃ acñs dolet qñc ad reddedas
imicas cõmonẽ no potuit ¶ Vñ
fit qz tota se virtute q̃ en exigit
qñc cõmuelas fortit ꝑtulisse cõ
fidebat / qñc qz cõmonẽ no potuit
Vñ fit qz tota se virtute q̃ en exigat
qñc cõmuelas fortit ꝑtulisse cõfidat
qñc qz cõmonẽ i ipa imicaq̃ pa
lecone no potuit ab opto certaqñc
iteri recedens m secreta cogitacõe
deceptionis tẽpus mẽmorat ¶ qz qz
publico bello pdidit ad exhibedas
exultc i sudibus exercdescat qnetis
naq̃ ꝙ tẽpe ad victorias animi
redit qz vel dapna rey vel imicaq̃
ꝑcula ad memoriã reducit cruce
q̃ sibi illata snt vehemẽt9 exagitus
fuisse intollerabilia ondit ¶ Et q̃ escetq̃
animi tuto furore cõmebat ut qñ
q̃ vir patiens ille se expauimit
tollerasse cruã post victoriã captiuq̃
erudescat se qz no reddidisse cõmue
lias doleat qz deteriora inde ſi occasio
plicet2 optat ¶ Multq̃ g9 snt selecti mſi
hnis q̃ ꝑ fortitudiẽ i capo victores
snt ſz ꝑ negligẽtia postmodũ mit
vrbis clastra crepuit2 qnibz isti
snt selecti mſi hnis quos rerum
gracius lãgor a vita no subtrahit
ſz vemens lemũ redima febris erudit
¶ Ille g9 bexacit9 patiam sernat q̃
et ad tẽp9 alena mala ſn dolore
tollerat / qz hoc inde retractans

ptenlisse se talia cōsidet & equlent
ne homī pace quietis tpe pereat
ip̄e m̄ ptmbacomulz enstadit ¶ Ista
hr natale martiris hodierna die
colim⁹ fiet nec nēgz a vtute
ei⁹ pacie et tmicie et trancos delez
si cū admīte nos dñe vtute
pacie cōsecrare cōtēdim⁹ & m
pace eccle vnim⁹ & tm martirū
palmā teneam⁹ dno quippe suū mar
tirū gnā vnū m corpe alind i mēte
simul & actione ¶ Stat⁹ esse mar
tires possim⁹ cera si m̄ mallo fio
penerendū tmcadem⁹ ¶ mors ipse
a psentore martirū i aperto ope
est / ferre nō cōtmelias / odiēte
diligē martirū ē i occulto cognita
cōne / nā & pr dno sut martirū gnā
vnū i occulto ope alind i publico
testat⁹ veritas q̄ zebedei filios
requirit dicens postea bibē calicē
quē ego bibitur⁹ sm ¶ Cui ei ptim⁹
rndēre possim⁹ illico dns rndit
dicens ¶ calicē quidē meū bibetis /
ip̄e em̄ p calicē nisi dolore passionis
accipim⁹ deipo ate dic⁹ patez si
fieri p̄t trāseat a me calix iste &
zebedei filii id est iacobi & johēs
non vtiq⁹ p martirū obtinbunt &
tm q̄ vtiq⁹ calicē bibere cndēnat
¶ Johēs quasi negnā p martirū
vita sumit si tm martir existit
& passione spūs no suscepit ni
corpe seruauit m mētē ¶ Et nos g⁹
hor exēplo sm petro ee martires possim⁹
si pacem habeam⁹ m eccā cnstadim⁹
¶ Non alisse arbitros fides hanssit
si vnū nobis exēplū seruādo pacē
ad edificatōne lagnet ¶ Sunt quidā
dieb⁹ nr̄is stephē noue p martiriū
q̄ zelum me vehis memor cōstituit
vn valde sed pacie vtute sigillatis &
simplicit mētis q̄m illis nocent ei⁹ q̄
vel vita vel obitū nocuit ¶ Erat at
hym⁹ magne rustice si dom⁹ vita / hoc
p amore celestis patrie cuncta despicat
possidē ad m̄ hor mūdo frugi erat
timulz frugi erat hominū celebris
ac plurimis ozonis itemq⁹ erat
vtq⁹ tm pacie m̄ eo vehemēt⁹ exte
nerat ita vt eū sibi amicū crederet
q̄m sibi ad molestie rezogasset red
debut cōtumelie grauis si quid m̄ pa
tua ropia dignū fuisset illatū
hoc maximū lucrū putabat / omnes
nos admirant⁹ nil aliud q̄ admirand⁹
estimabat ¶ Hinc cū dies mortis est
& egredi de corpe vrgerent cōmenerat
mihi vt tā sce nāe de hoc mundo rece
dendi suos quos cōsecuti ¶ Cui
cetera lectio ei⁹ hui⁹ q̄ cōmendat omnē
assistet alia corporis actus ingredientē
angelos videre si omnē q̄ aderat
ita vehementissi⁹ timor ptulit vt mihi
egredienti sed illa cui illic stare po
tuissent / & hm g⁹ q̄m videret &

hm ꝑm om̃o nr̃ vidꝛat omis hmo
timore pcussi ꝙ tuti fugerent / mlt̃
ꝯ illi assiste illo moriente potuit
pensare gr̃ fuit opꝰ dei ꝙd tuc
ꝑm desiry pdey venturꝰ ē ¶ Sic
assistentes cernit ꝑm ꝙ ratꝰ ē ꝙ venit
remunerꝰ / aut ꝙ saltꝰ timuit ꝙ
eñ videꝰ potuerit ¶ Sic sic mentes
pñtem ſtruant ꝙ ꝑm videꝰ no pot̃
¶ Ter fuit hereſſi⁹ ſeruato dño ꝙ
extaſtica pace pace ad quam hmoi
retributiõis culmẽ ꝑuenit ꝙd
hmoi ſumꝰ cõditor ihc̃ reddit de quo
nobis tꝛiplam ꝙd de quo nobis tꝛia
plam m̃ dic eñ exit ꝙ fons motꝰ
¶ Rubꝛ hmoi credim⁹ miſi ſcã mtꝛi
ſuã ꝑ ſuã ꝙ teſtamentis corpꝰ ꝙz
octies beatꝰ ſpiritꝰ ꝙz ſtruit ee ſuſceptũ
¶ Nullo iſto gladio pcuſſo corruit
ꝙz tꝛi coronã pacis quã i mente tenuit
m̃ exꝓſſione pcepit ¶ Probam⁹ ꝙ
tuꝛdie verũ eſſe ꝙd ante nos dixit ē
ꝙz ſcã ecclia floꝛibꝰ plena
habet m̃ pace lilia m̃ bello roſas
¶ Decedñ ꝓtea eſt ay tꝛiꝝ modꝰ
hmoi pacis exꝓſſꝰ ſolet / alia nãq
ſt̃ ꝙ adeo alia ꝙ ab antiquo adniſſo
alia ꝙ a ꝓximis ſuſtinem⁹ / ex ꝓximo
nãq ꝓſecutiões dãpna ꝙz cõtumelias
ab exteꝛno aut adniſſa tem
ꝓtamꝛa / adeo ut flagella tollerat
¶ Tꝛiꝝ m̃ oꝛibꝰ hmoi tꝛibꝰ modis hmoi
lanꝰ octo ſemet ꝓtim dꝛ meꝛet
exteriꝰ ne contra mala ꝙ ꝑꝛ
tractat ad retributiõe mali ne ꝙ
ꝛeptamꝛa adniſam ſed ꝛecta ad
dilectiõe vel cõſenſu dilecti ne ꝙ fla
gella tollerem⁹ / ſ⁹ m̃ oꝛbꝰ tꝛibꝰ
oꝛificis ad exꝓſſiõ ꝓꝛeat mi
mmzacõis ¶ Poſſet eñ adniſam
hmoi ꝙ mentis mea ꝙz it̃ ꝛepta
eñ adlectiõe actꝰ conſenſꝰ non
tꝛahit ꝙz mier cõtumelias ꝙ
cuſtodit ab odio ꝙz mꝰ flagella dei
cõpeſcit a mmzmzacõe uel hoc
agentes retribm nobis ꝓſentia
bona ꝛepmeam⁹ ¶ Ma ꝓ labꝛe pacis
bona ſperanda ſint ſeꝛpꝛetꝰ huic
vt tñc ꝓmiſſi ꝛei laboꝛis ꝛepiat
ꝙ oꝛis ꝓ labꝛe finditꝰ ceſſat vñ
ꝙz p pſalmiſta dꝛ no i fine erit
oblmio pꝛomiſſi pacis pꝛemiſſi
non pibit m̃ fine ¶ Ne ſi eñ
periſſe pꝛeterita pmiſſa ꝛetributiõe
eñ mlt̃ pilla m̃ hac vita humiliꝰ
ꝛecopeſat ſ⁹ pacis pmiſſa i fine
non petit ꝙz tñc eñ ꝙd pꝛepit
eñ ſimul oña laboꝛioſa tꝛiumꝛat
¶ Ter mitte ꝙ fuit m̃ mente pacis
eñ ꝙ eñ ꝛei exigit exꝛtꝛte ꝛepetit
mlt̃ vñ ad odñ ꝙ cõtume
liosa verba cõmonerat / milla pati
entiã ꝛei dãpna ꝓmittit ¶ Si eñ
finis mitte mũdana dona ꝓmiſſis
dãpna ꝛei tꝛiſtitiã ꝙz ama non
pmittꝰ ¶ Si etñe ꝛetributiõe ꝙd
cõpaſſiõis de ꝛepali miꝛia non
doletis ¶ tollerate ꝙ adniſamꝰ bꝛeꝰ

Sed ut fides diligite quos tollerastis
etna spina p̄ diuinis tēpalibus
spite nec quisq; hm̄ sua se liēa
tibi hanc ipiere posse cōfidat si
obtuerit ḡnib; ut ipe hanc opm
ipetrat ipfiet / ꝛ seqūs ut petentes
libenter quandiat qm̄ hoc petitur
largiri qd̄ iubet cū cōtinue pul
satur in pce. cōtrite oportunitatē
in tēptatōne Cp̄ dñm, ꝛpm̄ dñm
nr̄m qui cū eo bnit ꝛ regnat
deꝰ i bnitate spūs scī p̄ oīa scla. f.l.

Comedia xxxvm de euāgelio / si
quis bnle post me uenire / hinc
ad ipm̄ in basilica scōr̄ martiū
ꝛ martinum

Dña dns ac re/
demptor nr̄ noīe
homo uenit in
mundū nouā prepte dedit mūdo
uite exēplū in bonis emēdē
dā rectitudē opposuit nouitatis fuce
Quid enī uetus ꝛ cernuus homo
nouat nisi sua rectitudē aliena rapere
si posset cōpisce si non posset
Sed celestis medicus singulis q̄busq;
uicijs obuiādo adhibet medicinā
Nam sicut ante medicinā calida
frigidis ꝛ frigida calidis cōtrāria
ita dns nr̄ ihc̄ oppositis medi/
camēta peccatis ut hebetudini cū
tumentē tenacibus largitatē retendis
mansuetudinē ꝛ elatus perpetet humilē
Certe cū se sepibus nouis muniuit
ppriet dnic̄ nisi ut renūciauit ob
que possidet nō p̄ nice ꝛ desertis
ac si ayte diceat qm̄ p̄ bonū beteri aliena
cōtemptatis p nouo cōuersationis studiū
celā uitā largimur Quid nō in hac lectōe
dicat audiamus / qm̄ bnle p̄ me uenire
abneget semet ipm̄ Ihs dī ut abnegēt
nūa hic dī ut abnegetur nos / ꝛ fortasse
laboriosū nō est hoīm relinquere sua sed
valde laboriosū est relinq̄re semet ipm̄
qui quippe est abnegare qd̄ hī valde
cum multū ē abnegare qd̄ ē / ad se ante
nobis uenientibus dns precepit ut renūciem
mus / ꝛ qb̄ ad fidei agonē uenim
tractāmē q̄ malignus spūs summus
Nichil enī malignū spūs in hoc mūdo
ipī possidet Mundi q̄ cū mūdo tractat
detrimēta nā si uestitus q̄ cū mūdo tract
cuiq; ad tēa deferat ꝛ hī ut tenaciter
Quid enī sunt tēna oīa nisi qdā corpis
admicta qui q̄ ḡ dyabolū ad ēternē
pperat uestimēta abiciat ne suberibat
nichil in hoc mūdo amādo possidet
nullas rei habenis delectationes rapiat
ne unde ad notū tegut ad cōsū ide
teneat Nec tū sufficit nūa relinq̄re
nisi relinquam⁹ ꝛ nos qd̄ ē ip
dicim⁹ relinq̄mus ꝛ nos ipos relinq̄m⁹
quo ibim⁹ ex nos luc quis est qui
uidit si se desernt Si aliud simul p
patrē lapsi aliud p natūl cōditi / aliud
qd̄ fuim⁹ aliud qd̄ futuri sum⁹ / Reliqm⁹

nosmet ipos qualis pretendo nos
ferrum? et manicamus nosmet ipi alleg
p gram sci spus? Erat et cum ds simplus
sint si cons? ad ypm humiliet frm e semet
ipm relinquat Si humanos? qm sat?
ad cotmcia vra mittit abnegamus
vtq? ds sint / si amas? ass? adhuc jam
desint et largit? dedisset ppa si p?nus
aliena rapiebat / genal dubio semet ipm
relinq?t / ipe qudē e p natu? sz nō e ipe
p malicia Hinc cum scptis e / vte ipos
et nō erut / cons? nat? ipi nō erut non
qz omes nō erut in ecclia / sz scalz non
erut i ipietatis culpa Tuc cū nosmet
ipos relinquimus / et nosmet ipos abnegam?
cū dicim? qd p veritate sum? et ad
hor mitim? qz p nomtate veram? ||
Pensem? quo mo se petrus abnegauerit
qm dicebat homo ego ihū nō ego / extitit?
cum fuat semes alle pscriptor et hnic
capiat pdictor prius / si cum ipe esset
prius profecto nō erat sz qm se hominē
denegat dicat hm e. p scm liber p dictum
libertatis clamans petrus subdit hmt
vero in me xps / ac si aptius diceret ego
jdē a memet ipo extraneo? sm qz carnale
non homo sz tm ecclesiale mortuq? nō sm qz
in xpo spirituale homo / dicat qz veritas
Qui qs vult p? me hominē abnegat
semet ipm et mitt? qs a semet ipo dissidat
ad cm qui sup ipm e nō oppugnat nec
valet apphendē qd vlt ipm est si nescit
mattheū qd est Hinc olim plantē
fin?pauit? ut proficiat atq? ut ita dix?
extenderet? ut crescat / sic rex semet
in tpe admissione deffleuit et in reparatē
sm gnis ubertas assurgit Cum cum
videt? p?dixisse qd erat et ide cum
pnū apparere hor qd nō erat Sed
ja? qm se a veritate abnegat existēde
ei ut ita? sint in quib? crescat / nā
cū dubiū e qui vult p? me hominē
abnegat semet ipm petrus? addunt
tollat crucē suā cotidie et sequatur
me duobus cum modis crucē tollit? cū
aut p abstinētiā affligit? cor? aut p
cōpassionē pxi afflegit? animū /
pensem? qualit? utraq? nr? petrus
crucē suā tulerat si dicebat crucifigo
cor? meū et in fermentū redigo ne
forte cū alios p?dicauerit ipe reprobus
efficiar Tute in afflictōe corporis an
dimus? crucē ceteris / audiam?
nūc in cōpassione pxi crucē nr?
Sequat eum / qui? infirmat? et ego non
infirmor qui? scandalizat? et ego nō uror
perfect? quippe p?dictor ut exceptū
docet abstinere ante crucē portalet
in corpe / et qz in se trahebat dēpnā
infirmitatis aliene crucē portebat
corde Si qz nr? vitiis qdā bona
nr? sint dicendū nobis e. p hoc
abstinere ceteros et p obsidat cōpas
sione? nr? / Quicumq? nō abstinuerit
ceteris nimiū lucra ille obsidet
qz dū tentatus in corpe dū patiet
in hoc non respirat? vbi? patefacta
loquat Sect tuto scelus? furor? fudit?

si hunc quasi vulnerem cognouit spiritus
medicamentum cum dixit. Nunc
erubuerit et nouos sermones huic
filij horis erubescet cum venit in maie
state sua et pristi et scis angelos. Qui
erit mihi apud se homines dicit. nos
ita deum et sermones eius non erubescimus
et apta cum hoc psitemur. Nimis igit
rndeo qui in hac plebe xpiana sunt
nonnulli qui xpm ideo confitentur et
cristos xpianos esse asserunt. nisi si
nomine xpi in tanta hodie gta non
esset tot professores xpi certa non
haberet. Nec ig ad plenam fidei vor
sufficit professionis quia defendit a
verecundia professio gaudet. Est tm
vbi se aliqs interrogret. vt in confessione
xpi verecundia glet. si no ita nomine eius
erubescat si plene ventre mentis humanum
pudore subdidit. Certe cum psecutiones
tepe erubescere poterant fideles sustinentes
multa de dignitatibus dei verbis
afflicti. pacis aut tepe et hec a nris
psecutionibus desunt. ne aliud vbi offendat
nobis verecundia sepe a primis despici
dedignemur. inuitas vbi tollerari. si
contingat iuxta forte esse cum pigritia
erubescamus. pares satisfacere. Non ergo
eternale dni hui vite gtam meruit
humilitate resumit et placentia ipe homo
qui nascit discordem sibi reconciliari
appetit. Et ne ad satisfactionem prior
erubescat. pensemus fratres vt
videamus si quis peccat nre pmissionis actoris
Et cum membra sumus corporis sui. inuitus
cum eo conculcamus debemus. Quod nanq
ad nre eruditionis exemplu paululum
egressus predicatore dixi. ipo xpo legatione
fungimur. tanq deo exhortante per nos
obsecramus. pro xpo reconciliamini deo
Certe nos et deum discordia pcedo
fecimus. et tm ad nos dei suos legatos
pro nobis vt nos xpi qui precamur
ad preces dei rogati veniamus. Erubescat
ergo hmana superbia confidat quis ois si no
satisfecerat pro xpo qui post culpa
nram vt ei reconciliari debeamus et ipe
qui offensus est legatus inuicem nobis
obsecrat deus. Sequit dico autem
vobis vere sunt hic aliqui stantes
qui no gustabunt mortem donec
videant regnum dei. Regnum dei
fides humana. no sep ni sacro eloquio
venturum regnum dicit. Et nonnulli
psentem ecclam vocat. Cui septem est
numerus filij horis angelos suos et
colligent ois scandala de regno eius
Ni illo quippe regno scandala non
erunt. vbi profecto reprobi no admittent
Quo videlicet exemplo colligit. qui hoc loco
regnum dei quia ecclam vocat. et nonnulli
ex discipulis vsq adeo in corpe christi
erant vt ecclam dei constituta conspicere
et in mundi huius gtam ecclie consolatoria
promissione nre dicit sicut quida de
hic stantibus qui no gustabunt mortem
donec videant regnum dei. Sed cum certe
dns sublecturus mortis precipua crederet
quod necessarium fuit vt ad hanc
subito promissionem veniret. qd est

Esto q̄ fecē hactenꝰ in causa defen-
ctionis q̄ cū destructo pdicto hēte
patronos fratres hos in die tribꝰ tronis
illis defensores adhibeat. Certe si apud
pdictū magistrū pdicte causa habet
vim esset die crastino letulande toty
hodierno die in cogitatione duceret
patronū vere fraternitatis precet nul-
lus q̄ probis egeat vt apud tantū
iudicē sibi defensor desit. Certe
discretꝰ iudex deus venturus est tan-
tis angelis archangelis q̄ cōsilii tui
adhibet in illo cōtentu causa tue de-
fentionis q̄ tui nos patronos nō q̄ra
quos tue defensores habeamus. Assint
defensores nri sci martires rogent
habeāt alii vt ita dicā sint vt sint
hos q̄ adiutores vie cōmis q̄runt
hos pretores vri regis incunt q̄
ne primi pretores debeat rogari vult
q̄ ipse qui iudicat. Dum q̄ tu longo tempo
cōmorat tua q̄ tui ad meam expectent
sic at nos q̄ mea cui reforent vt nullo
modo negligenter reddat. Sic pa-
tria nō pbent vt mens ad spūalia non
grauat. q̄ si pfunctis metuimus
q̄ metuentes spernem q̄ cum regnū
cum adeptum sumꝰ pdā timor et
regnat q̄ ois sclꝰ sclos fugien

Cōmelia xxxvb de eunūchis qui se
ipsos castrauerunt propter regnum celorum

Si qs
venit ad me q̄ non odit patrem suum et
matrem adhuc autem q̄ animā suā non
pt mei esse discipulus habitus ad pfectū ihūsalē
sancti scilestium

Si considerem⁹ fres karissimi
q̄ q̄nta sint que nobis
promittunt in celis valeamus
animo q̄ hic habent metus
tenuia nāq; sua sunt que felicitatis
capacem pondus est non subsidium
temporalis vite eterne vite capa-
cem q̄ pena dicenda est q̄ vita. Spes
eni quotidiani defectus corruptionis
id aliud est q̄ quā gloriosa mortis
q̄ nisi ante lingua deficit vel ipsa intellectus
cogitare sufficit illa sunt que oculus non vidit
q̄ nata sunt gaudia angelorum chorus ciuis
cū beatissimis spiritibus xpi conditoris
assistit pnte deo vultu eterne ciuitatis
hinc videre nullo mortis metu affici
corruptionis pnitus minui letum. Sed
ad hec audita videamus anime qua q̄
illuc empti assistit ubi se speret fine
fine gaudia. Si ad magna premia
premii nō pt nisi p magnos labores
ven q̄ pauli egregii pdicatoris dt non
coronabit nisi qui legitime certauit
Delectent q̄ mētē magnitudo premiorū
si nō detorreat certamine laborem. Ven
q̄ ad se vementibus verbis dicit si qs
venit ad me q̄ nō odit patrem suum et
matrem suam q̄ uxore q̄ filios q̄ fres et
sorores adhuc aut q̄ animā suā nō pt
mei esse discipulus. Sed cuncti libet
quo mō pretereā q̄ euangelii ppositores
permittit adisse qui iubent q̄ nuptias
diligere. q̄ certe de uxore venturus dt q̄d
deo cōiungit homo nō separet q̄ paulꝰ
dicit uxores diligite uxores inquit sicut

et ꝓpꝰ eam/ Cete discipuli vxore
diligendi ꝑdicat eꝝ magr dicat qm
vxore no odit no ꝑt mey ee discipl⁹
/ mgr aliud predicat aliud ꝓpo
clamat/ an simul ꝛ odisse possim⁹ et
diligẽ ¶ Sed si vnꝰ ꝓcepti ꝓpdmꝰ
vtriusq; agẽ ꝑ discretionẽ valemus
vt eos qm nobis ceteris cõmotione
cõmuni simus ꝛ quos ꝓximos nomine
diligamus ꝛ quos odisse nos in via
dei patrime odiendo ꝛ fugiendo necesse
/ quasi cum ꝓdmo diligat qm eternalit
serpens dñi prema nobis ingerit non
audit ¶ Vt at dns demostraret hoc
ergo ꝓximos odio no de affectione
predẽ sꝫ de caritate addit ꝓtinus dicens
Nisi quis ante ꝛ eam suã / odisse utiq;
ꝓpter ꝓximos odisse ꝛ eam matrem
¶ Constat ꝫ ꝛ eam odio debet odisse ꝓpter
qm sic eam odit sicut semet ipm / hoc
ꝛ eam dei eam matrem odium
¶ Cui eam eternalibꝫ desiderio non
accesserimꝰ eam ejꝰ appetitu fragilem
ꝛ ejꝰ voluptatibꝫ retinetam⁹ que
ꝫ cotepta ad malefic⁹ ducit⁹ quasi
ꝓdmo amat ¶ sꝫ sic sue mortis
exhibere ꝓximis mis odio discretione
debem⁹ vt in eis ꝛ diligam⁹ ꝙd sint
ꝛ habeam⁹ odio qd in dei nobis utile
subsistit ¶ Certe dñi pauly ꝓsolutio
ꝓfecit, ꝑtim argumꝰ ꝓcul alij applicet
sensꝰ ꝫ pudiꝫ allegamꝰ dicens vnꝰ
enim hoc ꝓximo est sic allegabit in
verbo sꝫ is qui ꝓficere eam suã odit
dicebat ego in solo allegoria sꝫ ꝛmoꝝ
in verbo pretaꝝ sit ꝓ more dñi ihu
net fratrem suum mea ꝓfectore ꝓximus
¶ Certe qui no⁹ suum fratrem mundo odisse
ꝓnus odiens amabat qui impetrat
ꝑ dnm ihm mortis tradẽ vt hanc ad vitã
de pretaꝝ morte instrueret ¶ Ab hac ꝓ
discretione adhuc mihi tractandus formꝰ ad
odium ꝓximi ¶ Quectum quidẽ in hoc
mundo odiosum sꝫ in vita christo non
amat certa ꝓximus / est qui eum ꝫ
etiam corripiat in ea que aggreditur
certa dei ejꝰ ꝓximi ejꝰ
vxore ejꝰ filios ejꝰ cognatos ejusq;
semet ipm facere debet vt eo vehem⁹
cognoscat deꝰ quo in eis certa nemine
recognoscat ¶ Multi mali est ꝑ eternales
affectꝰ retentione metus diuiciarum eis
ꝫ acie obscurat quos in negligẽ negligos
patrum⁹ si eos ꝓmisso teneamus / medi
ꝫ sunt ꝓpter quos expendada est creatoꝝ ois
ꝛ ꝓximis ꝛ ejꝰ meis ne in ꝓcede creat⁹
ad deꝰ amore flectendi ¶ Demum ante
ut eis de tua phisica arcta dñs ad tua
israelitica redirat plenitudo simplicitate
ꝛ lucte plenitudo scientie sunt ꝙ fere fuisse
memorat ꝓpter filios clausernt dñs
¶ Et scptꝝ est ¶ Venit aut iudeus lucte
ꝑ via que ducit bethsamus duo utique
gradiebant ꝑgentes ꝛ murmurantes et
no declinabat in ad dexteꝝ in ad sinistra
¶ Quid igit lucas nisi fideles quosq; in
certa designat / qui dñi facti eloquia ꝓpter
cõsidunt quasi simplicitate arcta dñi potuit
de quibꝫ hoc certe est notandi ꝙ fuisse
fere memorat ꝛ plenius sꝫ qui in mundi
transire possit sortis eternalibꝫ affectibꝫ
ligantur ¶ non declinat a recto ꝓpter

qui arche dei portat in mēte ¶ Tere
re cum ~~luce~~ luce bethsamites gaudet
bethsamites quippe domū solis dicit
¶ Et ait. Vobis ante q̄ pereatis
dei oracula sol prestrice ¶ Dignū
ad etim solis hitacōne tendim⁹
dignū p̄fecto est ut de dei ira nec p
carnalib⁹ affectib⁹ nos deducam⁹
¶ Tota cū ira pensandū est q̄
ira dei planctu suppone petat
re gemitū dent ab ētimis mugitu
re tri de ruine nō defleant gressu
¶ Hec nimirū p̄dicatores dei sic
fidelis quilibet ee nre sorori eccle
debent ut cōpatiant⁹ p̄ximis p
caritate re tri de hac dei nō quos
bitent p̄ cōpassione ¶ Hec nr̄m nō
nec odiū qualē exhibere debent
vitas subdendo manifestat dicens
qui nō hēmlat crucē suā re veni
post me non potest meus esse di
scipl⁹ ¶ Crux quippe a crucigāte de
re duobꝫ modis crucē dm hēmlam⁹
cū aut p̄ abstinētia carnis affligim⁹
aut p̄ cōpassione p̄ximi necessi
tē illi⁹ nām ee putam⁹ qui ei debitē
exhibet nī aliena necessitate cōe
portat nī mētis ¶ Decedū nō est
ei⁹ sut nonnulli qui carnis absti
nētia nō p̄dest si p̄ximis gra ei⁹
habent re sunt plerūq; q̄ cōpassiōis
p̄ximi nō spiritale sed carnale
p̄pendūt. Ut cū nō ad virtutē
sed ad culpā nutriendo ad culpā foueāt
hūi utiq; crucē quā debet ferre
sed dmō nō sequit ¶ Qui vult esse qđ
hēmlat dicit qui non hēmlat crucē suā
re venit post me nō p̄t meus ee discipl⁹
hēmlare re cū crucē re post dm̄ vre
est hēl carnis abstinētia ¶ Vel cōpassione
p̄ximo suo p̄stando crucē remittere cōtē
exhibere / nō quis sit hec p̄ceptoꝝ
tentione exhibet crucē qđe hēmlat
sed vre post dm̄ recusat ¶ Re vo sublimia
p̄cepta dei ea sit p̄timi cōpassio edificāde
sublimitat⁹ admigit cū dr / sit ei ex
vobis volens turrē edificare nonne prius
sedens cōputat sumptus qui necessarii
sunt si habeat ad p̄ficiendū ne postea ei po
fuerat fundamentū re nō potuerit p̄fice
omes qui viderint ceperint illudere ei di
centes re hic homo cepit edificare
re non potuit cōsummare ¶ Omne quod
agim⁹ p̄cernere et studiū cōsideratōis
debem⁹ ¶ Cere cum p̄ma hēmlitatis lucem
qui turrē edificat primū edificii sumptꝰ
pensat ¶ Si ei⁹ hūmlitatis turrē edificare
cupim⁹ / primū nos p̄sentē edificie
hūi⁹ scientia debem⁹ ¶ Hac cū nat̄ turris
re celeste edificii designat re turrem edifi
expensas colligendo cōputant ¶ celeste nego
edificiū expensas despiciendo adillud
sumptus faciem⁹ / si nō hūia colligam⁹
ad istud sumptꝰ faciem⁹ si re habuerit adiūm
¶ Istos sumptꝰ omnes alle hēre nō potuit
qui mūdi⁹ possessiones possidere nō
re stabiū renūciat dicens / magr bona
quid ¶ Sequens dicit cū possidebo
qui cū p̄cepta relinquendi ore audisset
tristis abcessit re modo est admonitus
in mente vim fortis sint lacrime p̄cessisse
re cū in hac vita conabat sumptus

celsitudis tendedo ad eius gratia
here nolunt simpty humiliatis //
Considendū nō est qd de omib⁹
qm̄ haberem⁹ desperem⁹ illude ei
qz pie⁹ patri⁹ voce exprobrabit
facti sum⁹ mudo & angelis et
hoīb⁹ Et in one qd agim⁹ cōsi
derare oculos nros adiuuabit debe⁹
qm̄ semp operib⁹ nris assistit & sep
de nro defens⁹ gratulant⁹ qz ipse
nr⁹ est deus nec mte confudo
nō erubesco nec⁹ retraxit me ā
mis nec Iniborū nō opib⁹ ītem
nisi contra malignos spūm⁹
sollicite vigilem⁹ xpos xpi⁹ores
patrē⁹ nros ad melia psecutores
habem⁹ Sed qz de costruendo edi
ficio cogitare data est mihi & minor
ad nauē sibi trudo subdit⁹ vt & zeb⁹
minus maiora psent⁹ Nā sepe⁹
ent qnq⁹ rex in⁹ cōmittē bellū
aduersus alīū regē nōne sedens
prius cogitat si possit cū dece
milib⁹ ei occurrē qui cū viginti
milib⁹ venit ad se / alias adhuc
illo longe agente mittens rogat
ea q̄ pacis sunt Sic & q̄ regē ego
venit ad plm & tri⁹ si se ꝑpendat
non posse sufficē legatione mittit
& ea que pacis sunt postulat Ambz
q⁹ nos lacrimis sperare vena debe⁹
qm̄ in illo tremendo exitu cū
rege nō ex quo ad iudicū non
venim⁹ quos nimiē cōtrito cū
fratrib⁹ & cōsacerdotib⁹ exhibet
Sed forte ꝑ malū operis cul
pas abscondim⁹ ꝑ preces quas ex
terna desideram⁹ Nimis ad addend⁹
rōnē cogitatōnis nre sufficim⁹
ꝑ cū virgin⁹ milib⁹ venire dicit⁹
q̄ q̄ nūc sufficit iste qui cum
decē milib⁹ venit decē milia
quippe sūt ⁊ mille ꝑfecti⁹ ad duplū
sunt / nos ent si mille ꝑfecim⁹ vnā
exteriora nra opa in centuplū semam⁹
Nā & si ꝑ lucrum eternū alienū est
tri adhuc a cōde fruct⁹ alienū nō est
Ille enim qui iudicaturus venit exteriora
simul & interiora iudicat facta pri⁹
& cogitatōnes pensat Cū duplo
q⁹ & ⁊ scriptū contra triplū venit qui
vnū nos in solo ope ꝑfectos simul
de ope & cogitatione diiudicat //
q̄d
q⁹ agendū est facē nisi vt dū nos
cū triplo scriptū contra duplū illi⁹
sufficē nō posse cōspiem⁹ dū adhuc
longe est legatione mittam⁹ & ea
rogem⁹ que pacis sunt Longe enim
ee dicit⁹ qz adhuc presens ꝑ iudicē
non videt⁹ / mittam⁹ ad hūc legatos
lacrimas nras / mittam⁹ mee opa //
mittam⁹ in ora eius hostias placatōis
cognoscam⁹ nos cū eo in iudicio nō
posse contendē pensem⁹ venie eius
fortitudis / rogem⁹ ea q̄ pacis sūt
hoc est nra legatio q̄ regē venientē
placat / Spensato facto ꝑ benignū
q⁹ ei qm̄ suo admittu velut oppressū
tremat venie Mittam⁹ ad hunc vt
dicam⁹ legatione mea flendo facē
hostias offerendo / suggerat nobis
ad solutionē mēm oblata cū lacrimis
& benignitate metus facti altioris

hostiā sūffragat ꝙ ꝛō ꝙm ī se sūgēs
a mortuis iam nō moritᵉ adhuc ꝙ
hanc ī suo mīsterio ꝓ nobis ūterū
precat. Ista igit̄ cogitans ei hostiā sue
passionis offerens tenens nobis ad
absolucōnē manū pressione illi⁹ reputans
multos vt arbitror nr̄ fides hereticis
confutat nosse hoc ꝓ volo dicē ꝛ ad
mēoriā hanc narrādo reuocare. Non
longe a nr̄is fuit⁹ temporib⁹ frem ꝙ
ꝙ quida ab hostib⁹ captꝰ longe fugiendo
est. Cūq; dñm teneret⁹ ī vinculis cū
vxore sua cū ex crebē captiuitate non
recipet exitū putauit/ precepit ꝑ
beatū mortuos hostias ebdomadib⁹ singulis
eū debat offerre/ cui⁹ tenens vincula
lacrimabat⁹ ī captiuitate positus ab
eo cui⁹ cōmigo oblate fuissēt hostie pro
nīe eius absolucōe. Nam longa post
tēpa reuisus admirans valde fuit ī
ceptū vxoris ꝙ diebꝰ certis ebdomadib⁹
singulis eius vincula solueb⁹t⁹ quos
beatꝰ dies cui⁹ vxor atq; hostias disce
dens tunc cū recognouit absolutū
cū pro eo sacrificiū meminit oblatū
Hunc ḡo fides hereticī hunc certe cōsi
deracōe colligite oblata a nobis sac̄
hostia ꝙtū ī nobis solue valeat
ligaturā cordis si oblata ab alio po
tuit ꝙ ni⁹ alio solue vincula corporis
Singulis vnū fides hereticī cessū nec
meritis opi⁹ nouerūt/ cū nos
erat quotidianas deo offere hostias
ita vt pene nullꝰ dies huic ceno
absederet quo nō competenti dno
hostiā placacōis nō immolaret. Cū
cū sacrificio valde cruciabat
vita/ nā cruda ꝙ habebat ī eccl̄ia
trahens cū ad horā offerendi sacrificiū
venisset velud totꝰ ī lacrimas defflu
ens semet ipm cū magna cordis
cōtricōne macerabat. Cui⁹ ꝛ vita et
exitū a quadā venerabilis vite diacono
ipe ali⁹ cognouit multꝰ refercuntē ea
ipm. Videbat enī ꝙ cū quadā nocte
cū pbrō ꝑ visū dñs astitit dicens
vade ꝛ dic eipō age qd agis operare
qd operaris nō cessēt pes tuꝰ non
cessēt manꝰ tua/ natale ei⁹ te
nens ad me retribuā tibi mercedē
tuā. Intrepuit pbr ꝙ ꝛ cernens
ei⁹ natalicū diē imminere tā
ꝑfectū certꝰ die eipō nūciare tentat
Alia nocte dñs redit cui⁹ ꝙ inobediētiā
vehemēt⁹ increpauit atq; crebē visionis
sue vltōr retexit. Ille pbr timuit
vt posset si tenuis ī firmitas cordis ipe
dimitto fuā est idicādē revelacōis
ad nouacōnē. Quapp iterate visionis
obiurgat⁹ ꝙ ꝛ vidit manifestare
neglexit. Si ꝙ magnā nec sine tedio
cōcepte grē manet⁹ fructꝰ solet nr̄a vi
dere visione tua dñs apparens ꝙ
verbis addidit libera/ ꝛ tā districti cede
multatꝰ est vt ī eo die cui⁹ cordis
emolumēt vulnus corpis. Intrepuit
ḡo crudelis ex verbere preceps ad epm
Cūq; ꝓcessu more pris beati pmenalis

ctna premens a carnis corruptione
soluta est / Que fides breuissi que hec
ista mortua sua inuitata est missi en
que mi beata sua fuerat coteplatus
dicens eni hora est de corpe exeut re
ihs patres omnibz cu dixisset cosu
matu est ielmato exspire tradidit spm
ptri sc dns qui ptrie / ille simmli qui hodie
Crete quotidie hostie illa cu clemosinis
et lacrimis missa legacione ipta cu exp
uenie gra prece fecit / Relinquat ergo
ara spm potest spm aut ora redimere
non potest cu adhuc rex longe est lega
cione mittat lacrimas eleosinas hostias
munda offerat / Vult eni placari deus
spm sor et portas non possit uincere
Qd adhuc mora facit uenie legacione
sustinet [redacted] preces / Venisset ps nras
si uellet et cunctos cu admisisset tenuisset
Sed et ps tribulus uenias pdicat et
tame ad uemendu tendet ne no bnlt
mente quos premat Sed retro nobis
coteptus ne demittat dicens Sic
go oes qui uobis spm non retinetis
omnibz que possidet non potest mei
esse discipls / et ty sapiende salutis re
media cofert ne spm p ra no potest
fieri per postulate preces bnlt legis
cione placari Clamate go fides lacrimas
lacrimis miscias petor / elemosinis
tergite sacrus hostius expiate Colite
possidere p desideriu si adhuc p hoc
nunc relinquitis spem a solo rede
ptore figite ad eius pterita mente
ens site Si eni michal in hoc mudo
amando possidetis ea possedo
cuncta relinquitis que uobis grandia
desiderata concedet spm uobis eius
precis remedia cotulit Ihs xps
dns ne Qui uiuit et regnat cu pre
ne in unitate spus sci deus p oia sec sec.

Comelia xxxiiij de euangelio loquete
ihu ad turbas ecce spm dixit ihs
ad eu ecce mater tua et fres tui
foris stant querentes loqui tecu / habuit ad pphas
in basilica sce felicitatis

Sancti euangelii fides
certissima breuis est
lectio recitata / sed
magnis misteriis ponderibz grauida
Ihs eni creator et redemptor noster
matre se nosse dissimulat et si eu
mater sit spm pphetu non per
cognitione carnis sed p cometione
spus designat dicens / Que est
mater mea et spm sut fratres mei //
Quicuq; fecerit uoluntate patris mei
spm in celis est ipe meus frat et soror
et mater est / Quibz uobis uerbis
quid almus innuit nisi ut obsequiosis
passionibz sanctis mitem ei gratulate
colligat et pudice ei cui ecclie certe est
gemitu non ingnoscat Non et meat
eius enigmatis no agnoscat fortis strenue
phebet et uidelicet sanctorum ordinem
ab amatore suo non recognoscentes

nolunt ꝙ hūmōi ſpēi amicant ꝙm
dñ ꝓcurāt ad penas trepidet ꝑ
ſpm ad gl̄am exoletet Cattn eſt ut
temerariū meretrix nolendo nolmſſet
ſeruet nos ꝙnoſſ cū gratiarū actionē
ſalutis amicū poſtq̄ ſuorum
peregrinationū / amaritudē ſpōe ꝑpoſ
diſplacet ſi reſtituēda ꝓmeritudes
ſalus placet Cſtimant ꝙ ꝓpe exanie
felicitas filios ſi ꝓ amore celeſtis
prē mori cora ſe volunt ſpō amant
Cſpā coy bulla accepit ſi npā ꝺ oſſa
regnū ꝓmerentib⁹ exurent Cſcire
ꝙ hanc femineā vlt meritū deceri
ſi ſe tormenta ni filius ꝙ a fide abſolutā
exemere dñ interplex martirū ob
timuit npā ꝙnoſſ martirū palmā
vrunt Cſcire apud heteros nos ſmiſſe
vt ſpōs ꝙs conſul exoſtet ꝓpō ordine
tēporū honorus ſui locū teneret / et
ſi quis poſtiōr ad cōſulatū veniens
cōſul nō ſemel ſi bis fortaſſe vel
tercio fuerat erā illos laude ſ honore
inſecendet qm nō plus ſemel con
ſules extitiſſent Cmeret ꝙ beate ſe
lucrans martirē ſi tot cū ſe moriētib⁹
ꝑ xp̄o frequēt ocūbunt ꝙ ſe mori
illi ſola ſua morte minime ſuffecit
Cconſidem⁹ fratres hanc feminā / cō
ſideremus nos qm membris corporis bñ
ſanum / in eius cōparatione ꝙd exiſtima
bimus / ſepe nobis agenda cū bona
appetim⁹ / ſi ſi bus cont nos lemſſio
ſeruo ab ore vendentis vrumpit ab
ſtrone aroma nē fratres ꝓtinꝰ et
ſe cōfeſſi ſilimus Cſcire nos plenū
abono ope habe venerāt felicitate
nō a ſancta ſtrōne fuge nec
tormēta potuerūt Cnos in omne
maledictionis ſpectaculū Cſcire ad
regnū erit ꝓfectū ex hac ꝙ ce
ꝙd obſiſtēt eſtimamus Cnos ad ꝓpte
dūcē ſeruitū nō ſolēt ſuppliciū
nolimus / hec nō ſolū deo ſacrū
ſbam cōmūit ſi ꝓ illo erā ꝓpriū
carnē dedit Cſuos cū ex dūice
paſſione felicis amicos ſuos
cōſolatione ingemi / hec cū vetuſt
mortuos plangē ſi nō obmiſſet
Cū ꝙ ad illud tribule exemē deſtin
pudet hēat Cſd nos vni dnō
cū hac femine gl̄ia videremus
Cde debilitate mentis ſue qne
tuc erat bonis exemplaribus qm hec
offendet ſi cū ſexto ſ ſpā vixit
Cdeprimamur ꝙ fratres exciſi deſtin
ſe eſperā redēptoris hāc Cob ſa
qm̄ vitā ita ꝑ plena fidē
vt ꝙ ad feminas lubricū debilitate
deſperamus cuncta prīa multa ſunt
ſe cū ſi tuſtre put Cexempe ſit
delicie ꝙd coſtent cuncta pereūte
non nos tienay rey amor ſuperet
non ſuperbia iflet nō ira dolemus
non luxuria pollunt nō auidas
coſumat Camore nr̄i fratres hanc ſſi
redēptor noſter ocūbunt ſi nos
amore eius deſeramus vitā nr̄am

vpos qđ si pferte aginm non
solu imerecter penas euademq
si comunn cu scis martiribus
gte remunerabim nō ḡnes
certasi pscrutem desit hō tm
sz pax mō martirum sm. Sz et
si cremur colla ferro non subdim
spretis tm gladio cruciatu de
sidia m mente teneamus.
Tpo admōte qm cū pre & spū
sancto vivit & regnat deus. Amē

Omelia xxxviii de euāgelio
Simile est regnum celoz thesauro
abscondito in agro habenti ad
propositū in hystoria sce agnetis

Celoz regnū
frēs karissimi
idcirco tremis
cebnus simile dr ut ex hijs que
audimus nouit suscipat ad intelli
gēdū que nō nouit. Isto exemplo
visibilium se ad invisibilia rapiat
& ex eo si bn dilexit qđ cōspiciat
male spernat ut p hoc qđ scit nōn
diligēdo discat & incognita amare.
Simile est celoz regnum thesauro
abscondito in agro cōparat. que
qm inuenit hō abscondit et pre
gaudio illius vadit & vendit vni
uersa q habet & emit agrum illū.
Ecce in hac hora quasi notandū
est qm inuentus thesaurus absconditur
ut nullus auferat / & studium celestis
desiderii a malignis spiritibus custodire
non sufficiat qm hoc ab hūanis lan
dibus non abscondit. Qm primū & cum
bona quelibet in bona summa qua ad
patriā pergim? // exaltem animum
spūs erect mens quasi quodā latrocin
obsidet. Qui depredari q̄ desiderat qm
thesaurum publicare in bona portet //
hoc ante deo non ut ḡrīa mea opa
non
bona videant cū sceptrū sit ut videant
opa bona & glorificent patrem bonū
qm in celis est si ut p hoc qđ agim?
laudet externus non querim? Sic ant
sit opus in publico q̄tus intentio
maneat in occulto. Ut & de bono ope
primus premiū exceptis & tm per
intentionē que soli deo placet quem scp
optem? secretū. Thesaurus ergo est
celeste desiderium, ager ergo in thesauro
absconditus desemptus & studium celeste
que p fletu agrum vendentes omnia
qm voluptatibus carnis renunciamus
emim? sua tota desidia p desemptio
celestis studii colent ut nil jam
qđ caro blandit libeat nec qđ carnale
visum tumidat sed p̄ pertesc. Simile
celeste regnum negotiatori homini quē
dr qm bonas margaritas quit sed
una pciosa inuenit abiit vendidit
omnia quecumq habuit & emit eam. Celestis
vite dulcedinem ignotam possibilitas
admittat p̄fecte cognoscat et si iterum
amittere libenter cuncta contemnat

m cõgregacõne ei⁹ bñlesceñt ¶ Cola desert
habite cõgregata dissypat ꝛ rendescit ī
celestib⁹ aiam⁹ michel m ꝓmus libet
deforme cõspiat⁹ ꝙ hꝫ de ꝓmo rei pla
cebat spetie ꝛ sola ꝑ pose magnate
claritas fulget ei⁹ mente ¶ de ei⁹
delectõne scripte p salomonē dr / fortis
est ut mors dilectio / ꝛ rudelis sicut
mors corpus ītermut sur ab amore
rey corpalib⁹ eterne huc claritas ostendit
¶ ista ꝙ ꝓpter absolbuerit ad eternā
fortis desideria libid ī sensibilem reddit
/ magis ei⁹ scā hor ei⁹ hodie natalicia
celebram⁹ mors ꝑ dñō potuisset ꝛcorge
si prius a terrenis desideriis mortua
non fuisset m mente ¶ Preterea ei⁹ m
luxurius enormē aiam⁹ tocius decusit
promissa celestia / ei⁹ ornatos regnes
ꝛ ꝓsides dnatu fletut / fetente robustior
inducte sublimior / ¶ Quid mt⁹ hor
regi tribuit nos luxurios ꝛ debiles
dicem⁹ qm nec ad regna celestia quel
las ꝑ ferui ludem⁹ ¶ nos ra superat
superbia ꝛflat abuno ptrahit luxuria
ꝛgnat ¶ qm si adquisci regna celoꝝ
p bella ꝓsequi nō possum⁹ hor
rpm nobis trape sit ꝙ deū nolim⁹
salte ꝑ pace sequi ¶ Ette multi nim
hor tepe ꝺ deus pro me more sed
illicita tm mo luxe desidia ostende // ista
ista in pace subuce eternos desideria
nolim⁹ qm in bello ꝑ dñō rpm
eterne deleam⁹ ¶ Finis regum celoꝝ

sile dicit⁹ sagene misse in mari
ꝛ ex omi ḡne pisciū congregati
q impleta ad litus eduxit⁹ ꝛ in
vasis bon⁹ pisces elegerūt mali
aute ꝓiecit⁹ foras ¶ Bene ecclia
sagene cōpat⁹ qr ꝛ ꝓsentib⁹ est
cōmissa ꝛ ꝑ eā ad⁹sq; ad eternū
regnū a ꝓsentis sclo fluctibus
trahitur ne in etnū mortis ꝓfunde
mergat / q ex oi ḡne pisciū eo
ḡregat / qr ad petrū bonā sequētes
ꝛ fetnos lilios et seruos dnātes
ꝛ pungēs fortes ꝛ ifirmos vocat
¶ Vñ ꝛ ꝑ psalmista deo dr ad te
omis caro veniet ¶ hinc sagena sclī
ecclia tue vnū solū replet⁹ cum
in fine suo hūanū ḡnus summa con
cludit⁹ / qua ediuit ꝛ secus litus
sedent / qr sicut mane sectis ita fine
sclī futuri malos in eno sclī fine
bon⁹ pisces elegunt⁹ in vasis mali
ante ꝓiecit⁹ foras / qr ꝛ electi qui⁹
in tabernacla etnā recipit⁹ ¶ et
rem regni huc ꝓducta ad cytiores
tenebras reprobi trahunt ¶ nec em
bonos malos qr hr⁹ quasi ꝓmixtos
pisces fides sagena nos cōtinet
q lucri indicat sagena sce ecclie
q trahebat ¶ Et hr⁹ pisces qui
capti fuerat mutari no pnt nos
ante mali capiam⁹ q in bonitate
permanem⁹ ¶ Capiam⁹ igitur
captione ne diminuam⁹ in litore /

si illuc flere formidatus / nemo &c eum
potest &c hoc grande cum fletu &c illuc regire
cum dno ¶ Tepidus itaq; lectuae flumina
restringite / exterminate voluptates edomate
ieiunio cuo exprimite fletu exurdet &c eo
fiducior cum regnus amarescat // ieiunio
mi mete prevalet hylarescat hor descripte
immemor sensibus cohereant ut dum
fonte tepidus fugitivus eterna gaudia
sin dolore capiatis / Amen

¶ Omelia xxxvi de evangelio Simile
est regnum celoz decem virginibus habuit
ad plenum in hac sollemni beate agnetis

¶ Epe nos fratres
carissimi admonet
prauia opa fugere
nullus hoc sibi putet
dimittendu sed hodierna sci evangelii lectionis com
pellor dicere ut celebre ieiunium cum magna
cautela truncatus ne phor &c nobis
retri gent fauor sonet quia humane
infirmitat ne &c opportunis succurrat &c
ieiunio cludat mens a meritorie exurgat
¶ Hec cum audistis hec decem virginibus
regnum celeste comparat / &c omnes dicunt
virgines &c nostra beatitudo summum non omnes
accepte sunt quia alique de virginitate
sua gloriam foris expetunt in lucris suis
olem habere noluerunt ¶ Sed quis nobis
videndum est quid sit celoz regnum cui
cum decem virginibus comparat / quia cum virgines
prudentes &c fatue dicunt ¶ Cum enim
constet regnum celoz &c reprobos nullus
negabit quia fatuus virgilis cum sole
&c phibet ¶ Sed secundum est quia sepe
in sacro eloquio regnum celoz pontus
tegnus ecclia dr de quo alio loco dicit
mittet filius hominis angelos suos et
colligent de regno eius omia scandala
¶ Nec cum in illo regno beatitudinis
in qua summa est omnia scandala
potent que colligat &c unde mihi
dr quia go solvit unus de maduris meis
minus &c decrescit sic hodie minimus
vocabit in regno celoz qui ante fuit
&c decrescit hic magnus vocabit in regno
celoz // maduri quippe solvit &c docet
qui hoc quisq; vocat pereat quod
unicus non implet si ad regnum
etiam beatitudinis pueritie non valet
qui no valet opa implere id docet
quomo go in eo minimus vocabit qui
ad hoc nullo mo nutrire potuerat
¶ Quod utiq; plane sententia missi
psens ecclia celoz regnum dicitur
in qua doctor qui mandatis solvent
minimus vocabit &c cum vita despicit
restat ut &c eius fidelium cotidie coripiat
¶ In quia at corpis sensibus vivificat
subsistit / germinat at quia mentem
deiectam pficit &c &c ex vitam fidem
fidelium nitendo colligit &c ecclia
decem virgines filios demeruit in qua

ꝑma mali cũ bonis ⁊ reprobi cũ
electis admixti sũt dette virginibꝫ
prudentibꝫ ⁊ fatuis phibet ista //
¶ Dnt nãq; plen ꝫ cõtinetes ꝑmi
ab exteriori se appetitu custodiunt
⁊ spe ad interiora rapiunt² eterne
mercedis ⁊ toto desiderio ad supna
pria anhelant etna ꝑmia expectant
pro laboribꝫ suis expete landes huius
nolunt hm̃i mentem glam̃ sua no m̃
ore homi ꝓmunt ꝫ mtra cõsuetudinẽ
cõtegunt ¶ Et sũt plerũq; qui corpi
ꝑ abstinetia affligunt ꝫ de ꝑpa sua
abstinetia humanos fructꝰ expetut
dũne iserunt indigetibꝫ multa largiunt²
ꝫ fatue ꝙ fecto sũt virgines ⁊ sola lau
dis tñ istorie retributione anhelant bñ
⁊ expete subdit² quinq; fatue non
sũpserunt oleũ secũ prudentes nõ
accepert oleũ in vasis suis cũ
lampadibꝫ ¶ Per oleũ quippe nitor
gre designat ¶ Vascula aut mentes
corda in quibꝫ sermo cuius ꝛ cogita⁹
¶ Prudentes ergo oleũ in vasis habet
qm̃ nitore gre mtra cõsuetudinẽ retinet
primo attestante qm̃ aut gra nostre
hec est testimoni cõscie nre ¶ Fatue
aut virgines oleũ secũ no sũpserunt
⁊ gram̃ mtra cõsuetudinẽ no habent dñi
hanc ab ore ꝓmuq; ignorãt ¶ Notandũ
aut ꝙ omes lampades habt ꝫ omes
oleũ non habent ⁊ plerumq; bona ꝙ
se opa cũ electis ⁊ reprobi ostendut sed
soli ad sponsũ venit cũ oleo qm̃ de
hmõi ⁊ foris ostent mtq; glam̃ habent //
¶ Non ꝙ psalmista quotid de sen electoꝝ
cordꝫ dr oris gra eius filie regis ab
intus ¶ Mora aut faciente ꝙ sponso
dormitauerũt omes ⁊ dormierũt qm̃
dñs venire pdice ad extremũ indicij
differt electi ⁊ reprobi in mortis sopore
sopiunt² ¶ Dormire ⁊ cũ mori est cũ
sopitum nõ dormitare est ante morte
a salute langwescere ⁊ ꝙ ponder⁹ cognoscis
ꝓficiunt² ad sopitũ mortis ¶ Media aũt
nocte clamor factꝰ est ecce sponsꝰ venit
exite obuiã ei ¶ Ide aduentus sponsi cla
mor media nocte fit ⁊ sue diei iudicij
finarpit ut ꝓdere non valeat qm̃
venit ¶ Dies sepin est dies dñi sicut
fur ita in nocte veniet ¶ Hinc omes
virgines surgunt ⁊ ꝛ electi ⁊ reprobi
a sopore sue mortis exurgut² ¶ Lampades
ornãt ⁊ sua secũ opa minimꝫ ꝓpiis
eterna recipe beatitudinem expectant
¶ Sed lampades fatuarũ virginũ extinguũt²
ꝙ eas opa que clara hoibꝫ foris oppa
rere erat in aduentu iudicis mtus ob
scurant² ⁊ eadem retributionẽ no merent
⁊ ꝙ eis recepit ab hoibꝫ laudes ista
amittunt ¶ Unde est ante qm̃ tuus
a prudentibꝫ oleũ petut misericordiã in
aduentu iudicis non se mtq; lucrari
meruerit testimoni foris querut ⁊

ſi. ſna fidutia decepte ꝓmittũ dicunt
q̃ nos q̃ſi ſñ ope repelli cõfidentes di
cte de mãu opis ꝑpũ bñdictis ¶ Sed
ꝓdentes Benyamin ait dicentes
ne ſotte nõ ſufficiat nobis ꝙ vob
ue pmitt ad bñdictes ꝙ ernite bobis
¶ Ihs illo ẽm die ꝓ tñ de ꝙbuſdem
ñ ꝓce ecte ꝙfectibz laſt ſibmict
ꝑpũ teſtimoniũ bñ ẽm ꝙ bite ſuſ
ſuet ꝑpto mũdꝫ ſ ſibi ſ ꝑpriũ ¶ Ob
ſeptim ꝙmiſeicõe ſnbdit ite ꝑpu
ad bñdictes ꝙ ernite bobis ¶ Benedictes
ꝑmpe olei adulatores ſñt ꝑpũ dñi
acepte ꝓhibẽ ꝑſã bumꝰ ſñs lau
dib mozẽ ꝙte offerũt ſi oleũ bñdi
de ꝙuo ꝑfecto oleo ꝑſalmiſta ẽt oleũ
unte ꝑtatozẽ non ꝑmeguet caput
ꝓncipale ſ ẽm nũcbẽ nñ caput
eſt ꝓfellacõe at capitis ei ꝙ
ꝓnpat corpꝰ mens bocatur
ꝓmgnat ꝙ ẽmpnt oleũ ꝑtonis
ẽm ſcis nãt dꝛmulcet ſanor adulãs
¶ Sed dñs ꝛnit ẽmẽ bemt ſponſus
ꝙſẽ bite ſue teſtimoniũ a ꝓbis
quirit iudex bemt ꝑpũ nõ opert
tñ ſ cordiũ teſtis eſt ¶ ꝙ ante
parate erãt ꝓtrancemt ẽm eo ad
mptias ſ clauſa eſt ꝑta ¶ ſi
ſupe ñ cordis ꝓbitate poſſit ꝙd
ãnſionis bñ ꝙd dñ bemt ſponſus
ꝙd dilectis ꝛtrancemt ẽm eo ad
mptias ꝙd amatoribus ſ clauſa
eſt ꝑta ¶ bemt ꝓmpe alle ꝑpũ
ñ adiutu ſuo clemẽtia concutiat
ñ ẽm cõſpectu ecclẽ ſ tñ cõtẽ
mſeat ¶ bñ ẽm ꝙ ꝓpbam dicit
Ihs ſemel ſ ego moneba non
ſolũ tñ ſ ẽm ecclẽ / ad em ꝙmne
omne hñm genꝰ dnat ẽm ꝙd
bñdictũ malor ꝛmmunicõe ꝙ bonor
mgtũ archimgtũ tbronꝰ ꝓncipatus
ſ dñationes obſeruãt ¶ Pensate ſres
bñmſſi ad cõſpectũ tñ iudicis ꝙ
ñ illo die ſtior ẽrit tñ tñ ñ pena
remediũ non ẽrit ſi illa cõfuſio em
tentu ſuo ẽmergente cõtigit ñ cõfutu
omnũ hom angtoz ꝙ erubescẽ / ꝙ
pauor ẽm eũ ꝙce ſ tñ ſcmillũ mens
hñana ꝛcpe non valet ẽm tentũ
bidẽ ¶ Ceneũ diem bn ꝓpba ꝛtuens
ait Dies ne dies illa dies tribulatois
ſ angustie dies calamitatis ſ miſerie
dies tbenebraꝝ ſ caliginis dies nebule
ſ turbinis dies tube ſ clangoris //
¶ Pensate ſres carissi cytcemq̃ die
iudicii ſnp corda ſcptoz ſ aſſentate
ꝓpbe bidit amaneſcẽ ꝙce tot appel
lacionib nõ valet explicare ¶ ꝙta
nõ tñ erit clamoꝝ letitie ꝙ de
emẽ mezet bnſione grande de em
cõſpectu bident ſ clemẽtia cõtremiſcẽ
ẽm eo ſimul ad mptias ꝛtrare //

ꝑnas acceptas modo ꝙ michilo hẽmy
¶ Item fres refero ꝙa si nitendẽ
ꝛ mitẽte audire vult cunctos hẽa
ex cõsideracione illius velxmenter
mstimat² ¶ Cumda hr nobilis ĩ ba/
lenis ꝓncia noie crescentij fuit/ ꝙc
longa rustice ꝓles oriscam vocabat
hr valde ydonens ꝛ totũ plenꝫ humi
ꝑtũ rebus //superbia tumidꝫ cunctos
sue voluptatibꝫ subditos ñ acquiredas
rebꝫ maiores facilꝫ attensꝫ //ꝛ cũctat
malis dñs sue decreuisset ponere
fuit a religioso hẽo ꝙda ꝗ nũc
supest ꝑ̃ ꝓprio illius discessũ/ corpis
longore pressus est/ qui ad extrem
vemens eadẽ hora qua idẽ iam de
corpe erat exiturꝫ aptus oculis vidit
tetros ꝛ nigerrimos spũs coram se assi/
stere ꝛ vehemẽt minuere vt ad
infernũ clamstra se rapperet ¶ Ceptꝫ
tremẽ pauescere audire ꝛ magnũ vocabꝫ
ducas pẽe/ filiũ ꝑ suũ nomine
magnum qui ꝛpe ꝑ monacꝫ monasti
vidi/ nimiꝭ ꝛ truculus clamoribus
vocare dicens/ maxime cetere mihꝫ
tibꝫ malis ad fieri ñ fide tua nec
suscepe/ truculꝫ mox magnum affatur
lugens ꝛ ꝑstrepens familia cões
eos erat quos illi ĩsistentes sibi
gratum² tollerabat ꝛpi malignos spũs
videre non poterat ꝛ cor ꝑscrud
in cofessione ꝛ pallore ac tremore
illius qui trahebat videbant// pauore
erat tetre cor ꝑmagnus hunc illius
ꝑ vexebat² ad pauendũ vbi audiat
¶ Cũqꝫ desperatꝫ minus relegeret
se ꝑ posse desperet cepit magnus
vocabꝫ clamare dicens ¶ Sudneras
vel vsqꝫ mane ydoneas vel vsqꝫ
mane ¶ Sed cũ hec clamaret ñ
quis suus vocabꝫ de hoc facto sue crudus
emulsus est/ de quo nimiꝝ cõfusa
ꝛ ꝙ nobis ista non ꝑsc viderat
vt cui vnsionibꝫ ꝑficeret illius ꝑ
adhuc dira pauca longanimitꝫ
expectat ¶ Illa illi tetros spũs
cum morte vidisse ꝛ ydoneas petisse
quid ꝑfuit quia eisdẽ ydoneas ꝑ
petit non accepit ¶ Quos ꝙ fuer
lucrassi nec solicite ista cognoscẽs
ne nobis in huiusmõi tẽpe pereat et
tunc quamꝫ adhuc agendi hũc cum
ꝑ cõpellim de corpe exire ¶ Nescitote
quid vltra ducat ¶ Orate ne fiat
fuga vra hyeme vel sabbo ¶ ꝑ
legius quippe mandatũ ambulare
longꝫ sabbo nõ licet ¶ Hyemps
quam ad ambulandũ impedimento est
ꝛ gressꝫ ambulacri torpor frigoris
astringit ¶ Aut ꝙ orate ne fiat
fuga vra hyeme vel sabbo ac si
expte dicat/ videte ne tunc quando

pter vra fuge qr jā no licet
ambulare Illud ꝯ tp? quo fuge
non licet modo debet cogitari dñ
licet Illa hora est mi exitus sp
minuende Ostia redemptoris ammonāo
in mentib? electoꝝ sp ponenda est
qra aut vigilate inqt qr nescitis
diem neq; horā

Comincha xxxvij · de euāgelio
designant duos et duos septuagin-
duos habuta in adiutoriū euāgelie
ep̄i

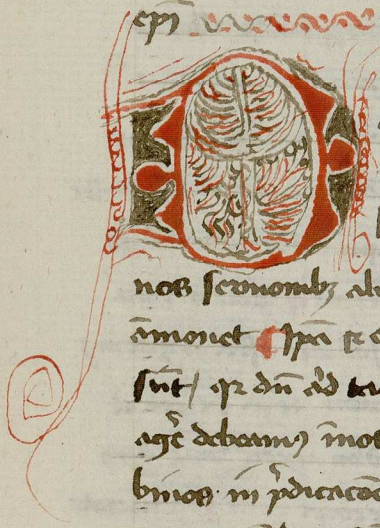

omni? et salua
tor noster post
hanc ꝯ alia pdo
nos sermonib? alia operibus
ammonet Qui qr eni fer eni? p̄cepta
sunt qr dñi ad discipulos facta ip̄
agere debem? nō tm facit ip̄
audire Cete eni
hmoi in pdicatōe discipulos mit
tit qr eni dno sui p̄cepta custod
dei videl? amor ꝯ p̄ximū qr mi
ni? nō dnos custos habeā nō pt
nemo eni ppe ad semet ipm hec
custodie dr si dilectio se in alterū
extendit ut esse custos possit
hmoi Ad pdicandū discipulos dns
mittit qui hoc nobis tuti? animat
qr ipm custodie erga alterū nō ht
pdicatōis officiū sine cure nullat? eni
debet Chr et dr qr misit eos in fine
sui in oem ciuitate et locū quo erat ipe
venturus Pdicatores eni suos dns
sequi qr pdicatio p̄cedat qr tunc ad
nientes mi hostiū dns veniat quādo
verba exhortatōis p̄cesserint atq; per
hoc cuius mi mitte suscipit Hmoi ei
esse pdicatoribus p̄sentis dr Quando
via dñi recitat fratre sermones dei mi
hymni illius psalmista aut iter fratre ei
qui accedut sup ostia Sup ostia aut
dñi accedit qr unde in passione omn
bant idē memore ipm recognoscendo ma
nifestarent Sup ostia aut bidet accedu
qui mittit qui ptulit recognitio cel
arcā Si qr qui accedut sup ostia
iter fratres in nos certum ei? uis
mentib? pdicam? ut eos qr ipe post
venturus p̄mios ei? pena illustret
Messis aut pdicatorib? ip̄ dicit
audiam? Messis qdē multe operi
unte primi respice qr dñs messis
ut mittat operatos in messē suam
Plenu messis mitte si operi pauci
ip̄ si ei? ipm lapsu memore nō possem?
qr [illegible] sunt qui bona audiut desint
qui doceāt Cete mundi sacerdotib? plen
est si tm in messe dei regnis unde mitt
operatos qr officiū quide sacerdotale
suscipim? si opis officiū non plem?

Sed pensate fratres mei / pensate quod
dr rogate dnm messis vt mittat
operarios in messem suam hoc p nobis
petite vt dignum nobis opprobrij balbu-
ne ab exhortatione linguam torpeat ne
postq̃ pdicatores loci suscepimus
apud plures pdicte nre non sint tepi-
dos addicat / sepe enim p sue neglie
restringit lingua / sepe no exhibitor
culpa agit vt eis qui pfunt pdi-
cationis sermo substituat Sepe sua
quippe negligencia pdicatorum lingua
restringit sicut psalmista ait //
Spectatorij ait dixit dns quare tu
enarras iustificationes meas & assumis
ex pacto subiectoq̃ hoc pdicationis p
habet / sicut ad ezechielem dns dixit
linguam tuam adhereat faucib palato tuo
& eris mutus nec quasi hoc obmu-
tamus qui dom exasperamus est / nisi
quis dicat / adhuc tibi pdicatorum sermo
tollit quia dixi me in finib terre plebs
exasperat no est dignum enim exhortatio
veritatis fiat Sed enim si hoc pdi-
catorij sermo substrahat no facile a
grosset / & loco prefationis tacitumitas
aliquando subij sepe erit subiectis nocens
& tristicie sed / si hoc mod si ad pdicatoris
hoc no sufficimus loci nostri officium
in mortem hoc tenemur / nra subdit
Sede ego mutus hoc fac aliquos mitte
impios / Stulti enim cum regimur pra-
suscepimus ad lacrandum subditos
mendicent frore pretis exhibet
& quib̃ pdesse debuerat norent
& qui certitudo hoc no habent
dum videri appetunt / pres se esse
nisi me recognoscunt humilitatis loco
relacione dulcedinis immutat & si
qui grinsey blandiunt ringsey
sentit / deprimit alto veritus dum
venit ad hoc i restringitur omnis
ministerij ante sint impij reprobi /
Contra hoc enim nobis considerandum e
& si sicut aliqui nos impios mittimus
vt sensu sentiatur morte mortis
malicie non hiemus / qui enim
loci pdicatorum suscepit mala
ifecere non debet si tollerare vt ex
pia sua misericordie nra sentiatur
mitiget & pcor bonitas in altos
pce affluentib̃ habitat sanct
spus & si qui zelo rectitudis exig
vt exigat subiectos sentit frenos
pce de amore sic no de crudelitate
qui & si foris exigat cos rigore di
scipline exhibeat & animis patrie
pietate diligat quos foris ligat
in secreto castiget Quod timor
hoc rectus exhibet cum se pce dilige
& amore pnatis nescit cum mille
hui mundi sint oppetus cum triene cu
pidinis onerib̃ neglig nientis
colla supponit Si hoc & subdit

nolute portare sacerdū necꝫ pecū
necꝫ ecclesiastica ꝙ nemīne per
bū salutationis ¶ predicatores etc
tenēt debet esse in deo fiducia vt
ꝑsentia bte sīpli ꝯmus non
ꝓsideret tm hos sibi non deesse
certissime sciēs / ne dn mens ex
ocupet ad tēporalia minꝰ alius
ꝓsideret etiā / cui ecia nemīne
p bū salutationis cōcedat vt
cū quata festinacōe ad predicandū
piget debeāt ondat qui si ista bta
ecia p allegoriā velit intelligi in
sacrio pcessū clausa est / pcessus
bo clausa est sepia ostensa ¶ qui ꝙ
sapiē sibi hit sz hoc exponere ꝓpio
negligit quasi pcessū in sacrio
ligata tenet / hoc scriptū e p pfectū
salomonis sapia abscondita ꝙ thc
thesaurꝰ occultꝰ qd vtilitatis in vtroq
¶ Quid no ꝙ pecū missi onera sacrii
ꝙ quid hec loca p ecclesiastica missi
niostrumꝙ opeꝝ exempla signantur
¶ Cui ꝙ offerēti predicationis susceptū
dignū no est vt honꝰ secularem
negotiorꝰ portet / ne dn hec ei colla
deꝓmat ad predicandū celestia no
sufficiat / nec debet studiorꝰ opeꝝ
exēpla conspice ne sua opa ipsi
ex mortuis pellibꝰ excedat mundū
¶ Aut et cui mltꝰ qui pecuniate
sua ex alienis ꝑsentibꝰ tuentur
ꝙ cui alios tales ferulle cōsiderent
se hec sacre lectionis putat ¶ Hui tūde ꝙ
alius fratres missi predes suos ex mortuoꝝ
atiū munere conicit pellibꝰ ¶ Quis cui
qui salutat in hac ex actione salutat
utilitatis no ex studio optande celi
salutis ¶ Cui igit non amore etne
patrie sz ꝙmodo ambitu salutis audi
entibꝰ ꝓdicat quasi in illis salutat
ꝙ ipe ex actione no ex intentione
salutē audientibꝰ optat ¶ Sequit
¶ Hec quidē domini itinerarius ꝙmodo
docet pax hui domui ꝙ si ibi fuit
filius pacis requiescat sup illā pax
vra sin ad vos revertet ¶ Pax
q ab ore ꝓdicatoris offert accipiat
in domo si in ea filius pacis fuit
erit ad eādē ꝓdicatore revertetur
ꝙ erit erit quasi ꝓdestinatꝰ ad
vitā ꝙ celeste verbū sequit quod
audit erit si audire nolueris
ipe ꝓdicator sin sentiā no erit ¶ ꝙ
ad eū pax revertet quod ei a dño
pro labore sui operis mercedis recompetit
¶ Recte erit qui pecū ꝙ sacrii portari
ꝓhibuit sīpli ꝙ alienis ex eādē
ꝓdicatōe excedit ¶ Hāc sequitur
in eādē erite domo manete edentes
et bibentes q apud illos sūt dignus
est enī operarius mercede sua ¶ Si
pax nostra recipit dignū est vt
in eādē domo manentes edentes

et biberetis q̃ne apud illos sit̃ vt
ab eis tiena stipendia cõsequamur
ꝑmitte pastore celestis ꝓmia offeram⁹
vnde eam⁹ possim⁹ hoc opꝰ p̃ mimo
suscipiens dicat / si nos vobis spiritalia
seminam⁹ / no est magnum si tẽporalia
vra metam⁹ ¶ Et nondũ ꝙ subdit
dignus est operarius mercede sua q̃re
p̃ de mercede sit opus qd alimenta
sustentationis vt hic mercedis de labore
ꝑducat̃ michaut̃ si illic de virtutis
visione ꝓficiat̃ / quia nr̃e cõsiderandũ
est qbm nro opi due mercedes debent̃
vna nr̃a bna alia nr̃i patris vna q̃ nos
in labore sustentat alia q̃ nos i tr̃ne
remunerat ¶ Mercedes itaq; i hac ꝓsenti
recipit̃ hor nr̃i nobis debet esse vt ad
sequẽte mercedẽ robustiꝰ tendat ¶ Deꝰ
q̃ ꝑdicator ẽ ipsi no ideo ꝑdicare debet
vt nr̃i hor tẽpe mercedẽ recipiat sz
ideo mercedẽ recipe vt ꝑdicare sufficiat
¶ Cum ergo ita sit ideo ꝑdicat vt hic
vel laudis vel minus mercedẽ recipiat
etna p̃mia mercedẽ sequẽtia
qui ergo vel en q̃ sit fruct⁹ vt hoibꝰ placeat
sz si p eoꝝ dictu no qre sz dei cuncta
p̃mia reportet vel ideo tiena stipendia
nr̃i ꝑdicatiõis cõsequat̃ ne a ꝑdicatione
hoc p negligẽtia lasset̃ ¶ Hinc quid
dubio p̃ ad recipiẽdã mercedẽ michael
refert nr̃i patris qz sẽptenus sufficit i hac
¶ Sed quid nos qd tñ sñi dolore dicẽ no
possim⁹ / qd nos o pastores agim⁹
qui qz mercedẽ cõsequim⁹ qz tñ operis
nr̃i qd sum⁹ / fructꝰ quippe sanctæ
ecclesie nr̃i stipendia cotidiana pcipim⁹
sz tñ ꝙ etna ecclia minime nr̃i ꝑdicatiõe
laboram⁹ / pensem⁹ enim nr̃i deprecatiõis
sit sñi labore hic ꝓpe mercedẽ laboris
¶ Pace ergo oblatiõe fidelium hominum sed
minus ꝙ eoꝝ fidelium laboramus ¶ Illa
nr̃a nram subsidiũ summi ñi ꝙ redemptoris
petis suis fidelibus obtulerũt nr̃i tñ
ñi petis eoꝝ vel oratiõis studio vel ꝑdi
cationis vt dignum est ꝛsudemus ¶ Quæ
ꝙcunq; sua ꝓpria ꝓpitio aptis hore repheda
qz adhuc qd ẽ gñm⁹ aliquis ꝙ persona
nr̃i hor minus potens sit eoꝝ fortasse
etnis lendent̃ ne si adnecteret̃ pe
recendis minus subsidiũ qd ꝓdebat
¶ Sed debem⁹ sñi cessatiõe memimisse
qd de ambrosio nr̃o ofte scripsim⁹ ẽ petis
ꝓpis mei comedat ¶ Cui cũ petis
ꝓpis comedi dissem⁹ nisi qz petis
delinquentiũ sonet ne tẽpalia stipendia
amittat ¶ Sed qz nos ipsi eq oblia
tionibꝰ fidelium hominum ꝓpi illi pro
suis petis obtinerent si comedam⁹ qz
necem⁹ eoꝝ qñlibꝫ petis medicam⁹
pensem⁹ qñ eoꝝ sit apud deum ẽmis
petoꝝ pmis medicare qz michael cõ
petis ꝑdicando asse ¶ Audiam⁹ apud
beatũ pol hore dñi / si admissio me tra
mea clamat qz eis ipse fidei comis
desiderat si fructꝰ eoꝝ comedi absq;
pernicie ¶ Ceterum qz cum ñi possessore

clamat qui ꝺ pastore suo certa
murmurat enim certa sibi defflet
si corda audienti ꝺ a precedentibꝫ sut
patribus ꝓdicatoꝝ hec ⁊ higore
minatoꝝ exercata videt ad quid
higerent de vita pastoris ¶ Omnis
videlꝫ terre fructꝰ possessor homo
si primo non mandaret qꝺ discꝛti
pastor ꝓgnat talenti verbi ne ad
dignacoꝝ sua de cetle stipendiu
firmat almuch ¶ Nunc enim de vita mea
cui pecunia fructꝰ comedim⁹ qui
sumeres cetlastica subsidia i ꝑdi/
cacione laboram⁹ ¶ Preconeꝫ nam
ventru iudicis sumꝰ / qui gꝝ verbi
iudicē minuet si pro tacent / ⁊ inde
cōsideadū nobis est vt ministeriu
dilet qui sibi ꝛpiatu sufficat et
foꝛe verbi iudicis ⁊ dilectōe
regni susceptꝫ susceptꝫ cetle mise/
ricie cōfidat ¶ Ꝛ qui vna cedeꝫ
exhortacoīs hec non sufficit simul
cunctos amonere debet singlos igit
valet ministerie ꝑnatis lacrimis
edificare exhortacōe simplici fratri
mi filioꝝ suoꝝ cordibꝫ ꝛre / debem⁹
nam pesare cotinuo qꝺ aplis dicit
Ꝛ ꝙ aplos nobis / vos estis sal tre
¶ Si qꝺ sal simus cōdire mentes
fidelū debemus / vos igitur qui
pastores estis pensate ꝙ dei vita
pfectis de quibꝫ ꝙfecto alibꝫ deo
ꝙ psalmista dr vita tua hitabimꝰ
in ea / ⁊ sepe audimus qꝺ petra salis
bentis alibꝫ ponit vt cōdē salis petra
lambere debeat ⁊ meliorari / quasi qꝺ
inter bentia malia petra salis debet ee
sacerdos in populis ¶ Unde nam
sacerdote necesse est si simplicis dicat
vitia quale moriat / vt ipse
sacdos mundꝰ quasi ex salis tactu
eterne vite sapore crudat ¶ Sal ⁊ em
terre non simus si corda audientiu no
cōdimus / qꝺ profecto cōdimetu ille vereat
premio ipendi qui ꝑdicatoꝝ verbi
non subtrahit ¶ Sit tui vere alius zelꝰ
ꝑdicandi si dicta rebus ostendim⁹ / si
nos ipi dimisse amare cōpugim⁹ et
humane vite que sit culpa tinsire negli
potest cotidianas mortes lacrimis
lauem⁹ ¶ Unde cum de nobis nec cōpugim⁹
si studiose patrū ꝑdecessū facta pesam⁹
vt ex cōsperta eoꝝ gla in nostris nobis
ostiis nra vita sordescat ¶ Unde vere
cōpugim⁹ cui precepta dei studiose per/
scrutamur ⁊ ꝙ hec ꝑfecte ipi cōtēdim⁹
ꝙ que ꝓ ferosse nouim⁹ his venia⁹
¶ Hinc est cum ꝙ de moyse scptm est in
exodo / ¶ Posuit et labrū eneū in qno
lauarent aaron filii eius cum ingrederē
in sce quod fecit de speculis mulieꝝ
que excubabant in ostio tabernaculi
¶ Labrū quippe eneū moyses ponit
in quo sacerdotes lauare debent et

scā scoꝝ ingredi qz lex dei primꝰ nos
leuare p cōpunctionē precepit vt nra
mundicia ad penetrādū secretoꝝ dei
mundicia nō sit indigna qne labeā
de spoliis mulieꝝ prohibet fieri
i ad tabernacli ostiū indesignenter
exhibebat ¶ Spoliū quippe mulieꝝ
sunt p̄cepta dei in quibꝰ se scē ecc
semp affligūt qz si q̄ sit in eis feditatē
manifeste deprehendūt cognitionē huius
corrigūt qz quasi renitentes baculo
vel quo rebellia ymagie cōponūt
¶ Mira dñi p̄ceptis diuinis solerter
intendūt ne eis ꝑuersis vel quod
nō sit celesti uiro placeant vel quod
displicere cognoscūt i eisdē i hoc
uasa sunt etiā tabernaculi ingredi
nequaq̄ p̄sūt ¶ Sed ut ad ostiū tabernacli
mulieres exhibeāt qz scē ecc
cū in ifirmitate adhuc sint eternis
gemant amore tm cōmune ingressū
eterni introitū obseruāt / nequis
q̄ labeā sacerdotibꝰ de spoliis mu
lieꝝ facit qz lex dei lenocinia cōpunctionis
petroꝝ nouꝝ machis exhibet dū ecc
qne scē ne signo sponso placere cupit
idueniā nobis celestia p̄cepta plebs
quibꝰ si dilexerit intendimꝰ / nisi ne
ymagis machias videamꝰ ¶ Videlicet
ant machias / ni penitētie dolore
cōpungimꝰ cōpunctio uero quasi i labeā
de spoliis mulieꝝ lenocinia ¶ Est
aute valde necessariū vt cū de nobis
in cōpunctione affluimꝰ ecclā cōmissoꝝ
nobis uasa zelemꝰ ¶ Hinc q̄ annuntiando
cōpunctionē affligat vt in ꝓximoꝝ
custodia non cadat ¶ Quid cū ꝓdest
si emulatores nosmet ipsos relinquendo
ꝓximos vel quod magis ꝓdest si
emulatores vel zelatores ꝓximos relinq̄mꝰ
nosmet ipsos ¶ In ornamento quippe
tabernaculi basis aurea offerri p̄cepit
vt ante dei oculos ecclā mēs dei et
ꝓximi amore coloret ¶ Ille aut hoc
se diligit qui prius diligit amatore suū
aute aurea basis fundi ꝙ ecclā se et
ꝓximū ex amore beneficio cōmuni
inflāmat ¶ Sed uitare hoc secundū est
vt sit exercens zelū rectitudinis cōtra
prauos actus ꝓximoꝝ ipse in semetipso
distinctionis mille mō relinquatur
uanitatis mansuetudine ¶ Hinc qz cum sacerdotis
nequaq̄ debet ee precepta qz plurabus
ex magis ex cōsilio grauitate metuenda
qz potestate ignis deberēmꝰ ipse corrigi
qz corrigere quos possemꝰ / ne si ex
uitiosis uni defuerit vel in semetipso
vel in mansuetudine actio sacerdotalis no
sit ¶ Hinc nanq̄ est qd in tepli ministerio
in basibꝰ tepli sculpturis ope leones
et boues et cherubin expressa sunt ¶ Cherubin quippe est plenitudo scie ¶ Sed
quid est qd in basibꝰ nec leones sine
bobus nec boues sine leonibꝰ fiunt
¶ Quid cū aliud designat basis aliud
templo ministri sacerdotes in ecclā

valde in hac multi parce. Sed exteriora
cum negotia dilapsi simus, et alind ex
honore suscepimus, aliud officio
actionis exhibemus, ministerium predicationis
relinquimus, et ad penam nram ut video
epi vocamur, qui honoris nomen non
vitae tenemus, quotidie per nitras
negligentias perimus, et eos ad eternam fidem
negligenter videmus. Sed qui nos vita
corrigere valemus, aliena qui negligimus
nram, cum secularibus vicium facto
insensibiliores mutos efficimus. Quid ad
ea que sancta sunt studiosiores videmur
Ubi quippe cum fidei celesti desidio
obdormiscat animus, et dum opus suo vigore
efficit pactione sancta ad ea enervatus non
valet qui promicat ad exercitatione dei. Quis hoc
vere sacre ecclie de membris suis infirmitatis
dici possimus. Me custode mi vineis vinea
mea non custodim. Vince quippe nre
actiones sunt quas vigor quotidianus la
boris exercuit. Si custodes in vineis
positi sum vineam meam minime custodio
et dum exteriis actionibus inservimus,
ministerium meum negligimus. Quid nullo
pacto sacra hereticis ab alius manus
prudentia qui a sacerdotibus tollerat dens
qui eos quos ad alios correctionem
posuit duce de se exempla pravitatis
cernit. Qui ipi pereunt qui capesse
pene debuimus. Plectit est gravius sacer
dotes qui apud deum debuerat eternam
aliena dampna. Plectit si eos humilis

si quos corrigere nunc cessamus
viridem. Considerate quo id de
gregibus agat qui hujus pastores sunt
huic cum custodia gregis suscepimus
qui si duris gregi domino non metuit
Contra quos dei greges custodiri
debuerit. Nulla mercy lucra quietis
ad nra cotidie studia vagamur. Frena
concupisca humane gloriae sicuti nitere
cupimus. Et et eo qui ecclie plati
sumus ad agenda quibus minore licentia
habemus suscepte vanitatis ministri
terimus. Ad ambitionis exigimur
dei causa relinquimus. Ad frena negotio
vagamur. Loca scripturis aperimus. Et
frenis actibus implicamur. Completa
est in nobis apostoli dicto septem est
et erit sicut apostolus sacerdos. Sacerdos
cum non distat a populo qui nullo
vite sue merito vulgi discedit actione
Implorem. Jeremie lacrimas. Consule
morte mea et plora dicit. Quo
modo obscuratum est aurum mutatus
est color optimus. Dispersi sunt lapides
sanctuarii in capite omnium platearum
Aurum quippe obscuratum est cum
sacerdotium vite quondam pulcritudo
gloria clara nunc pro actionibus ipsius
malis ostenditur reprobe. Color op
timus est mutatus. Quille scripturas
habuimus pro frenis et obtectu opera
ad ignominiam desperationis venit
lapides nre sanctitatis in terra habet

ner ſmuebant² in ſinu ſacerdotes
corpe miſi cū ſcā ſcōy ingredientes
in ſecreto ſui cōditoris apparebat
¶Hoc ꝙ ſmus) fres karissi nos la
pides ſanctuarii qui ꝛppetere ſcp
debemus in secreto dei / quos nūq
necesse est foris cōspici id est nūq
in cōmunes utilitates mut actionibus videri
¶Sed dispsi sūt lapides sanctuarii in
capite omnium platearū qz hi qui
per uiā qz oronē mtus semp esse
debuerat qz uiā regiā foris iacebat
¶Cete jā pene nulla est sch cetu
qui no sacerdotes admistrent ¶Odiū
ꝙ in scō hoīm cōstitutus extorā sue
spē exhibens quasi sanctuarii la
pides foris iacent ¶qz cū grece
uoce platea a latitudine uocetur
sanctuarii lapides in plateis sūt
cū religiosi qui ꝛ late mūdi utilia
seruant² ¶nec solū in plateis sed
qz in capite platearū dispsi sūt qz
qz p desertū hui⁹ mūdi opa pagunt²
qz in de religioso hoīm cultui honorus
fiunt ¶In capite ꝙ platearū dispsi
sūt qz iacent p ministeriū operis qz
honorem uolut de ymagine seruatis
/ qui to ante mūdi iudicū ferunt² aspectus
/ quibus quotidie pensionibus uacarent
populus uidetis / cui hoc misi mo
pempse pmo agit² ¶Cete depopulate
uidet⁹ cōsa castra cete ac monastia
desimere in solitudine agri redacti sūt
si nos pereuntes ppto auctorem mortis
xpm cui debuim⁹ esse ducē ad
uitā ¶qz meo crem⁹ pmo gressu tuba
prostrata est qz fraude mea negligentia
ad uita erudita non est ¶quid ante
mea homīs misi cibū dni duxem⁹
qui ad hoc sunt cōdite ut in eoz corpore
transeuntes² id est ut in eis cete aug
mento trudant² ¶Sed hui⁹ cibi cōdimētū
nos esse debuim⁹ / sicut cū primū sup
ꝓfatū suū⁹ missus pdicatoribus duas²
uos ecclie sal dic / si ergo² cibus dei est
populi cōdimētū cibi sacerdotes esse
debuerat ¶Si qz dn noster ab oronis et
eruditionis sce usu cessem⁹ sal ipsa
natiu est qui condire non ualet cibū
dei alter idoneus ab auctore no inuen²
qz exigente fraudulēte mea minime cōdit²
¶Quidnam) ꝙ ꝛ⁹ qui nūq⁹ per longānā
mansu cōsuit qui de priscis suo opere
mea eruditione correpti qz recipiamus
premia egerem⁹ ¶Cui hymnū qz
nostra eruditione deferam⁹ ipsi auctori
qui⁹ fructibus debem⁹ ¶Quidnam)
quod huic deo faciam⁹ nos qui accepto
talento ab eo ad negotiū missi sum⁹
¶Et cui qui dicit negotiatore dnm
uenio ¶Cete jā uenit cete de mo
negotio huic reddit ¶Quale cui
uidet huic de mea negotiatione
monstrabim⁹ ¶quos cū cōspectu
nūq⁹ euangelios de pdicatores nec
segete illatum sum⁹ ¶Quidnam) cū
oculos meos alibi uere destructos
diem qui iudex uenit qz rone cui semel
quibus talenta credidit ponet ¶Cete

ni maiestatis terribili mitt angelos ad
archangelos choros inducit ni illo trino
examine electos omn / & reprobos mitt ad
ducit & vnusquisq; sps sit ornatus omnib⁹
Ibi petri cu[m] iudea confusa quia post se
respexit opprobriu Ibi paulu[s] conversu[m]
vt ita dixerim mundi ducem Ibi adrianu[m]
ad romanu[m] Ibi asia thoas media
in cospectu sui regis confusa ducit Ibi
omes diuisi gregatim electos cu[m] suis
hostiis appropiant quos sedis sue pa
storibz deo post se subditu[m] gregem
trahut Cu[m] ergo tot pastores cum
gregibz suis ante eius pastoris oculos
venerint qd nos miseri dicemus aut
qm ad dnm mittu[m] post negligentia[m] huius
redimus qm pastoris nome habemus
cronice quas ex mandato nro debemus
ostendere non habemus Hic pastores
videat sanctus & ibi gregem no[n] dimit
Sed nichil si nos neglexim⁹ omnes
dei neglexerit omnes simul cadent desert / nullo
modo Cu[m] ergo caus fuerit ppheta[m]
pollicit⁹ est pfectu[m] ipm pfecit / ois
ps quos predestinauit ad huius flagel
lor[um] stimulos coparationis spm erudit
& ppter nos qui fideles ad sanctu[m] baptisma
venim⁹ nostrum pcatu[m] baptismo delemus per
impositione[m] nri manuu[m] ad deu[m]
spm sanctu[m] accipim⁹ atq; ipi ad regn[um]
celeste pgim⁹ & certe nos p negligen
tiam deorsu[m] tendim⁹ ingredientes
electi sacerdotu[m] manibz expiati ac
leprosi patriarch & sacerdotes ipi
p[ro]pter baptismu[m] ad infernu[m] frequenter se
sternut Cu[m] ergo reges fideles duxerit sacerdotes
malos nisi aqua baptismatis quae
prius baptizator delenerit ipos ad
regnum celor introire & ipi electos
decipere Cu[m] ergo hec fides cognouerit
actionis me ipius ministeriu[m] meu[m] de
precor nro quotidie relaxatione co
gnoscens ne mea culpa prius obligata
remaneat p quam omnipotes deus cotidie
alios solvit Confidens cotidie sue
cessatione qd summo pontifici ponder
quod suscepim⁹ & faciam⁹ quotidie
nobis cunctis quos cu[m] meo iudice
habem⁹ & sic debem⁹ agere cura nostri
vt non negligam⁹ Certa provinci
vt qd quis ad nos mittat & ipius mores
me scire conducat Cu[m] breuiter ergo
quae[m] & hebreu[m] videm⁹ admonendu[m]
est vt cognito frenare debeat iniuste
sua quia p hoc qd licet dicat sapere
qd non licet Cu[m] cognitu[m] habemus
admonendus est vt sic agat cuncta secula
ne ponat amore dei / sic placent voluntati
congrue vt non displiceat voluntati con
ditoris Cu[m] clerum videm⁹ admonendu[m]
est quia sic vivat vt exemplu[m] vite sit fidelib⁹
sit ne si quid in illo iuste reprehendat
ex quo vilis quia religionis mee estimatio
tumet Cu[m] monachu[m] videm⁹ admonendu[m]
est vt reverentia habitus sui in ore in
locutione in cogitatione sua sep custo
diat & cu[m] si mundi fuit presente desertu[m]
& qd ostendit humanis oculis huius hor

mete dei oculos mentis p̄tendat Iste
tenuis p̄ sanctis est ām̄onent ut ēsent
¶ Ille nō qui adhuc ingenuus est ām̄onent
ut corrigat ⁊ nō sis se ad sacerdotē
p̄tinerent sale sermonis illius conditi
teredat ¶ Iher fres uobiscū cogitate /
solliciti hor gremius unus ihesus
omnipotēs deo famulū uos reddē de
negotio quod aggressus parate ¶ Sed
iste q̄ dixerim? melius apud nos ordo
q̄ loquendo obmutescim? ¶ Orem? ait fir
dens qui nos pastores in populo be
ati uolumus p̄ea ⁊ ut hor. ꝑ huius
ore dicimur in tuis oculis ee uideam?
p dñm nr̄m ihm̄ xp̄m filiū tuū qui
tecū uiuit ⁊ regnat de? p oīa sēcula.

¶ Omelia xl de euāgelio / misit
ihs discipulos suos p̄cipiens eis
⁊ dicens in uiam gentium ne abieritis
habuit ad plenū in basilica sancti ste
phani prothomartiris xpi

Quum cōstet omnib;
fres karissimi ⁊
redemptor noster
in mundū pro redemptione generis
humani cū sanctis suis apostolis ad
fidem ueniē cōspicim? quid est q̄ i
p̄dicatione discipulos mittens dicat i
uiam gentium ne abieritis ⁊ in ciuitates
samaritanoꝝ ne introieritis Sed potius
ite ad oues q̄ perierūt domus israel
nisi hor q̄ ex fide facti colligim?
⁊ primos sibi p̄dice uoluit ⁊ post
modū cunctis gentib; p̄dicari ut
dñs illa cōsiti uocata renouauit p
doctores scs ad uocationē gentiū
p ordinē uenit / ⁊ redemptoris
mi primo apprime repulsa gentiles
ydolos quasi cynoceos fecit ⁊ qd
inde factum in testimoniū hor gentib;
graue esset in cruciatū ¶ Erant
enim tunc qui de populo uocandi
essent ⁊ de gentib; uocandi non
essent / nā ⁊ ydolor cultib; p̄decessit
populo legis? ⁊ primo hebreorū
fides multis ⁊ postea gentiū multos
credidisse / ⁊ cū p̄dicatore apti in
asia gentib; uoluisset p spiritū
sanctū prohibiti ee memorant? ⁊ cū xpi
spiritu qui primis p̄dicatione
prohibuit hanc asianos cordib;
postmodū infudit ¶ Nā dum est q
asia omnis p̄ credidit / idcirco q
primis prohibuit qd postmodū fieri
⁊ tuit in alia erat qui nedū nec
ad horā uoluit nec cessauit nec
tunc gentium de cōtemptu p̄di
catione prudenti / sicubi q̄ occultio
ri p̄dicatio a principio cunctis p̄dicari
sed subtrahit ⁊ subtractis p gentium
non meruit? ¶ Cui necesse est fres
carissimi ut in omne qd agimus corpo
reis sepes simp nos dñi cōsilia
circulet teneamus ne dñi mensa

nostra exterq; fiesa ⁊ sua se voluptate
non renocat mitus ꝯ cum prudy
tribulit adnexa disponat ꝙ bene
psalmista mitnens ait henute et
videte opa dñi ꝙt tribulis m cōsilius
suis sup filios hoim ¶ videt nāq;
q̄ alius misereordiū benignus alio
pustera exigente repellit ⁊ q̄
alia parcendo alia deus resistendo
disponit exp̄mit ⁊ penetrare nō
potuit ⁊ q̄ nō solū mestigabilez
m pmissā suis scientiā sed etiā
ifigrabile videt tribile m cōsilius
esse memorant ¶ missis at pdica
toribz ꝙd perpet̄ audiamꝰ emittes
pdicte dicentes ⁊ aggredimini regē
celoz ¶ hoc p̄ suis beatissi ceruā ⁊
euāgeliū tuccat mundꝰ clamat //
¶ nunc cū illis locus eius fuit / qui
cū tot altrius p̄cessionibz a gta
sua cedit q̄asi nā nobis exercio
regnū aliud ꝙd scipō ostendit ¶ ihūs
pō ⁊ asumbz amat⁹ amatꝝ est / xp̄c
nunc eius pdicē ꝙ amādus nō
est / si cui mūdi huc domꝰ q̄assata
mundi⁹ ꝙd est m illa habitaret fugiet
⁊ qui stante delectat cedē ꝙ homo
a credere festinaret ¶ ignē mundꝰ
credit ⁊ nos cū amādo complectimur
optimū habitū ponꝰ ꝙ hūare ⁊
nulla nos cedo a mia illius sepat
quos eius passionibz amor ligat
sacie q̄ est mic pō cū destinata
cōe ceruicꝰ animā nunq; ab eius

dilectōe disiungē ¶ hoc illo m tēpe
difficilimū fuit ⁊ tūc pdicare ⁊
loq; regnū intelligi cū longe late
q̄ oīs exercet florere regna vicy
¶ cū ⁊ admirā fuit pdicatoribz fidei
miracla de fide verbis docet Ubi
offensa ⁊ nona fuerunt q̄ nona
pdicarent sicut m hac cede lectione
subiungit ⁊ firmos emarte mortuos
resuscitate leprosos mundate demones
eicere florente mundo crescere humano
gne dñm ihm hoc vita subsistente exercē
cū liberādi rez opulēcia q̄ nos non
audiret vitā ⁊ alia crederet q̄
insibilia visibilibz p̄ferret ¶ ad
salutē redeūtibz firmos ad vitā
surgentibz mortuos cunctis mundicia
recipientibz leprosis exceptis a pte
mundoz spūs demoniacis tot visi
bilibus miraculis exactis q̄ nos
non crederet q̄d de insibilibz audiret
Sed hoc quippe visibilia miracla cor
firmāt ut corda humana ad fidem
visibilē p̄valeant ¶ ut p hoc q̄
mūdi fons aguā hoc q̄d nos est lō
ge mirabilis ⁊ scientiā ¶ cū mi
q̄asi cū fidelibus munificatis exercens
mira sorte cetibus mitis sui q̄
vitā vestimēta habent ⁊ signa vestimē
non habent ⁊ fenestra miraculum se
bonis ostendit ⁊ si desit q̄ mihi operē
nā q̄ mūdi magis germē vocē linguae
m signum sui nō fidelibz sed infidelibz
vim ⁊ ad pdicatoꝝ exercitus //

quem iudicem sustinetis. Occulta nunc
esse bona vestra videat ut ea retributionis
sue tempore in publico ostendat. Sicut
carni vestre ne defficiat cibos cotidie
prebetis, sic mentis vestre cotidiana ali-
menta bona sint opera cibo corporis pascitur
pro opere spiritus mittatur. Quod moriture carni
tribuitis vitture in perpetuum anime non
negetis. Si quando enim repentinus ignis
habitaculum assumit quis quis eius possessor
extiterit rapit quod valuerit et fugit
lucrum reputat si quid secum ex ignibus
tollat. Ecce tribulationum flamma mundum
concremat et cuncta que in eo speciosa
videbantur finis iam proximus velud ignis
devastat. Lucrum ergo fratres maximum
credite si vobiscum aliquid de illo recipiatis
si quid fugiendo tollitis sed hoc quod
perire remanendo poterat ad retributionem
vobis perpetuam largiendo servatis.
Terrena quippe omnia servanda amittimus
sed bene largiendo servamus. Cum velocitate
tempora fugiunt ad videndum ergo citius
iudicem nostrum qui cum magna importunitate
impellimur ei bonis actibus cum festinatione
preparemur. Prestante domino nostro
Ihesu Christo cui est honor et gloria in secula
seculorum amen.

Expliciunt omelie beati gregorii
pape finite octava maii 1477

BIBLIOTHÈQUE DE L'UNIVERSITÉ DE FRANCE

Sermo magri nicolay oresme
factus coram papa et cardinalibus in
vigilia natalis dni q fuit quarta
dnica adventus anno dni m° ccc lxxv
pontificatus dni urbani pape quinti
anno secundo.

Iniqua est salus mea ut veniat
et justicia mea ut revelet/
Ysaie lxij° Ista ysaias sicuti originaliter habet
Secundum scripturam apli ad romanos
sed et in pluribus locis xps christus
naturaliter totius mundi erat dns sus
in deus quia homo. salus in judeos et
gentiles. Quos videlis judeos quos
tantibus oppressione passime predixi
per quam salvatoris venturi per
quem certa populi gratia erat de
tenebris horrendis ad hec et
justificandi in fide ut habet ad
romanos quinto. Hanc salutem
olim loquens per prophetas ut
hujus rei desiderium in eor cordibus accen
deret spem fiduciarem et fide augeret
michee. vij. Hoc dns clamat salus
erit omnibus timentibus nomen suum//
Et ysaye xlvij° Dabo in sion salutem
et in jerusalem gloriam meam et certa mitra
Finis. et spes qui differt affligit
animam xpi cui fragmenta substituit
de tribulatione fastidium et debet de
presentia solacium. Hoc ysaye xxxv°
prope est ut veniat tempus eius
et aperient sedes veniet et non tardabit
et mitra similis. Expectabat enim sui pres
in limbo ut xps dns educet de carcere
vinctos et de domo carceris sedentes in
tenebris et umbra mortis ut scripsit ysaias//
Et appropiabat tempus in quo plenitudo
temporum miserat ad rationes xpi/ et in quo
volunt dei notas facit dominus gloriose
sanctum suum xpm fuit absconditum a
seculis et generationibus. ad colocen primus/
Deus genitor unus cedit et oracio preces nostras
de salvatore adventu certificet de appropiante
letificat/ et justificationem gentium per fidei
primalgnationem mistice designat dicens
in verbis assumptis Prope est salus mea
ut veniat et justicia mea ut revelet//
Hoc autem impletum est in nobis sicut
deus salvatore suum et in conspectu gentium
revelavit justiciam suam. Quantum ad
propositum primum per assumpta verba ad duo
naturaliter veritatem debet applicari
quia deus et quia est salus mea/ primum
regum undecimo Quos erat vobis salus
Secundo ad misterium adventus xpi cum
est hodie quarto dominica potest exponi
cum dicit ut veniat// Prope est cum
ut veniat/ et certe ergo ad hoc ut deus
ezechielis xxxvij° Certum de veniente
domino venidente nobis tercio potest
exponi quia dicit et justicia mea ut
revelet. Salus primitus de qua omnes
juste revelabit quasi ergo judicem
et justicia quasi torrens fortis//

primo gō p cōtēplacōē solēpnitat
hmi sactissīe vigilie cū grandi
scripturā verbū dei pīe dicētis
mihi est salus mea. scdz xpō cui d
ysaye xlix dixi te in lucē gentiū
ut sis salus mea usq ad extremū trē
te de quo ysaye xlvi salus mea non
morabit. nā ex exspectatōne cūctā
gentiū hodiernū patefecit. vbi matheus
inquit. Cū esset desponsata mat
eius maria ioseph antq̄ cōuenirent
inuenta est in utero habens de spū scō
Ex hoc cū potāt apte cognosci q
saluator debebat in beem de clastro
pudoris exire sicut ppha predixit. Nec
virgo cōcepit et parit. nā quadmodū
gramor una matrizat ad unum et flos
expansus festinat ad fructū. ita sal
mundi in clemētōne ventris virginei
cepit humano generi gratis imminere
Nec cū apparent benignitas et
humanitas saluatoris cū mat eius
inuenta est in utero habens de spū scō
sicut in scripturis testat angelus dicēs
ioh cui in ea natū est de spū scō est
Sed quo nō in ea natū est. ut ide
non fiat sicut ceti demissis nonem
mensiū penulatim formatq̄ sed ab
istanti cōceptionis xpi simul fuit
et uerus deus et homo perfectus. et si nō
male corpis tamē decore ueritatis
et quasi de matre ut aut augustin
epistola ad dardanum. Cui hodie
potest dici de nato. quippe est ortu
cui dicēte dño ysaye lxi. prope
est iustifi meus egressus est saluator
meus sicut in pte uerbi apposui
dicebat iusta est salus mea
hec de vigilia. Sedā pe
emsde uerbi ad cōtēplationem
misterii aduentus xpi in carnem
potest aptari cū de ut uenat. bñ
aptey sedo. uenit desiderat cūctis
gentibz. quamus cui de quarto
aduentu de quo ysaye tēo dicitur
dns ad iudicium uenet possit
exponi. pro cui memoria hoc festa
dnica fuit olim a scis patribus
dedicata ut de illa die iudicii dicat
illud sophonie iuxta est dies dni
magnus et iuxta est et velox nimis
Est quamus nō in se tñ in tribulationibz
humanis cui sit aut gregorius
ultima tribulatio mitius tribulationibz
precedēt. luget mundi status
Ideo tñ sensus ad tertium videamus
si ipa forte de tribulationibz precedēt
ultimum xpi aduentū sit de futuro
ventura ut de ea exponat ultima
pe uba apposita. ipa dns dt iusta
est iustitia mea ut refulgeat
scdz primitus ut aduenit iustitia
et impleat euangelica dispositio
Et ad fine. q hoc modo p meam

cōfessionē ad deū cū hūmea ꝓdēra
possit breuiꝝ aut minimū ad salte
differꝝ circa hor quatuor sunt
videnda ¶ Primo ergo si fructus
est de tribulatione bt reneleti ||
¶ Secdo de cui correctione si ipe est
¶ Tercio de falsa estimatōe circa hor
ꝙ dr bt beati ¶ quarto de sēa cōsi
liatione qua potest fieri bt ipe
sit salus ||

¶ Quatu ad primū ita
notoriū est q̄ penitentia in sac̄ scīpta
ꝙ certa precedat bt ¶ simplicitū videt
adhor allegatē missi q̄ ex hor potiꝰ
hoc mali modꝰ ¶ causa appendi et
tempꝰ cōuertendi ¶ Pro quo primo
duas regulas, una est ꝙ ꝓdno regnū
gentis hebreoꝝ que fructus olim
videbat ꝙ regnū israel cuius caput
erat samaria significatiue in ysaie
samaritā ¶ ꝙ regnū iuda de cuius
stirpe natꝰ est xp̄s nr̄o uel iudei
cuius secdm ysaiā ¶ ꝙ ierem que
fuit illius regni metropolis designat
ecclā ¶ Ista regula non est mea sed
habet in gla sacre scripture ꝓcipue
¶ Est ena origenis in ysaiā de omelijs
cui simp̄ bene testimentū per ecclām
approbatus ubi ena ysaiā interpretī
tōne ¶ sacri eloquij auctōte ||
¶ Alia regula est ꝙ in ysaiā per
meretricem et formicationē intelligit
symonia ¶ omnis illa abusiua dis
pensatio atq; ꝓmotio que fit huius
causa seu alio adultino fauore
quarenda ¶ Nā talis quod ecclā ꝓmo
ad officia ¶ honores facti ꝓ pleriq;
generū reprobant sicut scitis ||
¶ Secretary aut dr a meretde quia ludit
id ꝙd natura fecerat nō bene ale
dare ꝙ aliquid ꝙ pro ꝙd erat
debitū pro virtute est quedā genus
corruptionis ¶ inuisibile ꝙd olim
meretricem vocabat simā ꝙ ysaie
primo de ierusalem dr ¶ quomodo
facta est meretrix fidelis fuit
plena iudicio ¶ et osee nono dicitur
israeli fornicaty es a deo tuo dile
xisti meretrices sup omnes areas tritici
¶ Et in multis locis scīpture nō p
fornicatione accipi aut accepi ¶ Sint
si secdm doctrinā beati petri capi
volumus sermonis ꝓphetici bñfa
cientes attendē quasi lucerne in
aspero loco sint sensus dei homis
sup habeat ecclām ¶ Intrem scīptas
misticus regulas supiectius quia
tangunt duas clauis reseratiuas
nobis ¶ clare aperientes nobis
intellectū eaꝝ sup sensu ecclē ꝓpter
¶ fructuosa ¶ Et exēpli cā videamus

de vno / dns enī ezechiel ꝑbēt hmoī
ecclē lapidē ſ̄ſib noīe ꝑdīt ſic aīt
¶ In die qua nata es vidi te cōculcatā
in ſanguīe tuo / dixi tibi in ſanguīe
tuo vive ¶ Dixit² de primitiua ecclia
ꝛ tempe martiꝝ ſcīpt² ꝛ multiplex
cultus es ꝛ ornatus effecta / emundauī
ſanguinē tuū ex te ſalꝫ ceſſante
ꝑſecutione ꝛ dedi coronā decoris
in capite tuo ꝛ ornata es auro ꝛ
argento ꝛ veſtita es biſſo ꝛ decora
fuiſti es vehemēt² ꝛ ꝓſperata es
in decore meo quē poſueꝝ ſuper
te ¶ Imago vidēt² hyſtoria ꝙ
ꝓphetia de ꝓſperatōe ecclē // ſe²
ꝛ habens fiducia in pulchritudie tua
formata es in noīe meo form
catione ſuꝑdicte / ꝛ de cetenali
nequit ſtellaꝝ / ꝛ poſt omnes
abhominationes tuas nō es re
cordata diey adoleſcentie tue ſalꝫ
de ſtatu ꝑnicioſo in q erat nuda
id eſt pauꝑ ꝛ cōculcata i ſanguine
tuo ꝛ abhoīabilē feciſti decore
tuū ꝛ cē ¶ Cete qualiꝫ lauidiſſe
ꝑdicit² detectatorio ecclē / ꝛ ſtatū
ſcīpt² primitiuū ¶ Cete ait dns
ecce dabo te in manꝫ adulteroꝝ
tuoꝝ / ꝛ deſtruent lupanar tuū
ꝛ demolient² ꝓſtibulū tuū. ſalꝫ
loqꝫ vbi ꝓcedit² īmſtuta eſt
denudabunt te veſtimētis ꝛ auferent
vaſa gle tue ꝛ dimittent te nudā
ꝛ plenā ignominia ¶ Cete poteſtis
vidē quid ecclē ſit locutꝰ ꝛ ſibi dū
cauſa ducens / ſoror tua ſamaria
id eſt ſynagoga danidin ꝑtorū
tuoꝝ nay pectanit ſi vaſtū eius
ſeculis tuis ſi ꝛ tu porta cōfuſione
tua / ꝛ miſta xpm dū poſtq̄ diſſipe
deſeꝝſit malicia ꝛ deſtructōem ſyna
goge adiecit ducens de ecclia ¶ ꝙ cū
vidiſſet ſoror eius plus i ſanauit libidie
ꝛ fornicatōne ſua ꝑcubuit ignudē
dnibz ꝛ magiſtratibz ad ſe bellatibz
i ducibz veſte varia id eſt bn ornatiz
¶ inſanauit inſipuit libidie id eſt
cupiditate dnoꝝ ꝛ cōpoſitōis
delicias ¶ Erat nāq; fructuoſū ſi plu
rū haberent² ecclē ꝑnitie venerādi
prudentia ſpūs ꝛ ꝑcibz ac ꝑnis artibz
i ſanare ¶ Cū ſic ꝓſtitute ꝙſcipet
dns dī ¶ Cōſtante ſuꝑ mane tue
pulchritudis ꝛ ſuſpexit principe
ducens recedit a te mea ab ea ſic
recedente a ſorore eius. ſ. ſynagoga
ꝛ repulit cauſa ducens ſeculi tui
ꝛ fornicationes tue ſcelera tua
¶ Semulāe reſpice in ꝓſpia ſemu
oſee ꝛ ceteris / ꝛ ex quo codē ſpū
ꝛ ꝓpe hmoī vbiq; locoꝝ ſuꝑ cōcludit²
ꝙ omnis vno ore ꝑnicientiſſimi

hanc ecclam ꝙ erauit pestilentiam
ꝛ pro suis excessibꝫ mlta mala
passus ꝛ bonis tēporalibꝫ nisi
penituerit spoliandꝰ ¶ Vñ osee ix°
enumerat formicationes suas a fornē
sua ne forte spoliem eam mdā
ꝛ statuā eam secdm dies natiuitatis
suę id est in plenitate primitiꝝ
quā nisi sic fecerat ipse erat de ipsa
nand tercio dr̄ Propter multitudinē
formicationū meretricis speciose
gratie ꝛ habentis maleficia q
inebriabit ꝛc ¶ Et post pmea sequit
ostendā gentibꝫ nuditatē tuā
ꝛ regnis ignominiā tuā / patet
itaq; ꝙ sup hanc ecclam aliqs
reuelanda est prophetia pmissa
¶ Et hec de pmo ¶
¶ Nūc ad secdm qđ in thematē
dr̄ ꝙ hec pax est ꝙmus non sit
vtrum nosse tempora vel momenta
sed tm ꝛ ipsubdē signum quo
durande sunt potuit ad de Apostolo
suspectus ¶ Vnus accipio ꝛ apto
ad thessalonicen vbi ait nisi venerit
discessio pm ꝛc ipse bēs pmium qđ
ostione ad rōnsuōnes aliqsie ex/
ponit de romani ipii desolatione it
pia ꝛ psecutiones ecclie premissis
antixpo nullū ponit medium/ nec
ante quales sit ecclē ipsum pmus
statuus precipue in cōgressione ad ex

ppetuā manifestatē hos indicate
¶ Quedā gl̄osa dr̄ ꝙ erit discessio
aliaq; ecclaq; ab ista romana //
¶ Aliud signum erit qñ ecclia effugiet
moribꝫ priorꝫ qđ fuerunt synagoga
patet ꝙ glosa ordinaria allegata
Septime tercio hēs dr̄ pmissionem
eam sua adnisatur ipse. id est
synagoga ypocrisi pmanentibꝫ
pnda idest ecclie vbi origenes de
nobis nequit dubiū itelligi ¶ Et
ezechielis ꝙ dr̄ ds ei Incipies
sorore tua sceleribꝫ tuis. . . .
¶ Johannes erit qui vt erit p̄b?
erant clerici iudeoꝝ saluatorē nr̄m
vt scribis notarent de ecclesia ei
ꝙmittebant vendi columbas in templo
ꝛ de hoc ꝙ solū labiis honorabat
deū ꝛc ꝙ docebant ꝛc no faciebat
ꝛ ꝙ erant ypocrite ¶ Videntes igit
si pmus est sacerdotes ꝛ principes vide
ꝙ ꝙmittē vendi columbas in templo
¶ Et si sit aliꝰ qui nec vel labiis
deū honorat qui no solū nō faciunt
bona sz nec dicunt vel predicunt //
¶ Canes muti non valentes latrare
canes ꝑudentissimi nescientes
secretale erit sanctitatē ꝛc ¶ Hinc
¶ Sed erit sunt nonulli qui ysolerie
seu malicie admodū ignis fuerūt
est in hiis vt ypocrisis pallio nequi
operiri sz fri st̄ meretricis qui

ecclie sue ignorāde

tentoz ꝓmpatoz ꝙrannis erat libere
cuntati ¶ Tertius ffructus in certa dei
potissime reponbz istis no tm monet
ꝓnos ad reuerenciā ꝯ multos ad diligēs
& ꝓmeres inuitat ad pēa ꝙm se repetiret
deo sacrificare si possent quosda crassos
presbiros spoliare ꝑpetue quibz nec
nobilitas generis nec fcia suffragiet
sed sint bri scientie meritores & fraudu
lenti quibz dns dt annos quietos bene
ꝓficuos zelum ꝙm culpmā fratris
ejectis & consanguineis ꝓmoueret/ cete
dies venit sup eos &c ¶ Quintū
signū est tyrannidis ꝓsidentiū
que cū sit res violenta diucie no ꝑt
sepe/ vbi optebat si ejectionē sepe
sumere retro ejectoz tyrannide
¶ Sextus tyrannū est no ee bonū ꝓn
subditoz si btule ꝓpn / tales sūt pastores
qui non pascunt gregē dni si semet
ipos/ quibz dr ezechiel xxxiiij be si
grendent de malefactis eoz qđ possint
peremptorie redēptore nec quicūt
quicū quis delinquat si quantū
solue possit ¶ Quibz dns dt matheꝰ
tercio bos odio habebatis bonū et
diligebatis malū qui violent tollitis
pelles eoz de sup eos comederūt ejz
nem ossa eoz & pelle eoz de sup ejus
ramerunt ideo dt ezechielis xxxiiij
cessare eos faciā bt no pascant
vltra gregē meū ¶ Liberabo eū de ore
eoz & non erunt vltra eis in escam

¶ Decimū signū est promocio indignoz
& vilipensio meliozū ¶ Iher enī secūd
aristotilē est materia causa dissolutionis
policie & sepe contigit in militia &
ecclesia honoratio illustriū & quietio
miseroz sedicionē parit ¶ Ina propt
hoc in xpo & appt qđa ꝓmissa no solu
in codicibz legum si ortis mis bndi
quedā regna pene destructa bb horeb
ꝙ primi fuit & bexati sunt a ꝑsis
latione malozū & dolore & effusa est
cōtencio sup ꝓncipes &c ¶ Sed
sunt hodie in xpianis rex magna
reuerat & origie hec est sēp humane
dulcie inueteratus bt no solum
audiendo si etiā videndo no credut
alios interisse ¶ Septimū signū est timidus policie
secularis & cōmodo populoz ipse
in multis ꝓbis ꝙ expte est ¶ Et
qui sunt aut fuerūt mala designet
sola bemōt timedo est ne postmodū
ecclastica policia no solū attendentibz
si etiā ꝓmissoz pariat & implent
qđ dns dt ꝓme mi. contricio si
cōtricione bonata est repente ha
struxi sint tabernacla mea ¶ Et ejc
bus adueta pessimos de gentibus
& possidebūt sanctuariū eoz cōtinuo
sup cōtricione bniet/ audiz super
audiū & lex ꝓibit a sacerdote et consiliū

¶ a senoribz

Octauum signum est renisci contra
omnes si forte de principibus ecclesie
emergat qd septimo est zacharie vbi
noluerunt attendere et eos sum posuerunt
ut admitte ut no audirent verba q
misit dns deus in spu scō suo p manum
pphetaz post/ et ysaie xxx filii nec
duces nolentes audire verbum dei/ q
dicunt nolite aspicere nobis q
recta sed lacinias nobis placentia
hoc erunt postremo septimo plato vbi dicit
et sanctificetis habebunt quoscunq sunt de
eius septimo est amota q dato/ odio
habuerunt in porta corripientem
et loquentē perfecte abhominati sūt et no
erit tabui dns dt osee quinto et
tu sciam repulisti repellā te ne sa
cerdotio fungaris mi et oblita es
legis dei tui et gloriā filioz tuoz
in egnominia commutabo et erunt
sicut populus sic sacerdos/ Septimo
quide alia dicta sunt in pphetis de
detractione sacerdotibus honoris Et
preter hec sunt alia signa ut prete
rea cessauit insticie et pena a facie
placido preciosi nominis opinionis
et alia Sed attentius pdictis in
ducere potestis ut p sentencia tempora
sunt semota et ut hec horum hoc p
in thematis dns dt mihi est ut
iusticia mea reueletur/ et h de sedo

Quoniam ad hec quatuor congrue
niones possent horis erga hoc ordine
quibus tamen sancti canones ydeirco

mercatores Una est minus considera
tis dicentem q plato sunt erga pue
dens semper custodiet ne ea deficiat
sicut apte premisit ipsonis aplos dicens
mathei xxvi Crete enim vobiscum sed
vigilate ad confirmatione fidei si hoc est
intelligendum quatenus ad fidē de qua beatus
petrus dixit luce xxii/ ego autem rogaui
pro te ut non deficiat fides tua Unde
ecclia xpi fidem in seipsa habebit et
dm refugiet certitudo fidei remanebit
in paucis nisi minus pessimis quibus
idem salvator frequenter ydixit esse
ventureas et ne forsan aliquis se protet
a tenebrosis sectis qui sit de ecclia
hunc omnium obuiat dicens
ecce hic vel Nolite credere omni verbis
medentis dicentes templum dni templum dni
templum dni est Et paulo post vos cō
fidentes in verbis mendacii quod non
proderunt vobis

Alia est optimo progressum// bene
coepit ut ecclia tribulabit si no ite
rato spm nitere cursu et signa pristina
celia exhibuerit/ nā dubiū per sanctos
doctores gregorium bernardum et alios
fuerunt reprehensi plato de receptione
martirum de pompis et gloriatione
indignoz et alius bonis que prius
regnauerunt in ecclia dei plusq mire
et tm dei gratia hinc vitiis prospere fluerat

Non video ut si dominus abbreuiandos fuit
tumultus ut apte hoc fiat a crastino remanere
et minus pulchra/ cetera mirabiliter accidit

m̃ p̃ceptoꝝ ꝙ potestate p̃decm̃
posteri reḡabit ꝙ patris p̃decessoꝝ
thesaurū. ꝑcis nostri p̃mercent
ꝛ non sint ꝛ nos iniquitates eoꝝ por
tem̃. ¶ Insup hmoi cogitacoēm ortm
rit dns m exemplo ezec̃ pr̃ dicens
fili hois ¶ Quare dom̃ ist' dicetis p̃bm
qua hic habet m dies multos et m
tepora longa vpe aspiciet aspice dicens
ad eos hec dr̃t dns non glorificabitur
blitra verbu ist m diebz vr̃is sicut illud
¶ Et ysaie xxx ¶ Subito dn̄o sperat
vemet cōtrito ¶ Nostris quasi diebus
hodm̃ quedā spes mag̃ erat secundū
ꝛ iste ait venit sicut scriptū est tenoz
m̃ ¶ Non credebat regres terre et
omēs habitatores orbis quoniā ingredet
hostis ꝛ immici ꝙ porta hierl̃m aspice.
iniquitatē sacerdotū eius ꝛ ꝙ hierl̃m
sicut supi dictū est designat̃ certa ra
¶ Quarto error est valde pernec̃sus
quotide dicentiū venit ad vesp̃ram
cōsummem̃ nox hmoi secla / tēporū cur
sicut illi qui dixerūt sepe sedo finem
bonis ist implerim̃ nos ¶ Tales
neq̃ valde sut p̃dicandi homines
certa dei / ꝛ si ipm̃ p̃ceptis certis foret
ita valeā vt haberet hmoi cogitacoēm
tā pessima non possent m̃ irrepere
animis ꝑfunde dormiēdi ¶ Quē ꝙdē certa
per aplos m̃ tpo fundate tot martiꝝ
sanguine adherente tot sanctoꝝ virtutibz
ꝛ meritis ecclia tā magnifice p̃ma
cipū sancti dominice dotata ꝛ ita dñi
prosperata si tale m̃ mandatis
talibz posita m̃ pacis tranquillitate dispedm̃
rediit ob eoꝝ culpas ꝛ negligencias
sanctorū non sanctis possent adeo
nuladus / primo cū hor ipi irrumperet
tēpla pacis ꝙ magis timet dicere
dno p̃phetā primo / omne cōsilium meum
ꝛ interpretationes meas negligentibus / ego
quasi m̃ itinere meo rudebo cū veniet
sup vos repentina calamitas / ecce
venit sup vos tribulacio ꝛ angustia
¶ Quinto est alius error diffidentiū
quibz non videt possibile remedium
m̃ hor dieꝝ / si ꝙ sicut alie res et
pleriq̃ regna habuerūt periodos suas
sic illud omne tempus habent
vita ipi omnis sicut pernoctabit nitet
est ꝙ hmoi certe dilectio cupiat finē
cupientibz demerentes ꝛ obstinatos
gubernacoēm / ꝛ scribit ieremie bono
nullus est qui vigeat penitentia ob
cois sut ad omnia sua vanitas cupi
pugnam habens ad plenū / ꝛ misera
xpo si potest ethiops mutare pellē
suam ꝛ nos poterim̃ benefacere /
cū didicerim̃ malū / ꝛ misera ꝙdē
de iudea significat certum / petri pude
scripti est stultos fieri cū videmus

gladiū suū babrabū ⁊ arcū tuū tetendit
⁊ perrexit illū ¶ Sed ecclia expectat dnū
ut misereat nrī ysaye xxx ¶ Et ideo
sicut ad supplicandū nos mouet bnē
memoriā ita nos debet ad hoc attrahē
spes salutis potissime hoc sacrū duc cū
meruerūt festa natalicia festa solēnia
festa frequētata quibz deo dante sine
remissione fructū gderūt oīo te cōi
mauda devocio ⁊ mitē valet deprecio
justi assidua / ⁊ si regem tātū in duc
celebritatis natalicis sim se solet labe
ralioris ostendē quanto magis spe
rare debemꝰ ⁊ rege celestiū clemētissimū
in duc orū sinū tute petentibz benigna
non negabit ideo sicut septies in
die septies sanctificauimꝰ in craſtinū
⁊ decies alii aliud ymo regi xpo b⁹
mercede precū tuaꝝ gratiā in oculis
tuis in duc cū bona hemmꝰ ad te
¶ Et hoc mercede potiūs si aliud
peteretis qđ xpc in natiuitate sua
attulit mundo scilz pacem cuius
tēporalē pronūt angelica chorus
cecinit ⁊ experimentū probauit
testibz ptolomeo plinio ceteris q̄z
hystoricis gentilibz qui semp hoc
admirati dixerūt tēpe pacis ītra
non nisi domino nunc contingere
potuisse ¶ Sic cū dns promittat
ysaye vltio decreta declinato semp
cor in flumine pacis ¶ Et psalmus
dicit in diebz eius justicia ⁊ habūdātia
pacis ¶ Ego pacē in dnō cōfitebor
⁊ vos alii / certe nūc deus salutis
nre est oportunitas dnm deprecādi
ut qđ ille voce cōtulit orbi diebz
istis certe suo dignet largiri / et
quēadmodū nre salutis est nō
in nrīs meritis sz in moribz ita hoc qđ
dns dixit nō thematē pacis est ut
justicia eius regnet benedicat nō
nobis non de justicia nostra
sz nostra justificatione per gratiam
ut in ortu craſtino nostri salvatoris
justicia eius ornatus summat ⁊ semp
nos fiat benedictio quā promisit
deus cū dr pacis est salꝰ mea ut
bremat de qua ysaye li. salus
mea in sempiternū erit ¶ Hanc
salutem nobis concedat dns nr
ihs xps Amen /

BIBLIOTHÈQUE DE L'UNIVERSITÉ DE FRANCE

Sermo sancti bernardini de blasphemia

Qui blasphemauit nomen dñi
morte moriat leuitici xxiiii
In moderna nra republica corrupta
et dissoluta adeo prauis blasphemie ac peiuris
inualuerat vt vix ceca qua pene et vix oculi
reperiant in fide qui illesi sint a cotacto
uno pene corruptele nefarie labem sue
lingue dñi nri assumpsisse / Et qd flebilius
est etiã puerili cui fere fere tragice discrepat
qd audiat primus maledictionibus
et blasphemijs adeo facile assuescit vt
etiã ad blasphemare pfecte discrepat creatore et
creaturas ac se ipsum nec se vel mortuos
mali et pertii erut sub diabolo nouit se
aliud gemedere / qui felix nimiũ tabis
etas nisi sit discenda Ho nra misse
renda calamitas Ho nacio pusilla Ho pena
gens Ho infideles filij / o populi pphane
stulte et insipiens hec retribuis dño
deo tuo qui possedit te et fecit te et creauit
te atq; suo pretioso sanguine redemit
dñs rex nr ihs xps qui apposito sibi
gaudio sustinuit crucem confusione contempta
ad hec tu Ho ingrata filia adã o ingratissime
ppte xpiane / tot bona beneficia et dona
tanta honoras et dignaueris pregratiaq;
et quas in patribus suscepisti no studijs
et mro nro proficere suscepisti amplexa
in conspectu tuo deitatem et tm virtutem tuo
pdecessor tã horribilibz blasphemijs /
punitis ac horres et illecebris gemis
tuis et corpis tui et pegrinacionibz tuis
per viscera dñi dei tui tui et pudica
membra xpi ihu te obsecro et alios
sctos et sctas dei tui ne pudica polluta
vt ore ingrato tã repetita opprimas
ac temeritate lacerandi xpi sepissime
Ho misereande cedens gemitus ad qm
deum misericordia / vide et respice te
in persona xpi deplorat pe dicens
Ps. Salue me fac deus qm intrauerunt
aque usq; ad aiam meã Infixus sum
in limo profundi et non est substãtia / Dñe
ne celum deus meus et recessisti a me
Malum clamans. s. in cruce
pendens qui mo subdit et dederunt
in escam meã fel et in sitim meã potauerunt
me aceto / Sed heu pii dolor et
non orando sed pmittendo in hereticos sint
scelus etas nutrendo ac zelo pfecte pfe
rendo subiecit / Sciat nouissima cor
cora xpi in lapidem et in reprobum sensum /
et in scandalum / obscurat oculi cor ne
videat / et deorsum cor semp in cruce /
effunde semp cor tuum / et fiducia nec
tue comprehendat cor / Sciat hereticus cor
desertum / et habitaculum cor non sit qui
inhabitet / Quoniam tue tu percussisti
pfectus est et semp dolore vulnerum
addidisti / Apponis iniquitatem super
iniquitatem cor et non intret in pacem
tuam / delamus de libro viuentium et cum
justis non scribamur / Videas ergo
fideles communicatores hui tales blasphe-

Septima plaga ondit² cñ dr̃ ꝛ fmoz
ne tue cõphendat eos Cronũ erat pũ
dorens dñe ne ifuroze tuo irascaris
me nõ exhor itelligenes nẽ bel fmoze
pm̃ sonũ locutꝰ posse crdẽ m̃ deo ſ
itellige fmoze pro rugore psistere q
quo sapiens quib⁹ bꝰ zelus ꝛ fmoz
bꝛi non pcet m̃ die bmdicte n̄ recessit
cmsq; pabz nec accepit q̃ zedeptue
dona plenissima ꝯd itelligit² m̃ die iudicij
Octaua plaga fiat hñtacio eoꝝ
deserta / cmsq; dicat tabñ dom⁹ ſbrũa²
ꝛ m̃ plenũ dedicat² sicut bndem ſ
dom⁹ ꝑdicatꝰ ꝛ ipsoꝝ dom⁹ m̃ zmna
ꝛ ad terrã ceciderũt² a crastino hſtz ad
solẽ sicut cera eagit⁹ clamabat aper
ybm ceridit cecidit babalon ciuitas mag
ꝛ facta est hñtacio dem̃oꝝ ꝛ custodia
omnis spũs immũdi Nona plaga
ondit² cñ dr̃ ꝛ m̃ tabernaculis eoꝝ no
sit qui habitet sicut patuit de dathã
ꝛ abiron qui rebellantes moysi ꝛ eius
imperio q̃spnentes obedire detrectabãt
ꝛ descenderunt i ꝓfundũ bnctes uiui ybi
bbi ad ham moyses pmittat eos tẽpꝰ
passos cñ dr̃ ad terrã ſ cognita morte
ierunt ꝛ bisitarunt eos dñs plaga
ꝛ eos bisitare solent no misit me
dñs ſ at nona ꝛ ferit dñs ut fra
spiritus os sm̃ deglutiat eos ꝛ oia
que ad eos pertinet descenderint q̃ ad
ifernũ bnctes sancti q̃ blasphemauerũt
dñm / cõfestim ignis² cessauit lapis ꝛ
dempta est terra sub pedibz eoꝝ
ꝛ aperiens os sm̃ deuorauit eos
cñ tabernaculis sms ꝛ cñ omni ſ
substantia descenderũt uiui i ifernũ
opti hmõi ꝛ perierũt de medio
multitudis Decima plaga reddit eis
dicens ihs quẽ tu persecutꝰ es est
pcepta promissa q̃ presentia sũt / ꝑsecut²
multi xpiani blasphemauerũt ꝑ
multos xpianos ꝑsecutio fuerũt ꝛ crucifixerũt
sm̃ ꝛ eos q̃ spũs immundꝰ exemplarat
ut missa dicat² Undecima plaga ꝛ²
m̃ redditione cõe ꝛ simp dolore multiplicẽ
meoꝝ addiderũt / cmsq; dicat q̃ bla
phemauerũt ihm̃ m̃ se est renouata dolore
xpi in membris sms q̃ncia bla
phemat / sicut dr̃ apls ad hebr̃ vi⁰
rursus crucifigentes filium dei ꝛ ostentui habentes / sic legit²
tales q̃ntu in eis est renouant
dolore xpi cui⁹ plagis scandalizat
ꝛ bulneat corpe q̃ cui⁹ passionis
sms q̃ polutus ac mordacibz dentibz
lacerat ꝛ offendit / sic xpi membrum
bestia ꝛ sanctissimus dolorib⁹ affligit²
Duo ꝛ moyses in ꝑsona dei dentib⁹
ꝛpsuasionis dicebat detecti bestiarũ
immunda in eos ꝛ bsq; cessare fraudẽ
ex horis meoꝝ eoꝝ Duodecima
plaga offendit² cñ subdit exponẽ
dignitate sue dignitate eoꝝ ꝛ non

neq; ꝓbus fermentes neq; adulteri
neq; molles neq; masculor; cõcubitores
neq; fures neq; auari neq; ebriosi neq;
maledici neq; rapt[or]es regnum dei
possidebunt ¶ Et ꝓpter thadeus in sua
cronica. exꝑto ꝓmo dr de talibz sic
Ihc cum esset natalis dnice cũ
suis venit manifeste ad blasfemat cũ
michael archangelo cũ diabolo disputa-
ret altercat de moysi corpe non
est ausus ꝓtulisse iudicium sed dixit
imperet tibi dns / hñ aut
scientes qde ignorat blasfemant
ut bestie aut naturales sic tacq; multa
talia norunt in illis corrumpuntur
¶ De illis ipm nr bñ cũ abierunt et
errore balaam mercede effusi sunt et
cõtradictione chore perierunt / de michaele
archangelo de corpe moysi disceptãte
no hñt nr testamẽto sz ex ybris
thadei ꝓmissi refferat sz ex libro ꝓ-
dicens / si ergo michael non sunt
ausi diabolo ꝛc etc maledictionem
dignationis iudicium sed blasphe-
mie sto magis ab omi maledictõe prem
esse debemꝰ / hoc qde hñt ꝓmissa ꝑ nr
cũ. si gr michael / ang⁹ cũ de hac
religione dissimat blasphemie aliq
dicens / blasfemia est cuiusq; male
de bonis dicere ¶ Sicut bulgo ꝓmi
blasfemia dr ubicq; mala verba
effundimꝰ / talibz erga deus ꝓmittat
ꝑsone bõa de qbus dicitur bonum male
ꝛ malum bonum ponentes tenebras

lucem ꝛ lucem tenebras ponentes amarum
dulce ꝛ dulce amarum ꝙnsq; dicat
sunt vos maledictus ista maledicti
estis ¶ De diffinitone aut blasfemie
secundm sedm ambrosiũ ꝙ tripliciter
est blasphemia. scilz ꝓma effectiua
sedm negatiua tertia ꝯsuetudinaria //
¶ Blasfemia affirmatiua est cũ deo
attribuit qđ ei no conuenit vt qui
de deo dicit honesta ꝛ allicita vt dei
est ꝓpitor deꝰ est pernicialis vel ipius
ꝓcreat ꝙ abscisa dei vel ꝙ pudica
membra ꝙpria vt virgo vel alioꝝ
sexoꝝ aut sexꝰ ¶ Dei sedm machal cũ
de athanasio ꝛ ceꝝ ꝙtentu dr hñ nisi
cum nutu erit ꝓfectus nr stabilite
mentiꝝ ꝛ apparuit almomacy ꝛc
missis regebant maledictus blasfemãtes
pdm ac blasfematrix ꝛ lapidetur qđ
factꝰ no est / ꝛ sic patet ꝙ blasfemia
affirmatiua refferat ad maledictionem
sicut cruda ꝙz ꝛ cra. stabilimus ex de maled⁹
sz hm effe lapidat alia est blasphemia
ꝙm scilz verbis attribuit deo qđ ei no
conuenit vel cognoso / aliud e maledicto
ꝛ scilz aliq ꝙpterat vel optat alicui
malu sine hoc sine deo ¶ Sibi secundm
ꝙ qnoꝝ maledictu ꝓfert zelo pietatis
vt illud ysay nr maledicta fra nr
opa tua ꝛ ad abrahã dixit maledicam
maledicentibz te ysay ult / ꝛ petrus
maledixit simoni magꝰ dicens
pecunia tua tecum sit nr ꝓpositione
aut unꝰ ꝛ helias maledixit ihezye

h. V

ant deo m̃ ꝓpō ꝑm̃ dn̄o nr̄o ¶ Amodū at
maledictū ꝓferet⁹ hmoꝛe bndicte ꝛ hoꝛ
ꝓhibet ¶ bñ ꝛ optē dr ad ꝯ ꝑm bndicte
ꝑseqūtibꝫ vos bn̄dicite ꝛ nolite maledicē
¶ hoꝛ cr̄a dr ꝙ ꝗto moꝛal' sc̄i madicut
ꝑdictus sndꝛo nō optantꝰ voto ꝛ amꝫ
sm̄ oꝛōne dn̄am dr ꝙphēta m̃ ꝛsus dicit⁹
sm̄ malū nō optat si ꝑndet ꝙphēta cm̃
ꝓmissōꝛ est bꝫ nō vott maledictus
¶ Et idē m̃ tractatu de mirabilibꝫ mūdi
dr hebreos nō ꝙpt̄ cōmissū ꝛcedere
moꝫ pcepit⁹ maledyxit si⁹ adusatoꝫ adus
ꝛ adest pcepꝫ m̃ filios cm̃ in bethel ydol'
m̃olabāt cū fugassē ꝛ ꝓpt̄ ꝑm pcepꝫ
vt mons tūc erat ydolis ꝑfectꝰ ꝙscēdꝫ
ꝑm̃ bndicta plaxit hoꝛ cuntē cū sm̄
ꝙm hebreos ascendit m̃ bethel ꝛ ꝑcepꝫ ꝑm
egressū de ciuitate illudebāt ei dicentes
¶ Ascende calue ascēde calue ꝙ cū eis ma
ledixisset egressū sunt duo ursi de saltu ꝛ
lacerauerūt ex eis xlu pueros . m̃ sēꝫ n̄
¶ Thomas at sedā sedē . q. xby . tractans
an liceat maledicē creatē rnōali si bñ
diffinitā dicta sua declarat hoc ꝙ dupl̄
q̄mēdā ¶ bidet ꝙ ꝙhibet maledicē ex sm̄
ꝙ ordinat⁹ ad honorē ꝙ madū subiectōis
ꝛ hoc nō sm̄t maledictā cr̄a ut ꝙcepꝫ
sterilitatē hō promittit⁹ de suo pato ꝙcepꝫ m̃
ꝛ dentib⁹ ꝙtrū si nō mendicus hoc dñs deꝰ
tuꝰ ut confodiat⁹ ꝛ fractis oīb⁹ mādatis ei⁹
ꝛ cerimoniis ꝓhib⁹ ego ꝑcipio ut veniat sup
te oīa maledictiones istę ꝛ ꝑhendāt te
¶ maledyxit cr̄a m̃ ciuitate ꝛ i agꝛo ¶ maledicti
ozrem tuū ꝛ ¶ Et cr̄a dauid maledyxit
mōtes gelboe dicens nec ros nec pluuia
veniat sup vos ꝛ agꝛi pcē . p ¶ Deū
ꝙtingit maledicē creatē rnōali sedm
ꝙ ordinat⁹ ad honorē ꝙ madū sign̄ficat
sicut dns maledyxit fructibꝰ ꝛ signficat
pdice ex⁹ xpt̄ mag̃ ex te fructꝫ nascet
in sēpm̄ ꝛ arefiet ē cōmuni fructibꝰ
¶ Creatū sm̄ ꝙ ordinat⁹ ad honorē ꝓ
madū cōtinctū . scilꝫ bon vel tēporale
ꝛ sic pb maledyxit dicī nationi sue
pb cōo ꝙpt̄ culpā originalē q̄m
nascendo ꝛhīt ꝛ ꝙpt̄ penalitates ide
seqūtes ꝛ ꝙpt̄ hoc cr̄a ꝙ stellig dem
dauid cū maledyxit mōtes gelboe . q. pcē . p
scilꝫ ꝙpt̄ cedē ꝙpl̄ . sic q. vbi ꝗtra est
¶ Creatū ngit madū ebꝫ nō ꝙpetit nec
licet hoī maledicē creatuꝛe rnōali
nisi forte de spiali reuelatōne sic
pꝫ i scripturis ꝛ m̃ decretis xxxiii q. iii
ca. si q. ꝛ. c. cū sc̄i bn̄ ¶ bi ngit dr
cū sc̄i bn̄ maledictionem ꝓferunt nō
m̃ hanc ex voto blasphemus si ex pfide
q̄mēdā ꝙcipiūt vbi subtile iudicium
requirit⁹ ex⁹ ꝛ mala suggerenda
q̄ maledictōe mistē ferre debeant
cognoscēt ꝛ eo maledicto nō pcēt
q̄no ab initio pdicte nō discordant
vbi sic ngit q. i. m̃ mod ¶ Creatuꝛa
contingit maledicē rnōalibꝫ vel
m̃ q̄dā sic creatuꝛe dei ꝛ hoc ē pcēm
blasphemie ꝛ mortale mō q̄dā
maledictōe ꝙtingit malū q̄ alteri

ꝙ penā ꝙ quo ctā ꝑdī ꝙ ꝑ ꝯ. tenūtur
i nos maledicti essūs ꝙ i. penitā //
Vbi fiet malachie vi i ſi affligt hō
deū ꝙ vos cōfigitis me ꝙ dixistis i
quo cōfigimꝰ te / vi decimis ꝙ ꝑmictis
ꝙ penitā / vos maledicti estis / doctores
intelligūt primū ¶ Et hꝰ ſuffitiēt de blaſ
phemia affirmatiua / ¶ Sedā blaphē dē negatiua
qm de deo negat vel ab eo remouet
ꝑ ei cōue / vt ſi male quis loqꝰ cōt
ſcriptā vel penā dei ſic nūlli miſeri
dicūt nō potūt hoc fieri dei vel ꝯ
ſummā ſapiam vt cū dr hō nūqꝫ fuit
nr deꝰ nr hō vel ꝯ ſummā bonitatē
vt cū dr deo q̄ ē ipotēs dñāns ꝓtegēs
i nō valet ꝓtēs reſiſtē ꝙ ꝓ pone q̄ꝫ
cū quis dr nō ꝑ fieri ꝙm hō ꝓtect
q̄ liꝫ poſſet vīficari ꝙ ꝓtā venialī / nō
tñ ꝑ vīficari de mortali a quo ꝙhibt
huīa vſū libꝫ arbitꝫ cōmē ꝑ vt dr apoſtꝰ
ꝑ. cor ꝙ. fidelis est ei deꝰ qm nō patietur
vos tēptari ſupā id q̄ potestis ſz faciet
cū tēptatiōe exitū ꝓuētū vt possitis
ſuſtinē. i. vincē ¶ Sic ctā ſummꝰ illud
Iacob. i. bt vir qui ſuffert tēptatiōē
qm cū probatꝰ fuit accipiet coronā vite
quā ¶ Ex hīs ītā ītēta ex ꝓpria
tñ ꝯ mala ītēta ex ꝓpria
ītā modis cōtingit primo. videlicꝫ ꝑ ex
fragilitē ſedō ex certa ītō ex malignitē
¶ Ex fragilitē primo ꝯ ſummā potestatē q̄
ꝑſone prīe attribuit ¶ ex certa ītē ſcie
ignorātiā pertinēt ꝯ ſummā ſapiam
ꝯ attribuit ꝑſone ſibi ¶ Ex malignitē
ꝑtinēt ꝯ ſummā clemētiā ꝯ attribuit
ꝑſone ſpūi ſci ¶ Mors aūt tribꝰ modis ꝓtin
mortale ꝓpriale diſtinguit ꝙ hoc ſic
gradi in gradiēdo culpe nā malū
est peccare ex ignorātiā ¶ ꝑ ex eſt
peccare ex fragilitatē ¶ ex ītēte ſe
ꝑcare ex ipō. ſz hoc ē pessimū ꝑcare
ex affectū malicie vt ītra dicetur ¶ Et
nota q̄ hec dno ſ. affirmatiua ꝙ negatiua
nō diuſificāt ſpem blaſphemie ꝙ ſpm
gradi ē primū mortale vtrūqꝫ nū ex repugnāt
certū dīc poſſet tñ cōtingere abſqꝫ
deliberatiōe vel ſurreptiōe ꝓtātē vt cū
quis nō aduertat ex blaſphemia id q̄ dr
ex ira ſubita pūc ꝓpriē i nō
ymaginatiua ſz ſyderatiua nō cōſideraſſet
ꝙ tale ēet venialē ſi aūt cōſideraſſet
vltra ēet blaſphē tūc nō excuſaret
a peto mortali ex motu ſubito ītē
aliqm occidēt ¶ Item nō. q. ita bñ ꝓfici
deꝰ nō opat / hec ītēnit thō ſedā ſedē
q. xxxi ꝙ archidi xxxvi q. vii. c. ſi tñ
ꝙ. c. q̄ vult deꝰ i aduſꝫ blaſphematores
ꝓpriē ¶ ꝙ aug bñ dicēdo dōnatiſte aduerſꝰ
quo nō nabugod rex dicendo ſuſtulit
/ ſcriꝫ dixit blaſphemia i deū ſuſtulit
miſeros ꝙ abdenago ſidrach et
domū eoꝝ i diſſipationē ¶ Ex q̄ dōnet nō
ꝙ nō dicēdo. c. q̄ vult deꝰ ſubdit ¶ ītē
quo nō alienigena rex ſenit ne
blaſphemet deū ſed q̄ potuit tres

septū est huic xpm & vnū q̄ tenebat
eū illudebat ei cedentes & velamine
eū & percussiebat eū & interrogabant
dicētes ꝓphetiza q̄s est q̄ te percussit
& multa alia blasfemātes dicebāt in
eū Fuit etiā de discipulis eius qui de
scbit ei aut xpm buccis aut tribe iudee
repletū fel zelo & indignatione huius q̄ audiebat
dicebant blasfemātes De talibus etiā
Job xb. scbit dormit ei in rugitibus os
tuū & lingua blasphemiarū q̄dāpnali
te obtinū & nō ego / de hoc etiā mo
blasphemie simulat Vilia ysaie referēs
Vilia detestāda rabsaches missus regis
assiroz cū diceret nō vos seducat
ezechias neq; fiducia vobis tribuat sup
dnō & ysaia nolite audire ezechiā q̄
vos decepit dicens dns liberabit nos
Quia labiauerunt dn ezechias & ysaias
de manu regis assiroz / qd cū audissz
ezechias scidit vestimenta sua et
misit ad ysaiā dicens / dies tribulac
& increpationis & blasphemie dies
iste / ysaias aut rndit dicens hec dicit dns
Nolite timere a facie sermonū quos
audistis quib; blasfemauerunt pueri
regis assiroz me & mi & xpi
& ysaie xpm / ecce q̄m audiet dns
deus tuus Vilia rabsaches que misit rex
assyroz dns suus ad blasfemandū
deū viuentē & increpandū in mitris alius locis
in sacē septūa sulis mādi blasfemie reppit
Quo ad istā ptē principalē videtur
de detestatione blasfemie ecce qd ē actendēdū
primo in mitris blasphemie ad quā euitandā sciendū
q̄ peccatū principaliter distinguit & adimplet
suum vitium p̄ zelum sed̄ moralē circa
psonalē circa spale Primo enim dico q̄
p̄ zelum inuidie hominem peccare & suum zelum
vt furtum rapinam depōdo frāndendo
decipiendo & similia q̄ ois reputant pohibita
in vi p̄cepto negatiuo nō furtū facies
exo. xxm . nā vt d̄ aug in li. de. x. cordis
sub isto p̄cepto pohibent ois p̄cepta ad
amandum primarium q̄ dr radix malox
p̄m capitum . s. elius vel superbia ei omnia
malox & cupiditas quia ipa appetentes
errauerunt a fide & insanierunt sc dolorib;
mitris de qua matia sancti dicunt in litera
de prima pte sed̄ de q̄lr confessionis gñis
mi. q. m. videtur q̄ obiectus tenet oppin
dissentire ois pena sua Sed̄ p̄ cōmunis
horrem peccate & sibi morale hoc e
ecce fratres & honore virtutū q̄ pponenda
est obseruantia dominice p̄cepti ad quod xpm
melius est nō homini q̄ dicere mille et
cet. vi. extra habe de homicidio Hoc em
tibi magis pdest q̄ mille thesauri magni
ponasi alias dr magnus punitur & ex
hoc ecce sc̄z q̄ magis peccat offendēdo
moralia q̄ realia Item si fratres adpte
mittere ignem peccat q̄ offendēdo eum
homines tēporalia . vii. q. i. c. detractores sibi
maledicti ppter dr q̄ detractores sunt quasi
doctores bonos mores q̄ corrumpunt huius
pti similes alios pdere q̄ detrimentū Ista

est peccare ex infirmitate vel fragilitate
ex ignorantia / sz multo grauius ppo malum
studio ex infirmitate peccat de pe. d. n.
c. scdo. Quod aut primus blasphemie sue ignis
homicidio ex iracundie causis et argumentis
patebit lucidius inferius certis probis ppositis
positis vtsz ne obstrepat crudelis
opinio desperata sup mi. scdm. di. xxxiii.
vt infra declarabitur euidenter. Primo sic
arguit / quito maior e dignitate ppsa offense
tanto ignis e primus sz maior e dignitas dei
ex hoie ergo ubi maior e primus vbi maior
offensa / sz offensa dignitas dei in blasfemia
in primo maior ergo in homicidio ergo maior
est primus blasfemie et primus ex homicidio
no dicta sapiens de gradibus bonis. Quat ait
me peccatum ledet creatu suu / occidit qui
me oderunt diligunt mortem / et ps. lv.
Obscurauit eis legem dei excitauit et elegit
sci est blasfemauerunt. Secdo probat sic
Tanto maior offensa immediate dignitati
ex psone tanto ignis e primus sz immediatum
dignitati ex psonis dicitur blasfemia ex horibus
ergo ignis e primus blasfemie ex horibus
holi fideles dei altissimi sunt exigui
filios testatur et regis. Si placuit
vni uiro placere ei p dei si aut
deu peccauit quis orabit pro eo. Ex hoc
etiam sancti gregis ysaie lvi. dns dicit
dnationes eius nisi agnit dns et
magis eodem blasfemauit nisi meum / et
semen ex psona dni nri ihu xpi
flebili uoce proclamans de quo ps.

ue mihi mat mea ut me genuisti
uirum rixe uirum discordie et omnis
terra / omnes maledixerunt mihi dns
Certo probat dignior est cui pena
sedenia ut sz p de confessio sz primus
blasfemie et primus e primus ad confessa
primum primus mihi homicidii ad cuius
sedium ergo maius e primus ex quo cuius ex
ex sedium. Dei ei e pena et cui et
omni enemi ut sz vi sup ho ait e cui
sede culta adepta cui pena ergo tanto maius
e primus blasfemie ex horibus. Hoc sc fisse
videbat pharisei ex dmo ihu xpo
ex dixit fili mi recepit et primus tua
et certe quida dixerunt intra se hic blasfemat
ex ix. hoc ait ideo dicebat ut probaret
a nullo posse primi dimitti nisi a solo
deo ut exprimit ex. ex. Scribit dictus
scribas dixisse quod hic sic loquit blasfemat
ista p dimittit primi nisi solus dei no
cui credebat ipsum ee deum no probabat
ex libris eius immo sicut deo tanto primo
cause et c. Quarto sic probat sillogizo
obligat precepta prime table ex sede
cui precepta prime table primat ad
dimittit precepta no sede ad hominem
sz primus blasfemie e ex precepti ii p table
videlz no assumes nomen dni dei tui in
vano. xx. primus ait horibus e ex ii precepti
sede table videlz no occides ergo primus
ex ignis e primus blasfemie ex horibus et
ide est de primo. Quod ad ide precepti est
ut sz lemu xxxx. Vi dns no primabis

nō at̄ pt̄m̄ homicidij ꝙ mai⁹ est
pt̄m̄ blasphemie ꝙ hoc credit. ¶ Hinc dr̄
dns. Io. iij. qui credit ī filiū nō habet vi
tam at̄ non credit filio habet ē. qr nō
credit nouit vnigenitū filiū dei / ꝙ at
pt̄m̄ blasfe⁹ referat² ad infidelitatē
qz certū qđ dnat aplus. ro. x. corde ēdit²
ad iustic̄. ore at̄ cōfessio fit ad salutē
si nō p̄t claret qđ infidelitatē ostendit
ꝙ ꝙ blasfemia sic latro pendens ad
sinistrā xp̄m blasfemabat cui dicend⁹
est tu es xp̄s saluū fac tenet ipm
qz nos huc ꝙm̄ pcntes at̄ blasfemabāt
cū monētes corripiēt sua qz dicentes
Vah qui destruis templū dei qz ītra
d reedificas saluā tenet ipm sed et
principes sacerdotū illudentes cū scribis
qz phīs dicebāt alios saluos fecit seipm
nō p̄t saluū facere si rex isr̄l ē descendat
nūc de cruce qz credimus ei ait. Ipse
ꝙ blasphemia ondebat infidelitatē ipōz
ergo dñs ihs̄ x̄p̄s / nō a petro cēt aliud
sig⁹ assecut̄ postq̄ ille corpe anathe
matizare qz iurare qz nescio hominē istū
quē dicitis ait. ¶ Et quoniam mar
tiū passiones legit⁹ tolerans ī sem̄ forte
cognoscit vt xp̄m negauerit qz ꝙ blasfe
mabit xp̄m execrabit² a passionib⁹
tormētor⁹. ¶ ob id cui⁹ pt̄ dicimus
blasfemasse xp̄m ex libo anathematis
qđ ide ē ꝙ maledicē vt dixit doctor⁹
vbi anathema est cui⁹ mortis dēpnacō
ī. q. iij. nemo epūs qz. c. cruciet / vbi
anathema ponit² ꝙ separat. ¶ ad qđ
cui⁹ xxxiij. q. iij. c. cūi / qz iij. q. iij.
excōicand⁹ c. xxxv. q. iij. gulesarij
qz decōsec⁹. d. ij. c. hūgarie. ¶ Hoc cui⁹
vidēt⁹ velle ꝙ pt̄m blasfe⁹ reffert ad
pt̄m infidelitatē ponit bis thus ꝙ
sede. q. j. qz qz in suo qualz qz ī ij. q. j.
q. j. qz. ¶ Hinc cui⁹ monet² hij de
qualib⁹ scribit² nec nō nouit dnūs
ꝙ potestā apl̄oz dic⁹ qz ipi thūt
bos ad predicta supra nōne ipi
blasfemat homi nō qđ mortalē est
simp̄ non. ¶ Septio gloss² sic gra
uior est pt̄a spūalis ꝙ corporalis si
blasfemia qz primū sit pt̄a spūalis
homicidij at̄ ē pt̄m corporale ꝙ est
minus grane / pt̄a at̄ spūalis sit
cui⁹ pt̄a q̄ de decreto dirigit² contra
spūm sanc̄m ꝙ spūm dei sic ꝙ spūs aplorū
sine ꝙ spūs hūanos qz maxīe homos
nā cui spūs sit notior. mortuus corpe
vt est gloss. simp̄ ꝙ pt̄m cōmissū
cont illud qđ nobilio ē est grauius
pt̄o qđ cōmitt² ꝙ rō qđ ē minus nobile
qđ ē corp hūanū qđ offendit² physicū
qz cui⁹ deitas spūs sancti qđ offendit² per
blasfemiā grauior pctat ꝙm esse
pt̄m blasfe. ꝙ homicidij. ¶ Inde dicit
pudēs dicā nō phūs x⁹ de bono ope
nō lapidamus etc si de blasfe. qz tu
cū homo sis facis teipm deū. qui
dicit nō ce pot⁹ pt̄m hoiez ce deū
cū homo sit corporeus cōstat ex anā qz

corpe / ꝛc dei ſpūs eſt. p. mi. nolentes
cōfiteri nr̄ credētes xp̄m vēū deū eſſe
ſcīm. apprehendit beat⁹ ihc̄ / beat⁹ d' apl̄s ad
philippen. ii. hoc ſētire in vob' q̄d eſt in
xp̄o ihū. qui cū in forma dei eēt nō rapinā
arbitrat⁹ eſt ſe eſſe equalē deo ſz semet
ipm exinaniuit formā ſerui accipiēs
in ſilitudinem hoīm. fr̄s ꝛc petrus inebrius
vt homo / ſua q̄d hūanitate cōfidebat
ex eis dīuinis corporis actibus videri
recipiebat. ex quo nr̄ rē ihc̄ oſtendit
q̄ videris nonne ſcriptū e in lege vestra
q̄z ego dixi dii eſtis / ꝛc ſi illos dixit deos
ad quos ſmo dei factus e ꝛc nō p̄t ſolui
ſcriptura. quā p̄r ſanctificauit ꝛc miſit
in mundū vos dicitis q̄z blaſphemas
q̄z dixi filius dei ſm / ſi nō facio opera
patris mei nolite credere mihi / ſi. aut facio
ꝛc ſz mihi vltrā nō credē operibz credite
vt cognoſcatis / ꝛc credatis. q̄z in me e
p̄r ꝛc ego in p̄re. Io. x. ibi notand'
q̄ ſcīe loquit deos ſz nō q̄z nr̄i ſūt dei
q̄z dei vni⁹ e deut. vi⁰ ꝛc epiſt. i. cor. viii⁰
dñs ex p̄ticipatōe dīne gr̄ie ꝛc ſūt / q̄z
aut cōfutauit illoz errorē in eo q̄ dixit
ſe eē filiū dei ꝛc posuit p̄baliter
p̄ſonaz ponit vnitate ſue eē dicit
ego ꝛc p̄r vnū ſumus. b' ſmp / p̄ argumēti
gr̄a a minori. ſ. videbat q̄ deus ſi ſancti
dixit dñs p̄ p̄ticipatōnē. ſed magis
credē debetis me eē deū p̄ manifeſtā gr̄iā
de quo ſcīt p̄ſc. lm gr̄atiōne eis
que collata eſt / q̄ ad literā intelligit
de meſſia ſi recte ſentiat⁹ cum gr̄acia
etna eſt q̄z etiā p̄r q̄m gr̄atificat etiā
filiū q̄m gr̄ificat etiā ſp̄ūs ſcūs a quo
gr̄atiose ſi ſpirat⁹ / ꝛc a p̄re filio ꝛc gr̄atis
ſit ꝛc gr̄ie gr̄a ſit ingratitudini petri blaſphemie
ꝛc tā ineptiſſimā blem̄ nouerit q̄ multi
ſanc̄ mentes admirat. ihc̄ ex his q̄ dicit
p̄ſc. xpm ppt me fratres ut nō blaſphemet
ꝛc gl̄iam meā alteri nō dabo ꝛc ſuppeditat
beneficia ſua q̄ibz ſēp laudandi / ꝛc glorificandi
eſt / q̄m gr̄a cui nō laudat ꝛc benedicat ſed
blaſphemat ꝛc maledicit ingratiſſimi eſt //
ihc̄ ꝛc apl̄s dicebat rō. ni. ſi ait in lege
cognominauit ꝛc recte ſcriptū in lege ꝛc gloriatus
in deo ꝛc noſtri voluntate cui ꝛc ſ. q̄m
in lege ſterilis p̄ p̄ſecutionē legis
deū inhonorat. nonne eīm deus p̄ nos blaſ
phemat⁹ mt⁹ gr̄ā ꝛc rde. apl̄s ſermonem
accuſatoris ꝛc arguentis apud antipā regē
dicebat act. xxiiii. / ꝛc ego q̄d eſtimādū
nūc admiſi in ihc̄ nazarenū dicē ꝛc multa
ſtulta agere q̄d eūm ſcm̄ ꝓſolemnis / ꝛc multoz
ſanctoz corpa in cruce ihc̄ ſuſcitata a p̄ceptis
ſacerdotū p̄ſte acceptis / ꝛc eīs occidentibz
detuli ſcīcām ꝛc p̄ eos ſynagogas ſcripturā
primarios eoz ſpellebā blaſphemare ꝛc aliqui
ſanctoz nō eos ꝓſequebat vſq; in
exteras ciuitates. ſm alios libros nō ip̄e apl̄s
magis ipſe ipm̄ prodit ꝛc cōpellebat
eos blaſphemare. q̄z ꝛc furebat eos amodo
ex q̄ eūm p̄ gratiam eē patrū blaſphe

ꝑ hoīem dī. ¶ Quarto gr̃auat sic / ḡnorãa
ſſ̃ pt̃ē nī ſpm̃ ſcm̃ ceſſ̃ . mbuſcatꝫ patr̃
ſꝫ patr̃ blaſemiã q̃ ꝓmittat ꝑ dñm nr̃m ihm̃
xp̃m̃ acceptũ ꝑ patrẽ i ſpm̃ ſcm̃ ¶ Vñ . ait
dñs patrem ꝛ mitia rẽittet hoīb; ſpa ãtẽ
blaſemiã nõ remittet ei neq; i hoc ſeclo
nec ī futr̃o / q̃d nõ ītelligut alit rẽ-
miſſi q̃ difficilꝫ rẽittũ eo q̃ ḡnaũ patrũ
eſt ꝛ cũ ſpãli ꝓpitiãrã vt ita dicam
hoīem ãt nõ ſic ãnullat ꝑ q̃ maĝ ẽ
patrẽ blaſe. q̃ hoīem ¶ ſilã nõ dicit
q̃ . m . ihs ãmẽ dico vob; q̃m oĩa pcã
dimittẽt filiis hoīm ꝛ blaſe. q̃ ſpm̃ ſcm̃
q̃m ãt blaſemauit in ſpm̃ ſcm̃ nõ hꝫ
rẽiſſionẽ ꝓtoꝝ ĩtrnũ ſſ̃ reus erit ẽtn̄
delicti ¶ Et nõ q̃ hec vba dixit q̃m ſcribe
directũ dñm ihm̃ nr̃m ꝓnecpe decernũ
eccl̃e dñm ꝛ ſpm̃ ĩmundũ hẽre vt ꝑ-
ꝛtale patrũ de decreto dr̃ blaſemiã ī ſpm̃
ſcm̃ vt dr̃ ꝓmꝫ nr̃ epla ad marcellin vt
ſup dixꝫ ¶ Quarto ostẽdit ꝙlis vba
ſensũ ostendãt huĩ ꝙm . i . ois q̃cumq;
offensã fuĩt nec coꝝ hoīb; ꝛ filiꝫ hoīs
cõfitebꝫ illũ coꝝ angelis dei / q̃m aũt
negauit me coꝝ hoīb; denegabitur
coꝝ ãglis dei ¶ Et ois q̃m dr̃ verbũ
filiũ hoīs rẽittet ei illi aũt q̃ i ſpm̃ ſcm̃
blaſemauerit nõ rẽittet ¶ Ex q̃ nosse
xp̃m volũtẽ cõſidere t̃ placet ſpm̃ patrẽ
q̃ant ignorãtia ãt ĩfirmitate ãt ſtudio
ꝓfecerit / ꝛ ḡnaũ q̃d ĩfirmitate q̃ ignorãt.
ſꝫ multo grauẽ ſtudio q̃ ĩfirmitate ſint
dr̃. pmã . d . ij . vt ſup̃ dixim; / nã ſm̃ tã
attribuẽdã dñe cõſideratiõ; maiorẽ ḡnt̃
peccãt / pcãt cũ patrẽ filio attribuentes
ſũmã ſapiã ſpũ ſcõ ſũmã bonitatẽ /
ſũme clemẽtiã ¶ Vñ nõ dẽ putãdũ ſunt
q̃m peccãt q̃ ſꝫ ſingulariter q̃ ſe repugnãs
tẽptatiõ nõ poſſe reſiſtere q̃d tñ ſtultũ
eſt q̃ dr̃ cõtra . i . cor . x . fidelis aũt deꝰ
eſt q̃m nõ patiet vos tẽptari ſup
id q̃d poteſtis ſꝫ faciet cũ tẽptatiõe
ꝓuentũ vt poſſitis ſuſtinere . i . vincere
¶ Tertiũ nõ pcãt . i . ſcribit hoc vt q̃ ſuffert
tẽptatiõnẽ ꝛ ¶ Contra filiũ peccat q̃
peccat q̃ ignorãtiã ¶ hoc ſecũdũ eoꝝ
ignorantiã q̃ ſcire tenet peccat q̃
negligẽtiã / ignorat q̃ ſcire nõ p̃t
vel nõ tenet nõ peccat ¶ tenet aũt
oẽs hoīes vſũ liberi arbitrii ſcire oĩa
q̃ ſũt nec tẽptatiõ ſcire oĩa
thes p̃ ſcdã q . lxxxv . vbi ꝛ tenent
canonẽ ſtiã . q . de regibꝰ primo
le . vbi . ꝛ i . q . i . c . adiuuate ꝛ . c . ſequen /
ꝛ xbi . d . q̃d dicit / nã ſi ignorãtia
pueris ſit veniabilis ꝛ voluntaria hec
ſi ſũt affectata i malo exercitata ymo
eſt ſpãle peccãtũ ¶ Si nõ ſũt affectata
ſꝫ ſolũ negligat admodũ exercitatam
c . adiuuato ſꝫ nõ atoto ex ſmã ſalvatoris
luce . xij . cui dr̃ ille aũt ſeruꝰ q̃ cognouit
voluntatẽ dñi ſui ꝛ / ꝛ ſe ꝑparauit ꝛ nõ
fecit ſedm voluntatẽ eius vapulabit
multis / q̃m aũt cognouit ꝛ fecit dig
plagis vapulabit paucis ¶ poſſet
cum corrigẽte ãgnã ignorãtiã nitẽte ad

salutē ex crassa ⁊ supina ignorātia
q̄ nō videt cecū ea q̄ cōra eo ſt̄ ſic.
hō crassꝰ ⁊ supinꝰ cū p̄mīgredo obnūbat
oculos tūt cū ignoꝝ nō excusat cū
applē ad cor ei⁹ ſi q̄s ut ignorat
ignorabit nā q̄ p̄ſ⁹ ⁊ manifeſte
ſc̄ dī ignorare nō facile credit vñ
dicē. xlvj. di. q. dicentib⁹ talib⁹ q̄ſ q̄ſt
filiū p̄cūt q̄m q̄ondie clamāt q̄ſ
ſcīt me nō abnūbat in tenebris ſed
habebit lumē vite Io. viij. ⁊ ay. xcj. de
q̄ſtitebor t̄ dicē p̄ celi ⁊ t̄ra ⁊ q̄ abſcondiſti
hec a ſapientibꝫ ⁊ p̄udētibꝫ ⁊ revelaſti
ea parvulis ⁊ ita ⁊ nemo nouit filiū
niſi p̄ nec patrē p̄ter nouit q̄ſ niſi filiꝰ
⁊ cui voluit filiꝰ revelare Venite ad
me oēs q̄ laboratis ⁊ onerati eſtis
⁊ ego reficiā vos ſp̄ dicat q̄ emptꝰ
ſanguine ad me veniat Vñ ha. xxvj. cū
p̄mōniſſet diſcipulos ſ. de futuris
p̄ſecutionibꝫ dixit p̄mitte gl̄ā in cordibꝫ
vr̄is nō p̄meditari q̄modo vel quid
ego ei dabo vobis os ⁊ ſapiam cui nō
poterūt reſiſtere oēs aduerſarii vr̄i Cōt
ſp̄m ſanctū peccat q̄i ex ꝑte malicie
nō infirmitatis nec ignoꝝ ſz malignitate
ſpūs ingredit legē dei hoc gl̄a p̄tis vt
ponit doctores hāt ſex ſpēs de quibꝫ
agit⁹ in ſedo ſūmar. di. xlvij ⁊ ſpēs
q̄ſ ē cū peccat⁹ ex p̄ſumptione ⁊ ē cū
peccat⁹ pobſtinatione ⁊ ē cū peccat⁹
ꝑ deſperatione ⁊ ē cū peccat⁹ ex malicia

In ſpēs q̄ſ p̄tis dſ.

certitudīs fraternē Quinta eſt cū peccat⁹
ex ignorātia vincibili vincit⁹ agnitē hꝫ ē cū
peccat⁹ ex fragilē ipenitētia Sexta vero
p̄tis ſpēs ⁊ dicē ſic ordinat⁹. nā de primo
ſpū ſcī dictū ē q̄ ipm. ſ. ſ. ⁊ eſſentia
eius q̄ſdē eſſentia dē gra pertinat hoc at
pertinat gra ſp̄m quoſdā cōſtituit⁹ in ſacro
pertinē q̄ſ tūc reſpicit. ſ. medicū q̄ ſacro
ſacdō egrotū q̄ eſt p̄ter hoc miſterū q̄
eſt ſacdos. ex ꝑte eni hꝫ iſtoy ſanat dns
p̄mo ex ꝑte medici cū venit mūdā ⁊ miſtiō
mūdā ꝑ q̄dā remanat offensa miſtiō ꝑ q̄dā
exigit emēdā q̄ mutat ē deſtructo q̄ miſtiō
ē p̄ſumpto ſ ſic ex ꝑte egroti dns cognit
vndiq; detestatō p̄tis ꝑ q̄dā ⁊ approbat nō
penitentē nſi ei hoc dns det nō ē p̄ditus
penitentē ad hoc q̄ gram ſp̄s ſc̄i det
in p̄ns efficacē ſ. vñ vitare doctrine ē ꝑniciē
vitat⁹ agnitē q̄ ſcientē gre ē indemēta
certitudīs fraternē ⁊ p̄z q̄ ſpēs hui⁹ p̄tis
ſunt ſex Quinc q̄ ad ꝓpositū videndū ꝙ hibi
p̄tis ſpēs p̄dicte p̄tis p̄z q̄ p̄tis blaſp
hemia ē peccō homicidio ⁊ retinet q̄ p̄dictis
excōmunicatis dictū q̄ phet⁹ ſuis p̄cepit
p̄ſumptōſe ē peccare in ſpm ſcm ſz ꝙ
p̄ſumptō ē blaſphemare deū q̄ ordē hoīes
q̄ hemia ē peccō blaſp. q̄ hoīcidio. mor
phet⁹ ⁊ blaſphemare deū nō p̄t peccō fratē
q̄ deū ſic odire hoīes nō p̄t peccō fratē
q̄ hoīem ⁊ in vite humane ſz dignior eſt
deo hoīe q̄ hemia ē peccō blaſp. q̄ hoīcidio

In cronica ca

ui creatu exercere crudē malicia ꝙ delectate
illa/ ꝙ adiute qđ dico nō p̄t pcul/ fuge nā p̄z
ꝙ dei nō p̄t ptnt nr̄ brachijs nr̄ crudi nō
alioꝝ q̄rentiū magnā offēdi ꝙ ꝓblasfemia
q̄ ad ifidelitate ptinet vt sup̄ dixi/ ꝙ ſilet
nāq; multos ſcientes aqua crate debellare
ꝓteruꝫ deluges exigere nō posse euſtodib; arcꝫ
magnis obesse ꝙ cū vndis crete ſeq; pugnabilis
dicunt cōſpicere cū ꝙ blaſfemia qz vbi pcul fuge
nāq; ſit gl̄a nr̄ gl̄a dei pcul/ ſpes fuge p̄ ꝙ
ipm blaſfemare/ vbi aplꝰ dr̄ Tho. xxi./
nō gl̄a blaſfemet̄ homo nr̄ deū/ ꝙ dēo
ꝓhibet̄ fug/ petere ꝓ obſtinatōne ē petere
m̄ſpm ſcm̄ ſz nō p̄t offendi amor obſtinat̄
gl̄a dei ꝙ ex blaſfē ꝙ magn ꝙ ex homicidio
gl̄a magn ē ꝓter blaſfē ꝙ homicidiū/ Eſt em̄
obſtinatio ꝺnarie mētis i malā ꝑnacia
vn̄ Jacob ignē ultr̄ dix̄t de ſymeone ꝙ leui
maledictꝰ furor eoꝝ qz ꝑtinax ꝙ obſtinatio
eoꝝ qz dura/ Saul tm̄ dr̄ indignatio eius
ad ꝺē refert̄/ ꝺ ex ꝓpria obſtinatē ē elate
mentis ꝺnaria rea audacia bellatrix/ vn̄
obſtinatꝰ desperatꝰ irremouibil̄ ꝑtinax/ obſtinatio
ē ſ̄ qđ ad qđ ꝓpriat̄ ꝙ ſm̄ remouere de fuge
feſtinat̄/ ſic ſm̄ truth p̄ cū indiſſet
truth/ ne adiſceris m̄i vt telmā te ꝙ alia
ꝙ hoc fecerut m̄i dei ꝙ hoc addit ſi nō ſola
mors nec ꝙ te ſeparāt/ videꝫ gl̄a neomi
q̄ obſtinat̄ truth ꝙ cū deſeruiſſet ſocū
ꝓpe/ adiſci nolut nr̄ vt ad ſuos redirū
ꝓfectū/ ꝙ ſic ꝑz q̄ hec obſtinatio ſint̄
ꝓ obſtinatōe abſolute tm̄ ex affirmatio
truth ſunt m̄i homi obſtinatio aut ꝓpe ſunt
m̄i malū vt ſup̄ patet/ Multi ē dubiū
ce debet ex ꝑtinacior obſtinatio ce ꝑ m̄i
blaſfē gl̄a dei ꝙ m̄i homicidio gl̄a hoiem
(ꝙ ſic ignis) ꝑtin vt ſup̄ vn̄ de ſenacherib
rege aſſiriox ſcīa n. pat ꝙ in dixiſſi
q̄ nr̄ dei poſſet ereere filios iſrl̄ de
numo ſua ſz ex multa locuti ſt̄ ſerui ei
gl̄a dñi dei ex ezechia ſerui ei/ ſubdit
Epiſtolas ymox ſcripſit plenas blaſfemie
m̄i dñi dei iſrl̄ ex locuti ē adiuſi ei
ex iſra/ ex orauit igit̄ ezechias rex et
yſaias filius amos adiuſus haut blaſfē
at̄ horſcrati ſunt vſq; ad celū ex miſit
dns angl̄m ſuū qui peruſſit oēm virū
robuſtiſſimū bellatore ex p̄cipue regem
aſſiriox reuſq; qz ē cū ignominia ī tra
ſua/ cuiꝰ ingreſſi eſſet ī domū dei ſui
filii ei qui egreſſi fuerat de vtero eius ī gla
ceciderūt cū gladio/ vides igit̄ q̄ grauis
vltionē intellexit deus m̄i pcto blaſfemie
vt ita dixim̄/ Iher hyſto ſcribit m̄i pe
xxi ex pſe xxxvi vbi hec dr̄ dns deus
iſrl̄/ ex ita cū exprobraſti ex q̄re exprobraſti
ex q̄re blaſfemaſti ex/ Quidcirco
ꝓhibet̄ fug/ petere p̄dēſpicōne ē petere
m̄i ſpm ſcm̄ ſz nō p̄t ogerij offēdi deſpicio
ꝙ ex blaſfemia gl̄a dei/ nō aut ex homicidio
gl̄a grauis eſt ꝓter blaſfē ꝙ homicidiū
inde abner dr̄ ad ioab ignoras q̄
pricioſa ſit deſpicio/ hoc aut dixit q̄
aſael ꝓſentē abner interfecerē ſint expedo
abner/ ioab aut aut ſup̄ aſael ex rabbaſa
ꝓſequebat̄ abner q̄ aut ad ioab/ nec
aut vſq; ad redēptōne tm̄ mīe deſeuit
eū ignorare ex ē vt ſi/ Quare ecia ecclia
conſonat anteas iob xxxvi ne deſpicias
ab hoc ignorāte q̄ addit ſz petre ſua

ꝙ ad ad gram̃ disponit de congrua c
voluntas recedat a peto ꝙ eo cu voluntat
facie sua firmat ad opponu ms fiat
cu sperat mortuus dom̃ ꝙ admitto
no pueat ad recessionis bñficiu //
spm̃ s. alia petat gra ꝙ si pueat
bona voluntate ꝙ postea no tm reddat
voluntate rebelle ꝙ repugnate cont
voluntate dei hmoi est ꝙ si mag
ppt negligat petat ꝙ cu pcurat
mortis no dicat cc recessibilia spm
unit ꝺc petit dz recedat magis ꝙ a
petat gra ꝙ eo ꝙ no tm repugnet
gre si cu disponi ad gram̃ ꝙ deinde
suscipiat ꝙ cu dicto ꝺd recedat magis
ꝙ a petat gra ꝙ eo ꝙ no tm repugnet
gre si cu disponi ad gram̃ ꝙ ad
deinde suscipiat ꝙ tutet cu dicto ꝺd
recessibile ꝙ si lapsedo no pmat po
si disponi si tute ait attripiat potenia
pmat si hoc no ꝺt ab petere spm̃
sem̃ n ut simꝑ dicit ꝙ finale sit pnitet
in mortis articulo uel hoc si petat
ex gre malicia ꝙ pumptione pabstin
ꝙ desperatione uel rendenia frue carit
sem̃ ꝙ repugnatione aguer ueritat ꝑtenacit
hñti uel sensuatis at pugnam uel pnitis
fidei at recepti extrema uera sacre pt
recessione petit ꝙ gram̃ salutare pnit
pfecte uelucrit petere pmꝺ ei ꝺm
si spm̃ egit primam ab oib; peccat suis
uera uenet ꝙ no moriat ꝙ ei gram̃
Amen ego dic dnus deus nolo mortem
impi si ut conuertat impius a uia sua et
uiuat conuertimini a uiis uestris pessimis
ꝙ ut impietas no ꝺt ei ruinam dic
cuncti simul ab impietate sua Qui les ait de
pena. di. iii. c. i. ꝺ. Item horis pcedentis
dimittere de peto omn̄ negligentia suam non
recordabor ultiꝰ Quid ḡra allegat. xxi. q.
iii. c. si ait / certe ubi mi precipis horas / ꝙ inde
ppe xxi. q. iii. c. si pbr ꝺ hic cum confessio
ce pt mi ultiꝰ repe ꝙ dns no solu tepiꝰ sed
etiꝰ recedis impetor est / sic latro unꝰ monuit
penia nunt ce mi gradiso / mi hora ultime
confessionis / ꝙ celestinꝰ ppe. xxi. q. iii. c.
agnouimꝰ ꝺt agnouimꝰ penitentia mortuis
denegari / ꝙ ꝰ hortemꝰ fratres tute impietate
aliqne repri ut de dei pietate despet ꝙ ita
pdidit unꝰ latro in cruce penit ad dextꝝ ꝙ
dei pendens filiu hore alteꝰ unꝰ penia no
promisit hic passiꝰ plene desensit ueniam
de pena ppte pena eternale tria / ꝺz de attepiat
penit simꝑ ad hui ppm̃ cum dico t hodie mecu
eris in gradiso pfert ꝙ ꝙ scitis dicta irrecessibile
ad est remitti impo penam in spm̃ sem̃ ꝙ finale
impenitentia in mortis articulo si uel dyamus non
posset ordi clarius sciꝰ hmoi finat impenitentie ꝙ
blasphemie emissa in ultimo uite tpe ih modo
ppe ꝙ scitis uerbi spm̃ blasphe no remittit ꝙ
petit blasphe ignis ē homicidio ad qd sequit satis
meritis po. apparat ydo cui ꝺt ꝙ ignis angelus effud
phiala sua in sole ꝙ datu ei estu afflige homies
ꝙ igne ꝙ estuauerut homies estu magꝝ blasphemauerut
nomen dei hui ꝙ penite simꝑ hui plagas nr egerunt
penam ex operib; suis ꝙ in fine crepti ꝺt ꝙ
blasphemauerut homies dei ppt plagas gradies
spm̃ magna fra ē lxxxiiii. Quinta mensa ꝺlor
ꝙ operuit ipsa sedes ignis angelus effudit ignis
plagas ꝺt ꝙ alteꝰ egressus ꝙ intellexit de sede

ab altero mox occidet ut morte moriat
qui furatus fuit hominem et vendidit eum
nisi morte moriat / qui maledixerit patri
suo aut matri morte moriat / et tenuit eum
¶ qui dedit de semine suo idolo moloth morte
moriatur et quia polluit tabernaculum
meum et violavit nomen sanctum meum
dimittens hominem qui dedit de semine
suo idolo moloth nec voluerit eum occidere
populus terre mee super hominem illum et contemnere
eum fornicando cum eo qui
et si omnes simul consentiant
et ego meam faciem ponam contra eum et
penam mortis inferet ut qui peccat cum
qui blasphemat nomen domini morte moriatur
¶ si de subditis quis peccaverit ut adoret
et sacrificet idolis non solum moysi reddit
de homicida civis sed de peregrinis
qui per diversas regiones habitant
¶ qui blasphemaverit nomen domini morte moriatur
¶ sit

ꝑ̃ ad ysa. ꝙm ꝙmo̅ ceciderit lucifer
ꝙ̃ mane oriebaris ꝙ̃ dicebas in corde
tuo in celu̅ ascendā sup astra exaltabo
soliu̅ meu̅ in latib; aquilonis sedebo
in mōte testamenti ascēdā sup altitudi
nē nubiu̅ ꝙ ero similis altissimo ꝓtrusti
in iferni detheris in ꝑfundu lacꝰ // ꝙ
quid est aliud dicere ero similis altissimo nisi
velle usurpare diuinā gl̄iam ꝙ honore
Credo ꝑ ꝙ discretione ꝑuoy pendit de
predicto ecclesti Dt ꝑ gen̄ ī p̄ceps
serpentis ad nocendū necis̄ uocabulū
ꝙ eruditi trāsy dñi scit cum ꝙ ī serpēti
hora comedentis aperiet oculi tui ꝙ eritis
sicut dii scientes bonū ꝙ malū ī recte
Vbi supra ꝑ usurpatur ad petrū blase
ad eū ꝙ velle ee sicut dii scientes bonū et
malū nisi velle ee equale deo ꝙ esse ī
solus dei ꝑ usurpare ꝙ ppe dei filius ꝑ
humanitate assumpta nunc ꝑ impossibile
Dt d̄ apls ad ꝓhet nō hoc sentite sicut
pdce ī xpo ihū qm̄ cū ī forꝰ dei ee no
rubuerat esse ee equale deo ꝙ ꝑ
ī gradi legis duas lenit ꝙm Cū
blasfemauit ñ dñs ecclē Quarto ꝑ
bleone sue de formula chore dathā ꝙ abiron
sub quoy pedibꝫ aperta est terra ꝙ deglu
tiuit eos cū tabernaculis ꝙ omnib; sub
ī descenderūt bnm ī ferni ꝑ ꝙm
expresse adnō ītulit ducentos ducentos
uiros ꝙm offerebat incensu̅ ꝙ ꝙ tales
vindicta fca sit ꝙ petro blase ꝑ ꝑ
morsi dicit ꝑ ī ad nouū ꝙ fecit dns
Vbi supra fca est ferui ꝙ deglutiret
eos ꝙ ora ī ad illos ꝑtinet scriptꝰ
ꝙ blasfemauit dns nōy ꝓbꝫ bn
cū eis natiuitate filioy ī fil' murmurauit
scripti dic ī moyse ꝙ aaron dicentes
vos ītenditis ꝓpm dñm ꝙ moyses ꝙ
aaron oraūt ad dñm expssa ē ira
adnō ꝙ plaga desinit ꝑ ī
pressi ꝑ nr̄os ag. homi ꝙ bꝫ abstꝫ
hinc ꝙm pretenūt ꝙ sedicione chore
Dt ꝑ ibid Quinto ꝑ ꝙmuat eop
ꝙm ꝙtum ꝑ beelphegor ad petrū ꝙ
offerebat ad petrū blase ꝙ ydolatrie
ꝓpt ad ostēsi ꝑ ꝙm multa hominū
milia ꝓꝫ Dt ꝑ ꝙm
sione maduanay exceptus vocibꝫ
mulieꝝ ī Dt ꝑ ꝙm
Vbi ꝑ ꝙm de
exercitu ꝙ iosue ī ihū ꝙue ē orbꝫ
ī ñ ad mortē ꝑ ī ꝙ ꝙ ꝙ
ītulerūt bnm. iosue Dt ꝙ ꝙ
ihēticatores eoꝝ ī mundi dei blasfemiā ꝙ rebelles
ac ydolatre nō timentes ecclīm dei. Vbi
ꝑ ī occasione ꝙ ꝙ iosue de
xxxij regibꝫ ꝙ ydolatrie ꝙ rebellibꝫ
Dt ꝑ iosue ꝙm Nono ꝑ ī mulia
filioy ꝙ fil' eo ꝙ ꝙ ꝙ
dimserūt dnm ꝙ secuti ꝙ deos alienos
vtatis ꝙ ꝑ ꝙ dns ī filios ꝙ
ñ. / Dc. ꝑ ī detestatē benedicti regis
ꝙm Vicesimo mulia hominū ꝙ
de exercitu suo ꝙ xxxij regesti ī eo
bellū ad expugnandū eoꝝ ī archas regis
ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ ī
mulibꝫ ītulerūt ecclīm mulia pecudū ī duc
bna. fugerunt ac ꝙm remanserūt ī
aseth ciuitate ꝙ ecciderūt mirꝫ ꝙ ꝓbꝫ
mulia hominū ꝙ ecclīm ꝙ ꝓbꝫ mulia

xpistenes vlno dlor dieb⁹ mco pelm⁹ et
calacmetre no heat legatu⁹ cozrigia ⁊
colu/ septe ⁊ p̄ predem⁹ sextis semis ⁊ne
remet ⁊ aqua/ ettam⁹ nullatenꝰ ingr̄
sm⁹ ⁊ quolibt⁹ quos⁹ pdecess⁹ dier tres
sp̄orit⁹ alcuj⁹ dnos⁹ refugiat penitꝰ
sme vnis/ ⁊ssi⁹ ner ad hor sippetrent
fraudulentes ⁊ penit⁹ alia cōmittet⁹ cui
cui⁹ si remiserit recipe ac pregr̄ pnūz
sp̄dictū cetle ⁊dicat⁹ ingressū ⁊ tabitu
ecclesiam careat sepultura p̄sciere ⁊ p̄ter
p̄dicta cōtrito si ante finat epūs dioces⁹
adhibito ceteris cū .s. pietate blasfemij si dimes
finat xl. sol⁹ bfacat nonobstante pena mitt⁹
milla in hac mea hystoria ⁊ cetera nul
alia ⁊ gestis sanctis ponat⁹ hac hyst⁹ ex
de cle. nō. ⁊ ffratrum⁹ nisi tal blasfe
p̄ epm̄ suū pene subiat⁹ sp̄dicte ⁊ nō
p̄ hoc cruc⁹ attendat ad sanguis vbiq⁹
actenus p̄ canones obi⁹ laicis exercitū
clericis nō deponebat⁹ xpm q. nō nemo
epūs p̄. ⁊ si ⁊ p̄ scripta nr̄ multo nō
pro quolibt⁹ morali peto ⁊ p̄ ⁊ debet
cyrographū si cōmunia ⁊ ⁊ cōmunibus
xl si. ni nemo epūs ⁊. ⁊ nullū sacerdotū
⁊ xxvi. q. j. ⁊. si vidua de nouale petrū
dignū exercitatū. bij. q. p̄. ⁊. illi si et
crescite cōmunia crescite dz ⁊ pena vt
in ⁊. clericos monet⁹ ⁊ bona ⁊ hoc⁹ cleri
⁊ in ⁊. clericos ex de cohabitatione clericoz
⁊ nulli ⁊ xl q. iij ⁊. querelle⁹ ⁊
⁊. archiepos de regimine ⁊ nota q
sp̄dicte pena in blasfemos hō lor
de rigore p̄tribuenda in foro ac ysce

desecrato sacerdos insta ex eo moriet hoc
rigore ⁊ pena in foro ysce ⁊ arbitria
vt in ea si ex de pe. ⁊ resip⁹ si ⁊ habe
legem enarrasse⁹ nō est qui credat in
hac si ad dei p̄mere debita diligentia
adhibe⁹ insurgat dna vbiq⁹ in repha dissolu
patrocin⁹ ecc⁹ si ⁊ p̄mere vbiq⁹ p̄ zeli
sedo ysaie ⁊ no signabi⁹ ⁊ de p̄. s. zeli
pz p̄ moysē deus xp̄. ihc si andree
nobis vere dn⁹ dei ⁊ vt confodiat
⁊ fructus ore maledic⁹ eri⁹ inuitet su
te dns frem⁹ ⁊ esurie ⁊ decipacones
oris ope tue si fructus domet ⁊ terrat te
⁊ paulo sup⁹ dixit maledictū horreū
tuū ⁊ maledictū fructus tue tue arrietur
bonis ebiz ⁊ ingressus omnis tuus ⁊ egre
dient⁹ det tibi gemebūdē tue primere et de
celo descendet sup te cumis dom⁹ ⁊ terrenus
⁊ cetera domus edificet⁹ ⁊ no habitet⁹
⁊ plātes vineā ⁊ no vindemies eā thos
tuos inuolet⁹ coram te ⁊ ne comedes ex
eo ⁊ asinus tuus rapiet⁹ in conspectu tuo ⁊ nō
reddet⁹ tibi oues tue dentes inimici tui
⁊ no sit qui te adiuuet ⁊ ⁊ fructus
tue ⁊ omnes labores tuos comedet ppls
que ignorasti ⁊ eris semp⁹ tantū calūpnie
⁊ tuis ⁊ modicū congregabis ⁊ locuste
omnia deuorabunt⁹ vineas plātabis et
fodies ⁊ vinū no bibes nec colliges
ex eis quidq̄ erunt hastabūt vermibz
alumnas halabis in oribz tuis tuis ⁊
no ungeris oleo ⁊ defficiet ⁊ gnabis
⁊ in omnibz arboribz tuis ⁊ fructibz tue
rubigo consumet videbis ignē ⁊ tua mala

ſm vſurpatu blaſ/ egypti ant
ydolatre erat ysa xxv/ fugiet
ſmulac egypti a facie dñi ꝛc ezc
xx bnd aſſyr offensiones oculoꝝ
ſuoꝝ abuerat ꝛc m ydolis egypti
nolue polm ego dñs deꝰ bꝝ ſpo
ſc ꝛc vulgarit dr mr ꝑdolorꝫ
egypti ꝙ at dñs tractat ꝺ blaſem
ad pmam pſonale ꝑ crud ysa xlvi
vꝫ dr dñs dedi ad remissionē pcab
ꝛc aſſl i blaſphm qꝫ dicat blaſem
crud cū itu blaſemat ℣ bꝝ ezc. v.
Imo ego dr dñs deꝰ mſi ꝙ ex ꝙ ſeme
mei violaſti i oꝝ offensionibꝫ tuis
ꝛc m oꝝ abhoiacoꝝ tuoꝝ ego aſſl
cofundā ꝛc nō pcat oculꝰ mei nō
miſereꝝ eis fm nō pcē i dē bꝝ
dſſpgā ꝛc gladiꝫ emagnabo post
eos ꝛc cōpletio furoꝛ mei ꝛc zaſſer
ſcm ꝓ dignacōnē mea dē eis ℣ ꝛc
ꝛc ceteꝝ obpbrm ꝛc blaſemia ꝛc ciciplū
ꝛc ſtmpꝰ m gentib bꝝ pſ cū dñs
ſmuerū eoꝝ de tra pdcꝰ ꝛc ſemē eoꝝ
ſcdm hoīm ꝛc ℣ ſat de pmissione
tēpali ꝛc pſonali ℣ dd nr bdictus
maderno tēpe mādat ꝑdic post
x pſ adnctū ꝛc gloſa pſſionē cipiū
ſanctꝰ trabiū pmanē legit ꝺ blaſemus
m hyſto cōtinet li. xx. c. v bſq ad
xx cap ℣ expe maxīmam ignorat qđa
vsu blaſe ſpe ceteꝝ blaſemie
plena ꝺ xpm ꝛc ſcos ei ſpūs
fecisset ea eſt m trabiū ſcdm madefſ
ꝛc p ſmgtas debet villas ꝛc agros
m gpetuā nicoziā ferri ꝛc ꝓmulgauit
fecisset tāte dei vltionē illas blaſemias
vltꝫ eſt bt vbuꝝ illesus ꝓpiamꝰ ꝛc om
ꝙſpicate ſtuctibꝫ gētiles blaſemi pſſe
acre corrupto ꝛc igne bellus eſt morbis
affecti alis eſt ſcalmines cōtēdo bibendo
cētādo ludēdo ſpndādo ꝛc filiis ſuccedo
ſola ſmutatōe miſerabili oclusuꝝ morte
ſubtuleꝝ deplebat ℣ ꝓximus
ꝛc dei trinꝰ bnctꝰ ꝛc cōfuſꝰ etiꝫ cōpulſꝰ
peſte flagellis ꝛc ſitꝫ nbe ꝛc miſeria deſiccauꝝ
ac orbatꝰ hoīb cognomē eius ꝙ i ꝑſ
cōmiſerat ꝓdolori ſenſu ꝛc ꝑ angūſtia
deſecerē de ſtrata cyrhene ſepe alludebat
m tra ꝛc xpi cōparēdo ſmul ꝓnudiādo
recognoſcēs blaſemiā ſpūs i dolorib
ezalemi ℣ miles qdā rēuersꝰ le nō bñ
cū ꝑmiſſet ꝙ prēd ponte valde debili
ꝛc pculoſū ad morē ſtrutiſ ſm denatꝰ
le bigis cēd m ſm adiutoriū tñsiens
inuocabat miles nō blaſemabat ℣ ſm ē
at dñs pdr bt post trāſitū pontis
ſtatū miles de equo cecidit ꝛc fracto cruce
ꝛc lingua cū emulsa ꝛc atc ſm mortuꝰ ē
m blasphemie ℣ mercator cūdā
pendens mes ſtrepitū pcebat ꝛc xpi
membra trā blaſemij ſua ꝓpudiāt bigua
diſſerpens blaſemauit beatū bigue
ſtatū eſt labia tribulet torqueri ꝛ lingua
tetrimꝰ cyrhenis ſubtumere morte mi
ſerabili expiauit ℣ dñs exhinatꝰ
apud elmuerū anno xx. ꝛc ꝓbꝰ hodie
vnus ꝙ cōdā ſabbo cū adiuerē dñi puerꝰ
ꝛc blaſemauit eccīa horā nouā pnūbꝫ

plurimus cū p̄ magna bē brages
blasfemando proferret sūb hōe magne
pdedit cepit ore ei⁹ tumpi cruciat⁹
subito mortuus est affectibz ⁊ horribilib⁹
¶ Cumda ludens ad tigillos in domo
bazalonen cū ona pdidisset huic tm
excepto denario diabolo despect⁹
se tradidit ut de eis ona ⁊ corpore ad
libitū uiuaret ⁊ in signū huius tra-
dicionis post multas blasfemias ei⁹
denarius putrid⁹ mane ait fco cū solutis
p uia iuxta abeuntib⁹ eis duos demones
in spē hoīs ductores ei⁹ erat adiutaui dñs
sin cum secundū / ondent ei denarius
qui in signū traditionis tue putruit
despect⁹ cū dicit ei p eos perdet ⁊ habitus
cū duce ad dñm suū rogauit quo ut per
mutet eū redire ad domū suā solui p
duos dies quib⁹ pacius uel cū eis //
hora lucerna prima die iturum domū suā
tristis ⁊ desperatus ⁊ nulli cum pudens
cibū nō sumebat nec potū cū ad septimū
die q̄d nullas pempsula tristitia
in domū suā ifantulū portans et
patens eleemosynā pdeo ⁊ tūc blasfemij
nō se dare nisi uellet tempe amore
diaboli ⁊ sociorū suoz cū q̄b⁹ uiuere erat
ad tristitia q̄d illa audiens ⁊ abhorrens
mut ad parentes ei⁹ ⁊ amicos ona refens
⁊ eos ponere de cruce nec pacet / illi
aut accedentes ad eū pertulerūt hec ona
libi predisset quib⁹ totis uiribus fere
euacuat ⁊ statim cepit clamare ⁊ dicere
ore leue ut me secū defferat sumite
eos leue me ⁊ me secū ne ne multū
molestū sit ⁊ rapuit uiolenter eum
illi cū retineret ⁊ ad penitentiā inuitaret
demones quos illi nō uidebāt cū de eorū
manib⁹ eripuerunt ⁊ miserabiliter euaserunt
¶ In ciuitate pisci cū q̄dā nobili oriū ei⁹
luxuria potat in tabula cōsumpsit ⁊ pdixit
ad tigillos ⁊ in dei blasfemia sua stulticia
uindicauit pisani temerarij ei⁹ de p̄ luxu
eum cruciat ⁊ sua sagitta se de duo uulnerauit
eo q̄ cū luxuria nō sanat in uulnere ¶ Cū
at in q̄dā die mīdma denarios alios
lucrat⁹ in lud⁹ exeū de lud⁹ cepit et
sagitta in dei cōtumelia in cruce posita
uisus celū petit iuuenit⁹ ⁊ p̄ illi ascendit
ut sagitta sua diuinā crudelit⁹ p̄foraret
⁊ celū respiciens dixit / expecto sagitta
cū nō redijt more soluto in ira miser
redijt ad tabulā / ⁊ cū ibi ludit ⁊ deū
⁊ sanctos sua blasfemauit brachia in sagitta
cruentata cū ictu de celo descendit et
interiora ona penetrat postq̄ miser letus
amici optat nec ipse nouit nouā sagitta
⁊ grauius a tua deglutiuit nō cōpuit si
tuq̄ dolor ⁊ abscon bimus subitus ⁊
ad inferos cruciandū ¶ Cumda ludens
ad alcas p dei oculos iuramus ⁊ statim
oculi dicti de capite ad tabulam cecidit
nec mirū / nā ut legit in libro de
gestis anglor̄ anglor̄ ep oculi illi⁹ contra sci
qui caput sci albani abscidit cū capite
martiris in tabula ceciderūt ¶ Christus igit
erat ut oculi blasfemi caderent cū ignis
sit primū blasfemie ep̄ homicidii ut ⁊
dictū est ¶ In diuo venetiis quida
miles cū p̄deret deū horribiles blasfemant
statim ep̄ penitus a duo cruciat ⁊ post

ad tã ſpmas ꝙ enomens adeo ꝙſipto
eſt ꝙ cũ eet pmis magne ſtatme cor
eo reducti ẽ ad ꝓtrat pmli pcer
oth pmaꝫ eo uta reſtrict ſt̃ vt vidt
oth pfecus vmꝫ ꝙ tal affligens ꝙ
vita ſua i miſeria flebilit cõſumat

¶ In ead cĩtate ꝙ dñe end alig miles
in nocte nativitat dñice ludens ꝙ pdes
deũ enormit blaſemaret pnſſ̃ mox
cadauo eoꝝ oib cecidit ꝙ p totã die
ſaptiẽte ſe diſcerpens ſpmas vomas
ꝙ expirat alludens ĩtro miſerũ aũ eũ
lamut ¶ In cĩtate piſcen quid amiga
in ꝓpria ſua nitras pſonas de piſ
vſus ſem dñicũ ſabbati cũ deũ
impit blaſemaret ſubito pforatꝫ a
fulgure cũctis videntib ꝙ illeſus ꝓ
ederat ſolꝫ ille miſerabilit expiramt

¶ In dñe cabulonen cũ quid nupta
nupt ducet ꝙ deũ blaſemaret ſtatim
in aqua cecidit ꝙ ĩpius ſeniet nature
cedens no ſurrex vlꝫ ne ſe mouit
pre ſꝫ ſmas ꝓnus ſub aq̃ mortuꝰ iacuit
ꝙ cũ tot corꝑ ſuũ ĩtegũ ꝙ ĩtactu eſſet
lingua ſolũ no eſt cõſupta ¶ In pbꝫ
agnitame dns macellarꝫ ſuus blaſemus
cõſueuerat xpi carne lingua maledico
macellare cũ aut in bulla in ſ̃ xpi erat
hoſtes ĩſſent ꝙ multos occidiſſet xpoꝰ
blaſemos put necauit qui monetes
lingua ĩcredibili ẽtis longas horri
bilit emiſerũt cernes aũ astantes
hinc inde alios ĩtactos illos duos blaſemos
mẽbratim lacerates dilamantes ĩ fenſtra
cõmedẽ ꝛensantes ¶ Rudo ribaldꝰ
cũ ſiniſtra manu dẽ me blaſemaret
ſtatim ĩdicto dño pnſſ̃ ſiniſtã ſua
corpis diſtortũ pdidit ꝙ cũ p hac pena
ritꝰ ꝙ horribiliꝫ dextꝝ blaſemaret eadẽ
virgis ꝓtinꝰ ſtatꝫ ſibi dextra pdidit

¶ Cũ aũ pdolentib ſe deſpues magis ac
magis actenſ̃ alia eadẽ virgis membra
blaſemaret mox alius eadẽ membris dño
pdicto ꝓnus ſuccreſſit cuiꝰ tãdẽ ꝓ
virgis ĩtrẽ ĩpudice pmaret ꝙ vtre
benedictũ cõmeatꝰ blaſemaret cotinuo
vtre ſuus ĩflato crepuit medijs ꝙ tract
pde pdentoꝝ diffuſa ſt̃ viſcera eius
putrida ꝙ nefanda vt cũ pudꝰ ꝙ reluctãs
in fetore ꝓpetuo cruciat ¶ In hiſtã
paſſionis ſcoꝝ martinꝰ alexandꝝ
eutẽn ꝙ theodorꝰ legit ꝓ cũ anicla
ſſent vbus zonic lentũ alexandrũ
occidiſſ̃ ꝙ poſt eius nece ꝗ cũ blaſem
ĩſultaret ſubito eũ pedes eius ingues
virga cecidit ꝙ vox ad cũ ſua ẽ anicla
actype bramm nutoꝝ tuoꝝ ¶ Cũ aut
credẽt hoc ex maleficio ſieri adhuc
occiſũ martirib blaſemus ĩſultabat
ꝙ vox itꝰ de celo ad eũ ſua ẽ dicens
anicla hinc ꝗbꝫ ĩſultas regnũ dei
aperiꝫ eſt ꝙ patrũ vt illud poſſiderent
in etnũ tibi aũ ĩferni pena eſt vt ibi
penas ſuſtineas ſeptimas cum anicla
ſtatꝫ tremens ꝙ qui amens effect
ad domũ ſuã deportat miſerabiliter
lingua ſua p doloribꝫ ſuis dentibꝫ ꝓpis
mandentes miſerabilit expiramt

In ciuitate mediolanensi fuit duo
hidens ad tegrellas & permisit sibi
pdens erpit deu & beatu virginē blasiū
& in ma sua gladiū euaginatū ipse
in sibi dicens shomacato no vtinā
sic posse ipsum in vētre virginis matris
que gladiū cithens sagittarie nec
vlcisci ois qui aderat. et ille statim
fractis dñi ad ipsū deum pcessit
ostinā dominū sine statu eccidit mortuus
& miserabiliter oppressit se et dānatū
asserit. In pribz bononie duo amici
& cōpatres simul cōmedentes gallū ciuili
vni eox ois arrepto cultello gallū grauit
in fronte & pforauit de sup sudit q
facto alt pmi ait ete ipse sic erpli
mistis gallis vt ipe scā petri si vellet
reintegrare no posset. Cui ille respondit
no solū scā petri sz no ipe x reintegre
posset. Ad hanc vocē galli repete
surrexe vnus & plen omisis statu
apparuit alacr pressit & hilarit cōtem
totū & hylarit sup blasfemos ipsos
ciuit & vt culpa no infrect ipsum
in assistione pigris lepra pressis sunt
quod vsq admortē ptulerūt & ad suas
posteros trāsmisere & eo defuncto cul
pe sue fec & gnāco cox defensores it
ppē simulatq ecclie scī petri & est
cathedralis ecclie bononien diocesis.
Apud fromond ano dñi m.cc.xc.
in mēse pmo in quodā loco cox
vbi erat salnatoris sculptura erat
in quodā spacioso palacio qdā ioculator
in cōspectu hoīm ludebat cū viso suo
pmo vsq lenato erat sup eum cōtra
cerneētibz qm aderat tā ypsum q sermocin
tmpus mase & stabāt adhuc aderāt exprauit
Cuiq ypsum astantes sup illud qđ
hoc fec ypm accolleret & exaltarent
quidā sceleratus indignat q sup hoc
fec ypm accolleret & exaltaret accedes
ad crucē ihūpētus xpi manū crucem
percussit mox q brachiū cū manu ex
aruit. Alq sceleratus ebrietate illoq
xpianoq pmpedens qđ furiosi sceleris
a potu & in ihūpetud crudā sup eum
minasse putabat cuiq cum adhesisset
statim subitanea morte dirus vlcione
percussi interiit. Ypicolis ihm ypm
vinū collendatibz & pfectū pdictū
ptulit in blasfemos. In francia d
burgis vbi quidā thesor percussit brachiū
virgis pmi ihū exstētis i simu mitis
& fractū brachio & ad tēd pcessio mag
sanguis effusio ptim emanauit. Cuius
visu fuit ordiata solēnis pcessio & bēdi
fractū reportatū cū reliquiis scōz in
scōrū monasteriis cuiq toti pplo cōfluxisse
et omīb vnanimit acclamantib vt deus
reuelaret qđ fuisset malefactor. Ista
modicū tēpis spacio assistēte pplo in
tali oratione surrexit repete asilatq capesse
retinendo & circūstantes sup pplo
vna diuersit volauit sup capt malefici
& rostro percussit oculū eiq dextrū &
miserabile dictu statim cū illa arma
retinendo descedit sz ad miserabile corpus
blasfemi qđ adeo delamandit & frustra
& denorauit q nec minima pticula remansit

cū miser cred cū alijs clamasset vt deū
dignaret ꝯ tale maleſactore ſmd piſtū
judicū appellare ꝛ̄ dñm exterruit vt pdix⁹
Videſ igit̄ ꝑ pmissiones ꝓſolepnes ꝓmlt
deū ꝯ blaſemos ꝛ̄ adhuc ꝓcs nr̄ ſmc
ponem⁹ // Ad tria at̄ ſcīs ſpūs pu
gnē ſcīt moyſes de vtōs⁹ xp̄i vbm
pcussit te deꝰ miceria ac ceritate et
furore mētis ꝛ̄ palpes in meridie ſic
palpare ſolet cecꝰ in tenebris ꝛ̄ non
diriges vias tuas in oī tēpe calūpniā
ſuſtinebis ꝛ̄ oppssus violēcia nr̄ hēas
qui liberet te Ceteꝝ igit̄ pena ſpūalis
ꝙ ad ītellectuales tenebras ſicut eſt
miceria ꝛ̄ furor mētis Si ꝯmor pena
ſpūalis reputāda ē/ carcer ſpūat ꝛ̄
ſi qua nr̄ hom̄ frem ꝓt. Vñ dñs ihs dr
Io. xv. ſi me nr̄ protestus fuiſſet cōm ꝙ
dnā ꝛ̄ ſpūs ꝑnatꝰ ſſ. ꝙ cecꝰ palpitarent
in abditis opꝰ ſuor⁹ Vñ ſophyme primo
dixerūt vt ceci ꝛ̄ dñō pcrederent //
mysti at̄ moyſes vbi ſup̄ ꝓdixerat pu
nitiones fūtas ꝑmittat xp̄i. ꝛ̄ xp̄i. c
deutonō⁹ Si ſpūalit̄ ītelligenda mētis
pter ītegralis erit cecitas dāpnatꝰ blaſe
mos aīe ꝛ̄ corporis poſt judicū de qua
ſmm⁹ ꝓ illud moyſi. vñ cū dr Tradet
te dñs cōmotiōi cū hoſtes tuos ſcīs
demones ītemales ꝛ̄ ītra ſit ꝙ cadā
tui⁹ in eſcā cūctis volatilibꝫ celi et
beſtijs tre ꝛ̄ non ſit qui abigat ſic
dicit dēones trāſlabūt ꝯ te mille

ꝓhibēte / ſcīt ꝑcuſſit te dñs vlc
egripti ꝛ̄ ꝓtē corporis ꝙ ꝓd ſterc⁹a
egerēt ſcabie quaꝝ ꝛ̄ prurigi
ne vt curari nequat Si ꝙ dicat dā
nacio talium in ſterno plena erit
ꝛ̄ corrosa malis oībꝫ ꝙ petro cūcta
ſin remedio curacōis Vñ dr ſubdit
ꝛ̄ erit in te ſigna ꝛ̄ ꝓdigia ꝛ̄ ſemie
tuo vſq; in ſeptimū eo ꝙ nō ſeruieris
dño deo tuo in gaudio cordis ꝛ̄ leticia
ꝑ rey oīm hyderiaꝝ ſeruies inimi
tuo ꝙē mittet dñs in te ſame ꝛ̄ ſiti
ꝛ̄ nuditate ꝛ̄ omi penuria Si ita
nisi cuſtodieris ꝛ̄ feceris oīa verba
legis hui⁹ q̄ ſcripta ſūt in hoc volumine
ꝛ̄ timueris nomē dñi gloriosū et
horribile hoc ē dñm deū tuū magnabit
dñs plagas tuas ꝛ̄ plagas ſemi
tui plagas magnas ꝛ̄ ꝑſeuerantes
infirmitates pessimas ꝛ̄ ꝓtractas
ꝛ̄ cōtrist in te oēs afflictōes egypti
quas timuiſti ꝛ̄ adherebūt te in ſup
ꝛ̄ vnguſos lāgores ꝛ̄ plagas q̄ ſūt
ſcripte in volumine legis hui⁹ adducet
dñs ſup te donec te cōterat Et
infra nō requieſces nec erit requies
vestigio pedis tui ꝛ̄ Si de penis
dāpnator⁹ mīra dixi⁹ in tractatu
de inferno vbi poſuim⁹ ql penar⁹
ſpes nūcupat differtas cū miris
cruciatibꝫ ꝛ̄ exceptis Et ſic ex
ꝓdictis vid⁹ ꝙ ſpūs īgemmaceꝝ

blasphemus dñe ꝺ̄ blasphemus magis ꝑ̄ ꝺ̄
homicidiū ꝙ̄ ꝺ̄ ē patiū blasphemię ꝑ̄
homicidiū ¶ Ex quo erga filius israel
erat̄ ꝓcm ꝺ̄ hr̄ mater̄ pcepta reple
brie ī iudicio ꝛc nō discedat a domo
illius plage ꝛc si fenestram aperuit delictor
illius sup̄ ipm erit ꝛc si dissimulauit
delinquet dupl̄ ꝛc si in hoīe pcepit
nō pfecit̄ recebit cū recebisse
pessima domū illius subdit ¶ Est ꝛc alia
lapidat̄ ꝺ̄ mortē / alia hr̄ ꝺ̄ ī morte
pna lapidat̄ in morte dctores ītelligut
ee blasphemiā / ꝛc pharisei ꝺ̄ pna ꝑ̄ eam
vltio ea· est patiū ad mortē nō pro
illo dico vt roget pnā / hoc est dicē
ꝙ ꝙ decretis ī pcio mortali non est
orandū ꝓm·q·n·c· nō extimem ꝛc
·c· ꝙ decretis ꝛc in ea·n ee de pmte
ꝙsimilis ¶ Ad tertium ꝓcm hoc ad
vndū ꝙ ꝺ̄ fuit patiū blasphe· ꝺ̄ homicidiū
ꝑ oppone templū bonū / sic ē vtile et
delectabile ꝛc honestū / vt hēt in corpi
nā omne patiū trāto ē grauius ꝙdo magis
distat ab hoc tpli bono ꝙ magis distat
ab ede blasphemię ꝺ̄ homicidiū ꝺ̄ mag
est patiū blasphe· ꝺ̄ homicidiū ¶ Hinc ē
templū bonū ꝓlege medi oppon· vndū
pene culpe ꝛc dāpni / malū pene oppo·
honestę delectabili / malū culpe honestę
malū nō dāpni oppon· vtili // ꝙ ostēdit
ibi mala magis opponunt̄ pdicto tpli
bono ī pcepto blasphemię ꝺ̄ ī pcio homicidii
ꝺ̄ ꝺ̄ ē patiū blasphe· ꝺ̄ homicidiū //
minor sic ꝓbat· homicidiū p̄ fieri
sui culpa vt cū fit ad sui defensionē
cū moderamine in culpa tutelle. ffe
de pnit̄ ꝛc pnā le. vt cū ex de hom
·c· significasti vs ꝙ nō / sed cū sit lege
pmittit vt ex actu pnit̄ vt sup̄
dicit̄ / ꝙ blasphe· nō deliberato animo
pot̄ fieri sui culpa / ꝺ̄ ꝺ̄ ē patiū
blasphe· ꝺ̄ homicidiū ¶ Ex pmissa ꝓcm
sequit̄ ꝙ erga ꝺ̄ homicidiū pot̄ fieri sine
pena ex quo ꝛc sui culpa / nā ꝙ sit
lege pmittit pena / nō meret̄ ffe
de pdicto lege auctē ꝺ̄ ꝙ ꝺ̄ ꝛc sui
dāpnis / nā vbi nō est culpa ibi dz
ee dāpnū ꝙ exercitio pnie ꝛc defensio
contra vim pot̄ ee sine culpa vt ī pcio
ꝺ̄ cū homicidiū ex actu pnit̄ pretet
sui culpa nō meret̄ pnā nec dāpnū
vim cū exercitor pnit̄ meret̄ primū
vere excepcōe. sapie. p·. diligite ꝙpiā
qui pdicatis hīa ꝛc sapie vs ꝙ ꝺ̄ diligit
sedibz ꝛc sceptra regum ꝓpli diligite ꝙpiā
vt in ꝓpetuū regnetis / diligite hmōi
sapie ee ī pncipio ꝓpli ꝙ cū ꝙ regno
ꝛc pncipes ꝓpli ad pnitiā depmet̄
cū qua ihūtare dz sapia grāli vm·
mūdi nō sapia clamitet ꝛc pdicta
dat vocē suā ꝛc ista / ergo sapia hmōi
cōsilio ꝛc eruditis ītē cognoscendū
ꝛc ista / meū ē cōsiliū ꝛc expmetis est
prudētia mea ꝛc fortitudo / ꝙ me reges
regnāt ꝛc legū cōditores iustū decernūt
ꝙ me pncipes ꝓcēt ꝛc potestes decernūt

prestrad & ista necessi st dimitat et
sta opes & prestre. ¶ Et ita i bnis
prestr ambulo in medio semitarum
judicii. ¶ Sexto pdicit sz pz q actus
prestrie est meritorius / nã summu bn
est rebus prstãd colẽ / xpm. q. n. c. cũ
dentissimi / & regnũ sm prstr & labornm
vt dr jo. xxi. in glõa decretalm ¶ i no.
sp glõ sm nõ gr dz ista dãpnd ysaym
vñ inct primd / qñ de dilo. c. opponit
in glõ / cũ ei / & sic pz posse fieri
hoiadũ sn culpa pena & dãpno
fracturis // nõ tñ sic de blasf gnãm
& petm blasf sp hoiadi / pz ea ratõe
¶ Quad magr opponit honesto & gnm
hoiadu & hõi gr. hoiadu ei strat cũ
honestate prstrie & sld cũ delectabili
re. nõ & cũ vtilitate prstrie ñ repugnat
rei pnie q actibz prstr vt dr capitm
in tractatu de xpo ad christicolas dicens
¶ prstria principis est pax populor
tuitionẽ patrie immunitas plebis &
immunitas gentis cura legislatoris
grandũ hoim tepidos animos fortitudo
mater & fecunditas solacium pauper
hereditas filioz & sibi ipsi spes etnã
benedictio ¶ Ex hmõi igit xpo prstr
finalibz pz ytmeny explex pdictũ bon
sibi vtile delectabile & honestum / prima
ei precepta hec ea st. videlz honeste
viue alteri nõ lede & pmis sind bmeritz
tribue ¶ ff de prstr & mre. l. prima
prepara & in plenissimo decretalm ubi
ideo pz lex gradue vt appetitus negnz
sub primis regulis limitet & pfectã grem
hoiem informet vt honeste viuat
alteri nõ ledat pmis sind bmeritz tribuat // &
gñaliter dr / cũ nõ constituendus legis est
hoiem ad honeste coherente andeam & nocendi facultate
reficiendã / vt ysidor & hi. ethimolo. 7
dr fre st ei legem vt ordinem motu hoiem ad
coherendã andeam tuta pz sit in pmissis
moderata & in pmissis regulis formandis / reficiendã
andeam & nocendi facultas. my. dr. c. fre st
legem ¶ Sed vt plane sit de delectabili et
honesto videndũ tñ nõnullis dubitabile satis
de vtili cũ videat magis obviare & oppon
vtili hoiadm sp blasf ¶ dicit ei ex blasf
nullũ dãpnd resultare sz ex hoiadm resultare
dãpnm vite necessi & volunt referre ex
gñm sit petm hoiadi sp blasf ad sm &
nõ debem considere vtile dmoy principiu
ad qd dmoy est ordi & & magr eligendu
& ppoñdũ & ad qd pse est magr sp patiens
vel pse sp ad magr & eligend & ppoñd
vt pz sedo ethi. topi. // sz dmoy et
ordi & in vtilitate summu bonu & ad
est ipe deus sp homo qui & tẽpat & fragil
& nõ pse sz p aliud ad est p ipm deu ad
deu tñ summo bonu & summe vtile magis
oppon petm blasf sp hoiadi / cũ hoiadm
nutriens sit lucrum & sm pdo vt ẽ dom &
gõ gñm & petm blasf sp hoiadi & non
obstat pdictũ argumentu ad secundu cui
hoc tñtum in m sentẽ dr. xxxvi ¶ Ex
pdictis nãq colligi pt. vt argutis quoq
primd est ¶ Illud petm pdicendi est gram
ad est honestum / sz honestum & petm blasf
sp hoiadi vt sup patuit sp & cl ¶ Secdm
argui. & illud petm pdicendi est gram
ad & delectabile nãq sz delectabile & nãq
petm blasf sp dei sp hoiadi relatu ad

est pr̃i mei qm̃ glificat me qui vos dicitis
q̃ dei vr̃i & q̃ no cognoscitis eum ego aũt
nosco eũ postmodũ p̃o. yr. cũ illumasset eccl̃ia
a natiuitate dr̃i ei credis m filiũ dei q̃ m
multis alijs locis se deũ & dei filiũ p̃fitet
q̃ ego opibz se deũ glorie apte sic Io. y. testa
dicens opa q̃ ego faco in nomĩe pr̃is mei hec
hec testimoniũ phibet de me q̃ ista ego et
pr̃ meus simul q̃ cũ dixisset ih̃s eum ip̃e de
blasphemia volebãt cũ lapidare / rndit eis
ih̃s nonne scr̃ptũ e in lege vra q̃ ego dixi dij
estis q̃ filij excelsi oĩs q̃ si illos dr̃ deos ad
quos sermo dei fr̃i est q̃ no p̃t solui scr̃ptũ
quid pr̃i sanctificauit q̃ misit in mundũ vos
dicitis q̃ blasphemas q̃ dixi filij dei sũ / si
no facio opa pr̃is mei nolite credẽ mihi
si aũt faciũ q̃ si mihi no vultis credẽ opibus
credite vt cognoscatis q̃ credatis q̃ in me
est pr̃ q̃ ego in patre q̃ sic ondebat eis
se falsũ de blasphemia ẽminatur q̃ igit̃ur
p̃ obiectionẽ fidei p̃mi blasphemie ẽgit hõr.

Secũdm argr̃m p̃i ad spem sic format
q̃d magis dicat a rõnabili spe in deũ
dextra manus est p̃ma vt p̃z de despectõe
si magis dicat blasphẽ. p̃ hereditatẽ / cũ
blasphemia in actu suo no possit stare ra
tionabili cũ virtute spei hereditatẽ aĩ sic
vt simp̃ patet q̃ sũ culpa possit fieri
g̃ patet q̃ gñm̃ e p̃ma blasphẽ. p̃ hereditatẽ
/ spes ei rõnabilis ee debet q̃ no temeraria
gñm̃ ad p̃s spẽ in dño q̃ fac bonitatẽ q̃ et
eam in quo tectus dei sperate in illud / sed
blasphemias deum q̃ sperans in eũ temerarius
iudicandus e q̃ frustra sperat in eũ quem
blasphemat / hereditatẽ aĩ vix p̃t stare cum
virtute spei g̃ vt simp̃ // Vñ Iob xvi.
arguis vbis cũ inhonestate q̃ hec tibi q̃ loqueris
q̃d tibi non expedit / p̃ma ita e enarrasti
tibi q̃ tulisti preces coram deo / docuit
eum ingratus tua os tuũ q̃ imitaris
linguã blasphemantũ / q̃demnabit te os tuũ
q̃ no ego q̃ labia tua respondebũt tibi
g̃ q̃ / Secũdo argr̃m p̃i ad
eam ita // id q̃d dicat magis a certe
mali p̃mi e si magis dicat blasphẽ
a certe p̃ hereditatẽ g̃ q̃ / no em̃ p̃t
dici q̃ ab ex certe blasphemat deum vel
deos sic p̃t cũ certitudine dei q̃ ex certitudine
dei oriũde horiẽs vt simp̃ patuit p̃ multa
exẽpla sacre scr̃ptũ / nam si mali p̃mi est
hereditatẽ ip̃e blasphẽ. g̃ ẽ iniuste ex blasphemia
ponet̃ pena mortis / si cũ ex lege dei ini
juste pena mortis afficat̃ q̃d blasphẽ
vt p̃z ibẽm̃ q̃ qui blasphemauit
nõ dñi morte moriat̃ g̃ clarissi. est

ee mali p̃mi blasphẽ. p̃ hereditatẽ //

Quinto argr̃m p̃i ad p̃ndẽa //
sic fort̃ / hoc q̃d magis dicat a spontali
p̃decta mali p̃mi e si magis dicat
blasphẽ. p̃ hereditatẽ g̃ q̃ / dixi ei de
p̃decta spontali ad dram p̃ndẽe cecidisse
q̃ predixerat mali fore p̃mi hereditatẽ
p̃ blasphẽ. q̃dã eventali q̃ spontali intelligẽ
ens motu q̃d dram notat̃ capta q̃
mi morte q̃ brevi dicens ad Io bñ
q̃m cum secũdm carnẽ sue q̃ carnalis sunt
sapiũt q̃q̃ nõ secũdm spm̃ q̃ spũs sue
sentiunt / sed p̃ndẽa carnis mors
est p̃ndẽa ad spẽ brevi q̃ p̃ea / q̃m
sapiẽa carnis inimica est deo / legi enim
dei nõ est subiecta q̃m aĩ q̃ carne sũt
deo placẽ nõ p̃nt / si vt ide capta dicat
q̃ ad cor q̃q̃ venio in spũ dei loquens
dr̃ anathema ih̃u / q̃uis dicat spũs sci

nō p̄ ſtare cū blaſphēmā nr̄ cp̄o ſz bn̄ ſtat
cū hōiēdo qr̄ hōiēdū p̄ fieri ſn̄ petō
t̄ ſic hōiāde bn̄ p̄ cē cū ſpū ſco ꝯ pz ꝙ
gēnꝰ eſt petū blaſ. ꝙ hōiēdū ¶ Quātū
ꝙtū ad p̄ſtū arguūt ſic / qđ magr̄ō
demat a p̄ſtō mayꝰ ē petū ſz blaſ. ma-
gr̄ō demat a p̄ſtō ꝙ hōiēdū ergo
mayꝰ ē petū blaſ. ꝙ hōiēdū ¶ Pmo q̄z
cū retinet ſm̄ p̄ſtāū ſuū vel īmſtāū
p̄ſt. ꝺ pz ꝙ retinet nī dūs ſm̄ p̄ſtāū
mod / t̄ ex̄ ꝙm p̄ſtāū p̄ſti ſz ēm erat
t̄ īpōtūs īpm ſnp ēm erat ¶ Vidēm̄ nāq;
p̄ſtāſſe īferr̄ mortē ꝙ nētis etiāz bz
t̄ āgn̄ hōiēdū optūē ſtat cū p̄ſt. ſz blaſ.
nullo mō p̄ ſtare cū p̄ſt. n hoīe ſenſato
ymo arguūt dūs exēcutores p̄ſt. negligētes
ad p̄mūdū blaſphēmos vt pz ẏſa. ſn̄ cū dr̄
dūatores t̄ie nūq; agnē t̄ pugnā tōdē nī
mēn blaſphemāt ¶ Sp̄ dicat ſi nulla alia
eēt cōz rōnūs magna eſt iſta q̄ nā
negligūt exēcutōē p̄ſt. ꝙ blaſphēmātes
nomē mēn ¶ Ex hoc ēm pōſſz ē ſaul
t̄ dom̄ ēm regia ſpoliata. t̄ negligētes
ſunt ꝙ amaleth vindictā dūcare bn̄ dnūc
ei ſamuel qđ īdignor̄ me cū dūs receſſerit
ad te t̄ tu ſuſcipiāt ad emulū tuū fuerit cū
dūs tibi ſic locutꝰ ē n manu mea t̄ ſcidit
regnū de manu tua t̄ dabit ꝓximo tuo
dom̄ qr̄ nō obedīſti voci dñi nr̄ ſp̄ſti nō
tuā t̄ nā furoꝛ eiꝰ n amaleth. ī. pug ꝙm
¶ Et nō ꝙ licet vbi illa dicta fuīſſ ſaul
p̄ſtū ungēdū tāgꝰ ſamuel ſuſcauerit
a mortuꝰ actū ſēcūda vīſſe ē ꝙ ꝙd
p̄dictū negligēdo p̄mīſit ſaul t̄ dom̄ ēm
vt pz ī. pug. vbi ¶ amaleth ait blaſphēmꝰ
erat qr̄ īfidelis t̄ inimicꝰ alteriꝰ ꝙtūcū
p̄cepit dūs ſaul vt p̄ſequēr cū //
¶ Amaleth ēm īpōtūē gens bruta vel
ꝙtūs turbid vt dr̄ ſo / ſz nō p̄ apparere
magis bruta t̄ turbida gens ꝙ īfideles
blaſphēmi ſ. ō tales magis brutū debetur
nūcupāc ſaul / vñ dr̄ ei ſamuel / mūt ꝙ
vnde t̄ pmūe amaleth t̄ demolire vīnūſa
ei / nō pcēs ei t̄ nō cōpaſſūs ex rebz
ipi / aliqđ ſz īſtūce a bōs vſq; ad mulierē
t̄ pmū atq; lactēte bouē t̄ ouē camelū
t̄ aſinū. ī. pug ꝙb ¶ ſz t̄ hūta victōa
nolūt ſaul exēqui p̄cepta dñi ſz cū
oppēdiſſz agath regē amaleth vīnū
hz cē vulgꝰ īferiē n ore gladi / pereāt
vñ ſaul cū agath t̄ ꝓlo t̄ optīmū gānz
omnū t̄ armēcoꝝ t̄ veſtiū t̄ aūcūlz t̄
vnūſ q̄ pulē erat nr̄ voluerūt dēſpē ea
/ qđ ſ nō ville ſūt t̄ regiā hoꝝ demoliri
ſūt ¶ Ex q̄ īdignat dūs ꝙ ſaul dyūt ad
ſamuēlē / penitet me ꝙ cōſtituerī regē
ſaulē qr̄ dēſiſt me t̄ vba mea opē non
ꝓſequit vt pz ī. pug ꝙb t̄ pz vſq; t̄
¶ Exqrīt regnū ꝙ ad cōſtāciā / ad qđ
magis demat a vīute cōſtāciē mayꝰ pōt
eſſ / ſz magis demat blaſ. ꝙ hōiēdū ꝙ
mayꝰ ē petū blaſ. ꝙ hōiēdū ¶ Pz ſīc qr̄ eo
ꝙ hōiēdū vñ ſtat cū cūſtāciā ſcē magr̄ē t̄
ſz nō blaſ. / vñ pudēs machabeꝰ t̄ cū eo
alio erāt lectis optīmis āchiochꝰ regiis de
ꝓceſſione t̄ plage īſanabili t̄ īmſibili
ſuis denūtē allatis ſibi eclatū ira vt de corpe
ipi vīmes ſcaturirēt ac vīmes in doloꝛ
cruciatꝰ eiꝰ affluerēt odoꝛibz ita vt ſetoꝛe
alios oīs exēcitꝰ ḡnaret ¶ Qđ hōiēdo t̄ blaſ
peſſīe ꝓceſſꝰ vt ipe tractāt pegr̄ in
mōtuꝰ miſerabꝰ obitu vita fructus eſt

ymachabeo. at ꝙ qm cū eo erat lectus
eptis introibat. Rogabat dnm ꝑstrati
m tld ne ample⁹ in talibz iraderet. ſz
ꝙ ſi qm peccasset ab ipo mer⁹ coerpet⁹
ꝙ no habeat. ac blasemiā hoiby īferet
.y. machab. xv ꝙ ꝛc. Ven⁹ uēra illa
judith holofernē ꝑcepō mulcie nabugod
zonos assirioz ostrāde opponēs ī ſua orōe
dicebat. de nū dne m eo ꝑstrauit ut
ſtupend eū ꝙ virtute ei⁹. ut euerſ illi
ent ei⁹ mcōnale nouis tnis cū mer⁹
femīe dicerit cū judith xv. ꝙ cū accef
ſiſſet judith ad holofernē clausa ab eēnt
cubiculi ei⁹ ostia. porro holofernes
jacebat in lecto minia ebnē. ſopitꝰ
ſtertit ab judith ad lectū orās cū lacrimis
ꝙ labioz motu ī silencio dicens cōfirma
me de⁹ isrl ꝙ respice in hac hora d ope
manuid mee⁹ ꝙ cōpleta orōe accessit
ad colūpnā q erat ad capt lecti eius
ꝙ pugionē ei⁹ accepit. et. cōfirma
me de⁹ isrl in hac hora ꝙ percusſit bis
cervicē ei⁹ ꝙ abscidit capt ei⁹ judith xv
ſanctū ī at magnū ꝑconū ad laudē
dn de morte holofernis. porro ozias
ꝑcepit ꝑpl isrl dixt ad eā benedicta
es tu filia mea a dno deo excelso pre
oib⁹ mulieribz ſup tld. benedict dns qm
creauit celū ꝙ tld. qm te direxit ī vulnia
capitis ꝑncipis inimicoz nr⁹. qm hodie
nomē tuū ita glificauit ut nō recedat
laus tua de ore hoim. ꝙ erunt ei⁹ memor
aciōr. caput holofernis ostendit. ꝑ
ꝑmisit ei ut ſibi ſumeret ſpolia ei⁹
ſpīs. ascendit. ꝙ prodiit ad portas ei⁹. adorauit eā
ꝙ dixit. benedicat te dns deus tuus in ꝺ tabernacl
loc⁹ qm in omī gente q audierit nr⁹ tuū
magnificabit de⁹ isrl in te ꝙ sp te laud⁹ ym
Judith ꝑ. ꝑpīa ꝑomū ſpōa laus q mater
magnificata ꝑpī honor ꝑpī exultatio ſr
ſue ꝙ tribuit judith. ꝑpt honorandū qd patrat
in benedictū nūmen dn holofernē. Et qd ꝑ
eſt ꝑpa judith nūat. ꝑpīa. ī fuga ꝙ ꝑſcu⁹
ꝑpa ꝑpa de holofernis exitu narrat. circulatore
bus dicebat ad ꝑpīa. audite me filii. ſuſpendite
capita hor ſup muros vros ꝙ cū exierit sol
accipiat vnuſq⁹q arma ſua. ꝙ exite cuncti
ꝑpetu. Cūq⁹ ꝑncipes eoz intrarent ad tabernacl
holofernis ꝙ minuiſſet tremor voluntatū ī ſuggre
ſnō decidit ſup eos timor. cūq⁹ cognouiſſ illos
fugā dixt ate post illos secuti. qm deus ysrl
illos ſub pedibz nris ſubdit ym. Ven ad eos
exercitacōne cūcti ꝑpīa ꝑſecuti ſt eos vsq⁹
gladiū ihesus ꝑcussit ad extremitates finiū
suoz. reliqui aūt qm erat in betulia irruſſ
ſunt castra assiroz ꝙ predā qui fugientes
assiri rapuerat abstulerunt ita ut a minimo
vsq⁹ ad magnū omia ditarent judei. ꝑ
pacht at finito ꝑtu de festo tri. dixt betulie
cū vniuſco ꝑplo suo ut videret judith qre
cū exisset ad illud benedictū illud oēs vna voce
dicentes tu ihs tu celsus tu letitia isrl tu ho
norificentia ꝑpī nr⁹ ꝙ fecisti virtutē et
cōfortatū est cor tuū eo ꝙ castitatem
amasti ꝙ post virū tuū aliū noscere
ideo ꝑ manū dni cōfortata te ꝙ ideo erit
benedicta tēpus ꝙ dixt oēs ꝑpīs fiat fiat ꝙ
Orare ihs exultat⁹ sum ꝙ de judith eo ꝙ ꝑcussit
holofernē ostendit ꝙ ꝑpīa ornauit ut dnm ꝑ ꝙ

Septimum mgnt̃ ꝑ̃ ad ad tẽpanad
illud qđ magis demat a tẽperia mania
est pm̃ ſꝫ magis demat blaſe ꝑ̃ hoĩ.
gꝰ mag̃ e pm̃ blaſe ꝑ̃ hoĩdm̃ ſꝫ ſic
tẽperia e vic̃ amoy qna libido cõpreſſe
ꝫ frenat / ꝓ̃ em̃ madm̃ & ordiet oĩd rex
ſemat vt dt̃ ambd gꝰ ꝓ̃ dat regulam
certã vtuti / nõ vic̃ e hoĩ electm̃ ĩmedio
cõſiſtens vm̃ ex hoc dicit ꝑ vic̃ ꝑſſtit e
deffle ꝫ deffle eſt medm̃ actigẽ & vicio
eſſe & nõ vic̃ e laudt̃ vt dt̃ phs n̄ eth
Ex hoc ead̃ ĩferit n̄ mꝰ eth ꝙ honor eſt
ꝑmd vtute ſ ſ̄m vtute ſolꝫ bon̄ e honeſ
& nõ hoc gꝰ vtute hoĩdm̃ bn̄ ſtare poteſt
ſꝫ nõ blaſe & ſic ꝑ̃ ꝙ gñm̃ e pm̃ blaſe
ꝑ̃ hoĩdm̃ / nec obſtat ꝙ dic̃ ꝙ m̄ ho
medio e maior libido ꝓhendi & maior
malicia ĩeret / nõ tales ad ĩmſtiõ ſe refert
ſ ſ̄ cõmunia nõ ad cognoſ ĩtellectu ſpectat
n̄ cõtẽplacẽ ad ea q̃ ſt̃ ſ̄m̃ corpa ſpuelia
q̃ ſt̃ manoria dignitat / ſꝫ to magſt̃ ergo
ꝓ̃ dei corpa & ſp̄m̃ oĩd m̄ ſe ꝓ̃m̃ creatur
& rectior e vt dt̃ phs p̄ cõ magis digna
eſt n̄ cõ & virtute ꝙ oĩa entia q̃ ſecũd cõ
& virtute ab ꝓ̃ p̄ cõ n̄ meth / ꝙ ut cõ
ꝓ̃ e dei q̃m̃ eſt ꝓmꝰ madm̃ & ſmus oĩd
enend̃ vm̃ dt̃ dñs exponat. ꝙ ego ſũ alpha
& o. ꝓmꝰ & ſmus dr̃ dñs deꝰ q̃ eſt ſꝫ
erat & q̃m̃ venturꝰ eſt deꝰ opos / & ſic ead̃
exponat vlgo dd / blaſemꝫ gꝰ q̃ ĩ ſe eſt
ſꝫ ut deſtruat ꝓmꝰ & ſmꝰ oĩd enend̃ ſꝫ
em̃ q̃ deꝰ ſ̄m magis ꝑt blaſemãdo
deũ vel ſcos q̃ vt ſnp̄ dnm̃ / ꝓponẽdo
igit̃ timoꝝ p̄cib̃ q̃ns ad libidinẽ ꝑcdi
ſꝫ q̃ns ad malicia ĩ vtroq̃ vicio ſcilꝫ
blaſemia & homicidio vt debt̃ ꝓmptom

em̃ gꝰ dubiũ eſt ꝙ̃ malꝫ ꝑm̃ ꝓdicãd
eſt n̄ eo q̃ dñs malicia ſua & ꝑcdi
libidiẽ ĩmediate q̃ deũ vel dei ſcietiã
q̃ eſt n̄ ſcis q̃ ꝑ̃ q̃ hoĩ q̃ ĩfimaꝝ
eſt mmor deo / vñ ꝙ ad ꝙ̃ mt̃o
eũ blaſemiã ſpem ꝓhibẽ conat̃ dicẽs
oĩa ſemo malꝫ q̃ ore vro nõ ꝓdeat
ſꝫ ꝑm̃ bonꝫ eſt ad edificandũ fidei vt
det gr̃am audientib̃ / & nolite cõſiſtere
ſp̄m̃ ſcm̃ dei n̄ q̃ ſignati eſtis ĩ die
redẽptiõis / oĩs amaritudo & clamor
& ira & ĩdignatiõ & blaſemia tollat̃
a vobis cũ oĩ malicia / Et ad edoc-
ẽd̃ dr̃ / mit̃ at̃ deponite & vos oĩa ſolꝫ
hmõi ſeſſt nã ĩdignatiõẽ malicia
blaſemiã tnſpcãs ſermonẽ de ore vro
Et ſic hẽm̃ xxxvi argñt̃ gl̃iãa q̃
mag̃ e pm̃ blaſe ꝑ̃ hoĩdm̃
Tricesio tꝛio gl̃iat̃ ſic / illud ꝑm̃
cẽcẽdũ e ĩm̃ q̃ mmꝰ eſt a deo diſſe
ſabile / ſꝫ mmꝰ e diſpeſabile pm̃ blaſe
ꝑ̃ hoĩdm̃ gꝰ ceſſ / mor gl̃iat̃ diſpeſare
de blaſemia dei eſt diſpeſare q̃ ſe ꝓ̃m̃
deũ ſꝫ diſpeſare q̃ ſcꝑm̃ deũ eſt ſubtꝛ
adũſari / ſmt deũ ſcis ꝓ̃ eſt ſcꝑm̃
deſtruere q̃ eſt ſathanizare vt dt̃ dñs
ihs luc xi de ꝛegno ĩ ſcꝑm̃ dmiſũ
deſolabit̃ & dom̃ ſnp̄ domũ ꝛuet / ſi
gꝰ ſathanas ĩ ſe diſſ eſt q̃ mo ſtabit
ꝛegnũ eius q̃ dicitis ĩ belzebuth ꝓncipe
dmoꝝ eiicit me dmoa / ſꝫ gꝰ q̃ ex
q̃ adũſant deo ſt̃ ĩdiſpeſabilia / & nõ
ꝑ̃ dei diſpeſare q̃ ſe ꝓ̃m̃ vt lucret
adũſari deo / blaſemiã at̃ ꝓ̃ ĩ ſe eſt
& q̃ ꝑ̃ blaſemãdo deũ adũſat̃ deo &
ſꝫ ut deũ deſtruere & admodũ ꝛe

ne tm̄ sagnat' absmdm ignicns q̄ absomd nō ē possibl' deū dissuā q̄ blasfēa
non sit p̄mat̄ ānio deliberato q̄ lata
q̄t ē de cōue pbis ꝫ bn̄ pl' dissuā m
oīnbz q̄ nō sut de decreto ⁊ se. q̄ deū
sicut ē petm̄ homicidij ꝙ filia clare ⁊
ex tabule accepto. ꝙ petm̄ blasfemie ḡnal
ḡnal ē petm̄ homicidij vn̄ g̃nal m
li de dispēsa ⁊ p̄cepto dr̄. q̄ de hmō
p̄ dispēsat' ⁊ p̄cepta p̄ tabulā trāsat'
ad q̄ deū hz possit dispēsare ⁊ p̄ ē
tabule q̄ reseruāt' ad hoīes / q̄ dem
dns bonauēta m̄ p̄o sm̄az de gelby sic
declarat dicēs / q̄ ē p̄ncipalit' cōsidere
duplex malū. scālz q̄ ē ād malū ⁊ se
q̄ ād malū est secdm̄ se / malū ⁊ se q̄
dei p̄cepe q̄ dispēsare sic̄ hoīcidiū furtū
fornicatō q̄ sacrā / malū aūt secdm̄ se nō
p̄t dei p̄cepe nec dispēsare sic̄ ē p̄dcta
blasphēma īfidelitas q̄ sacrā ut dr̄ q̄
malū secdm̄ se ē sc̄z q̄n dicere ḡ trat̄
deo sz tale malū est blasfemia g̃ petm̄
blasfemie est īdispēsabile q̄ sic q̄ ḡnal
g̃nal hoīcidio / Et ad clamore notand
dr̄ idē dns bonauent' q̄ malū īse bn̄
p̄t fieri sz malū g̃nal se nullo m̄o p̄t bn̄
fieri q̄ ideo ē īdispēsabile / blasfemia
aūt est malū nō solū ⁊ se sz cond̄ g̃nal se
hoīcidiū nō est malū nec se sz nō g̃nal se
q̄ ex actu iustitie bn̄ fit / Sic g̃ q̄z
q̄ g̃nal ē petm̄ blasfemie q̄ hoīcidij
Cui cm̄ p̄cepta sc̄e table p̄tinēcia
ad hoīes q̄ ad q̄ttuor sut sc̄pta / q̄mo
salz honora patrē tuū q̄ matrē tuā
ut sis longeuus sup̄ terrā / secdm̄ non
occides tuū nō machabeus / cētū
nō furtū facies / q̄rtū nō loquaris
cōtra q̄ximū tuū falsū testimoniū / q̄ntū
nō cōcupisces ad q̄ḡm tuū / septimū
nō desiderabis vxorē alteri⁹ q̄ cet de
quibz vn̄ p̄ceptū hꝫ ego. ex⁹.
Ex hmō vn̄ p̄cepto possumꝰ sūe
sc̄pte argu⁹ quoy p̄mū ē / Relatis
sm̄dictis argmēt' de dispēsatōne
q̄ īdispēsatōne / p̄ceptū de honore patris
est dispēsabile ad deo sz p̄ceptū de non
occidendo nonne dei m̄ tuū non est
dispensabile / nō p̄t ad maiorē sicut trās
gressio g̃ patrem q̄ cōs occidē sz patres
occidē ad honorare est ad deo dispēsabile
blasfemare aūt est īdispēsabile ergo
g̃nal est petm̄ blasfemie q̄ hoīcidij /
Secdm̄ argmēt' q̄ ad secdm̄ p̄ceptū
sc̄e table est nō occidere sz ad p̄ceptū
dicēs nō occides est dispēsabile / p̄ceptū
nō de nō blasfemando deū est īdispēsabile
g̃ g̃nal ē petm̄ blasfemie q̄ hoīcidij /
Tertiū argu⁹ q̄ ad tertiū p̄ceptū sic
ostēdit dicēs petm̄ fornicatōnis est
dispēsabile / nō ad petm̄ blasfemie
g̃. sz g̃nal ē petm̄ hoīcidij q̄ fornicatōis
q̄si petm̄ hoīcidij ē dispēsabile g̃ mlto
magis ē dispēsabile petm̄ fornicatōis
cui g̃ costet vtq̄ petm̄ p̄dictum esse
dispēsabile petm̄ ad blasfemie īdispē-
sabile ut sup̄ patuit g̃ petm̄ blasfemie quod
reducit ad p̄cepta p̄ tabule ad deū petm̄
g̃nal est q̄ duo petā relata sc̄d p̄cepta

et loco sabbati sanctificet Dominica et reddat
est rei tali casu accidenti. Quod si
sua talis dispensatio de rebus suis fiat
tali propositi et scripta sue sanctitatis
duos aut tres signum considerationem propria
Ita videlicet ne mei sui monachi
ne mei sui successores
ne mei sui monachi
mei sui monachi
sui dispensare mei aut successores
monachi sui dispensare non
ab eo sit septem aut abbatis sui tempus
si quo tempore fiat sabbati ac singulis
venia. Ita statuit Dominus mei quo
tempore et monachi et
immutatio de tempore diei sabbati ad
tempus diei dominici et sui rationabili
quo genere ut plene totum in statuto
de mutatione diei sabbati ad dominicum
sabbatum quod dominus fecisse ab
omni opere quod propter custodire
in hoc plene sunt monachi
nos propter monachi sunt quod erant
festa alii sabbati, unde in die
sunt postea in sepulchro monachi
aut sunt in ita erant cessandi ab
in simili opere vacandi ordini et
operis spiritualis monachi erant
debent servari ad hoc quia vel Dominus
supervenit mei ad erant nos
sunt et quod erant servandi ad hoc si
ad mortem sunt spiritu et mortuorum

Nisi sabbati Dominus mei hoc de quo sepulchro
interdicendi et de die resurrectionis
Dominus ut hoc in statuto et hoc die sabbati
visitet diei et sabbato nos nunquam
tua eundem visita debet sua si die diei
ob veritatem resurrectionis Domini mei Jesu
nos solum in pascha celebrare debet
singulas. Quod per diei nunquam
septimana et non sabbati die
eius die quod nos quia possit sit
honor tua nec nos aqua et sine fide
adusa sensit et ut die sabbati aqua
opus et prohibet ita quo ad nunc
diem tores diem si vos die sabbati
alia diem ab eo opere sicut residere
et nunc sepe resurgat simulat hoc
vult in hoc die diem et quo propter
indulsit operibus ut opere hoc
ratio et indulgentia sua debet ratio
vult sabbati die sicut die et quod

Hoc papa Jesu et quia die diem
sit tua et diem et diei et quod
usque ad hoc et statuta in statuto Jesu
diei die et in hac nunc
sumpsit quod in hac pro resurrectione
Dei et nostri in hac et hac accepta pro in
et hac plene in predicto statuto nec
aptius ad colligi et est nemo vel nec
in alio aut in petra aut in pro diei sit
ad nunquam aut sabbato si sunt hac
sunt et ad aut pro si hac Jesu
die et ad hac et et sicut plene
in sepulchro monachi aut sunt in Jesu erat

nisi ob grauitatem scelerum blasfemorum
magis quam homicidium. Secundo peccatum blasfemie
maius est homicidio. Tertio probatur quia est
terribilius et efficacius. Omnibus per auctoritatem
augustini sic idem in ratione blasfemat. Et quia
dicit augustinus non minus peccant qui blasfemant
primum regnantem in celis quam qui crucifixerunt
eum in terris sed certissimum est quod crucifixores
christi non potuerunt committere horribilius
homicidium quam commiserunt primum occidendo
et ut videas augustinus perificat peccatum
blasfemie crucifixionem christi. Si bene
capiantur verba sua videtur velle inferre
quod magis peccant qui christum blasfemant
quam qui eum crucifixerunt cuius intellectus
fundari potuit et firmari per auctoritatem
apostoli 1 ad cor. 2 si enim cognouissent
numquam dominum crucifixissent. Et nos
autem non spiritum huius mundi accepimus
sed spiritum qui ex deo est ut sciamus que a deo
data sunt nobis. Quasi vellet dicere
illi crucifigentes dominum non cognouerunt
christum esse deum sed mali christiani
qui cognoscunt primum esse deum et
ipsum blasfemant grauius peccant. Tertio
quia licet verba augustini intelligantur
certum est ex verbis suis probari peccatum
blasfemie fore grauius homicidio. Quarto
probatur per auctoritatem cassiodorum in quadam
epistola grauiori si quidem pena est plectendus
qui usque ad diuinam iniuriam sua verba
tendit audaciam. Cum enim loquitur de
blasfemia que immediate dirigatur ad diuinam
iniuriam ex grauiori pena intendit
inferri grauius omne peccatum blasfemie

quam homicidium. Et hec de sermone blasfemie
sufficiant

Ensuit la vision de philebert hermite
qui vit lame et le corps dun homme dampne
qui se plaignoit lun delant et pledoit ensemble

Une grant vision
En ce livre est escripte
Jadis fut revelee
A philebert lermite
Qui fut si saint prodhons
Et de si grant merite
Quonques ne fut par luy
Fauce parole dite
Il estoit grant au siecle
Et de tres grant renon
Mais pour fuir le monde
Et sa deception
Si luy fut revelee
La dicte vision
Tantost devint hermite
Par grant devocion
Par nuit quant le corps dort
Et lame sonnet veille
Aint a ce prodomme
Une grande merveille
Car ung corps mort ouit
Murmurer a loreille
Et lame dautre part
Qui du corps se merveille
Lame se plaint du corps
Et de ses grans ontrages
Le corps respont a lame
Qua fait tous les domages
Lors alegent raisons
Ors aleguent usages
Tout ce retint lermite

Comme prodons et sages
Icy parle lame au corps
He dolent corps dist lame
Quest tu ja devenu
Tu estoies devant hier
Pour sages hons tenu
Devant toy saclinoit
Li grans et li menu
Ors es soudainement
A grant honte venu
Le monde te portoit
Reverence et honneur
Les grans et les petis
Tapeloit monsigneur
Il ny avoit si grant
Qui de toy neust peur
Or est du tout perdue
Ta glore et ta valeur
Ou st tes grans maisons
Et tes grans edifices
Tes tours et tes palais
Faites par artifices
Tes nobles escuiers
Mis en divers offices
Tout seul es demoure
Comme musart et nices
Bien est le de changie
Et la chance muee
Car en lieu de palais
Et de chambre paree
Entre sept pies de terre
Est ta char enfermee
Et je par tes merites
En enfer suys dampnee
Helas dieu maint faite

Tresnoble creature
De tres noble puissance
Dexcellēte nature
Par baptesme ma faite
Innocente et pure
Par toy suys en pechie
Par toy suys en ordure
Par toy dolente char
Suis de toy reprouee
Metenat puis bien dire
Las pour quoy fu onq nee
Trop mieulx me vausist il
Estre anichilee
Ou du ventre ma mere
En sepulcre boutee
Tant cōe avon vescu
En ceste mortel vie
Par toy bien ne me vint
Ne par ta cōpagnie
A pechie mas atraite
Et a faire folie
Donc nous seron en paine
Qui ne nous faudra mie
Ceste paine sourmōte
Le deul et le martire
Que tout deul peut penser
Et toute langue dire
Las q̄ pourray je faire
Ne q̄ pourray je dire
Endurer me comment
Donc griefment souspire
Ou sont tres pres tes champs
Tes terres aorees
Tes maisons tes palais
Tes tours haulx eslevees
Tes pierres precieuses
Tes chaintures dorees
Lor et largent quavoies
A tres grandes boursees
Ou sont les lis de plume
Les nobles couvertures
Et tes robes bordees
De diverses couleurs
Les espices cōfites
De diverses saveurs
Les coupes les hanaps
A servir les seigneurs
Ou sont tes espreviers
Et tes nobles ouesiaulx
Tes levriers tes bracquays
Courans par les boys haulx
En leu de veneson
Et dautres bons morseaulx
Est metenat ta char
Viande a vermiaulx
Le boys de ton serqueul
Enfers toy mōt sapreche
Car par les parais basses
Le tay joint a ta bouche
Tu nas mēbre sur toy
Ou nays aucun reprouche
O char o cuir puant
Tu nas dent qui ne louche
Ce q̄ longuement as
Par pechie amasse
Par force par barat
Et par serment fausse
Par paine par labeur
Et par le corps lasse
En une petite heure

Est faillÿ et passe
Tu nens onques amÿ
Ne parent en ta vie
Qui metenant horreur
Neust de ta cōpagnie
Ta feme tes enfans
En toute ta lignie
Ne donneroit de toÿ
Une pome pourrie
Ilz se passent de toÿ
Moult bien legierement
Car ilz ont metenant
En leur gouuernement
Ton or et ton argent
Et ton grant tenement
Dont tu es cōdampne
En enfer a tourment
De toute ta richesse
De toute ta puissance
Que tu leur as lessee
A tresgrant hūdance
Ne donneroit en toÿ
Ne pour ta deliurance
Dont ung poure home peult
Auer sa substance
Or peulx dolēte char
Par rayson esprouuer
Pour quoÿ on doibt le mōde
Fuir et eschener
Car en luÿ ne peult on
Que falace trouuer
Et ce ne peult len mieulx
Que par la mort prouuer
Tu nas mestier douurier
Qui belle robe taille
Or es a la liuree
De poure garsonnaille
Tu ne feras jamais
Sur nul poure home taille
Ne naueras grant chenal
Pour entrer en bataille
Tu nas pas metenant
La paine et le tourment
Que je seuffre tous jours
Sans nul alegement
Tu seuffreras apres
Le jour du jugement
Car tu feras dampne
Ou lescripture ment
Regarde bien ta vie
Et puis ta mort remire
Au tirant as este
Qui tous jours prent et tire
Or te tire vermine
Et derompt et deschire
Ace que je te dÿ
Tu ne peulx contredire
Quant le corps doit quitter lame
Si tres fort mal luÿ mame
Les dens estraint moult fort
Et la teste demaine
Lors geuit et se plaint
Et met toute sa paine
Come respondre puisse
Et reprendre sa laine
Quant ont leue la teste
Et sa vertu reprinse
Se dist il a lesprit
Je mal mis mon ferinse

Hic pingitur corpus mortuum et anima

Puis as pait contre moy
Mais se bien je maniſe
Il ne finera pas
Du tout a ta deuiſe
Il neſt pas de merueille
Se la char ſe meffait
Car elle na nul bien
Ne rien ny a pfait
Legierement ſacline
Legierement deffait
A ce q̄ raiſon dit
A ce q̄ raiſon fait
O vne pt fier le mōde
Dante le dyable rue
Si q̄ la poure char
Ne peut auer tenue
Que ne ſoit de legier
Par pechie abatue
Ou par coſentement
Deſcōfite et pdue
Mais ainſi q̄ tu dis
Dieu ta faite et cree
De ſens et de raiſon
Noblement aornee
Il ta faite ma dame
Et a toy ma dōnee
Ta chamberiere ſuys
Et p toy gouuernoye
Puis q̄ dieu ta dōne
Donques ſur moy puiſſance
Et ta dōne raiſon
Et clere cōgnoiſſance
Tu deuſſes eſtre bien
De telle pueance

q̄ neuſſes pas pechie
Par ſi grant ignorance
Pour ce tout ſage doibt
Et ſauoir et entendre
Que len ne doibt la char
Ne blaſmer ne reprendre
Le blaſme eſt a lame
Qui ne ſe veult deffendre
Qui rēplir fait le corps
Et les gras morſeaulx prendre
Et ſe leſprit ne fait
La char amesurer
Faim et ſoif chaut et froit
Ne luy fait endurer
Les delices mōdaines
La font deſmeſurer
Et ſonnet en pechie
La font bas trebucher
La chair qui ſe nourit
Ne ſcait point de malice
On la peult demener
Cōme vne beſte nice
Legierement ſacline
A vertu ou a vice
Selon que lame veult
Qui eſt dame et nourice
Pource donq̄ q̄ lame
A la char en cōmāde
A la char comment faire
Ce que le corps cōmande
Si tiens a grant folie
De ce q̄ fais demande
Car ceſt p ton pechie
Ne ſcais que me demande

Par toy vient le pechie
De toy vient la folie
Je ne puis plus parler
Ne te desplaise mie
Car je sens entour moy
Ma menue mesgnie
Qui me rompt et deschire
Va dicy je ten prie
Lors dist lame a la char
Encor nest pas a point
De lessier la querele
Et le plait en ce point
Car ta parole amere
Ou de doucheur na point
La culpe met sur moy
Qui durement me point
Or charongne puante
Plaine dunquite
Ta folie ma fait
Perdre virginite
Il y a en tes paroles
Aucun peu de verite
Mais tout le demeurant
Est plain de vanite
Il est verite que lame
Doibt la chair ~~corriger~~ adrecer
Mais la char ne se veult
Pour lame corrigier
Se lame la reprent
Ne fait que rechiner
Tous jours veult gourmander
Et boyre et mengier
Quant la char doibt jeuner
Lors a mal en la teste
Se elle ne boit matin
Cest une grant moleste
Ung peu de penitance
Luy fait si grant tempeste
Que on ne peut de luy
Tirer soulas ne feste
Je denoye par droit
Avoir la seignourie
Mais tu la mas ostee
Par ta losengerie
Tes delices charnelles
Et ta tresgrant folie
Ou parfont puis denfer
Ont ma teste et ploingie
Bien scay que je erre
Quant ne te refrenee
Mais par ta tricherie
Ay este baratee
Par delices mondains
Mas apres toy menee
Pour quoy la plus grant coulpe
Te doit estre donnee
Tu as este tous jours
Le chemin et la vaye
Des delices charnelles
Que je te deffendaye
Par lennemy denfer
Qui tous jours nous groye
Pour ce perdue a non
De paradis la vaye
Le monde devant hier
Te monstroit ben visage
Richesses te donnoit
Delices et lignage

Et si te promettoit
A vivre en grant aage
Mais or te fait la mort
Bien paier ton musage
Le non de barateur
Doit le monde avoir
Car cil qui plus leurrent
Veult il plus decepuer
Il leur donne richesses
Delices et avez
Puis luy fait par la mort
Leur musarde paier
Et ceulx qui plus parfont
Y ont leur cours fichies
Et ont les grans tresors
En coffres ensachies
Et puis seront des diables
En enfer entachies
Ilz nemporteront riens
Fors leurs maudis pechies
Or voys tu maudit corps
Tout plain dinquite
Que je te di vraiment
Sans mentir verite
Car tu estoyes lautrichier
Gros gras et affichie
Tu pourris metenant
Et deviens vainte
Quant le corps oint lame
Qui ainsi le reprent
A crier et a braire
Et a plourer se prent
Puis apres simplement
Sa parole reprent
Formet est dur le cuer
A qui pitie ne prent
Helas quant me souloye
Hautement maintenir
Mes grans possessions
Et mes terres tenir
Onques mais ne me peut
De la mort souvenir
Jamais je ne cuydasse
A tel hote venir
Or voy je bien actes
Que la mort riens neschape
Ny vault or ne argent
Mateau fourre ne chape
Comandement de roy
Auctorite de pape
Grans et petis comment
Arrester a sa trape
Bien voy que es dampnee
Apres je le seray
Tu seuffres metenant
Apres je seuffreray
Mais asses doibs souffrir
Plus que je ne feray
Et par plusieurs raisons
Je le te monstreray
De la saincte escripture
Le livre nous raconte
Que tant dieu donne plus
A home et plus hault monte
Dautant estroitement
Luy requerra son compte
Et si fault acompter
Tant plus aura grant honte
Dieu ta donne raison
Sens et entendement

Voulente pour fouir
Tout mauais mouuement
Puissance de parfaire
Tout son comandement
De quoy tu rendras compte
Au jour du jugement
De toutes tes puissances
As forment mal vse
Tu as gaste ton temps
Et folement vse
Si seras deuant dieu
Folement accuse
Paradis justement
Ta este refuse
Mais de ce ne peult mais
Icest poure viaire
Que lauray assault
Et deuant et derriere
Dieu ne mauoit donne
Puissance ne maniere
Dont peusse aler sans toy
Ne auant ne arriere
La char ne peut sans lame
Ne venir ne aler
Monter en paradis
En enfer deualer
Sans elle ne peut on
Ouir sentir parler
Les poures reuestir
Ne les mors enterrer
Mais se lame vouloit
On pourroit en tel gise
Amer nre seigneur
Et faire son seruise
Honourer son prochain

Et amer sans faintise
Elle vaincroit la char
Du tout a sa deuise
Pour ce que enuers moy
As este trop incline
Ceste maison estroite
Me debrise lesquine
Et celon lordonance
Et voulente diuine
Ma char toute pnante
Est plaine de vermine
De la saintte escripture
Montresbien me souuient
Qui dit quau dernier jour
Relever me couuient
Helas dure sera
La journee qui vient
Que paine corporelle
Perpetuelle vient
Adont lame sescrie
Par grant affiction
Ihe dieu pour quoy mas faite
Par tel condicion
Que je vuiray tous jours
Sans terminacion
Puis que certain estoies
De ma dampnacion
Je tiens la beste brute
Pour tresbien beuuree
Car quant le corps se meurt
Lame est tantost finee
Pour ce mieulx me vausist
Que fuee auortee
Puis que ainsy est que suis
A tous jours mes dampnee

Corps laist

Respont moy dist le corps
A iceste sentence
Ceulx qui st en enfer
Ont ilz tel penitence
Come tu vas disant
Ont ilz paint desperance
De leur alegement
Ne de leur delivrance
Les nobles les gentilz
Qui st de hault parage
Qui au monde ont lessie
Or arget a outrage
Sur les autres dampnes
Ont ilz paint davantage
Par or ne par arget
Par sanc ne par lignage

Ame lo

Ta demande dist lame
Est trop peu raisonable
Car selon la sentence
De dieu ferme et estable
Tous ceulx qui sont dampnes
Ont paine pardurable
Que force ne priaire
Ne peult faire vaillable
Se tous religieux
Prescheurs ou cordeliers
Chacun jour messes
Et autant de psantiers
Et le monde aux povres
Donast tous ses deniers
Ne trairoit pas une ame
De cent mille miliers
Le dyable qui tous jours
Est en forsonerie
De tourmenter les ames
Tous jours luy prent envie
Tant plus que on le prie
Aore et sacrifie
Ja de luy nauras tu
Ung grain de courtaysie
Des nobles et des riches
Te diray la maniere
Sans grace sans repos
Leur paine est plus amere
Tant plus ont este grans
En ce povre viaire
Seuffrent ilz plus grant paine
Et douleur et misere
Et ceulx qui des biens dieu
Ont eu plus largement
Qui les biens et le temps
Ont gaste follement
Les dyables les tourmentent
Moult plus cruelement
Et st en feu denfer
Tres plus profundement

Ame pingit it. n. dyab

Quant metoit a parler
Lame tantost sa cure
Deux diables st venus
En leur laide figure
Tant horribles visages
Tant grans contrefitures
Ne pouroit on trouver
En livres ne paintures
Grappes de fer agues
En leurs mains ilz tenoit
Feu gregeois tout puant
Par leurs gueulles getoit
Serpens envenimes
Par leur oreilles yssoient

A charbons abrases
Leur yeulx semblans estoit
Et facon de ces deux
Getoit sa grape torte
La poure ame ont sesie
Comme une beste morte
Et quant la dolereuse
Entra denfer la porte
Durement se complaint
Et moult se desconforte
Entre les mains des dyables
Elle formet sescrie
Secours moy en aide
Jhesus le filz marie
Ne consideres pas
Ma tresgrande folie
De dauid vous souuenge
De sa grant courtoysie
Quant ces ii anemis
Ont ces mos entendu
Ont dit dame musarde
Trop aues atendu
Car sentence est donnee
Le louier est rendu
Pour ce que nas ton temps
Sagement despendu
Dore mais en auant
Ni vault crier ne braire
Car plus ne trouueras
Jhesucrist de bonaire
Metenant te comment
En ce lieu te retraire
Ou jamais ne verras
Soleil ne luminaire

A ces dures paroles
Le prendomme seueille
Il est espuante
Ce nest pas de merueille
A tel vie demener
Le prodons sapareille
Que dieux auant sa mort
De ses pichies labsouelle
Tantost se rent a dieu
Et le monde desprise
De tous les biens mondains
Perdit la conuetise
Es mains de jesucrist
Et en sa commandise
Mist son corps et son ame
Pour faire son seruise
Tout le monde dist il
Est plain de felonnie
On y tient en despit
Bonte et sainte vie
Vertu est nommee vice
Et sagesse folie
Homs soit iecluy
Quentel hoste se fie
Les vertus que on traite
En la diuinite
Cest foy et esperance
Pitie et charite
On les tient au jour duy
Pour vraie vanite
Barat et tricherie
Sont en auctorite
On ne prise au jour duy

Pingit heremita in orte et dns in mebe

Science ne lignage
Parler courtoisement
Inclinez le visage
Ja ne seras tenu
Pour vaillant ne pour sage
Se tu nas grant tresor
Et force deritage
Se tu es riches hons
Et tu tiens bone table
Tu seras repute
Pour ung grant conestable
Salomon ne dist onques
Proverbe plus notable
Que len tendra ton dit
Ou soit vrite ou fable
Langue ne pourroit dire
Ne penser ceur humains
Le nombre de tes freres
De tes cousins germains
Mais de puis que verront
Nient entre tes mains
Ne te seront parens
Ne cousins ne prochains
O Richesses du monde
Qui naures la pensee
Et destournes a croire
Raison enluminee
Estoupes en grant feu
Sont de plus grant duree
Que la faveur de vous
Qui tant est desiree
Qui pourroit par richesses
Amasser en sa vie
Jonesse sans veillesse
Et sans tache lignie
Sante de corps tout temps
Sans mort sans maladie
Des richesses aquerre
Ne seroit pas folie
Mais de tel marchandise
Ne sentremet la mort
Ja pour or que tu ayes
A lie nauras acort
Rien ni vault or argent
Jonesse ne deport
Car a sachiu comment
Arriver a ce port
A ce port trouveras
Dolent hostelerie
Toutes tes chambres sont
De matiere pourrie
Tu ny trouveras hons
Qui chante ne qui rie
Cil qui vient a ce port
Toute joye oublie
Faulcete metenant
Est souvent controuvee
Innocence souvent
Est atort condampnee
~~Sans faire grant langnage~~
Mais adonc bien sera
La vrite revelee
Quant sachiu justement
Receprira sa livree
Les manais sur les bons
Ont souvent lavantage
Les bons aucune fais
Changent leur bon courage

Mais adonques seront
Chacun par son ouvrage
Sauve ou condampne
Sans faire grant langage
Pour tant prie je celuy
Qui tant justement livre
Qui les biens et les maulx
A escrips en son livre
Quil nous doint en ce monde
En tel maniere vivre
Que noz ames a tous
A la mort soit delivre

Amen

Secunt pene inferni in arbore depicte
Et chaos terribile pro dampnatis

En enfer estre en lieu puant
Tenebres fumee feu ardant
Le ver qui conscience mort
Et tous jours desirer la mort
Ostre en froit intollerable
Puis en chaleur incorrumpable
Batu des diables dautre part
Et craindre leur hydeux regart
Horreur et grant confusion
Aver de sa dampnacion
Et en tourment acompagny
Oceulx oqui on a pechie
Souffrir fain et soif sans remede
Tempestes tonnaires et fouedre
Bagny en souffre tout ardant
Plus ort que chrongne puant
Estre noir lait abhominable
Adieu aux angres execrable
Rougie de crapaux de couleures
Et reprochier ses males euvres
En pleurs en cris en vlerie
Maudire sa meschante vie
Sans cesser pis que mort souffrir
Et jamais ne pouoir mourir
Hayr dieu et le blasfemer
Et luy et ses angres mangreer
Tuber de pechie en pichie
En tout mal et vice fichie
Des dampnes est telle la fin
Donc dieu nous gart tous en la fin

Amen

Epithafium ludovici de lucembourc

Hic jacet infelix luxemburgi ludovicus
Qui licet in regno post regem primus bt eet
Milicie ductor conestablis quoque vocatus
Nulla fides in eo fuit aut reverencia sacri
Nam regni proceres burgundos ac britonos quoque
Ytalicos anglos hyspanos et cathelanos
Adversus regem regnum commovit in arma
Proditor infamis fallax periurus iniquus
Parisius ductus sacro dictante senatu
Perdidit ense caput miserabiliter sic fuit ee

Explicit

BIBLIOTHÈQUE DE L'UNIVERSITÉ DE FRANCE

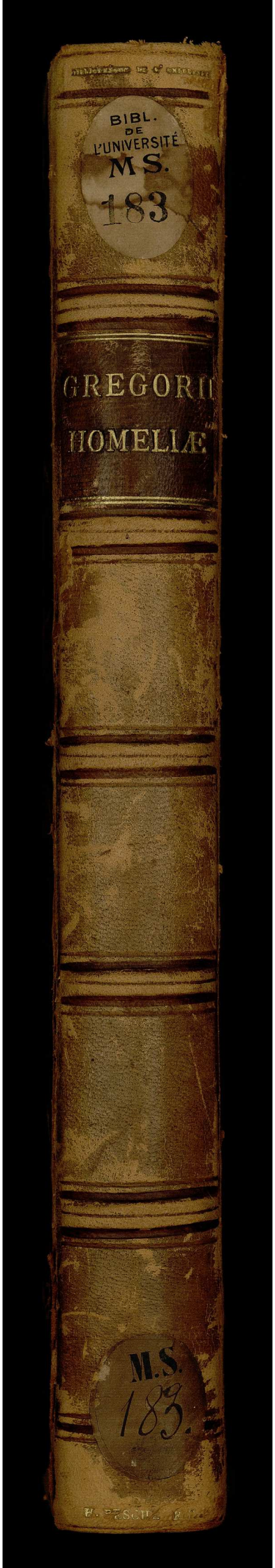
BIBL.
DE
L'UNIVERSITÉ
MS.
183
GREGORII
HOMELIÆ
M.S.
183.